

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

MLUVA V OBCI PIŠTÍN VE TŘECH GENERACÍCH

Vedoucí práce: PhDr. Štěpán Balík, Ph.D.

Autor práce: Jan Jirkovský

Studijní obor: Český jazyk a literatura – Společenské vědy se zaměřením na vzdělávání

Ročník: 5.

2017

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 12. července 2017

.....

Jan Jirkovský

PODĚKOVÁNÍ

V první řadě bych velice rád poděkoval svému vedoucímu práce panu PhDr. Štěpánu Balíkovi, Ph.D., jemuž vděčím za cenné rady, odborné vedení, přístup i čas, který mi poskytl v rámci konzultačních hodin i mimo ně. Nemalé díky patří i všem respondentům, bez nichž by tato práce nemohla vzniknout. V neposlední řadě děkuji i své rodině, která mi byla oporou po celou dobu mého studia.

Anotace

Cílem této bakalářské práce bylo zjistit, zda a jaké nářeční rysy se vyskytují v běžné mluvě tří generací obyvatel obce Pištín. Výzkum probíhal na základě analýzy rozhovorů získaných od šestice rodilých mluvčích. Fonetický přepis těchto rozhovorů je součástí příloh. V teoretické části práce přibližují problematiku českého národního jazyka a jeho útvarů, se zvláštním přihlédnutím k charakteristice jihozápadočeské nářeční podskupiny. Praktická část sestává z rozborů (fonetických a morfologických) dílčích promluv.

Annotation

The aim of this bachelor thesis was to determine and describe an occurrence of specific dialectal characteristics in common speech of three generations of residents in the village Pištín located in South Bohemian Region. The research was based on an analysis of six interviews from native speakers. The phonetic transcription of these interviews is a part of the appendix. In the theoretical part of this paper i closely examine the problematics of the Czech national language and its variety with emphasis on characterization of Czech southwestern dialects. The practical part of this paper consists of phonetic and morphologic analyzes of particular speech.

Obsah

Úvod.....	6
1. Teoretická část	7
1.1. Obec Pištín	7
1.1.1. Symboly a název obce	7
1.1.2. Historie a pamětihodnosti obce.....	7
1.1.3. Kulturní život v obci	8
1.2. Národní jazyk a jeho útvary	10
1.2.1. Spisovná čeština.....	10
1.2.2. Nespisovná čeština.....	11
2. Metodologie	22
2.1. Fáze přípravná.....	22
2.2. Fáze realizační.....	23
2.3. Fáze analytická.....	24
3. Praktická část	25
3.1. Nejstarší generace	25
3.1.1. Znaky mluvené řeči	26
3.1.2. Obecněčeský rozbor.....	27
3.1.3. Jihozápadočeské rysy odlišné od obecněčeské skupiny	35
3.2. Střední generace	38
3.2.1. Znaky mluvené řeči	38
3.2.2. Obecněčeský rozbor.....	40
3.2.3. Jihozápadočeské rysy odlišné od obecněčeské skupiny	47
3.3. Nejmladší generace	49
3.3.1. Znaky mluvené řeči	49
3.3.2. Obecněčeský rozbor.....	51
3.3.3. Jihozápadočeské rysy odlišné od obecněčeské skupiny	58
3.4. Závěr	60
4. Seznam použité literatury	63
5. Přílohy.....	66

Úvod

Tématem mé bakalářské práce se stala analýza běžné mluvy obyvatel obce Pištín, ve které jsem prožil značnou část svého dětství, a zde také žije mnoho mých blízkých. Nicméně tyto skutečnosti byly při volbě tématu až druhotné. Prvoplánově bylo mým záměrem analyzovat nářečí jablunkovské a lépe tak porozumět rodné mluvě mé přítelkyně. Po následné konzultaci s mým vedoucím práce jsem se rozhodl tyto plány odložit pro případné magisterské studium a raději jsem zvolil dialekt mně bližší.

Cílem bádání bylo zjistit, zda a v jaké míře se na daném území vyskytují charakteristické jihozápadočeské nářeční rysy. Výzkum se zakládá na analýze rozhovorů šestice rodilých mluvčích z okruhu mých příbuzných a známých. Promluvu každého z respondentů jsem zaznamenal na diktafon (jednotlivé audio nahrávky příkládám na kompaktním disku) a následně přepsal v doslovném fonetickém znění. Takto upravený text jsem za pomoci vybrané literatury, uvedené v poslední kapitole, podrobil fonetickému a morfologickému rozboru. Výsledky výzkumu jsou uvedeny v oddílu praktické části.

Této kapitole předchází pasáž teoretická, v níž se mimo jiné zabývám stručným popisem historie obce, kulturním životem či pamětihodnostmi. Dále zde předkládám krátké pojednání o českém národním jazyce a jeho útvarech, především o subdialektu jihozápadočeském. Pomyslný most mezi teoretickou a praktickou částí pak tvoří kapitola věnovaná metodologii výzkumu, z níž mé výzkumné snažení vychází.

1. Teoretická část

1.1. Obec Pištín

Obec Pištín, ve které jsem se rozhodl provést dialektologický výzkum, leží přibližně 15 km severozápadně od okresního města Českých Budějovic. Vesnice spadá do geomorfologického celku nazývaného Českobudějovická pánev, pro niž je charakteristický četný výskyt rybníků (např. Bezdrev – druhý největší rybník České Republiky) a mokřad. S tím souvisí i název etnografického regionu Zbudovská Blata, v němž se, vedle dalších osmi obcí (Plástovice, Zbudov, Hlavatce, Sedlec, Česká Lhota, Novosedly, Pašice a Mydlovary), nachází i Pištín. „V současné době obec Pištín tvoří ještě přilehlé vsi Češnovice, Pašice a Zálužice.“ (Sassmann, 2012, s. 11) Na třech katastrálních územích (Zálužice patří pod katastrální území Češnovice) o celkové rozloze 1403 ha žilo dle údajů Českého statistického úřadu k 1. 1. 2015 625 lidí.

1.1.1. Symboly a název obce

Provázanost jednotlivých obcí se odráží i v obecním znaku a vlajce, které si vedení vesnice nechalo zhotovit. Obyvatelé následně vybrali z nabízených variant znaků. V květnu 2006 Parlament ČR schválil obecní symboly. Vyobrazení znaku i vlajky je víceméně shodné, diagonálně dělené modré pole se znázorněným bílým čápem s černými křídly a červenou zbrojí a červené pole se čtyřmi stříbrnými propletenými klasy obilí.

„Podle Dr. Antonína Profouse vznikl původní a nejstarší tvar jména vsi „Piechin“ a „Pieščin“ či „Piečin“ ze starého osobního Piesta – Pista s přivlastňovací příponou „in“. Z tvaru Piestin při asibilované výslovnosti měkkého *t* jako *č* povstalo pak Piščin, Pieščin a pak Pištín, Pištín. Ve starých listinách z let 1180 – 1182 se dochoval tvar osobního jména Pieš. Dle lidové etymologie mohlo jméno vsi vzniknout od písku (píscina), jak se dodnes jmenuje i les u nedalekého statku Suché.“ (Sassmann, 2012, s.13)

1.1.2. Historie a pamětihodnosti obce

První písemné doklady o vsi sahají do poloviny 13. století a jsou spjaté s místním kostelem a farou. „První bezpečná zmínka o vsi je z roku 1261, kdy 5. listopadu svědčil ve při vyšebrodského opata pištínský farář Václav.“ (Sassmann, 2012, s. 20) Obec byla

původně majetkem pánů z Hluboké a to až do roku 1850, kdy se Pištín stal na dalších 86 let samostatnou obcí. Následujících 16 roků, konkrétně do 24. 11. 1990, spadala vesnice pod správu obce Zliv.

Jednolodní barokní kostel svatého Vavřince s přilehlým hřbitovem je jednou z nejdůležitějších pamětihodností vesnice. Stavba byla původně vedena v pozdně románském stylu, ve 14. století proběhla přestavba v gotickém slohu. V důsledku požáru v roce 1752 byly však z jednotlivých období zachovány pouze pozůstatky zdiva a kleneb. V blízkosti tohoto kostela stojí pomník, vystavěný na počest padlých v první světové válce, odhalený roku 1920.

Dlouhou tradici má v obci také místní škola, jež stávala poblíž výše zmíněného kostela. První zmínky o její existenci pochází z roku 1641. „Jednalo se o dvoj nebo trojtřídku podle počtu dětí, které sem docházely i z okolních obcí, např. roku 1882 navštěvovalo zdejší trojtřídku 181 dětí.“ (Sassmann, 2012, s. 10) Škola fungovala do roku 1977, o rok později zdejší omladina pokračovala ve vzdělání v obci Zliv, vzdálené 3 km. Nyní budova slouží jako zázemí Obecního úřadu a veřejnosti přístupná tělocvična.

Ačkoliv vesnici v průběhu let několikrát zachvátil oheň, lze v obci najít i několik staveb, jejichž stáří sahá do konce 16. století. V nedalekém okolí i vně obce se nachází pět drobných náboženských staveb. Čtyři kapličky, vystavěné v průběhu 19. století a jedna boží muka. „Vzhled božích muk odkazuje na v té době přestavovaný hlubocký zámek [...] vzhledem se jedná o raritní stavbu, která se od ostatních odlišuje svým pseudogotickým slohovým pojetím.“ (Sassman, 2012, s. 191).

1.1.3. Kulturní život v obci

Kulturní život obce nabízí svým občanům nemálo příležitostí k využití volného času. Náruživým čtenářům v Pištíně slouží už celých sto let místní knihovna, ta roku 2014 čítala necelých 2000 titulů.

O zachování zvyklostí a lidových tradic se od roku 1936 stará místní baráčnická obec „Vitoraz“. Ta ročně pořádá a sama se účastní různých kulturních a slavnostních událostí. V roce 2010 proběhla soutěž s názvem „Vesnice roku 2010 Jihočeského kraje“, pištínská baráčnická obec získala „Čestné uznání za udržování lidových tradic“.

Přes sto let starou tradici má i spolek včelařů, jenž sice původně v roce 1903 nesl pojmenování „Včelařský spolek pro Břehov a okolí se sídlem v Břehově“, nicméně po dvou letech fungování se schůze z praktických důvodů, spojených s návštěvou bohoslužby, přesunuly do Pištína. K oficiálnímu přejmenování na „Včelařský spolek pro Pištín“ došlo až v roce 1930. Na sklonu 20. století organizaci tvořilo až sto včelařů z dvaceti okolních obcí. Spolek funguje i v současné době, avšak čítá už jen poloviční počet členů.

V Pištíně lze nalézt ještě dvě další organizace vyznačující se blízkým vztahem k přírodě. Prvním z nich je Myslivecké sdružení Pištín-Češnovice a druhým zlivský Spolek chovatelů holubů, jenž v obci pouze schůzuje.

Oblíbenou zálibou většiny českých občanů je sport, jmenovitě fotbal. Pištín v tomto ohledu není výjimkou. Fotbalové mužstvo se zde uskupilo ve 30. letech 20. století a v průběhu let vytvořilo i mládežnickou odnož žáků a dorostenců.

Vedle těchto převážně mužských koníčků se samozřejmě najde místo také pro ženy, ty tu od roku 1972 udržují při životě tzv. Český svaz žen. Jejich působení se soustředí převážně na pořádání zájezdů a návštěv na rozličné kulturní akce. V minulosti se ovšem staraly kupříkladu o okrasnou zeleň, pořádaly kurzy a přednášky, angažovaly se na opravě školky nebo kulturního domu a také obnově masopustní tradice.

Jedna z příležitostí, kde se mohou sejít jak ženy, muži, tak i děti, je spjatá se zdejším Sbořem dobrovolných hasičů. Ten se za dobu svého působení potýkal nejen s různými živelnými pohromami, ať už se jednalo o větší, či menší požáry a záplavy, ale podílel se například i na rekonstrukci hostince a dalších brigádních akcích. Sbor čítající kolem stovky členů oslaví v roce 2017 své 125. výročí.

Za zmínku stojí ještě další místní organizace, která se bohužel současnosti nedočkala, jedná se o Spolek divadelních ochotníků „Kubata“. Ochotníci působili 31 let a od roku 1919 stihli zinscenovat na 140 představení. Nicméně v lednu 1951 rozhodl Jednotný výbor v Českých Budějovicích o jeho zrušení.

1.2. Národní jazyk a jeho útvary

Pojem národní jazyk lze chápat různě. Dle Josefa Hrbáčka (1997, s. 52) představuje národní jazyk „společenský jev spjatý s komunikativními potřebami svých nositelů, příslušníků národa. Různé podmínky a potřeby jazykové komunikace vedou k bohaté rozrůzněnosti národního jazyka.“

Jinými slovy národní jazyk sestává z různých podskupin, Bogoczová (2012, s. 18) o těchto podskupinách mluví jako o „jednotlivých ‚mutacích‘ neboli útvarech/varietách.“ Dále uvádí, že „jednotlivé útvary jsou v jistém smyslu samostatnými ‚jazyky‘, aby však nedocházelo k záměně významů ‚varieta jazyka‘ a ‚jazyk celonárodní‘ doporučuje neutrální označení (jazykový) kód.“

Jednotlivé jazykové kódy mají svou dorozumívací funkci a tím pádem i specifické použití v určité komunikační situaci s určitým mluvčím. V rámci češtiny jsou vyděleny jazykové útvary spisovné a nespisovné.

1.2.1. Spisovná čeština

„Spisovný jazyk je celonárodní dorozumívací útvar, psaný i mluvený, užívaný ve všech oblastech veřejného (řídčeji i soukromého) styku mezi lidmi. Spisovný jazyk je dorozumívací útvar, který musí plnit nejrůznější funkce, nejen funkci běžně komunikativní, ale také odborně zpravovací, estetickou atd., a proto má také nejpropracovanější výrazové prostředky.“ (Hrbáček, 1997 s. 52) Marie Čechová (1996, s. 25) dodává, že „ani spisovný jazyk však není jednolitý, jeho prostředky jsou diferencovány a seskupují se podle toho, zda jsou hovorové, neutrální, či knižní.“

Knižní výrazy jsou povětšinou v psané podobě jazyka, především v různých pracích vědeckých, akademických, esejistických nebo také v umělecké tvorbě. Mezi knižní prostředky řadí Bogoczová (2012, s. 20) „např. přechodníky, infinitivy na –ti, vztažné zájmeno ‚jenž‘, [...] spojku ‚leč‘ nebo další knižní slova, např. ‚hoch‘ místo ‚chlapec‘, ‚svár‘ místo ‚konflikt‘ atd.“

Neutrální prostředky tvoří početnou skupinu výrazů ve spisovném jazyce českém, jsou slohově nepříznačné. Existují jak v psané, tak i v mluvené formě jazyka. Především pak ve formální komunikaci.

Stylově příznakové výrazy omezené jen na mluvenou podobu jazyka představují v češtině hovorové prostředky. „Hovorová čeština se vyznačuje relativní tolerancí a otevřeností vůči prvkům, dosud nepřijatým kodifikací, ale běžně používaným a teritoriálně do jisté míry neomezeným.“ (Bogoczová, 2012, s. 20)

1.2.2. Nespisovná čeština

Nespisovnou češtinu, stejně jako spisovnou, nelze chápat jako homogenní celek, jedná se totiž o další vrstvy národního jazyka, které jsou oproti spisovnému jazyku diferencované územně a sociálně. Jiným aspektem v dělení nespisovných útvarů českého národního jazyka je také jejich strukturovanost, popřípadě nestrukturovanost, tu Bogoczová (2012, s. 23) charakterizuje takto: „Je-li mezi útvary ČNJ pouze (dílčí) rozdíl ve slovní zásobě, nikoli rozdíl hláskoslovný nebo tvaroslovný (projevující se v celé struktuře jazyka), mluvíme o nestrukturních útvarech.“

Mezi územně diferencované variety a zároveň strukturované útvary se tedy zařazují teritoriální dialekty, interdialekty a městská mluva. Útvary nestrukturované, které jsou vymezené sociálně, nazýváme sociolekty a jejich součástí je slang, profesní mluva a argot.

Útvary nespisovné češtiny

Teritoriální dialekty

Cuřín (1977, s. 159) definuje dialekt ve vztahu k národnímu jazyku s ohledem na funkčnost a použití v komunikaci – „jazyk slouží jako nástroj dorozumívání všem příslušníkům daného společenství (národnost – jazyk národnosti, národ – národní jazyk) ve všech oblastech lidské činnosti. Nářečí slouží pouze části daného společenství, a to jen v oblasti běžného denního styku.“

Vznik nářečí a jejich vývoj šel ruku v ruce s historickým rozvíjením společnosti a jazyka samotného, dle Cuřína (1977, s. 159) „je dnešní nářeční diferencovanost důsledkem složitého společenského vývoje za feudalismu.“ Tento historický vývoj dal na území Čech, Moravy a Slezska vzniknout čtyřem nářečním skupinám:

- nářečí česká v užším slova smyslu
- nářečí středomoravská (hanácká)
- nářečí východomoravská (moravskoslovenská)
- nářečí slezská (slezskomoravská nebo také lašská)

Tato nářeční uskupení představují hierarchizované celky, dále dělené na jednotlivé podskupiny a nářeční úseky (většinou okrajového charakteru). Bogoczová (2012, s. 62) dodává, že „všechna tato dílčí nářečí a lokální nářeční typy mají sice individuální odlišnosti, disponují však základními znaky společnými.“

Tyto čtyři skupiny lze také chápat jako interdialekty, obecná nadnářečí, která jsou tvořena prvky, jež jsou společné všem dialektům dané skupiny, čeština má tudíž čtyři interdialekty: obecnou češtinu, obecnou hanáčtinu, obecnou moravskou slovenštinu a obecnou laštinu.

Česká nářeční skupina

Česká nářeční skupina v užším slova smyslu se rozprostírá na téměř celém historickém území Čech a zčásti na jihozápadní Moravě a lze z ní vydělit tyto čtyři podskupiny: nářečí středočeská (úsek lounsko-litoměřický), nářečí jihozápadočeská – západní část (úsek manětínský, stříbrský a domažlický) a východní část (úsek prachatický, doudlebský, třešňsko-dačický a jemnický), nářečí severovýchodočeská (úsek podještědský, podkrkonošský, náchodský, podorlický, východolitomyšlský a svitavsko-lanškrounský), nářečí jihovýchodočeská (úsek žďársko-bystřický a jihlavský).

Mezi společné znaky hláskoslovné a tvaroslovné patří např. diftongizace $y > ej$; po sykavkách $i > ej$ (*mlejn, vejr, Tejn nad Vltavou*); diftongizace $ú > ou$ (*pouť, soud, mouka*); změna v kvantitě $é > í$ (*červení krvinky; bílí víno*); změna sykavek $s, z, š, ž$ na $c, dz, č, dž$ (*slovenckí, vječí*); protetické $v-$ před o (*vosel, vocat*); jediné i/i ; absence hlásky l po souhlásce v mužském rodě l -ových přičestí (*on utek, odbjech*); unifikace pádových koncovek v instrumentálu plurálu, ve všech rodech se tedy vyskytuje tvarotvorná přípona finální $-ma$ (např. *živíma plotama; hezskjema ženskejma; černíma ovcema*); kmenotvorná přípona $-aj, -ej$ v 3. os. pl. (*voňi prosej, nosej, vozej*)

Jihozápadočeská podskupina

Jelikož se ve své práci soustřeďuji na mluvu obce nacházející se v jižních Čechách, považuji za důležité blíže rozvést informace o jihozápadočeské nářeční podskupině, resp. o její jižní (východní) část. V otázce vymezení hranic a užšího rozdělení této podskupiny se jednotliví autoři a jejich publikace, z nichž čerpám, nepřímou shodují v obou aspektech.

Bělič (1972) ve svém *Nástinu české dialektologie* zmiňuje přibližnou hranici mezi středočeskými a jihozápadočeskými nářečími zhruba od Rakovníku k Příbrami. Přesah podskupiny do jihozápadního cípu Moravy určuje přibližně za města Třešť, Telč a Dačice. Jako okrajové úseky Bělič vyděluje Manětínsko, Stříbrsko, Domažlicko, Prachaticko, Doudlebsko a úsek třešťsko-dačický.

Arnošt Lamprecht (1976) vidí problematiku obdobně, některá fakta pouze doplňuje, jiná označuje odlišnou terminologií. Kupříkladu města ležící na hranicích se středočeskými nářečími doplňuje o obec Hořovice. Jinak je tomu při stanovení nářečních hranic s jihozápadním cípem Moravy, zde volí pojmenování skrze mikroregiony (Sedlčansko, Voticko a Pelhřimovsko). Dále oblast člení na západočeský okruh, kde vymezuje stejná území jako výše zmíněný Bělič, a jižní okruh, zde již zmiňuje jen Prachaticko a Doudlebsko.

Oproti tomu Cuřín (1977) rozšiřuje pomyslné hranice podskupiny od Loun (město vzdálené necelých 40 km na sever od Rakovníka) přes Příbram k Jihlavě, jinými slovy parafrázuje, s mírným územním rozšířením, Běliče. Okrajová nářečí této podskupiny dělí jen na západní chodská (domažlická nářečí) a jižní doudlebská, nicméně v podskupině nářečí jihovýchodočeských uvádí Třešť, Telč, Dačice a Jemnici jako nářečí s přechodným rázem.

Poslední vymezení, které zde uvedu, čerpám z práce Ireny Bogoczové (2012, s. 63). Ta volí rozdělení na západní a východní část, s tím, že západní část se rozkládá na území měst Rokycany, Plzeň a Klatovy. V rámci tohoto celku pak zmiňuje jednotlivé okrajové úseky, ležící v okolí obcí Manětín, Stříbro a Domažlice. Východní část zahrnuje Sušici a její okolí, Příbram, Strakonice, Písek, České Budějovice, Třeboň a Tábor. Dále pak Jindřichův Hradec a Pelhřimovsko. Za území se specifickými nářečními znaky, která patří do této skupiny, považuje Bogoczová úsek prachatický, doudlebský, třešťsko-dačický a jemnický. Poslední dva úseky zařazuje obdobně jako Cuřín k nářečím přechodovým, ležící v moravské části České republiky.

Ke společným jevům celé jihozápadočeské oblasti patří následující hláskoslovné a tvaroslovné tvary. Mnohé příklady byly převzaty z Lamprechta (1976, s. 40-41):

- Spisovné slovesné tvary *začal*, *nažel*, *třást*, *zábst* se často objevují s přehláskou, např. *začel*, *nažel* nebo zúžené *nažil* (*trávu*), *tříst*, *zíbst*.

- Ve mluvě starší generace lze vypožorovat dispalatizace $a > e$ (*fčala/fčela, sršán/sršeň, jahla/jehla*).
- Na daném území neproběhla diftongizace původního y po sykavkách $y/i > ej$ ve slovech *vozik, cítit, sítko*.
- Stále je zde zachovalý diftong *ou* ve slovech *roužnout (rozžehnout)* nebo *poučet (půjčovat)*
- Postupně ustupuje výslovnost souhláskové skupiny *št'* jako *chč* (*chčestí, nechčasnej*).
- Starší mluvčí vyslovují zájmena a příslovce typu *kdo, kde, někdo, nikde* s počáteční skupinou konsonantů *hd-* (*hdo, hde, ňhdo, ňhde*)
- Mezi nejčastější tvaroslovné jevy patří především ustrnulý nesklonný tvar adjektiv posesivních (*bratrovo boty, sestřino děti*). Dále také forma nesklonného rodinného pojmenování (*Novákojc, Burešojc*).
- Ve slovesných tvarech 3. osoby plurálu přezenta dochází u sloves 3. a 4. třídy k vyrovnání kmenotvorné přípony (*oni umí, sází, trpí, prosí*).
- V imperativu slovesa typu *prosit* často dochází k depalatalizaci koncových souhlásek $s, z > š, ž$ (*noš, poproš, neporaž*)

Bogoczová (2012, s. 66) mimo tyto příklady uvádí ještě „*nominativ plurálu maskulin končící dlouhým í: klucí, černoší, souseďi; tvary zájmen analogické k tvrdé deklinaci: vo fšom, na ňom; sloveso „být“ ve funkci spony ve 2. os. sg. ve tvaru si*“

Lamprecht (1976, s. 42-43) dále popisuje typické znaky mluvy, jež spojují celý okruh jihočeských nářečí:

„(1) Ve svém nejširším rozsahu je vymezen hranicemi jihočeské disimilace zdvojených sykavek a zubnic, jako např. *bej sebe/bez sebe, přej šedesát/přes šedesát, přej zimu/přes zimu, babijce/babičce* a z části i *poj tím/pod tím, poj doški/pod doški*.

(2) Ve svém užším jádru (od jihočeských Blat počínaje) uchovává pak ještě výslovnost slabiky *mě* jako *mje*, tedy *mjesto, mjesíc* a jen ve staré generaci dnes už rozloženou výslovnost kdysi měkkých retnic v případech jako: *bjič, pjivo, mjilej, lavjice, netrefil*.

- (3) Na malém území na Prachaticku udržuje se dosud měkké zakončení v infinitivech, jako *d'elat', chodit', slišet'* proti obecnému *d'elat* atd.“

Vedle posledně zmíněného Prachaticka se v jižní části jihozápadočeských nářečích nachází už jen jedna okrajová oblast, která se objevuje ve většině dialektologických publikací. Touto oblastí je Doudlebsko, které se geograficky rozprostírá na severním Českokrumlovsku a zčásti zasahuje i do Českobudějovicka. Pro Doudlebsko jsou charakteristické tyto jevy: progresivní asimilace znělosti (např. *tfúj, tfaroh, kfočna*), která se vyskytuje i ve Slezsku a v polštině; dále pak absence typicky českého protetického *v-* (např. *on oral, okno, oves*); u starší generace je typická rozložená výslovnost měkkých retnic (*babjička, bjič, pjivo*); oproti typické jihozápadočeské nesklonné formě rodinného jména jako *Novákojc, Burešojc*, se zde užívá flektivní tvar (*Novákovi, Burešovi*); substantiva typu *práce, vesnice* atd. se skloňují podle vzoru *kost (do práci, do vesnici)*; osobní zájmena středního rodu mají v akuzativu podobu *je* na místo obecné formy *ho (vipralo se prádlo, rozvješ je)*; pomocné sloveso *být* se zde vyskytuje ve tvaru *som/sim (som tadi/sim tadi)*; u plurálu substantiv maskulin a neuter můžeme v dativu nalézt pádový tvarotvorný sufix finální *-om (chlapom, psom, kamenom)*; v instrumentálu plurálu jsou ve větší míře původní tvary s tvarotvornou příponou *-y/-i (držel se zubi nehti, co s tolika peňezi)*.

Středomoravská nářeční skupina

Nářečí středomoravská neboli hanácká leží ve střední Moravě a jsou obklopena ze západu českou nářeční skupinou, resp. nářeční podskupinou jihovýchodočeskou a na východě nářečímí východomoravskými. Podrobnější dělení skupiny vypadá následovně: středomoravská centrální podskupina (neboli vlastní hanácká), středomoravská jižní podskupina (úsek horský, letovicko-boskovický, židlochovický a znojemský), středomoravská východní podskupina (úsek přerovsko-kojetínský/severní, slavkovsko-bučovický/jižní a čuhácký), středomoravská západní podskupina (úsek zábřežský/severní a kunštátsko-budějovický)

I zde uvedu některé příklady charakteristické pro celou středomoravskou nářeční skupinu. Jednotlivé rysy však lze charakterizovat ze dvou perspektiv, první se opírá o prvky společné s dialekty českými a druhý pohled je zaměřen na prvky odlišné od českých. Příklady, které použiji, jsem čerpal z Lamprechtových Českých nářečních

textů (1976, s. 152-153, z Textové opory ke studiu českého jazyka a dialektologie Ireny Bogoczové (2012, s. 74-75) a Cuřínova Vývoje českého jazyka a dialektologie (1977, s. 180-181). Charakteristiky dialektu se v těchto publikacích nepatrně liší, v mnohém se však překrývají.

S českými nářečími je shodné úzení *é* v *í* (např. *kiseli mlíko*) a také sufix *-ama* v instrumentálu plurálu, místy lze však zaslechnout i zakončení *-ema*. Bogoczová (2012, s. 74) zmiňuje „společný vývoj *y* až do fáze, kdy nastalo štěpení na české *ej* a středomoravské *é*. Podobný osud postihl starší dlouhé *ú*, které se buď diftongizovalo na *ou* (v Čechách), anebo přešlo v *ó* (ve středomoravských nářečích).“

Další uvedené rysy budou společné pro celou středomoravskou nářeční oblast, nikoliv však pro nářečí česká. Mezi hláskoslovná specifika patří pak tedy neprovedení přehlásky *a* v *e* na konci slova (*naša slepica*); neprovedení přehlásky *u* v *i* na konci slova (*našu kočku*); výslovnost *sč* na místo *št'* (*ešče, ščesti*); výslovnost *zhoda, zhánět*, krátkost samohlásek (*psat, blato, mucha*); velice rozšířené jsou samohlásky *é, ó* oproti českému diftongu *ej, ou* (*stréc, zlé pes, móka, budó*), v západních oblastech se objevuje protetické *v-* a ve východních oblastech tvrdé *l*.

Tvaroslovné znaky se projevují ve výslovnosti nefinální tvarotvorné přípony *l* v přičestích typu *nesl, vezl*; v rozlišení životnosti v plurálu adjektiv a pronomin (*tí chitří chlapi – ti dřevjení stoli*); ve slovesu *být*, jež má rozdílné tvary plnovýznamové a pomocné: *já su, ti seš* x *já sem, tisto viděl*; část středomoravských nářečí používá imperativ typu *řekňi, řekňime, řekňite*.

Východomoravská nářeční skupina

Toto nářeční uskupení, jinak nazývané jako moravskoslovenské, se nachází, jak napovídá samotný název skupiny, v oblasti východní Moravy. Lamprecht (1976, s. 214) tuto oblast geograficky specifikuje jako „široký územní pruh [...] při moravsko-slovenské hranici, tj. Břeclavsko, Hodonínsko, Kyjovsko, Uherskohradištsko, Gottwaldovsko (nynější Zlínsko - pozn. aut.) a Vsetínsko. Je to území na východ od čáry spojující Hranice, Kelč, Kroměříž, Kyjov a Hustopeče.“

Obdobně jako obě předešlé nářeční skupiny i tato sestává ze čtyř dalších podskupiny rozdělných a pojmenovaných dle jejich geografické příslušnosti a etnografického pojmenování. Jedná se o nářečí severní (neboli valašské), nářečí jižní

(neboli slovácké), západní nesourodé úseky (nářeční úsek hranický, kelečský a dolský) a jihovýchodní úsek kopaničářský.

Vzhledem k tomu, že východomoravská a středomoravská nářečí spolu sousedí relativně dlouhou hranicí, mají oba dialekty mnoho vzájemných rysů, typických i pro slezská nářečí. Tyto znaky jsou označovány pojmem moravismy a často se shodují s již výše uvedenými rysy. Tudíž i následující příklady se zde někdy opakují. Je to např. výslovnost *zhoda, zhánět*; výslovnost *sč* na místo *šť* (*ešče, ščestí*); krátkost samohlásek (*psat, blato, mucha*); výslovnost *negdo, neco*; častá je také znělá výslovnost na hranici slov (*pez a kočka, tag jez!*); neprovedení přehlásky *u/ú* v *i/i* (*břuch, klúč*); neprovedení přehlásky *a* v *ě* (*naša košula*); rozlišení životnosti v plurálu adjektiv a pronomin (*řičitřič chlapi – ti dřevjenič stoli*); převaha tvarotvorné finální přípony *-(a)ma*; měkkost u jmen typu *host', lokeť, ledeň, pekárňa*;

Jak vidno, východomoravská nářečí mají s dialekty středomoravskými mnohé společné, nicméně Bogoczová (2012, s. 84) uvádí, že „pochopitelně jsou i rysy, jimiž se východomoravská nářečí od středomoravských výrazně odlišují.“ Pro představu uvedu příklady z její učebnice a z publikace Františka Cuřína (1977, s. 184-186). Jedná se např. o nezúžené *é* (*polěfka, talěrek, lémec*); zachování skupiny *aj* (*daj, najstarší*); hlásku *dz*; existenci dvojího *l* - tvrdé *l* nebo *u* a měkké *l'* (*bil/biu, hlad/huad*); dativ plurálu maskulin a neuter s tvarotvornou finální příponou *-om* (*chlapom, nožom, husatom*) a lokativ s tvarotvornou příponou finální *-och* (*stoloch, břehoch, vajcoch*); tvary akuzativu plurálu shodné s genitivem (*majú dobrích susedů*); flexe zájmen tvrdé deklinace podle přídavných jmen (o *tom/tem/tém, tím, tich, tíma...*); spojka *nebo* v podobě *lebo*.

Slezská nářeční skupina

Slezská nářečí se nachází v severovýchodním cípu České republiky, jinými slovy hraničí s územím Slovenska a Polska. Velká vzdálenost od středočeského dialektu a politicko-historický vývoj regionu napomohl k vytvoření skupiny nářečí, která jsou do značné míry archaická (podobnou vlastnost lze také přisoudit východomoravským nářečím), zachovalá (ve smyslu nedotčenosti obecnou češtinou) a specifická (vliv působení tří dalších národních jazyků – slovenštiny, polštiny a němčiny).

Slezská nářeční skupina představuje hierarchizační celek, který má své společné rysy, ale nalezneme pod ním i další podskupiny a úseky nářečí, jež jsou dialektologicky specifitější. Čtyři podskupiny skládající se z nářečí východních neboli ostravských (zahrnující ostravický úsek a severohlučínský úsek), z nářečí západních neboli opavských (dále dělených na úsek západoopavský, středoopavský a východoopavský), z nářečí jižních jinak zvaných frenštátských (nářečí sousedící s východomoravskými dialekty) a ze slezskopolských dialektů (možno použít také termín těšínské dialekty, dále dělené na úsek bohumínský, centrální, jablunkovský a na západní okrajový pás).

Na jihozápadě svého území slezská nářečí sousedí s nářečím východomoravskými, Lamprecht (1976, s. 283) uvádí, že „předěl tvoří hřebeny Beskyd mezi Rožnovem a Frenštátem.“ Je tedy zřejmé, že ve slezských nářečích najdeme určité rysy společné oběma dialektům, Bogoczová (2012, s. 95) ke společným znakům přiřazuje také nářečí středomoravská a celkově v této problematice volí slovní spojení „rysy obecně moravské“. Řadí k nim chybějící přehlásku ‘a>‘e a ‘u >‘i (*kuřa, kožuch*); zachování starého *ú* (avšak zkráceného) namísto diftongu (*muka*); znělá výslovnost na hranici slov (*jag mu je, v Ameryce*); výslovnost *zh, šč, mj* (*zhořeť, ešče, mjesyc*); hláska *dz* (podkludzeny); přítomnost dvojí, místy trojího *l* (střední *l* – *lipa*, tvrdé *ł* – *młyn*, měkké *l’* – *l’udze*); moravská krátkost (*vařene vajca*); některá verba řazena k 1. třídě (*pod’ivu se, licu*), měkkost u jmen typu (*host’, ledeň, kolňa*); tvary akuzativu plurálu shodné s genitivem (*vidžel tych synkuv*); genitiv singuláru na *-u* také u měkké deklinace maskulin (*kapku čaju, do gulašu*); absence rozdílu významu příslovčí *sem, tadi, kde, kam* (*poť tu!, gde/kaj ideš?*).

Vedle rysů společných s ostatními dialekty mají slezská nářečí i svůj obecný charakter shodných znaků, patří sem např. přízvuk na předposlední slabice; dvojí podoba samohlásky *i/y* (*bił x byl*); absence protetického *v-* (*oko, okno, oheň*) a *j* (*íkra, iskra, izba*); asibilovaná výslovnost souhlásek *t’, d’* (*t’icho/čycho/čicho, d’eckal/džeckal/džeckal*); měkká výslovnost souhlásek *d, t, n* ve slovech cizího původu (*miňisterstvo, informatika*); výslovnost *pylny, vylk*; progresivní znělostní asimilace (*tfyrdy, sfuj. potfora*); sjednocení genitivu plurálu na *-uv/ úv* (*chłopuv, džeckuv*); záporový genitiv (*ňeni kobzolúv*); skloňování pronomín jako adjektiv *ten/tyn* jako „dobry“ a *muj/mú* jako „letní“ (*teho dobrehu, tymu dobrymu*); nestažené tvary přivlastňovacích zájmen (*mejogo/mojigo*); shoda tvarů číslovky dva u maskulin a neuter, jako ve staré češtině a polštině (*dva piva, dva vajca*); měkký infinitiv na *-t’/-ć/-č*

(*robić, jechać*); většinou předložka *do* na místě předložky *k/ke* (*idu do doktora, přitě do nas*); slučovací *i*, příčinná spojka *bo* (*sem doma, bo se musim učit*); přípustková spojka *choť/choć* (*ńidz ńevyhazuj, choť to je ovadle*); částice *či/ćy* (*či si ho neslyšel spivat?*); mnohovýznamové *jak* (*staršy jag ja; jag rano fstanu, tak hnet cfićim*); předložková vazba *kfuli čeho* (*kfuli chřipki*); vazba *o sedme/j* – v sedm.

Obecná čeština

Obecná čeština vznikla ze středočeského nářečí, jedná se o útvar jazyka, který má sice svou normu, ta však není kodifikována. V rámci interdialektů se vyznačuje počtem uživatelů i územím, na kterém je používána. Svým rozšířením převyšuje ostatní nadnářečí dohromady a skutečnost, že politicko-hospodářské a kulturní zázemí se nachází v jejím centru, má za následek expanzi obecné češtiny do ostatních regionů. Blíže se k tomuto trendu vyjadřuje Bogoczová (2012, s.22). Obecná čeština je podle ní „rozšířena i v západním úseku Moravy, který má řadu jevů společných se sousedními Čechami, a je tedy obecné češtině více ‚otevřen‘. Obecná čeština samozřejmě proniká i do oblastí východnějších, hlavně zásluhou médií, v neposlední řadě díky osobním jazykovým kontaktům Moravanů či Slezanů s českým prostředím.“

Mezi typické prvky obecné češtiny patří: diftongizace *y, i > ej* (*hezky/hezkej*); změna v kvalitě samohlásek *é > ý* (*délka/dýlka*); protetické *v-* před *o* (*okno/vokno*). K typickým rysům morfológické roviny náleží unifikace tvarotvorných sufixů v instrumentálu plurálu. Ve všech rodech se tedy vyskytuje pádový sufix *-ma* (např. *dalšíma chlapama; pivníma flaškama; žlutýma kuřatama*). Dalším typickým tvaroslovným prvkem je sjednocení rodu ve flexi adjektiv a pronomín (např. *všechny zbylý města*).

Městská mluva

Dalším analogickým útvarem blízkým interdialektům je městská mluva, Dejmek¹ ji charakterizuje jako „mluvu obyvatel větších, zvláště průmyslových měst v běžně mluvených projevech, v projevech stylu běžně dorozumívacího. Do městské mluvy nezařazujeme mluvené projevy jiných funkčních stylů, odborného, publicistického a uměleckého. Takové projevy se realizují hlavně spisovnou češtinou a mají téměř vždy ráz veřejný nebo oficiální nebo připravený, resp. předem promyšlený.“

¹ http://nase-rec.ujc.cas.cz/archiv.php?art=6065#_ftn22

Vzhledem k urbanizaci často nepatří uživatelé tohoto útvaru k rodilým příslušníkům jediného teritoriálního dialektu. To může mít za následek stírání a ústup jejich mluvenostních návyků, jež si sebou do měst přinášejí, ve snaze přizpůsobit se místním jazykovým zvyklostem.

Slang

Pojem slang označuje výrazivo, které je typické pro uživatele s určitým společným zájmovým zaměřením, resp. činností. Pod touto „definicí“ si lze představit nespočet různých lidských uskupení. Může jít například o studenty, myslivce, vojáky, sportovce, posluchače rozličných hudebních žánrů, stoupence hnutí, subkultur a dalších zájmových skupin.

Slangové výrazy často nemají neutrální povahu, mohou být expresivní, metaforické, nebo např. archaické. Lze tedy vyzorovat vzájemnou rozdílnost mezi mluvou jednotlivých skupin, srovnajme například mluvu myslivců, která obsahuje především slova neutrální, knižní či archaická (*barva, světle, vousy, slechy, rouno, churavec*) a mluvu vězňů, která je povětšinou silně expresivní (*čórkař, bachař, žandár, čmuchal, fízl, chlupatej*).

Některá původně slangová slova přešla v průběhu času do širšího povědomí společnosti a stala se její aktivní či pasivní součástí, kupříkladu mohu uvést prostředky z mluvy studentské (*gympl, fráňina*), vojenské (*bažant, pakárna*) nebo sportovní (*jesle, z voleje*).

Profesní mluva

Marie Čechová (1996, s. 27) definuje profesní mluvu skrze historické zařazení tohoto pojmu. Uvádí, že „dříve se k slangu počítala i nespisovná mluva příslušníků stejného povolání, stejné profese. Dnes se tato mluva spíše vyčleňuje zvlášť a označuje se jako profesní mluva. Profesní mluva některých oborů je založena na spisovném jazyce, avšak v zájmu ekonomie vyjádření dochází např. k zjednodušení terminologie univerbizací (tvoření jednoslovných pojmenování z víceslovných).“

Univerbizovaných slov z profesního prostředí existuje celá řada a stejně tak jako mnohé slangové výrazy i jejich významy jsou obecně známy. Jako příklad mohou posloužit výrazy z oboru lékařství (*slepák, jipka*) nebo vojenství (*lampasák, maskáče*).

Argot

Specifický druh sociolektu představuje argot. Hugův Slovník nespisovné čtiny (2009, s. 11) jej blíže specifikuje „jako mluvu vyřazených vrstev (zlodějů, pašeráků, žebráků, bezdomovců, podvodníků, vyděračů, zabijáků apod.). Typickým rysem argotu (stejně jako slangu nebo žargonu) je jeho expresivní charakter a stylisticky snížená slovní zásoba a frazeologie. Významnou roli hraje v argotu utajovací funkce, proto se k němu obvykle řadí také tajné (resp. smluvené) jazyky dávných kočovných řemeslníků, potulných muzikantů apod.“

Argot byl mezi uživateli sdílen především ústně, výjimku tvořila obrázková vyjádření, která si navzájem zanechávali žebráci na různých obydlích nebo v blízkosti vesnic, kudy procházeli. Jazyk argotu sestává z různých vlivů cizích, např. z hebrejštiny (resp. jidišové hebraismy) nebo romštiny. Silný vliv na český argot měla i jeho německá obdoba. I přes snahu o utajenost pronikla některá slova do povědomí většiny uživatelů českého národního jazyka, Čechová (1996, s. 28) uvádí slova „*káča* = *pokladna*, *prachy* = *peníze*, *bachař* = *vězeňský dozorce*“ dále uvádí ustálená spojení: „*dát bacha (...)*, *jet na čundr (...)*, *být švorc*.“ Mezi známé české argoty se řadí výrazy pražské „galérky“, „pražských pepíků“ a brněnská „plotna“ (známá pod jiným označením „hantec“)

2. Metodologie

V této kapitole je stručně popsáno, jakým způsobem probíhá, nebo by měl probíhat dialektologický výzkum. Většinu informací čerpám především z *Textové opory ke studiu mluveného českého jazyka a dialektologie* Ireny Bogoczové, kterážto obsahuje toto téma podrobněji rozpracované. Dále pak z Lamprechtových *Českých nářečních textů*, z nichž vycházím v nářečním přepisu. Sekundárním zdrojem mi zde byla *Dialektologická praktika* Zbyňka Holuba.

Zprvu je jistě třeba říci, jaká kritéria musí takový výzkum splňovat a jakých metod se při něm používá. Dle Bogoczové (2012, s. 130) „dialektologie jako společenskovední disciplína využívá metod běžných v sociologii i metod speciálních, vyplývajících z jedinečné povahy předmětu, který zkoumá, tedy (mluveného) jazyka.“ Dále uvádí, že dialektologické bádání musí splňovat stejné požadavky jako každý jiný sociologický výzkum, a to vyhovovat svou validitou (platností) i reliabilitou (spolehlivostí, hodnověrností).

Jednotlivé metody Bogoczová (2012, s. 131) vyčleňuje do dvou skupin, pojmenovaných podle daného „procesu realizace výzkumu“, jedná se o „metody sběru nářečního materiálu“ (nahrávání, dotazování, studium dokumentů, experiment, přímé pozorování) a „metody zpracování a prezentace nářečního materiálu“ (monografie, antologie, slovníky, atlasy). Ať už se explorátor (výzkumník) rozhodne pro jakýkoli z výše uvedených postupů, je vhodné, aby svou práci vedl postupně a v rámci dělení, jež je obecně rozšířeno. Toto dělení spočívá ve třech fázích výzkumu – ve fázi přípravné, ve fázi poznávací/empirické (realizační) a ve fázi analytické a prezentační.

2.1. Fáze přípravná

Přípravná fáze v sobě zahrnuje vytyčení výzkumného problému, popřípadě pracovních hypotéz (u kvantitativních výzkumů), promyšlení a volbu vhodného výzkumného aparátu. Vzhledem k nemožnosti analýzy problému na celkové populaci, se vždy (u kvantitativního výzkumu) volí zástupný, reprezentativní vzorek populace, u něž je třeba v dostatečné míře zahrnout složení obyvatelstva, tj. gendrovou příslušnost, věkové rozvrstvení (tří generační), vzdělanost (základní, střední i vysokoškolské vzdělání), diverzitu profesí, místo bydliště (město x vesnice) atd.

Do této fáze také spadá tzv. předvýzkum, který badateli pomůže prověřit zvolený výzkumný aparát v praxi tak, aby se později neprokázal jako chybně vybraný. Předvýzkum může probíhat formou dotazníků aplikovaných na menším referenčním vzorku populace. „Tato fáze výzkumu je nesmírně důležitá, protože odhalí metodologické nedostatky, např. nevhodné formulace otázek, nevhodné pořadí dotazů, překážky technického rázu, příliš velkou časovou náročnost či obecně nízkou efektivitu výzkumné metody.“ (Bogoczová, 2012, s. 133)

2.2. Fáze realizační

Realizační fázi dialektologického výzkumu rozumíme stádium, kdy se badatel vydává do terénu a za pomoci stanovené výzkumné metody (viz třetí odstavec této kapitoly), resp. výzkumného aparátu, shromažďuje materiál.

Jednou z často používaných výzkumných metod při zkoumání dialektů je nahrávání přirozených promluv uživatelů daného nářečí na záznamové médium (diktafon nebo kameru). Využití tohoto postupu, resp. jakéhokoli jiného výzkumného nástroje, přináší sebou svá pozitiva a negativa. Negativa při použití mikrofону či kamery pramení především z nesmělosti dotazovaných mluvit v přítomnosti diktafonu. Tento jev se dá řešit skrytým mikrofonom a dodatečným respondentovým svolením k využití nahrávky. Dále může výzkumník záznamové zařízení zapnout až v průběhu rozhovoru, kdy je zřejmé, že si dotazovaná osoba na výzkumníka či mikrofón zvykla. Počáteční ostych zpovídané osoby lze zmírnit správně zvolenými podmínkami, při nichž bude interview probíhat. Informátorovi (dotazovanému) blízké a přirozené prostředí nebo přítomnost důvěrně známé osoby mohou výše zmíněná negativa značně zredukovat. K nesporné výhodě této metody patří, možnost opakované a zpomalené reprodukce.

Průběh rozhovoru a předchozí příprava na něj je považována za důležitý aspekt zaručující zmírnění ostychu a napětí, které může u respondenta nastat. Mimo to napomáhá badateli progresivně směřovat interview a vyhnout se němým pasážím. Výzkumník by se měl také vyvarovat některým typům dotazů (tj. emočně zatíženým dotazům, s možnou negativní reakcí; dotazům vnucujícím nebo nabízejícím odpověď; dotazům z intelektuálně vzdáleného diskurzu).

Po dokončení vlastního sběru materiálu položí badatel informátorovi ještě několik osobněji zaměřených otázek. „Ty pak tvoří součást legendy k nahrávce. Patří k nim: pohlaví informátora (pokud není zřejmé z přepisu nahrávky; pohlaví prozrazuje např.

mluvnický rod l-ových příčestí), jeho alespoň přibližný věk [...], místo jeho narození a trvalého bydliště (poznamenejte si i případná přechodná nebo předchozí bydliště, kde informátor pobýval déle než 2 roky), místo, odkud pocházeli jeho rodiče, stupeň dosaženého vzdělání, případně i zaměření SŠ nebo VŠ, kterou absolvoval, současná či dříve vykonávaná profese.“ (Bogoczová, 2012, s. 135)

2.3. Fáze analytická

V této fázi probíhá přepis zaznamenaného jazykového materiálu do psané fonetické podoby. Mnou vybraná literatura se v tomto ohledu poněkud rozcházela, čemuž není divu, přihlédnou-li k rozdílným rokům vzniku jednotlivých publikací. Nicméně jsem zvolil cestu takové transkripce, při níž výsledný text bude svou podobou nejbližše konvenčním psaným projevům. K tomu mi jako předloha posloužila starší publikace *České nářeční texty* Arnošta Lamprechta (1977, s. 7-9), který se s malými autorskými změnami nechal vést „zásadami fonetického zachycování mluvené řeči, jak byly stanoveny českou dialektologickou komisí v r. 1951.“

Lamprechtova (1977, s. 7-9) transkripce se liší v nevyužití „grafémů *ʒ, ʒ* na označení znělých protikladů hlásek *c, č*“, ty nahrazuje písmeny běžné abecedy *dz, dž*; nevyužívá „písmene *ɣ* pro označení znělého *ch*“ a místo něj uvádí písmeno *h*; dále neuvádí do textu „tzv. oslabenou výslovnost některých hlásek ve slovech povýšením nad řádek.“ Zbytek pravidel fonetického přepisu zachovává: znělost a neznělost zapisuje tak, jak byla skutečně realizována; nezaznamenává znělé *ř*; akceptuje dvojité *l*; měkkost souhlásek zapisuje vždy s diakritikou; dvojí *i-í/y-ý* je jen v případech odlišené výslovnosti; nepoužívá spisovného *ě*, nýbrž jej zapisuje za pomoci dvou grafémů *je, ňe, d'e, t'e* (např. *d'eti, pjena, t'etiva, m'nesic*).

3. Praktická část

3.1. Nejstarší generace

Zástupci nejstarší generace mluvčích v mnou zkoumané oblasti sestávají z dvou respondentů, ženy ve věku 75 let a muže ve věku 73 let.

Prvé z mluvčích věnuji pozornost v přepisu nahrávky č. 1, jelikož se jednalo o mou první nahrávku vůbec, rozhodl jsem se, že při jejím pořizování bude přítomna ještě příslušnice střední generace, s níž je ve vzájemném příbuzenském vztahu. To mělo přispět k navození domácí atmosféry a také snížit možnost, že se některá z dotazovaných pokusí svou promluvu jakkoliv stylizovat. Průběh dialogu byl v jednom okamžiku přerušen dalším rodinným příslušníkem, který přišel na návštěvu a z něhož se spontánně stal můj další subjekt zkoumání. Jelikož však jeho promluva nebyla dostatečně obsáhlá, setkali jsme se později znovu.

Představitelka nejstarší generace se narodila v Českých Budějovicích v roce 1942. Po celý svůj dosavadní život žije v obci Pištín. V témže místě docházela i na první stupeň základní školy, druhý stupeň absolvovala v obci Zliv. Dalších šest let jejího života se soustředilo do krajského města, kam dojížděla do Střední školy ekonomické. Po ukončení studia nastoupila na pozici sekretářky tamtéž. Ve dvaceti letech změnila zaměstnání a začala prodávat v malém krámku s obuví a textilem, který se nacházel v její rodné vsi. Na tomto místě vydržela až do svého důchodového věku.

Rozhovor s druhým respondentem je zaznamenán v textu č. 2. Dotazovaný se narodil v českobudějovické porodnici roku 1944 a své dětství strávil v obci Pištín. Stejně jako předchozí dotazovaná navštěvoval nejprve Obecnou školu v Pištíně a posléze měšťanskou školu ve Zlivi. Poté strávil čtyři roky na internátě v Jindřichově Hradci, kde se vyučil jako zemědělský mechanik. Po vyučení nastoupil na dvouletou základní vojenskou službu nejprve v Jemnici v okrese Třebíč, posléze v Bánskobystrickém kraji v obci Oremov Laz a konec služby strávil v Kardašově Řečici. Po návratu domů začal pracovat v místním zemědělském družstvu jako mechanik zemědělských strojů. Zde setrval do důchodového věku.

3.1.1. Znaky mluvené řeči

Zjednodušení souhláskových skupin v důsledku nedbalé mluvy

dibi (6.ř., 1569.ř.), misim (9.ř., 339.ř.), prázňini (17.ř., 206.ř.), diš (18.ř., 324.ř., 765.ř., 1487.ř.), kerá (41.ř., 1511.ř.), dicki (50.ř., 325.ř., 784.ř., 1495.ř.), šes (62.ř., 1629.ř.), kerej (69.ř., 1544.ř.), jesi (97.ř., 751.ř., 1608.ř.), šesnácím (104.ř.), normáňe (144.ř., 405.ř., 797.ř., 1649.ř.), neska (142.ř., 437.ř., 753.ř., 1627.ř.), fag (157.ř., 206.ř.), diť (161.ř., 491.ř., 754.ř.) diž (160.ř., 832.ř., 1445.ř.), jedenácki (167.ř.), fak (175.ř., 279.ř.), pométuješ (181.ř.), ňekerí (229.ř.), žíci (233.ř.), osumnác (239.ř.), jesi (245.ř.), dojec (247.ř., 265.ř.), vižíž (275.ř.), pomisim (306.ř.), miseli (317.ř.), vlasňe (36.ř., 330.ř., 977.ř.), mísnost (329.ř.), vecpot (366.ř.), skovávalo (397.ř.), koski (432.ř.), mísnost'i (484.ř.), učiteľe (544.ř.), cera (548.ř.), nejvječí (607.ř.), jabka (663.ř.), přít (666.ř.), probrém (671.ř.), vječinou (676.ř., 1536.ř.), normáňiho (712.ř.), taji (712.ř.), kúli (717.ř., 720.ř., 1716.ř.), poviá (786.ř.), kerí (835.ř., 1498.ř.), čovjek (842.ř.), dibich (854.ř.), vemeš (885.ř.), muskí (1044.ř.), doz (1000.ř.), spomínám (1000.ř.), líski (1013.ř.), dički (1033.ř.), do tetka (1048.ř.), rači (1081.ř.), kacajki (1092.ř.), rát (1102.ř.), učiteľe (1191.ř.), žádad (1217.ř.), vemem (1228.ř.), svadebňi (1240.ř.), coš (1282.ř.), prázňi (1289.ř.), uz (1489.ř.), cebrali (1491.ř.), dvanác (1494.ř.), pče (1514.ř.), vot Selce (1531.ř.), vobjet (1538.ř.), pořbi (1549.ř.), pšišel (1558.ř.), čoveče (1562.ř., 1775.ř.), mužíš (1582.ř.), fur (1584.ř.), poviam (1587.ř.), jedenác (1592.ř.), dos (1592.ř.), vimňente (1603.ř.), náš (1632.ř.), řina (1639.ř.), prodže (1642.ř.), od'íl (1653.ř.), kichiňe (1654.ř.), fšekni (1672.ř.), náj (1672.ř.), halížů (1675.ř.), povijá (1678.ř.), bujeme (1681.ř.), valburga (1697.ř.), v Jinřichovje Hraci (1715.ř.), zbud'íl (1716.ř.), pocef (1747.ř.), vocťred'ifka (1879.ř.), vostřelevího (1803.ř.), kajdej (1868.ř.), vostřed'ovalo (1880.ř.), koska (1884.ř.), zlášť (1894.ř.), dož (1952.ř.), chuák (1953.ř.), žiká (1954.ř.), rozížd'ela (1972.ř.), hlasitos (1989.ř.), vúce (1990.ř.), z jedňim rozhočím (1992.ř.), škouški (1999.ř.), charapáč (2060.ř.)

Tvary ukazovacích zájmen vyskytující se často ve složené podobě

tohodle (243.ř.), takle (263.ř., 478.ř., 753.ř., 1490.ř.), todleto (277.ř.), todle (437.ř., 545.ř., 1410.ř.), tenle (442.ř., 1989.ř.), toudletou (790.ř.), tendleten (1295.ř., 1672.ř.), takovídle (1307.ř.) todlencto (146.ř., 426.ř., 944.ř.), támle (1428.ř.), tomdle (1428.ř.), tudle (1528.ř.)

Různé tvary zájmenných příslovcí místa zde

tú (109.ř., 216.ř., 548.ř., 1616.ř.), tadidle (144.ř., 763.ř.), túdle (440.ř., 798.ř., 1421.ř.), tu (38.ř., 620.ř.), tajidle (1408.ř.), taji (1428.ř.)

Různé tvary zájmenných příslovcí času nyní

teřkon (307.ř., 511.ř., 575.ř., 1184.ř., 1228), teřka (469.ř., 730.ř., 1048.ř.)

Tvary vzniklé haplologií

ňákej (264.ř.), ci (664.ř.), ňákí (253.ř.)

Absence náslovného j-

eš'e (94.ř., 335.ř., 785.ř., 1554.ř.), sou (115.ř., 556.ř., 1709.ř.), menovala (170.ř.), přide (475.ř., 1584.ř.), deš (1576.ř.), du (1576.ř.), menovala se (1631.ř.), de (1667.ř.), menuje (1768.ř.), pudu (1847.ř.), méno (1877.ř.), deš (1992.ř.),

V tvarotvorných příponách finálních - osobních koncovech 1. os. sg. a pl. ind. prézenta, 3. třídy se objevuje sufix -u a -ou značící hovorovost:

dodržujou (146.ř., 148.ř.), pamatuju (149., 609.ř., 942.ř., 1863.ř.), potřebuju (553.ř.), děkuju (578.ř.), spotřebujou (1454.ř.), natahujou (1576.ř.), zaparkuju (1586.ř.), potřebujou (1700.ř.), kontrolujou (1986.ř.), voňi sledujou (2004.ř.), nakapou (2012.ř.), hubujou (2043.ř.), vočist'uju (2044.ř.)

3.1.2. Obecněčeský rozbor

Fonetické znaky

Diftong ej nahrazuje i/í

bejvala (36.ř., 1589.ř.),vejmňenek (229.ř.), bejvali (320.ř., 340.ř., 792.ř.), bejval (328.ř.), mejdlo (428.ř.), bejt (547.ř., 1714.ř.), plejt (846.ř.), vobejváki (972.ř.), rejži (989.ř.), bejvalo (1092.ř.), virejpa (1506.ř.), vejplati (1562.ř.), nalejval (1659.ř.), olejvala (1177.ř.), virejvaj (1822.ř.), krejt (2018.ř.),

Diftong ú v ou

loučku (41.ř., 1860.ř.), dlouho (43.ř., 1743.ř.), koupila na šati (50.ř.), poslouchej (77.ř.), šel ňekam na pouť (78.ř.), zboural (107.ř.), spousta (161.ř.), stoupnout (200.ř.),

Klouda z Netolic (264.ř.), louhovej kamínek (380.ř.), odmlouvala (611.ř.), koukala (707.ř., 1594.ř.), zbourání (818.ř.), pjet'our (848.ř.), vnoučata (951.ř.), šoulet (990.ř.), vedoucí (1213.ř.), Matouš (1365.ř.), rozboural (1477.ř.), houbi (1484.ř., 2036.ř.), tahounama (1487.ř.), voloupat (1505.ř.), stoupli (1605.ř.), sloužil (1639.ř.), zahrnout (1653.ř.), nekouřil (1675.ř.), Jarouši (1679.ř.), soudruhu (1692.ř.), skouški (1753.ř.), Boubín (1759.ř.), troubjejí (1798.ř.), dvouletou, tříletou (1810.ř.), louki (1811.ř.), stloukalo (1883.ř.), soused'i (1896.ř.), kousal (1914.ř.), vokouni (1949.ř.), vidloubnu (2045.ř.)

Náslovné ou- mající archaický ráz

ouskou (41.ř.)

Protetické v-

vo (3.ř., 778.ř.), vobilí (17.ř., 1490.ř.), vot (35.ř., 677.ř.) rozvorávat (38.ř.) voltáře (45.ř.), votprosit (48.ř.), votpust'ili (48.ř.), vodvážnej (69.ř.), von (70.ř., 496.ř., 753.ř., 1502.ř.), voňi (77.ř., 452.ř., 1451.ř.), vobhlídnul (78.ř.), do voka (79.ř.), vodvez (92.ř., 2040.ř.), vono (106.ř., 556.ř., 1471.ř.), navopravoval (111.ř.), vodlet'eli (138.ř.), vobje (152.ř.), votpoledne (221.ř.), po vobjed'e (221.ř.), vona (170.ř., 564.ř.), votst'ehovali (236.ř.), vod (244.ř., 1437.ř.), vokolo (263.ř., 770.ř., 1530.ř.), vopravdu (268.ř., 1982.ř.), vobjel (277.ř.), votpojil (278.ř.), vobálce (292.ř.), vokraji (321.ř.), vodvedli (335.ř.), vobejváku (479.ř.), vodečíst (557.ř.), votpuš'tění (607.ř.), votpust'ila (609.ř.), voltáři (625.ř.), s vobjednáváním (673.ř.), vobjednáfka (674.ř.), vochutnej (694.ř.), vobjednal (712.ř.), vobčas (784.ř., 1923.ř.), vopravit (799.ř.), vopravovali (801.ř.), g vobjedu (803.ř.), vobivatelní (808.ř.), vořechi (944.ř.), do vokínka (978.ř.), vodevzdávalo (1013.ř.), votřískaní (1141.ř.), vokázat (1243.ř.), vopsala (1387.ř.), nejvoblíbeňejší (1399.ř.), vodňekat' (1426.ř.), vottať (1429.ř.), štiricetvosum (1435.ř.), voloupat (1505.ř.), voheň (1506.ř.), vohňišťe (1511.ř.), vočist'ovat (1534.ř.), vobjet (1538.ř.), vokna (1540.ř.), vosum (1548.ř.), vob (1549.ř.), votsloužila (1556.ř.), vosumadvacet (1571.ř.), vobjedi (1583.ř.), vodjeli (1585.ř.), vode (1595.ř.), vodvodu (1621.ř.), votsřelilo (1647.ř.), vopakovalo (1653.ř.), vobjížd'el (1658.ř.), voploceního (1662.ř.), votať (1699.ř.), vobjížd'elo (1701.ř.), vodevřeli (1703.ř.), vožralí (1712.ř.), vosmerák (1768.ř.), vostřelevího (1803.ř.), vobživa (1811.ř.), votočila (1848.ř.), okolí (1853.ř.), vobracet (1858.ř.), vobživu (1865.ř.), vodezdávat (1870.ř.), vodevzdal (1876.ř.), zvostřed'il (1879.ř.), voctřed'ifka (1879.ř.), vostřed'ovalo (1880.ř.), vostřed'ák (1880.ř.),

voškubat (1893.ř.), vodrhat (1896.ř.), vohlí (1912.ř.), voves (1914.ř.), votpolední (1920.ř.), voškvarci (1932.ř.), vokouni (1949.ř.), voškrabal (1949.ř.), drobet voleje (1955.ř.), vopravdu (1982.ř.), vodhodí (2009.ř.), vohrátki (2016.ř.), vochránce (2025.ř.), vobejdeme (2028.ř.), vočist'il (2044.ř.), vočist'uju (2044.ř.)

Změna hlásky č na š

štvrtek (138.ř.), štiricet (60.ř.), ve dvaaštiricátím (335.ř.), štiri (575.ř., 1473), štiricátíšestí (575.ř.), do Štiráku (752.ř.), pjetaštiricítka (832.ř.), štiricetštiri (1433.ř.), štiricetdva (1435.ř.), štiricetvosum (14365.ř.), do štir (1477.ř.), štrnác (1496.ř.), štiri (1549.ř.), štiriadvacet (2012.ř.)

Změna hlásky š v č

vječinou (142.ř., 1536.ř.), kračí (237.ř.), vječí (484.ř.), počta (683.ř.), nejvječí (1756.ř.)

Obecněčeské krácení samohlásek

misim (9.ř., 339.ř.), muj (68.ř., 1423.ř.), nevim (97.ř., 716.ř., 1426.ř.), říkalo (97.ř.), vim (148.ř.), musim (244.ř., 1577.ř.), pučil (289.ř.), neňi (300.ř., 437.ř., 576.ř., 1801.ř.), ježiš (321.ř., 848.ř.), ťim (405.ř., 1471.ř.), louhovim kamínkem (405.ř.), leta (526.ř.), uplňe (683.ř.), buřtum (717.ř.), domu (715.ř., 1586.ř.), g vratum (784.ř.), s ňim (1046.ř.) paňi (1081.ř., 1583.ř.), povijá (1678.ř.), mam (1767.ř.), puđu (1847.ř.), pomahat (1486.ř.), nechod'im (1578.ř.), pod'ivám (1593.ř.), ťim důstojníkum (1706.ř.), zamňestnancum (1779.ř.), zastřelim (1848.ř.), prasatum (1881.ř.), g bramborum (1885.ř.), pomahali (1902.ř.), uplňe (1902.ř.), hnuj (1906.ř.), pučovali (1925.ř.), g ribářum (1948.ř.), tahneš (1952.ř.), pust'im (1982.ř.), nedaji (1989.ř.), z jedňim rozhočim (1992.ř.), tahnout (1996.ř.), přinest (2010.ř.), nenosim (2028.ř.), g Drázdum (2041.ř.), sousedum (2041.ř.)

Nadměrné dloužení samohlásek

nó (53.ř., 1433.ř.), dólu (150.ř.), jó (156.ř.), né (222.ř., 740.ř.), hróm (1141.ř.), intenzívne (1046.ř.), nefším (1696.ř.), něgdá (1688.ř., 2032.ř.)

Záměna retnic v – b ve slovech vřed, povříslu a dalších analogických tvarů

pobřísla (1490.ř.)

Morfologizované znaky hláskoslovné podoby

Diftong ej nahrazuje i/í

vot takove**ej**ch (17.ř.), ka**žde**j (49.ř., 166.ř., 247.ř., 1796.ř.), Lahod**nej**ch (65.ř., 208.ř., 1542.ř.), vodvá**žne**j (69.ř.), Št**ědre**j (172.ř.), takove**j** (217.ř., 272.ř., 708.ř., 751.ř.), veli**ke**j (228.ř.), f padesá**te**jch (235.ř.), ná**ke**j (264.ř.) postavene**j** (228.ř.), mod**re**j (328.ř.), ní**ske**j (328.ř.), ce**le**j (362.ř., 1718.ř.), louhove**j** (380.ř.), strčene**j** (381.ř.), male**j** (382.ř.), ňe**jake**j (428.ř., 1777.ř.), zná**me**j (428.ř.), nemoc**nej**ch (489.ř.), žá**dn**e**j** (545.ř., 1781.ř.), přis**ne**j (586.ř.), přiklopene**j** (625.ř.), Pil**ne**jch (677.ř., 1875.ř.), simpatic**ke**j (707.ř.), vimrz**le**j (708.ř.), vihlá**dle**j (708.ř.), jake**j** (711.ř.), stare**j** (727.ř., 1758.ř.), jed**í**ne**j** (748.ř.), h**něde**j (750.ř.), dlou**he**j (750.ř., 1765.ř.), hroz**ne**j (751.ř.), hlubocke**j** (752.ř.), vel**ke**j (779.ř., 1520.ř., 1722.ř.), bíle**j** (782.ř., 1989.ř.), nasrane**j** (786.ř.), nespolehlive**j** (787.ř.), suche**j** (826.ř.), ňe**jake**j (973.ř., 1537.ř.), zamňestnane**j** (1006.ř.), rozložene**j** ten velikánske**j** stůl (1012.ř.), špalek zasrane**j** (1014.ř.), takove**j** ňe**jake**j bejvale**j** statek (1030.ř.), řez**ni**cke**j**ch (1092.ř.), žlute**j** (1139.ř.), ud'elave**j** (1163.ř.), do Karlove**j**ch Varů (1245.ř.), chit**re**j (1268.ř.), plne**j** (1396.ř., 1951.ř.), dru**he**j (1513.ř.), Haj**ne**jch (1539.ř.), Novot**ne**j (1542.ř.), do Mas**ne**jch krámů (1614.ř., 1616.ř.), padle**j**ch (1623.ř.), u Morafsk**ej**ch Buďe**j**ovic (1626.ř.), nove**j** (1634.ř.), loveck**ej** (1640.ř.), vo**žra**le**j** (1666.ř.), zamrz**le**j (1718.ř.), same**j** (1747.ř.), nasete**j** (1747.ř.), nepravidel**ne**j (1761.ř.), vhodnocene**j** (1762.ř.), stříl**ene**j (1767.ř.), stříbr**ne**j (1769.ř.), za Marijánske**j**ma Láz**ne**ma (1772.ř.), zadlu**žene**j (1786.ř.), všelijake**j**ma (1822.ř.), ud'elane**j** (1841.ř.), d'ivo**ke**jch kachen (1850.ř.), Pil**ne**jch (1875.ř.), prk**ene**j (1908.ř.), namazane**j** (1932.ř.), šikov**ne**j (1981.ř.), víbor**ne**j (1982.ř.), bázl**ive**j (1987.ř.), ňek**tere**j (1987.ř.), chov**ne**j (1988.ř.), zvjedave**j** (2018.ř.), tmave**j** (2067.ř.)

Diftong ú v ou

kos**ou** se síklo (21.ř., 1490.ř.), dřevjen**ou** sedačku (42.ř.), z jední strani na druh**ou** (39.ř.), se svojí sest**rou** (68.ř.), vječ**inou** (142.ř., 1537.ř.), cel**ou** dobu (144.ř.), skončilo **tou** Popeleční střed**ou** (144.ř.), to dodr**žujou** (146.ř.), domlouval s Vok**ou** (182.ř.), z d'ed**ou** (236.ř.), z mám**ou** (245.ř.), kulaťoučk**ej** s **tou** kulat**ou** střech**ou** (272.ř.), přet teb**ou** (347.ř.), klekn**out** (620.ř.), plát'en**ou** čepičku (714.ř.), s takov**ou** **tou** lucerňičk**ou** (729.ř.), před voj**nou** (769.ř.), z Má**ňou** (789.ř.), s Lojz**ou** (790.ř.), tříkolk**ou** (879.ř.), vidrh**nout** (1014.ř.), kvet**ou** (1094.ř.), cel**ou** (1131.ř.), nastavjen**ou** (1186.ř.), z mal**ou** **tou** Zuzan**ou** (1328.ř.), moskov**ou** (1445.ř.), neklad**ou** (1451.ř.), spotřebuj**ou**

(1454.ř.), s tátou (1517.ř.), s tou plachtou (1512.ř.), starou (1528.ř.), stejnou (1562.ř.), natahujou (1576.ř.), dou (1596.ř.), řeknou (1597.ř.), závjerečnou (1615.ř.), s tou kapelou (1624.ř.), plnou (1628.ř.), Stráš nad Nežárkou (1640.ř.), vistoupla a najednou (1648.ř.), jednou zavřou (1679.ř.), potřebujou (1700.ř.), stříbrnou (1761.ř.), s Fandou (1776.ř.), soukromou (1777.ř.), nevemou (1812.ř.), nažerou (1821.ř.), dovodržnou (1897.ř.), škvarkovou pomazánkou (1935.ř.), škrabou (1950.ř.), kontrolujou (1986.ř.), tahnout (1997.ř.), umňelou (2000.ř.), sledujou (2004.ř.), střelenou (2009.ř.), sednout (2010.ř.), nakapou (2012.ř.), hubujou (2043.ř.), červenou hlavičku (2066.ř.)

Úžení e v í

každí (17.ř., 178.ř., 273.ř.), celí (17.ř.), vobilí bilo polehlí (18.ř.), síklo (18.ř.), vot tí cestí (34.ř.), vot tí louki (35.ř.), z jední strany (39.ř), zajímaví (40.ř), takoví (46.ř. 88.ř.), noví (49.ř), švagroví (55.ř.), z Žitní (65.ř.), natočení (79.ř), nějakím (80.ř.), promíchání (88.ř.), známí (91.ř.), šesnácím (104.ř.), žádní (117.ř.), hlatkí (156.ř.), Štředrím (167.ř.), takoví ti plechoví (226.ř.), takovíti smaltovaní (226.ř.), nandaní (227.ř.), někerí (228.ř.), navješení (228.ř.), nějakí (243.ř., 795.ř.), k svatímu (253.ř.), ňákí (253.ř.), U Svatího (258.ř.), strčení (291.ř.), s tí Zlivi (309.ř.), druhímu (314.ř.), velikánckí (365.ř.), kachlíkoví (366.ř.), postavení (366.ř.), bílí (366.ř., 782.ř.), takoví dřevjení (432.ř.), škaredí (433.ř.), jiního (433.ř.), špinaví (435.ř.), hrozní (435.ř.), minulího (463.ř.), dobrího (522.ř.), u tí panenki Marije (625.ř.), ve svím (673.ř.), možní (727.ř.), takovího (728.ř.), novího (740.ř.), ve Vrbním (751.ř.), motorkoví (792.ř.), do druhího (801.ř.), pátího (802.ř.), f tom velkím (808.ř.), zbouraní (818.ř.), kerí (835.ř.), dřevjení dno (837.ř.), ti zázrační brambori (844.ř.), plní trávi (846.ř.), jakí naporáďení mísi (943.ř.), přes nějakího (972.ř.), známího (973.ř.), f padesátím (1011.ř.), do třiapadesátího (1012.ř.), do Dasního (1033.ř.), v jiním stavu (1043.ř.), takoví vzorní (1062.ř.), zastřeleního srnce (1118.ř.), smaltovaní (1137.ř.), votřískaní (1141.ř.), šťastní manželství (1168.ř.), zlatí svadbi (1171.ř.), tí flaški (1177.ř.), d'eraví , leví, praví gumovky (1187.ř.), kerího roku (1288.ř.), prázní (1289.ř.), buňki viložení (1332.ř.), starí kroniki (1368.ř.), ze Sedláckího (1405.ř.), jiního (1446.ř.), pjekní (1450.ř.), špatní počasí (1450.ř.), do dvaapadesátího roku (1482.ř.), všelijakí volovini (1484.ř.), takoví kravini všelijakí (1485.ř.), ulámaní klasi (1488.ř.), ženská (1490.ř.), lítali (1496.ř.), takoví práce (1501.ř.), stromi kerí bili napadaní (1505.ř.), nerozlízalo (1508.ř.), takoví kopički (1517.ř.), žádní mašini (1540.ř.), nějakí pohřbi (1549.ř.), s tí prički (1554.ř.), nějakí písne (1555.ř.), dobrí (1558.ř.), takoví pjekní peňize (1563.ř.), díl (1581.ř.), po

druhí (1591.ř.), celí (1607.ř.), rukavičky bílé (1617.ř.), f prvomájovým průvodu (1628.ř.), raketové vojsko (1633.ř.), nové mašiny (1634.ř.), tajní (1652.ř.), taková ta mazadla (1656.ř.), slovenští Detvi (1674.ř.), to bilo d'ivní (1708.ř.), tí divize (1710.ř.), f púl jedenáctí (1711.ř.), vedeňi žádní (1730.ř.), žádní mlhi (1745.ř.), samí obilí (1747.ř.), čistí vobilí (1747.ř.), stráti obrofskí (1750.ř.), šedesátí narozeňini (1758.ř.), jakí to má zbarveňi (1764.ř.), jakí to má perleňi (1764.ř.), dílka vísadi (1765.ř.), obvot tí lodihí (1765.ř.), u Lesú Českí Republikí (1772.ř.), vot kolikátího (1775.ř.), vosumadvacátího záři (1776.ř.), ňejakího funkcijonáře (1778.ř.), mlíko (1780.ř.), žádního starostu (1791.ř.), ňejakího správce (1792.ř.), rosáhlí území (1795.ř.), pokaždí (1801.ř.), neňi to jednoduchí (1803.ř.), samí pastvini (1805.ř.), žádní vobilí (1812.ř.), mlíčnící obilí (1819.ř.), lahvové pivo (1831.ř.), ňic jiního (1840.ř.), d'ivokí husi (1840.ř.), d'ivokí kachni (1842.ř.), přilítla (1849.ř.), lítali (1579.ř.), kachni vinesení (1851.ř.), líčata lítali (1853.ř.), síkávalo (1854.ř.), kolem tí stoki (1855.ř.), druhímu (1858.ř.), víkupní (1874.ř.), mlíkářne (1878.ř.), z jední pípi (1880.ř.), z druhí (1880.ř.), do takovího gbelíku (1882.ř.), utlučení (1883.ř.), fšecho nandaní (1888.ř.), taková formički (1888.ř.), viřezávaní taková (1889.ř.), rúzní příhodi (1897.ř.), ňejakí dobroti (1898.ř.), ženskí museli bejt vohlí (1912.ř.), to mňeli lid'i ťeškí (1921.ř.), žádní asfaltki (1929.ř.), samí domácí jídlo (1936.ř.), ťesto upečení (1942.ř.), stejní flaški hňedí neprúhlední (1959.ř.), popsání fšecho (1960.ř.), rúzní druhi (1984.ř.), norňickí škouški (1999.ř.), třicet metrú dlouhí (2001.ř.), je to takle zatočení (2001.ř.), barvářskí skouški (2012.ř.), srnčí zastřelení (2013.ř.), fšestraní skouški (2015.ř.), do nejakí vohrátki (2016.ř.), žádní houbi (2036.ř.), to bilo darební (2038.ř.), červiví houbi (2045.ř.), jedlí houbi (2050.ř.), pořádní říbki (2056.ř.), víborní liški (2062.ř.), žlutí liški (2065.ř.)

Příčestí minulé slova sekat se vyskytuje v podobě s dlouhou kmenovou samohláskou -í

síklo se (18.ř., 21.ř., 1490.ř.), posíkli (1844.ř.), se síkávalo (1854.ř.), posíklo (1857.ř.), visíkalo (1863.ř.)

Morfologické znaky

Tvarotvorná přípona finální -(e/a/i)ma v instrumentálu plurálu

s ňima (199.ř., 1698.ř.), s potravinama (325.ř.), Velikonocema (559.ř., 575.ř., 607.ř.), svátkama (593.ř.), dveřma (608.ř., 830.ř.), s rodičema (809.ř.), s třema d'etma (816.ř.), z řezníkama (1091.ř.), mezi ňima (1162.ř.), tahounama (1487.ř.), lopatama

(1516.ř.), koňma (1520.ř.), kolečkama (1529.ř.), s kastrůlkama (1586.ř.), s ťima (1693.ř.), s náma (1695.ř.), s kombajnama (1743.ř.), všelijakejma (1822.ř.), mezi stromkama (1996.ř.), kapkama (2013.ř.)

Sjednocené tvary N, A a V u adjektivního a zájmenného skloňování

takoví svátci (46.ř.), takoví ti dvje špički (115.ř.), takoví ti plechoví talíře, takoví ti smaltovaní (226.ř.), takoví vjeci (292.ř.), takoví řemínki (320.ř.), ti tříski (365.ř.), takoví velikánckí kamna kachlíkoví postavení bílí (365.ř.), železní dvířka (405.ř.), vejce škodliví (452.ř.), takoví válenki béžoví (512.ř.), takoví šati, takoví, bledě modří (781.ř.), takoví púlmňesíčki bílí (782.ř.), bejvali ňejakí takoví závodi takoví motorkoví (792.ř.), takoví ti bílí kiťički (848.ř.), takoví dřě (854.ř.), vajíčka vidlabaní (943.ř.), malí vnoučata (951.ř.), vobejváki nebili žádní (972.ř.), takoví vzorní manželství (1062.ř.), bílí kacajki (1092.ř.), ti ženská (1119.ř.), šťastní manželství (1168.ř.), skla vitřískaní (1295.ř.), takoví buňki viložení (1332.ř.), starí kroniki (1387.ř.), počasí je špatní (1450.ř.), mládí bilo takoví (1473.ř.), všelijakí volovini (1484.ř.), takoví kravini všelijakí (1485.ř.), ulámaní klasi (1487.ř.), takoví práce (1501.ř.), stromi napadání (1505.ř.), ňejakí písne (1555.ř.), ti kolečka (1577.ř.), takoví ti mazadla (1656.ř.), ňejakí dřěčata (1700.ř.), vedeňí žádní (1730.ř.), žádní mlhi (1745.ř.), samí obilí (1747.ř.), čistí vobilí (1747.ř.), strátí obrofská (1750.ř.), šedesátí narozeňini (1758.ř.), jakí to má zbarveňí (1764.ř.), jakí to má perleňí (1764.ř.), prasata ti (1805.ř.), malí prasata (1805.ř.), samí pastvini (1805.ř.), žádní vobilí (1812.ř.), lahvoví pivo (1831.ř.), dřivokí husi (1840.ř.), dřivokí kachni (1842.ř.), kachni vinesení (1851.ř.), fšecho nandaní (1888.ř.), takoví formički (1888.ř.), viřezávaní takoví (1889.ř.), různí přihodi (1897.ř.), ňejakí dobroti (1898.ř.), žádní asfaltki (1929.ř.), samí domácí jídlo (1936.ř.), stejní flaški hnědí neprúhlední (1959.ř.), různí druhi (1984.ř.), barvářská skouški (2012.ř.), srnčí zastřelení (2013.ř.), fšestraní skouški (2015.ř.), do nejakí vohrátki (2016.ř.), žádní houbi (2036.ř.), červiví houbi (2045.ř.), pořádní říbki (2056.ř.), víborní liški (2062.ř.), žlutí liški (2064.ř.)

Koncové -jc u druhého stupně příslovcí

zaděje (277.ř.)

Příčestí minulé se objevuje bez hlásky -l

neřek (154.ř., 156.ř.), přines (167.ř., 1449.ř.), zapřách (217.ř.), moch (376.ř., 1548.ř.), sět (384.ř.), neřek (154.ř.), řek (209.ř., 784.ř.), vitách (786.ř.), nejete (854.ř.), přibjech (1184.ř.), nemoch (1445.ř.), nešším (1696.ř.), vikrat (1727.ř.), nezastřich (1849.ř.), pek (1954.ř.), splet (1960.ř.), přines (2040.ř.), vodvez (2040.ř.)

Tvary frekventativ rozšířené o příponu -vá-:

skovávalo (398.ř.), neviklovávali (1496.ř.), navagováva (1637.ř.)

Obecněčeské krácení tvarotvorného sufixu -me v 1. os. pl. ind. prez. sloves ve prospěch -m

budem (761.ř., 1618.ř.), nepotřebujem (983.ř.), vemem (1228.ř.)

Nevyždření životnosti ve shodě u adjektiv a pronomin:

ti sou takoví zbožní (148.ř.), **ti** kluci (188.ř., 1685.ř.), **ti** lidé (229.ř., 1449.ř.), **ti** tam bidleli a **ti** možná ten krám mňeli (314.ř.), **ti** (Zliváci) sem choďili (336.ř.), nemocní (470.ř.), **ti** bili (760.ř.), **ti** beraňi (876.ř.), **ti** sokolíci (1044.ř.), **ti** komunisti (1096.ř.) krásní pstruzi (1339.ř.), **ti** cestáři (1536.ř.), **ti** sedláci (1537.ř.), **ti** dělali (1539.ř.), **ti** mistři (1602.ř.), **ti** absolventi (1693.ř.), **ti** viši důstojníci (1718.ř.), **ti** domkáři (1864.ř.), **ti** chalupáři (1864.ř.), fšichňi **ti** strejdové (2048.ř.)

Absence kmenotvorných sufixů -í, -ají (-aji) u slovesných tvarů 3. os. pl. ind. prézenta, 4. a 5. třídy

maj (285.ř., 897.ř., 1394.ř., 1792.ř.), říkaj (452.ř.), nemaj (553.ř., 1451.ř.), dělaj (616.ř., 2014.ř.), čekaj (1712.ř.), daj (17143.ř.), vyjevaj (1822.ř.), zavolaj (1982.ř.), nechaj (2005.ř.)

U příčestí minulého sloves 2. třídy dochází k přidání slabiky -nu-:

zapřáhnul (221.ř.), připřáhnul (276.ř.), zviknul (1052.ř.), vyčíhnul (1605.ř.), zdřimnul (1921.ř.)

Přípona -íno ve jmenných tvarech příčestí minulého trpného:

mňela zavříno (246.ř.), mňela vifocíno (445.ř.), mňeli vaříno (1915.ř.)

Užívání formy kondicionálu (a)bysme, místo spisovného (a)bychom

bisme (174.ř.), abis (279.ř., 445.ř.), abisme (318.ř., 608.ř.), abisem (746.ř.)

U komparativu a superlativu příslovcí chybí koncové -e

nejvíc (149.ř., 1786.ř.)

Zánik souhlásky h ve skupině hř- na slově hřib

říbki (263.ř., 2056.ř.)

Tvary pronomin analogické k tvrdé deklinaci

na/vo čom (121.ř., 1954.ř.), po ňom (707.ř., 754.ř., 1982.ř., 1983.ř., 1990.ř.)

Genitiv plurálu číslovky jedněch se objevuje v měkkém zájmenném typu skloňování

jedních (1715.ř.)

3.1.3. Jihozápadočeské rysy odlišné od obecněčeské skupiny

Fonetické znaky

Změna í>ej >é>í

vozík (2x 70.ř., 1518.ř., 3x 1522)

Disimilace zubnic

přijte (1704.ř.), letoj se (2018.ř.),

Výslovnost s tupou sykavkou

mušel (74.ř.), f Češňojcích (799.ř., 801.ř.), š Češňovic (1551.ř.), do Češňojc (1854.ř.), k Češňojcum (1856.ř.), muší (2043.ř.)

Hláskoslovná varianta výrazu kozák

kojzár (2060.ř.)

Nahrazení ř hláskou r ve slovech jako např. hořejší nebo pařez

horejších (1477.ř.)

Morfologizované znaky hláskoslovné podoby

U číslovek změna v kvantitě samohlásek -a, -i signalizující personalitu

dvá (245.ř., 1458.ř., 1473.ř., 1476.ř., 1485.ř.), štirí (1483.ř.)

Nadměrné dloužení u nominativu plurálu maskulin signalizující personalitu

klucí (46.ř., 199.ř., 1095.ř., 1685.ř.), fšichňí (1120.ř., 1557.ř., 1603.ř., 1605.ř., 1685.ř., 2048.ř.), šichňí (1161.ř.)

Morfologizovaná podoba místního jména na -ejc, ujc, ojc

k Plástojcum (30.ř), f Plástojcích (77.ř. 87.ř.), do Budějce (91.ř., 199.ř., 262.ř., 264.ř., 267.ř., 1700.ř., 1701.ř.), do Plástoje (86.ř., 214.ř., 216.ř., 218.ř., 246.ř., 524.ř.), v Budějcích (253.ř., 973.ř.), Češňojce (277.ř.), f Češňojcích (799.ř., 801.ř.), k Češňojcum (1856.ř.)

Morfologické znaky

Tvar nominativu rodinného jména -ů

bili zas úplně jiní Vondrášků (87.ř.), co bidlí tajidle Jirofců (1829.ř.),

Kmenotvorné sufixy -í, -ají (-aji, -aj) u 3. osoby pl. slovesných tvarů 4. a 5. třídy

maji (647.ř., 1452.ř., 1820.ř.), nemaji (1810.ř., 1822.ř.), nedaji (1989.ř.), skovaji (1994.ř.), daji (2013.ř., 2016.ř.), nadávaji (2046.ř.)

Zachovaný rozdíl (z) tí druhý strany x (k/na) tej druhé straně

vot tí cestí (35.ř.), vot tí louki (35.ř.), z jedné strany (39.ř), s tí vojni (238.ř.), s tí Zlivi (309.ř.), v jedneji místnosti (338.ř., 1417.ř.), do tí pece (381.ř.), do takové bedničky dřevjení (432.ř.), f tej chodbye (608.ř.), u tí panenki Marije (625.ř.), na Hlubokej (713.ř.), s tí vojni (715.ř.), vo tej půlnoci (724.ř.), vo velkej pouťovej zábavje (779.ř.), karp tí malti (841.ř.), do tí chladírni (978.ř.), do tí ložnice (984.ř.), f tej ložnici (984.ř.), f tej jednoře (1006.ř., 1007.ř.), f tej pracovní dobye (1144.ř.), bes tí flaški (1177.ř.), vod tí dobi (1190.ř.), k tej voře (1298.ř.), na tej louce (1313.ř.), do páti třídi (1377.ř.), f tej ne (1476.ř.), s tí stoki (1517.ř.), do tí pískárni (1465.ř.), vokolo tí cestí (1465.ř.), vot tí zatačky (1467.ř.), s tí přičky (1487.ř.), po půl jedneji (1518.ř.), dolet tí raketi (1569.ř.), s tí Jemčini (1610.ř.), s tí divize (1710.ř., 1728.ř.), obvot tí lodihy (1765.ř.), tí siki

(1799.ř.), f **tej** přírodě (1821.ř.), s **tí** krávi (1870.ř.), do **tí** lahvičky (1877.ř.), f **tej** mlíkářně (1878.ř.), podle **tí** tučnosti (1878.ř.), dos **tí** smetani (1881.ř.), na **tej** hlavní silnici (1976.ř.), na **tej** cestě (1976.ř.), po **tej** stopje (1993.ř.), jesi se nebojí **tí** vodi (2011.ř.)

Přivlastňovací adjektiva v ustrnulých tvarech – typ bratrovo pes, tatínkovo housle

Není doloženo.

3.2. Střední generace

Fonetický přepis rozhovorů se zástupci střední generace lze vysledovat v textu č. 1, kde promlouvá žena ve věku 50 let a muž, její bratr, který je o tři roky starší. Jemu samotnému je věnován text č. 3, jelikož při prvním nahrávání respondent nerealizoval dostatek promluv.

Informátorka se narodila v Českých Budějovicích roku 1967, dětství a školní léta trávila v Pištíně, od svých 11 let dojížděla do blízké Zlivi, kde absolvovala druhý stupeň ZŠ. Její další studium se soustředilo do Českých Budějovic, tam navštěvovala nejprve střední školu ekonomickou a posléze úspěšně zdolala vysoké učení na Zemědělské fakultě Jihočeské univerzity. Po dokončení studia začala pracovat v místním zemědělském družstvu, kde své ekonomické uplatnění nachází i v současnosti.

Zázemí druhého respondenta je podobné. Dětství a základní vzdělání prožíval střídavě v rodné vsi a v nedaleké Zlivi. Další výuky se mu dostalo na Střední průmyslové škole stavební v Českých Budějovicích. Poté se své znalosti rozhodl rozšířit v hlavním městě. Po úspěšném inženýrském studiu Českého vysokého učení technického nastoupil roční vojenskou službu v jihočeském Vimperku. Po návratu do civilního života se usídlil opět v rodném Pištíně, kde žije doposud. Pracuje jako projektant.

3.2.1. Znaky mluvené řeči

Zjednodušení souhláskových skupin v důsledku nedbalé mluvy

diš (20.ř., 436.ř., 653.ř., 757.ř.), dibi (22.ř., 648.ř.), diž (85.ř., 186.ř., 501.ř., 743.ř.), keroušto (102.ř.), v Hlavacích (134.ř.), neska (230.ř., 251.ř., 636.ř.), šenác (196.ř., 2363.ř.), diť (196.ř.), normáňe (251.ř), misim (290.ř.), normáňi (370.ř.), mísnošťi (348.ř.), misela (407.ř.), zisťil (471.ř.), šes (583.ř.), zavect (600.ř.), kerí (636.ř.), mísňiho (642.ř.), nešťasní (684.ř.), nomáňe (689.ř.), jesi (691.ř., 653.ř.), pajesát (648.ř.), dicki (506.ř., 761.ř., 806.ř.), kuli (856.ř.), potřeoala (872.ř.), na Selci (861.ř.), patnác (1036.ř.), fag (1061.ř.), sedumdesátšes (1070.ř.), cera (1089.ř., 2171.ř.), kerího (1098.ř.), nejrači (1098.ř.), úpňe (1133.ř.), na nášťevu (1179.ř.), štrnác (1235.ř.), vlasňi (1346.ř.), spomínal (2106.ř.), vlasňe (2107.ř.), tagle (2107.ř.), dibi (2144.ř.), d'ectví (2145.ř.), vo prázňinách (2154.ř.), f poctaťe zavet (2200.ř.), přesvječovat (2235.ř.), esi (2239.ř.), spomene (2247.ř.), nešťasná (2252.ř.), kerá (2288.ř.), práznou (2299.ř.),

usvječili (2299.ř.), jesi (2300.ř.), , sousectví (2348.ř.), jezďeli (2349.ř.), jec (2359.ř.), dvanác (2375.ř.), přesvječovala (2379.ř.), přefčírem (2379.ř.), d'ectví (2391.ř.), kuli (2450.ř.), takovejá (2517.ř.), nájest (2519.ř.), spomenu (2557.ř.), čovjek (2572.ř.), šesnác sedumnác (2583.ř.), protoje (2635.ř.), vodjec (2728.ř.), rados (2729.ř.), štrnác (2771.ř.), přesvječovala (2793.ř.), piráckí (2794.ř.), u přecedi (2808.ř.), kuli (2811.ř.), káve² (2815.ř.), vosumnác (2825.ř.), stošes (2830.ř.), kaňički (2830.ř.), diť (2836.ř.), sňís (2837.ř.), dibis (2912.ř.), povijam (2916.ř.), v Novohrackejch horách (2923.ř.), vlasňi (2928.ř.)

Tvary ukazovacích zájmen vyskytující se často ve složené podobě

takle (530.ř., 638.ř.), todle (532.ř., 2152.ř.), tidle (584.ř., 2243.ř.), takovídleho (638.ř.), takovádle (1266.ř.), tadidle (2074.ř.), do ředle (2104.ř.), tadle (2312.ř.), tudle (2379.ř.), řimdle (2452.ř.)

Různé tvary zájmných příslovcí místa zde

tajidle (57.ř.), túdle (113.ř., 475.ř.), tu (682.ř., 690.ř.), tajdle (1299.ř.), tú (1366.ř., 2777.ř.), tadidle (2074.ř.), taji (2095.ř.),

Různé tvary zájmných příslovcí času nyní

teřkon (493.ř.), teřka (730.ř.),

Absence náslovného j-

menovali (61.ř.), menovala (85.ř.), du (439.ř., 483.ř.), sou (444.ř., 549.ř., 563.ř., 644.ř.), ešře (20.ř., 242.ř., 268.ř., 439.ř., 774.ř.), de (690.ř., 2178.ř.), méno (2122.ř.), menuje (2187.ř.), přídou (2237.ř.), nepudou (2241.ř.), deš (2312.ř.)

V tvarotvorných příponách finálních - osobních koncovkách 1. os. sg. a pl. ind. prézenta, 3. třídy se objevuje sufix -u a -ou značící hovorovost:

nepomatuju (137.ř., 2258.ř.), d'ekuju (960.ř.), pomatuju (965.ř.), nenaporcuju (1025.ř.), organizuju (2355.ř.), vizrazuju (2483.ř.)

² káve – nelze odvodit zda jde o nedbalou mluvu či původní tvar

3.2.2. Obecněčeský rozbor

Fonetické znaky

Diftong ej nahrazuje i/í

bejval (59.ř., 343.ř., 2135.ř.), bejvala (345.ř., 348.ř.), bejvali (352.ř., 2262.ř.), mejdla (412.ř.), mejdlem (434.ř.), stejská (504.ř.), brejle (645.ř.), bejt (806.ř., 2184.ř.), vejďelek (926.ř.), tej (935.ř.), strejda (1078.ř.), vejš (2114.ř.), šmejra (2139.ř.), hejbat (2211.ř.), cejťim (2227.ř.), bejvá (2276.ř.), vejleti (2364.ř.), bejvalo (2417.ř.), vejški (2514.ř.), polejvali (2526.ř.), vosejpat (2557.ř.), u Tejna (2617.ř.), vejšku (2702.ř.), kejvnul (2809.ř.), lejtko (2898.ř.)

Diftong ú v ou

já tě poslouchám (76.ř.), s keroušto (102.ř.), zboural (110.ř.), vo těch francouskejch holích (191.ř.), trouba (370.ř.), na tom louhovím kamínku (412.ř.), s tou pecí (416.ř.), nastrouhal (436.ř.), stoupnou (459.ř.), vobloukem (469.ř.), votposlouchává (480.ř.), kouřit (492.ř.), šťourala (514.ř.), pomlouváme (546.ř.), odmlouvala (615.ř.), poutače (639.ř.), soustředil (722.ř.), kout (823.ř.), koupíme (933.ř.), kroupi (992.ř.), šoulet (994.ř.), bourá (1008.ř.), klobouku (1093.ř.), Jarouška (1100.ř.), hloupou (1175.ř.), zakrouškoval ingoustovou tuškou (1200.ř.), soukromí (1265.ř.), bouchali (2109.ř.), zbourat (2125.ř.), dlouho (2135.ř.), neposlouchali Svobodnou Ameriku (2194.ř.), strouhanka (2215.ř.), vnoučeti (2219.ř.), dvoucentrimetroví kolečko (2219.ř.), koukat (2238.ř.), zbouchá (2247.ř.), vmlouvali (2249.ř.), poušťela (2290.ř.), kousek (2315.ř.), dlouhosrstej (2323.ř.), vifouk (2337.ř.), houbi (2336.ř.), sousectví (2348.ř.), skoušet (2381.ř.), hloupej (2391.ř.), sout (2454.ř.), pokoušel (2454.ř.), souhlasit (2461.ř.), doufejme (2566.ř.), souboj (2607.ř.), souvisí (2609.ř.), soustředit (2625.ř.), voboum (2666.ř.), spouští (2682.ř.), poušťet (2756.ř.)

Náslovné ou- mající archaický ráz

ouskej profil (2096.ř.)

Protetické v-

von (113.ř., 490.ř.), vo (119.ř., 195.ř., 745.ř., 2072.ř.), vot (134.ř., 561.ř.), vobje (153.ř.), vodešel (242.ř., 2811.ř.), vob (399.ř.), votposlouchává (480.ř.), vodevzdávám (485.ř.), vodďeleň (504.ř.), vobsíkali (508.ř.), vona (514.ř., 542.ř.), vod (543.ř., 552.ř.),

vobjet (554.ř.), vodečítá (539.ř.), vopravdu (645.ř.), vodnesu (653.ř.), vokopávala (851.ř.), voddel (872.ř.), vod vostatních (872.ř.), voranišće (877.ř.), vokolo (893.ř.), vomezila (904.ř.), nevpustila (936.ř.), vodešel (960.ř.), vohibat (1025.ř.), vokecal (1078.ř.), voňi (1097.ř., 2172.ř.), g vobjedu (1124.ř.), vokopaní (1138.ř.), vopravdu (645.ř., 1143.ř.), votevřeli (1256.ř.), vodjel (1267.ř.), vošahával (1275.ř.), vodvezla (1345.ř.), vodnesla (1371.ř.), votázek (2088.ř.), vodejdem (2132.ř.), vobhospodařovalo (2189.ř.), vodložim (2239.ř.), vomlouvali (2249.ř.), vopčas (2258.ř.), vohřálo (2263.ř.), votpoledne (2264.ř.), dvacetvosum (2291.ř.), nevopstálo (2313.ř.), voproti (2352.ř.), vodbočili (2391.ř.), z vokna (2403.ř.), votpočítal (2404.ř.), s vostrejma (2425.ř.), vodvezli (2450.ř.), vopušťáku (2451.ř.), vobden (2464.ř.), vosnovu (2479.ř.), vožeňil (2501.ř.), vopsíkali (2528.ř.), vobjel (2529.ř.), vodevšat (2545.ř.), vodvez (2547.ř.), vosipu (2557.ř.), vobjíšďka (2584.ř.), vopičí (2596.ř.), do voka (2606.ř.), vobjevila (2608.ř.), vobjala (2629.ř.), vopčanství (2646.ř.), votchází (2651.ř.), vodhat (2660.ř.), voboum (2666.ř.), vocat' (2674.ř.), votpočinout (2675.ř.), navostro (2687.ř.), vodjec (2728.ř.), vobjednaní (2770.ř.), votcházelo (2775.ř.), vodejdou (2777.ř.), vosumdesát (2798.ř.), vosumnác (2825.ř.), vohnout (2830.ř.), vožrala (2873.ř.), vopkroužim (2894.ř.), vobjehnout (2899.ř.), vojetinu (2912.ř.), nevopstálo (2313.ř.)

Změna hlásky č na š

štvereční (102.ř.) vot štvrtka (134.ř., 561.ř.), štrnáctej (240.ř.), štvrtá (345.ř.), štiricátješestej (577.ř.), štiricetdva (583.ř.), štiri (768.ř.), ve štvrtek (1023.ř.), štiricetštiri (1036.ř.), f púl štvrtí ráno (2336.ř.), štirista (2710.ř.), štrnác (2771.ř.), štvrt (2810.ř.)

Změna hlásky š v č

nejvječí (2102.ř.), mlačí (2245.ř.), nejmenčí (2358.ř.)

Změna sykavek s, z, š, ž na c, dz, č, dž, zprdeevším po -n, ň

Hondzík (147.ř.)

Nadměrné dloužení samohlásek

nó (194.ř., 299.ř., 451.ř., 772.ř.), né (743.ř.), intenzívne (1047.ř.), nefším (2079.ř.), centrifúga (2711.ř.)

Obecněčeské krácení samohlásek

nevím (8.ř., 31.ř., 450.ř., 567.ř.), muj (67.ř.), misím (290.ř.), pec (402.ř.), sňim (439.ř.), pude (441.ř.), musím (483.ř.), neňi (500.ř., 1181.ř.), říkala (541.ř.), jejím (542.ř.), vim (558.ř., 563.ř., 806.ř.), mam (560.ř., 653.ř., 692.ř.), zavect (600.ř.), jedním (635.ř., 2860.ř.), prosím (640.ř.), na předním (686.ř.), domu (690.ř., 2128.ř.), říká (759.ř.), říkali (761.ř.), meziřim (851.ř.), kuli (856.ř., 2811.ř.), slišim (858.ř.), prasatum (860.ř.), řim (887.ř., 434.ř.), šahnout (899.ř.), pudu (1025.ř.), vohibat (1025.ř.), povim (1082.ř.), říkam (1266.ř.), nemam (1346.ř., 2773.ř.), uvařim (1404.ř.), klukum (2125.ř.), tvuj (2148.ř.), Koňikum (2151.ř.), cejtřim (2227.ř.), vodložim (2239.ř.), nepudou (2241.ř.), mislim (2385.ř.), kuli (2450.ř.), řimdle (2452.ř.), něčim (2470.ř.), svuj (2507.ř.), nevílest (2565.ř.), přemejšlim (2602.ř.), v minulim živoře (2603.ř.), paři (2606.ř.), vděčim (2648.ř.), nevislovim (2677.ř.), říkal (2684.ř.), viskouřim (2684.ř.), dolu (2711.ř.), nepudu (2712.ř.), neumim (2751.ř.), nenaučim (2752.ř.), dochodřim (2755.ř.), leto (2757.ř.), vopkrouřim (2894.ř.), virazim (2902.ř.)

Záměna retnic v – b ve slovech vřed, povříšlo a dalších analogických tvarů

břískala (873.ř)

Morfologizované znaky hláskoslovné podoby

Diftong ej nahrazuje i/í

každej (134.ř., 2507.ř.), takovej (185.ř.), dlouhej (187.ř.) francouskejch (191.ř., 195.ř.), šesnátěj (195.ř.), štrnáctěj (224.ř.), střelenej (226.ř.), svatej (240.ř.), minulej (248.ř., 2767.ř.), malinkej (343.ř.), v jednej (350.ř., 2238.ř.), v druhej (350.ř.), přelomovej (543.ř.), celej (589.ř., 2520.ř.), kachlovejch (368.ř., 383.ř.), bílejch (383.ř.), zviklej (447.ř.), závislej (447.ř.), zaplej (480.ř.), takovej (490.ř.), při selskejch (506.ř.), štiricátějšestej (577.ř.), Lahodnejjch (725.ř.), upomínkovejch (730.ř.), sprchovej (822.ř.), svobodnej (962.ř., 2095.ř.), umňelohmotnej (1016.ř.), rosekanej umňelej (1021.ř.), modrozelenej (1142.ř.), malej (1174.ř., 2104.ř.), plnej (1181.ř.), Jirkofskejch (1251.ř.), velkejch honosnejch obrovskejch zařízení (1291.ř.), druhej den (2101.ř.), přivázanej (2103.ř.), starí taški (2108.ř.), přemejšleli (2132.ř.), velkej Koňík (2148.ř.), známejjch (2171.ř.), doplňkovej (2200.ř.), tlustejj salám (2219.ř.), řeškejj (2233.ř.), do určitejjch let (2248.ř.), centimetrovej (2264.ř.), takovej ten kulatejj (2276.ř.), f řech starejjch filmech (2276.ř.), ňejakejj kousek (2315.ř.), takovej jezefčík dlouhosrstejj

(2323.ř.), takovej flekatej (2324.ř.), zanedbávanej (2364.ř.), hloupej (2391.ř.) chlapeckej (2402.ř.), s vostrejma (2425.ř.), šílenej (2449.ř.), blbej nápat (2513.ř.), z lešenářskejch kos (2527.ř.), nabitej (2630.ř.), deset svjetovejch jazikú (2642.ř.), do nějakejch historickejch postaf (2646.ř.), jed'inej noclech (2678.ř.), zajišť'enej (2680.ř.), do nějakejch dvacet'i minut (2683.ř.), viprodanej celej park (2686.ř.), medvjedovzdornej stan (2697.ř.), jakejkolif (2752.ř.), minulej (2767.ř.), novinářskejch (2780.ř.), se známejma (2817.ř.), u Pilnejch (2876.ř.), jihočeskejch vesnicích (2894.ř.), svjetovej (2903.ř.), v Novohrackejch horách (2923.ř.)

Diftong ú v ou

kosou (22.ř., 2186.ř.), prodala s farou (101.ř.), po dvou vejcích (135.ř.), pod bránou (188.ř., 2203.ř.), za sebou (269.ř., 2262.ř.), kerou (280.ř., 2436.ř.), tu velkou (290.ř.), bílou (290.ř., 2343.ř.), tou červenou barvou (399.ř.), vzal dovolenou (454.ř.), spojenou (469.ř.), malujou (472.ř.), najednou (755.ř., 2607.ř.), z Boženou (757.ř.), z Maňkou (791.ř.), múžou (898.ř.), šahnout (899.ř.), na mateřskou z Verčou (919.ř.), z babičkou (955.ř., 2608.ř.), s tátou (956.ř.), s Pepou (968.ř.), umňelou (1021.ř.), budou (1061.ř., 2417.ř.), připravenou (1084.ř.), na svíčkovou (1128.ř.), z Vlat'kou (1259.ř.), nějakou zbitečnou práci (2106.ř.), se mnou (2127.ř.), mezi sebou (2146.ř.), za anonimitou (2156.ř.), nemúžou (2171.ř.) nějakou studiji (2171.ř.), s pravdou ven (2178.ř.), na Suchou (2189.ř.), flaški z ribičkou (2202.ř.), na určitou dobu (2205.ř.), , přídou (2237.ř.), na druhou (2238.ř.), nebudou (2240.ř.), nepudou (2241.ř.), sestrou (2245.ř.), rovnou (2283.ř.), takovou polokouli (2288.ř.), přinesou (2299.ř.), práznou (2299.ř.), z Janečkovou (2331.ř.), řeknou (2331.ř.), rostou (2341.ř.), s upečenou husou (2352.ř.), organizujou (2355.ř.), přez vrátnou (2406.ř.), přerušenu (2408.ř.), rukou (2436.ř.), došáhnout (2445.ř.), stranou (2447.ř.), cestou (2451.ř.), přid'elanou (2513.ř.), sekačkou (2529.ř.), vaječnou válkou (2589.ř.), lehnout (2651.ř.), votpočinout (2675.ř.), z gumou (2723.ř.), propadnout (2753.ř.)

Úžení é v í

síkli (22.ř.), ze Žitní (71.ř.), z Dasního (250.ř.), jed'íní auto (251.ř.), suchí (345.ř.), na tom louhovím kamínku (412.ř.), šestadvacátího (477.ř.), hotoví (495.ř.), f púl devátí (499.ř.), púl pátí (501.ř.), chlupatí (527.ř.), zeleního (533.ř.) takoví (541.ř.), druhího (543.ř.), uzení (555.ř.), na svatím (624.ř.), takovídleho (638.ř.), svářečckí (645.ř.), nešťastní (684.ř.), šestí (692.ř.), do jakí (721.ř.), takovím (758.ř.), druhí

(876.ř.), strašný trojma (877.ř.), po celým tom (891.ř.), nový skříše (901.ř.), dávalo se zelení (915.ř.), v jiním stavu (933.ř.), malího Páju (936.ř.), různí (969.ř.), f kterím (1053.ř.), f šedesátímšestím (1053.ř.), po starím Čapkovi (1080.ř.), kerího (1098.ř.), to samí (1133.ř.), vokopaní (1138.ř.), možní (1181.ř.) tvího (1210.ř.), mího (1210.ř.), nějakí višíváňi (1255.ř.), šestiletího sinofce (1259.ř.), žádní soukromí (1265.ř.), ve správním srubu (1276.ř.), podruhí (1393.ř.), mastní (1393.ř.), starího kapra (1404.ř.), to bilo takoví (2151.ř.), organizovaní (2154.ř.), nějakí auto (2168.ř.), do osumdesátíhoosmího (2184.ř.), nepromlčení roskrádáňi (2185.ř.), f socialistickím vlasnictví (2185.ř.), takoví ptákovini (2186.ř.), ze Suchí (2189.ř.), na celím tom hospodářství (2192.ř.), ti bili jako vzácní (2209.ř.), sví (2218.ř.), teplí Gothaje (2218.ř.), každímu vnoučeťi (2219.ř.), dvoucentimetroví kolečko teplího (2219.ř.), ti tukoví buňki (2222.ř.), míň (2224.ř.), trojciferní (2225.ř.), vodložený vjeci (2240.ř.), f půl štvrtí ráno (2336.ř.), vizbíraní (2341.ř.), tákovídleho říbka (2343.ř.), samotního (2347.ř.), jiní priorití (2358.ř.), startovní (2381.ř.), strážnímu (2425.ř.), nějakí trafikí (2451.ř.), různí vjeci (2506.ř.), smotaní sme to házeli (2513.ř.), žádní zlámaní nohi (2516.ř.), takoví převíšeňi (2526.ř.), fšechni možní pampeliški (2531.ř.), to bilo vimišlení (2543.ř.), hrozní zle (2553.ř.), zdravího človjeka (2573.ř.), g nějakímu hajnímu (2584.ř.), do minulího životu (2602.ř.), do rakouskího dijalektu (2645.ř.), německí vopčanství (2646.ř.), polífku (2651.ř.), jakí problémi (2660.ř.), f ciklistickím (2664.ř.), dvacátího pátího srpna (2668.ř.), noví letenki (2668.ř.), do toho Josemickího (2675.ř.), dobrí scénki (2681.ř.), stanoví pole (2689.ř.), v americkím formátu (2692.ř.), to je vječinou d'elání (2700.ř.), besplatní rušeňi (2732.ř.), v golfovím rezortu (2740.ř.), důležití (2760.ř.), každího prvního (2761.ř.), nič jednoduchí (2764.ř.), štvrtího (2774.ř.), druhího (2776.ř.), minimalizovaní (2778.ř.), různí kravini (2787.ř.), piráckí novini (2794.ř.), dredovaního náčelňíka (2804.ř.), do půl desátí (2809.ř.), máte to upečení dobrí (2814.ř.), víživoví poratkiňe (2824.ř.), nahraního dost (2839.ř.), dálkoví bjehi (2886.ř.)

Příčestí minulé slova sekat se vyskytuje v podobě s dlouhou kmenovou samohláskou -í

síkli (22.ř.), vobsíkali (483.ř.), síklo (2186.ř., 2547.ř.), vopsíkali (2528.ř.), posík (2553.ř.)

Morfologické znaky

Tvarotvorná přípona finální **-(e/a/i)ma** v instrumentálu plurálu

dveř**ma** (391.ř., 882.ř.), kam**na** (385.ř.), Velikonoc**ma** (581.ř.), tř**ma** (603.ř.), štir**ma** (1285.ř.), s Češnoj**ma** (2100.ř.), s kluk**ma** (2122.ř.), za holk**ma** (2121.ř.), za ň**ma** (226.ř.), s koň**ma** (2188.ř.), s cikán**ma** (2291.ř.), s hůlk**ma** (2324.ř.), s vostrej**ma** (2425.ř.), pod noh**ma** (2545.ř.), s ť**ma** bobk**ma** (2545.ř.), kos**ma** (2550.ř.), chvíle**ma** (2654.ř.), karavan**ma** (2700.ř.), s přívjes**ma** (2741.ř.), krávvovin**ma** (2759.ř.), se známej**ma** (2818.ř.)

Sjednocené tvary N, A a V u adjektivního a zájmenného skloňování

suchí záchod**i** (345.ř.), ti bílí kachloví kam**na** (375.ř.), ti dřevjen**i** prk**na** (399.ř.), smažen**i** vejce (446.ř.), **ti** nářeč**i** (504.ř.), s chlupat**i** de**ki** (527.ř.), takov**i** dile**ma** (541.ř.), vod druh**i**ho dne (543.ř.), z nešťastn**i** lásk**i** (684.ř.), do jak**i** rod**i**ni (721.ř.), nov**i** skříš**e** (901.ř.), dávalo se zelen**i** (915.ř.), mal**i**ho Páj**u** (936.ř.), různ**i** to bejval**o** (969.ř.), úpln**e** to sam**i** (1133.ř.), to ne**ni** a**ni** možn**i** (1181.ř.) **ň**ejak**i** višívá**ni** (1255.ř.), **ž**ádn**i** soukrom**i** (1265.ř.), je to moc mastn**i** (1393.ř.), **ň**ejak**i** kam**na** (2084.ř.), star**i** tašk**i** (2108.ř.), nepromlčen**i** roskrádáb**i** (2185.ř.), stejn**i** ména (2185.ř.), takov**i** ptákov**i**ni (2186.ř.), ti bili jako vzác**n**i (2209.ř.) ti tukov**i** buňk**i** (2222.ř.), vodložen**i** v**je**ci (2240.ř.), jin**i** priorit**i** (2358.ř.), **ň**ejak**i** trafik**i** (2451.ř.), různ**i** v**je**ci (2506.ř.), to bilo vimišlen**i** (2543.ř.), hroz**n**i zle (2553.ř.), **ti** vejce (2588.ř.), jak**i** problém**i** (2660.ř.), besplatn**i** ruš**e**ni (2732.ř.), ti zjednodušen**i** víza (2733.ř.), ti kola vobjednan**i** (2770.ř.), různ**i** krav**i**ni (2787.ř.), piráck**i** nov**i**ni (2794.ř.), takov**i** ti tičk**i**ni (2818.ř.), víživov**i** poratki**ň**e (2824.ř.), takov**i** ti tendence (2884.ř.), dálkov**i** bjeh**i** (2886.ř.)

Koncové **-jc** u druhého stupně příslovcí

hust'**ejc** (2280.ř.), nejrichle**jc** (2814.ř.)

Příčestí minulé se objevuje bez hlásky **l**

přív**e**t (89.ř.), pek (372.ř.), moch (600.ř.), zav**e**t (603.ř.), vihráp (863.ř.), řek (872.ř., 2635.ř.), vles (929.ř.), nemo**ch** (2103.ř.), utek (2134.ř.), zasek (2138.ř.), zav**e**t (2200.ř.), tek (2220.ř.), vles (2224.ř.), došách (2316.ř.), zařek (2381.ř.), neub**je**ch (2414.ř.), utek (2425.ř.), vet (2441.ř.), fpat (2442.ř.), uv**e**t (2450.ř.), vikrat (2451.ř.), up**e**k (2504.ř.), viles (2519.ř.), vodvez (2547.ř.), pos**í**k (2553.ř.), pom**o**ch (2572.ř.), pad

(2606.ř.), dopat (2607.ř.), probjech (2634.ř.), zabřed (2646.ř.), kouk (2653.ř.), vodhat (2660.ř.), nesplet (2689.ř.), překlep (2729.ř.), vihlít (2855.ř.), nefším (2880.ř.), vibjech (2895.ř.), sebjech (2897.ř.), nedobjech (2898.ř.)

Tvary frekventativ rozšířené o příponu -vá-:

spracovávala (2810.ř.)

Obecněčeské krácení tvarotvorného sufixu -me v 1. os. pl. ind. prez. sloves ve prospěch -m

nepamatuji (374.ř., 2084.ř.), pamatuji (375.ř.), najdu (385.ř.), budu (1261.ř., 2770.ř.), nebudu (2118.ř.), viříznu (2132.ř.), vodu (2132.ř.), přendával (2204.ř.), vipnu (2483.ř.), nezabřednu (2602.ř.), pojednu (2674.ř.), dojednu (2680.ř.), klepnu (2741.ř.), jednu (2818.ř.)

Nevyjádření životnosti ve shodě u adjektiv a pronomin:

ti lidí (487.ř.), **ti** prasata (863.ř.), nějakí Kabelú (1083.ř.), **ti** váleli (1133.ř.), **ti**, co mňeli nejvječí prohřeški (2102.ř.), **ti** páťáci (2114.ř.), klukum, kerí stanovali (2125.ř.), budou dobrí (2147.ř.), nebili sme schovaní (2156.ř.), **ti** klucí (2159.ř.), jiní klucí (2261.ř.), **ti** je za sebou tahali (2262.ř.), a mi sme tam bili schopní (2264.ř.), **ti** psi (2315.ř.), **ti** dobráci (2348.ř.), **ti** končili (2352.ř.), **ti** sinofcové (2371.ř.), fšichní **ti** (2453.ř.), připravení dicki (2463.ř.), **ti** králíci (2540.ř.), sme bili hodní (2547.ř.), sme bili vázaní (2749.ř.), **ti** piráti (2791.ř.)

Absence kmenotvorných sufixů -í, -ají (-aji) u slovesných tvarů 3. os. pl. ind. prezenta, 4. a 5. třídy:

řechtaj (134.ř.) vibíraj (134.ř., 135.ř.), maj (286.ř., 806.ř., 2617.ř.), počítaj (558.ř.), neđelaj (2155.ř.), nechaj (2235.ř.), d'elaj (2382.ř.), počítaj (2383.ř.), znaj (2617.ř.), vislíhaj (2929.ř.)

U přičestí minulého sloves 2. třídy dochází k přidání slabiky -nu-:

usnula (686.ř., 2874.ř.), padnul (1134.ř., 2229.ř.), klepnul (2314.ř.), táhnul (2328.ř.), vihlídnul (2404.ř.), uhnul (2448.ř.), zapnul (2520.ř.), kejvnul (2810.ř.), zamknul (2881.ř.), zvednul (2898.ř.)

Užívání obecněčeské formy kondicionálu (a)bysme, místo spisovného (a)bychom

bysme (1267.ř.), abysme (2090.ř.),

Zkrácený tvar imperativu

vemu (2379.ř.), vemte (2496.ř.)

Zánik souhlásky h ve skupině hř- na slově hřib

říbka (2344.ř.)

Podstatné jméno práce v lokálu plurálu kolísá mezi skloňovacím typem růže a kost

při selskejšch pracech (506.ř.)

Tvary pronomin analogické k tvrdé deklinaci

vo čom (119.ř.), na ňom (2449.ř.)

3.2.3. Jihozápadočeské rysy odlišné od obecněčeské skupiny

Fonetické znaky

Disimilace zubnic

přej sedumdesát (2666.ř.), babijce (2671.ř.)

Nadměrná diftongizace ou za původní ó ve slovech roužnout, poučet

roužnout (63.ř.)

Morfologizované znaky hláskoslovné podoby

U číslovek změna v kvantitě samohlásek -a, -i signalizující personalitu

dvá (2154.ř., 2924.ř.), tří (2154.ř., 2923.ř.)

Nadměrné dloužení u nominativu plurálu maskulin signalizující personalitu

klucí (132.ř., 1345.ř., 2146.ř., 2152.ř., 2159.ř., 2261.ř., 2338.ř.), fšichní (873.ř., 976.ř., 2138.ř., 2152.ř., 2382.ř., 2453.ř.)

Morfologizovaná podoba místního jména na -ejc, ujc, ojc

do Plásto**jc** (86.ř.), Sendeckej**ch** (444.ř.), f Češnoj**cích** (1083.ř.), s Plásto**jc** (1172.ř.), s Češnoj**cema** (2100.ř.), do/z Buděj**jc** (2270.ř., 2885.ř.), Buděj**jcích** (2453.ř., 2885.ř.), do/s Čejko**jc** (2865.ř., 2882.ř., 2883.ř.), přes Čejko**jc** (2885.ř.)

Morfologické znaky

Tvar nominativu rodinného jména -ů

Šmitmajer**ů** (61. ř), nějakí Kabel**ů** (1083.ř.)

Kmenotvorné sufixy -í, -ají (-aji, -aj) u 3. osoby pl. slovesných tvarů 4. a 5. Třídy

maj**i** (648.ř.), prodávaj**i** (2682.ř.), rozdávaj**i** (2801.ř.), znaj**i** (2805.ř.),

Zachovaný rozdíl (z) tí druhý strany x (k/na) tej druhé straně

s chlupat**í** deki (527.ř.), na Hlubo**kej** na jedne**j** stare**j** púd'e (636.ř.), z nešťasn**í** láski (684.ř.), do jak**í** rod'ini (721.ř.), vo te**j** cest'e (745.ř.), po cele**j** te**j** púd'e (893.ř.), f te**j** stodole (895.ř.), f te**j** kuchi**ni** (1194.ř.), f te**j** Praze (1212.ř.), na te**j** cha'te (1271.ř.), f te**j** strá**ni** (1290.ř.), f te**j** do**bj**e (2100.ř.), tří s t**í** fsi (2154.ř.), f te**j** do**bj**e (2202.ř., 2881.ř.), do t**í** se chitali do**bj**e (2290.ř.), Zde**nce** te**j** je padesát**sed**um (2361.ř., 2363.ř.), po probd'e**lej** noci (2437.ř.), po te**j** šestašedesát**ce** (2677.ř.), po te**j** si Rout sik**sti** (2677.ř.), kolem t**í** restaurace (2711.ř.), k te**j** Zuz**ce** (2748.ř.), s t**í** něm**č**ini (2768.ř.), na te**j** die'te (2832.ř.), f te**j** fázi (2837.ř.), u třináct**í** fsi (2897.ř.), vot t**í** křížovat**ki** (2929.ř.)

Přivlastňovací adjektiva v ustrnulých tvarech – typ bratrovo pes, tatínkovo housle

Není doloženo.

3.3. Nejmladší generace

Jako zástupce nejmladší generace zkoumané lokality jsem oslovil opět zástupce obou pohlaví. V prvním případě jde o mou 27 letou příbuznou. Jako druhého mluvčího jsem požádal o rozhovor mého kamaráda z dětství, který se narodil před 25 lety. Přepis daných promluv se nachází v textech č. 4 a č. 5.

Respondentka se narodila v krajském městě roku 1990, své dětství prožívala střídavě v obci Pištín a v obci Zliv, kam dojížděla za základním vzděláním. Její další kroky směřovaly zpět do Českých Budějovic, kde na jednom z tamnějších gymnázií úspěšně složila maturitu. Následujících pět let věnovala vysoké škole, jmenovitě Zemědělské fakultě Jihočeské univerzity. Nyní se zabývá poradenstvím pro zemědělskou činnost a rok bydlí v nedaleké Zlivi.

Poslední z mluvčích žije v současnosti v Českých Budějovicích. Zde se narodil, navštěvoval gymnázium a později i Teologickou fakultu Jihočeské univerzity. Do svých 19 let však bydlel s rodiči v obci Pištín, kam se i nadále vrací. S životem na vesnici již není tolik spjat, k čemuž budu při analýze jeho promluvy přihlížet.

3.3.1. Znaký mluvené řeči

Zjednodušení souhláskových skupin v důsledku nedbalé mluvy

vlasní (2938.ř.), dicki (2939.ř., 3507.ř.), diž (2939.ř.), vječinou (2943.ř.), vlasně (2946.ř., 3512.ř.), fak (2954.ř.), misim (2960.ř., 3504.ř.), japka (2977.ř.), jesi (2978.ř., 3504.ř.), normáňe (3004.ř.), jedenác (3046.ř.), kerího (3087.ř.), patnác (3095.ř.), protže (3152.ř.), ceri (3154.ř.), ešče (3164.ř.), dibi (3261.ř.), kúli (3298.ř., 3570.ř.), mísnost'i (3349.ř.), přesvječovaná (3358.ř.), zbud'im (3367.ř.), šes (3391.ř.), fur (3405.ř., 3671.ř.), f Chorvacku (3420.ř.), po prázňinách (3428.ř.), říc (3429.ř.), berúfki (3182.ř.), s'te (3516.ř.), dos (3543.ř.), fag (3545.ř.), čoveče (3555.ř.), ceru (3580.ř.), diš (3581.ř.), neska (3583.ř.), jesli (3595.ř.), dvanác (3601.ř.), rados (3607.ř.), osumnác (3608.ř.), šes (3610.ř.), d'etckej (3628.ř.), doros (3642.ř.), šesnác (3644.ř.), vemou (3652.ř.), normáňe (3708.ř.), boužel (3714.ř.), šesnácet (3753.ř.), protže (3760.ř.), pučim (3760.ř.), pučil (3760.ř.), s kerím (3769.ř.), úpe (3816.ř., 4000.ř.), ps'te (3832.ř.), vdicki (3858.ř.), s'te (3910.ř.), snaší (3928.ř.), přectavuješ (3928.ř.), pomoc (3952.ř.), pohotovoz (3969.ř.), veme (4005.ř.), velikácká (4059.ř.), spomenu (4072.ř.), oblaz (4086.ř.)

Tvary ukazovacích zájmen vyskytující se často ve složené podobě

tagle (2975.ř., 3545.ř.), todle (3005.ř., 3565.ř.), takle (3018.ř., 3582.ř.), ťimle (3097.ř.), takovídle (3260.ř.), tenleten (3381.ř.), takí (3557.ř.), tomdle (3688.ř.), tidleti (3882.ř.), tidle (3922.ř.),

Různé tvary zájmenných příslovcí místa zde

teťkonc (3253.ř.), tajidle (3615.ř.)

Různé tvary zájmenných příslovcí času nyní

teťkon (3547.ř.), teťka (3651.ř.)

Tvary vzniklé haplogií

pče (3062.ř.), pže (3064.ř.), pře (3359.ř.), prože (3363.ř., 3720.ř.), pže (3373.ř.), prodže (3721.ř.), proče (3994.ř.),

Vynechávání hlásek a nedbalá mluva

žikali (3122.ř.), žikala (3361.ř.), potřeovala (3468.ř.)

Absence náslovného j-

příde (2947.ř.), eš'ě (3014.ř., 3508.ř.), menovalo (3036.ř.), de (3194.ř., 3548.ř.), méno (3201.ř.), sou (3524.ř.), přídou (3543.ř.), dou (3547.ř.), deš (3572.ř.), deme (3580.ř.), menuje (3627.ř.), ména (3744.ř.), příde (3841.ř.), du (3883.ř.)

V tvarotvorných příponách finálních - osobních koncovkách 1. os. sg. a pl. ind. prézenta, 3. třídy se objevuje sufix -u a -ou značící hovorovost:

pamatuju (2939.ř., 3651.ř.), kupujou (2953.ř.), nepomatuju (2960.ř., 3602.ř.), nevibavuju (3207.ř.), nepraktikuju (3569.ř.), potřebuju (3754.ř.), píšou (3781.ř.), menujou (3781.ř.), studuju (3878.ř.), miluju (3922.ř.), parkujou (4009.ř.)

3.3.2. Obecněčeský rozbor

Fonetické znaky

Diftong ej nahrazuje i/í

mejch (2948.ř.), bejt (2950.ř., 3768.ř.), zalejvalo (3017.ř.), bejvali (3170.ř.), strejda (3205.ř., 3958.ř.), f obejváku (3362.ř.), rejži (3438.ř.), brejle (3442.ř.), zabejvat (3500.ř.), nepolejvali (3583.ř.), bejvá (3639.ř.), na vejšce (3744.ř.), skrejvali (3866.ř.), s bejvalim (3884.ř.),

Diftong ú v ou

obsousední (2936.ř.), kousíček (2937.ř.), koukali (2940.ř.), spoustu (2948.ř.), poušťeli (2978.ř.), dlouho (3008.ř.), koupat (3021.ř.), nafouk (3027.ř.), vnoučata (3030.ř.), na tej louce (3031.ř.), poušťel (3060.ř.), českého fouska (3086.ř.), bourala (3105.ř.), na houbi (3182.ř.), bouda (3227.ř.), toudletou kulovou (3264.ř.), ze sousedů (3295.ř.), soukromá vinotéka (3353.ř.), kousla (3364.ř.), pouť (3385.ř.), houpački (3391.ř.), stoupala (3402.ř.), krouški (3412.ř.), vichloubali (3430.ř.), hloupki (3443.ř.), coural (3458.ř.), vidloubával (3473.ř.)

Náslovné ou- mající archaický ráz

Není doloženo.

Protetické v-

vobjevil (2935.ř.), vod (2937.ř., 3256.ř.), votpoledne (2937.ř.), vona (2937.ř., 3851.ř.), vodjížděli (2939.ř.), vobejvák (2939.ř.), votevřenej (2939.ř.), votevírali (2949.ř.), vokno (2955.ř.), vodnes (2958.ř.), vořechoví (2979.ř.), voboje (2998.ř.), vomáčka (3003.ř.), vořechi (3004.ř.), vochutnat (3009.ř.), vochucení (3034.ř.), voňi (3045.ř.), vobrázki (3056.ř.), vono (3056.ř.), vojec (3062.ř.), vopravdu (3065.ř.), voko (3065.ř.), vopčas (3066.ř.), vostrof (3074.ř.), vosum (3093.ř.), votevřel (3098.ř.), vokolo (3112.ř.), vobjet (3139.ř.), voni (3249.ř.), voba (3280.ř.), vobrat (3289.ř.), votrhával (3294.ř.), zavonačil (3297.ř.), vobříznout (3298.ř.), z vokapů (3319.ř.), vodňekad' (3344.ř.), votevření (3375.ř.), vobjedi (3386.ř.), vo (3397.ř.), vodves (3468.ř.), vodjížděli (3469.ř.), voškliví (3477.ř.), vopadali (3484.ř.), vobalí (3537.ř.), voproťi (3544.ř.), vodjinut (3545.ř.), vobešli (3545.ř.), vobejdou (3547.ř.), vo (3569.ř.), vopčas (3580.ř.), vono (3589.ř.), vodletí (3589.ř.), voňi (3610.ř.), vodešel (3734.ř.), nevodešli

(3755.ř.), **votpískáme** (3776.ř.), **votpískali** (3788.ř.), **votkurvil** (3858.ř.), **voser** (3980.ř.),
z **voleje** (4069.ř.)

Změna hlásky č na š

štvrtěj (2952.ř.), **štíři** (3198.ř.), **schánšlivá** (3306.ř.), **štvrtek** (3584.ř.), **štíři**
(3639.ř.), **nejvješí** (3809.ř.)

Změna hlásky š v č

vječinou (2943.ř., 3526.ř.), **nejmenčí** (3087.ř.), **nejvječí** (3088.ř.), **mlačí** (3168.ř.,
3645.ř.), **vječího** (3264.ř.), **vječí** (3556.ř.)

Nadměrné dloužení samohlásek

příde (2947.ř.), **přídou** (3543.ř.)

Obecněčeské krácení samohlásek

s **jedním** (2936.ř.), **domu** (2939.ř., 3610.ř.), **před/s tím** (2939.ř., 3884.ř.), **vim**
(2948.ř., 3565.ř.), **řeším** (2967.ř.), **uvidím** (2968.ř.), **neřeším** (2968.ř.), **nevím** (3005.ř.,
3489.ř.), **misim** (3005.ř., 3504.ř.), **v/na nějakim** (3019.ř., 3822.ř.), **u Zalužic** (3024.ř.), **s**
ním (3061.ř., 3784.ř.), **tímle** (3097.ř.), **bojím** (3099.ř.), **nemam** (3219.ř., 3921.ř.), **neňi**
(3358.ř., 3558.ř.), **zбудím** (3367.ř.), **musim** (3450.ř., 3746.ř.), **mislim** (3489.ř.),
bramborovim (3507.ř.), **z malim** (3540.ř.), **mam** (3567.ř.), **kuli** (3569.ř.), **vidělám**
(3570.ř.), **mislim** (3584.ř.), **bidlim** (3685.ř.), **paňi** (3707.ř.), **umim** (2710.ř.), **končim**
(3736.ř.), **laťinskim slovníkem** (3743.ř.), **řikam** (3756.ř.), **ve zlim** (3759.ř.), **nezdravim**
(3759.ř.), **pučim** (3760.ř.), **pučil** (3760.ř.), **policajtum** (3788.ř.), **nedavno** (3804.ř.), **muj**
(3835.ř.), **s čím** (3837.ř.), **nerozumim** (3848.ř.), **slovum** (3848.ř.), **snažim** (3879.ř.), **s**
bejvalim (3884.ř.), **skusim** (3884.ř.), **meziřim** (3896.ř.), **tvuj** (3925.ř.), **nejim** (3954.ř.),
nesnášim (3982.ř.), **netušim** (4068.ř.), **chodim** (4080.ř.)

Morfologizované znaky hláskoslovné podoby

Diftong ej nahrazuje i/í

na **Šředrej** den (2932.ř.), **celej** (2934.ř., 3537.ř.), **zavřenej** obejvák (2934.ř.),
votevřenej (2939.ř.), **ktorej** (2954.ř.), **druhej** (2958.ř., 4004.ř.), **novej** (2990.ř., 3742.ř.),
slatkej (3004.ř.), **heskej** chlap (3064.ř.), **pišťínskej** (3069.ř.), **velkej** pes (3087.ř.),
velikej (3091.ř.), **pušťenej** (3103.ř.), **malej** (3109.ř., 4062.ř.), **zaparkovanej** (3112.ř.),

strašnej (3113.ř., 3980.ř.), nachomejtli (3138.ř.), celej den (3141.ř.), nejakej (3141.ř., 3849.ř.), mladej (3141.ř.), postavenej (3175.ř.), hnusnej podbjelovej (3187.ř.), nesmrtelnej (3222.ř.), brokovej (3259.ř.), jedinej (3291.ř., 4061.ř.), s příbuznejch (3295.ř.), postavenej (3316.ř.), jakej (3323.ř.), pjeknej (3329.ř.), slepej (3376.ř.), ťeškej (3397.ř.), malejma (3398.ř.), na dovolenej (3420.ř.), červenej (3423.ř.), stonavej (3457.ř.), mořskej (3458.ř.), ribinovej (3472.ř.), malejch (3473.ř.), ribinovej čmouch (3472.ř.), upovídanej (3489.ř.), malej (3497.ř.), každej (3498.ř.), pokřtenej (3563.ř.), křesťanskej (3566.ř.), kterejma (3615.ř.), skvjelej (3626.ř.), víbornej (3626.ř.), d'etckej (3628.ř.), úspěšnej (3666.ř.), jinej (3691.ř.), víbornej (3767.ř.), dobrej (3768.ř.), nešťastnej (3770.ř.), drahej (3784.ř.), po známejch (3797.ř.), ochotnej (3802.ř.), víbornej (3803.ř.), chlapskej (3807.ř.), motorkářskej (3814.ř.), nasranej (3825.ř.), smutnej (3825.ř.), zlej (3851.ř.), motorkářskejch (3862.ř.), zvjedavej (3890.ř.), takovejch (3915.ř.), skvjelej (3921.ř.), jak d'ivej (3951.ř.), šťastnej a natšenej (3953.ř.), zarostlej (4035.ř.), takovej jako schúdnej kopeček (4062.ř.)

Diftong ú v ou

babičkou (2936.ř.), z d'edou (2936.ř.), vječinou (2943.ř.), jednou (2951.ř.), kupujou (2953.ř.), na celou rodinu (2967.ř.), za sebou (2971.ř.), samotnou (3010.ř.), zalitou (3012.ř.), žlutou limonádu (3035.ř.), takovou tu žlutou, starou (3036.ř.), lanofkou (3046.ř.), s mamkou (3048.ř.), na Suchou (3071.ř.), ve dvou (3104.ř.), velkou zálibu (3107.ř.), na visokou (3158.ř.), s Anetou a ze Zuzkou (3166.ř.), s tou starší sestřenkou a z bráchou (3170.ř.), na čekanou (3193.ř.), ze strejdu (3207.ř.), s tetou (3214.ř.), mňel takovou fjalovou kombinézu (3224.ř.), rovnou (3231.ř.), múžou (3237.ř.), toudletou kulovou (3264.ř.), vobříznout (3298.ř.), spadnout (3304.ř.), za tou prádelnou (3349.ř.), náhodou (3365.ř.), na Hlubokou (3393.ř.), vo tu váhovou (3397.ř.), ze sítkou (3455.ř.), nějakou černou masťou (3462.ř.), jehlou (3463.ř.), vidličkou (3473.ř.)

Úžení é v í

druhí Vánoce (2933.ř.), takoví zvláštní (2935.ř.), převlíct (2941.ř.), něco jiního (2943.ř.), žádní dárki (2947.ř.), schovaní dárki (2950.ř.), nějakí dárki (2951.ř.), něco takovího (2960.ř.), vořechoví skořápki (2977.ř.), to bilo takoví celí rosolovatí (3014.ř.), neskuteční (3018.ř.), zalití v nějakim rosolu (3019.ř.), nějakí vouchucení pití (3034.ř.), příchut' hroznovího vína (3039.ř.), litroví flaški (3043.ř.), postavení (3043.ř.), malí d'eti

(3043.ř.), podruží (3045.ř.), jednotliví vobrázki (3056.ř.), velikánckí plátno (3057.ř.), každí voko (3065.ř.), do takoví velkí d'íri (3078.ř.), českího fouska (3086.ř.), kerího (3087.ř.), s celího vrhu (3088.ř.), malího psa (3090.ř.), nějakího skútra (3108.ř.), na pravím nebo na levím kole (3114.ř.), starího d'edu (3134.ř.), náchilní d'ít'e (3171.ř.), na jiním posedu (3196.ř.), z Dasního (3215.ř.), nepřijemní (3220.ř.), z velkí dálki (3225.ř.), zábradlí, takoví dřevjení (3227.ř.), stodoli visokí (3253.ř.), fšecho zbouraní (3253.ř.), na malinkí kulički (3260.ř.), takovídle malički (3261.ř.), rúzní ráže (3268.ř.), vipanelovaní (3281.ř.), dráti eletrickího napjet'í (3291.ř.), dobrí třešne slatkí, i diž vipadali hnusní (3295.ř.), červení (...) takoví ti rudí třešne (...) dobrí (3297.ř.), zústalo právje volní (3299.ř.), možní vjeci (3307.ř.), misliveckí terče (3324.ř.), zaparkovaní auto (3334.ř.), povješení košíki (3334.ř.), schovaní starí hrački (3335.ř.), vicpaního zlatího bažanta (3346.ř.), zlatí peří (3348.ř.), na gauči rozložením (3363.ř.), past'ički takoví bílí umňelohmotní (3369.ř.), silní to pérko (3372.ř.), vovčvení dveře (3375.ř.), malí panáki (3376.ř.), hubení mámi (3397.ř.), takoví slamáki velkí (3407.ř.), malí šapitó (3413.ř.), nič velkího (3418.ř.), mořskí potvori (3430.ř.), bramboroví knedlíki (3438.ř.), podruží (3442.ř.), potapječskí brejle (3442.ř.), z dovolení (3466.ř.), druhí pivo (3490.ř.), je to prost'e takoví (3500.ř.), bježní Vánoce (3500.ř.), něco tipickího (3504.ř.), z listovího t'esta (3512.ř.), takoví slatkí (3512.ř.), je to dobrí (3513.ř.), dva ribníčki malí (3525.ř.), nějakí filé (3531.ř.), kapra uš máme naporcovaního (3533.ř.), nakrájení ti říski (3537.ř.), to je pag hořkí (3539.ř.), narvaní košíki (3550.ř.), nějakí peňize (3550.ř.), ti velkí (3555.ř.), ti třeškí vjeci (3557.ř.), to bilo heskí (3558.ř.), mího (3561.ř.), nějakí čokoládi (3570.ř.), křesťanskí svátki (3573.ř.), žádní velkí ráni (3581.ř.), ve slepí ulici (3595.ř.), takovídle akce (3612.ř.), je to dobrí (3625.ř.), je to hrozne heskí (3629.ř.), lampijónoví průvodi (3629.ř.), nič jiního (3650.ř.), poprví (3652.ř.), je to jiní (3655.ř.), to bilo drahí (3665.ř.), novího (3668.ř.), tenisoví kurti (3668.ř.), to bilo jakobi spojení (3671.ř.), nás pust'it samotní (3682.ř.), na Dukelskí (3685.ř.), ti autobusi bejvaj ráno narvaní (3699.ř.), to asi neňi (...) snadní (3700.ř.), to bilo hrozní (3713.ř.), to je bilo šílení (3713.ř.), nahnutí (3729.ř.), to bilo příšerní (3729.ř.), poprví (3729.ř.), špatního bubeňika (3730.ř.), dobrího bubeňika (3732.ř.), takí skřiši (3764.ř.), jednoho skvjelího (3765.ř.), něco svího (3805.ř.), pjekní písnički (3819.ř.), takoví smutní (3821.ř.), neňi to tak snadní (3823.ř.), líčení nějakího (3847.ř.), něco mího (3853.ř.), teksti (...) takoví jako společenskí (3863.ř.) první ročník navazující magisterskího (3878.ř.), na Teologickí fakult'e (3878.ř.), to je mi jako blískí (3879.ř.), noví redaktori (3892.ř.), vibjeroví řízení (3893.ř.), dopracoval na šefredaktora Buďejckí drbni (3897.ř.), důležití

v mí situaci (3901.ř.), to prostě je hrozní (3911.ř.), hrozne těžší (3914.ř.), to neži tak snadní (3915.ř.), to mi docela je blískí (3920.ř.), je jasní, že to je jako třeba naštvání (3929.ř.), to je jako třeba nějakí lirickí (3930.ř.), vot sví práce (3950.ř.), jiní zájmi (3962.ř.), utíct (3964.ř.), to je úpe šílení (3978.ř.), německího ofčáka (3992.ř.), po praví straže (4029.ř.), stromi velkí (4034.ř.), po praví straže (4058.ř.), zarostlí stromi (4058.ř.), neži tipickí (4073.ř.)

Morfologické znaky

Tvarotvorná přípona finální **-(e/a/i)ma** v instrumentálu plurálu

s ná**ma** (2944.ř., 3579.ř.), před Váno**ma** (2965.ř.), kost**ma** (3017.ř.), s **ňima** (3044.ř., 3959.ř.), hrábje**ma** (3077.ř.), s **řema** kachna**ma** (3204.ř.), s Kučerák**ma** (3214.ř.), pod bitofk**ma** (3276.ř.), s kovoví**ma** hrot**ma** (3324.ř.), nat slepic**ma** (3337.ř.), a **řima** kompot**ma** (3352.ř.), za skleňičk**ma** (3379.ř.), s **řima** malej**ma** d'et**ma** (3398.ř.), s kitk**ma** (3407.ř.), talíř**ma** (3411.ř.), noha**ma** (3446.ř.), aut**ma** (3469.ř.), ze známej**ma** (3470.ř.), mezi kamen**ma** (3480.ř.), **řima** bodlina**ma** (3484.ř.), **řema** tradice**ma** (3500.ř.), za čert**ma** (3600.ř.), kterej**ma** (3615.ř.), s **řema** klobouka**ma** (3620.ř.), se fš**ma** (3632.ř.), mezi **řema** lid**ma** (3699.ř.), **řema** ruk**ma** (3945.ř.), s kombajn**ma** (3958.ř.), s papouch**ma** (3994.ř.)

Sjednocené tvary N, A a V u adjektivního a zájmenného skloňování

druhí Vánoce (2933.ř.), žádní dárki (2947.ř.), schovaní dárki (2950.ř.), nějakí dárki (2951.ř.), ti vořechoví skořápki (2977.ř.), lehátka, takoví starí textilní, **ti** nebili gumoví (3028.ř.), fšechni vnučata (3030.ř.), litroví flaški (3043.ř.), malí d'eři (3043.ř.), jednotliví vobrázki (3056.ř.), každí voko (3065.ř.), žádní jiní zvířata (3204.ř.), stodoli visokí (3253.ř.), fšecho zbouraní (3253.ř.), rúzní ráže (3268.ř.), dobrí třešne slatkí, i diž vipadali hnusní (3295.ř.), červení (...) takoví ti rudí třešne (...) dobrí (3297.ř), možní vjeci (3307.ř.), misliveckí terče (3324.ř.), zlatí peři (3348.ř.), pastički takoví bílí umňelohmotní (3369.ř.), ti hubení mámi (3397.ř.), mořskí potvori (3430.ř.), bramboroví knedlíki (3438.ř.), bježní Vánoce (3504.ř.), něco tipickího (3504.ř.), z listovího řesta (3512.ř.), dva ribňički malí (3525.ř.), nějakí filé (3531.ř.), nakrájení ti řiski (3537.ř.), narvaní košíki (3550.ř.), nějakí peňize (3550.ř.), ti řeškí vjeci (3557.ř.), nějakí čokoládi (3570.ř.), křesťanskí svátki (3573.ř.), žádní velkí ráni (3581.ř.), takovídle akce (3612.ř.), takoví ti společenská akce (3625.ř.), je to hrozne heskí (3629.ř.), lampijónoví průvodi (3629.ř.), tenisoví kurti (3668.ř.), to bilo jakobi spojení (3671.ř.), nás pusťit samotní

(3682.ř.), ti autobusi bejvaj ráno narvaní (3699.ř.), pjekní písnički (3819.ř.), teksti (...) takoví jako společenský (3863.ř.), noví redaktori (3892.ř.), jiní zvířata (4000.ř.), stromi velkí (4034.ř.), zarostlí stromi (4058.ř.)

Koncové -jc u druhého stupně příslovcí

pozdějc (3462.ř.)

Příčestí minulé se objevuje bez hlásky -l

vodnes (2959.ř.), vipek (2962.ř.), jet (3004.ř.), nafouk (3027.ř.), přivet (3093.ř.), přeapat (3228.ř.), přines (3243.ř.), moch (3289.ř., 3652.ř.), les (3316.ř.), třás (3319.ř.), nespat (3322.ř.), vitách (3324.ř.), les (3359.ř.), vles (3395.ř.), nezvet (3402.ř.), višláp (3456.ř.), viles (3463.ř.), nezvlát (3535.ř.), řek (3711.ř.), vznik (3743.ř.), neřek (3764.ř.), čet (3888.ř.), přečet (3912.ř.), rostrch (3968.ř.), rozřís (3969.ř.), krat (3970.ř.)

Tvary frekventativ rozšířené o příponu -vá-:

chodívávali (2983.ř.), jezdívávali (3021.ř.), vozívávali (3042.ř.), mívávali (3122.ř.), jezdívávali (3209.ř.), vivařovávali (3476.ř.)

Obecně české krácení tvarotvorného sufixu -me v 1. os. pl. ind. prez. sloves ve prospěch -m

dojdem (3684.ř.), nebudem (3784.ř.), budem (3785.ř.), nehrajem (3790.ř.), jedem (3981.ř.)

Nevyždření životnosti ve shodě u adjektiv a pronomin:

ti lidí bohatí (2992.ř.), mi sme mohli bejt zasviňení (3173.ř.), **ti** těžkí členové (3314.ř.), sme bili celkem vichovaní (3329.ř.), **ti** vaření krabíci (3476.ř.), mi sme chodíli prostě(...), vod patnácti let aš třeba šestiletí (3547.ř.), **ti** patnáctiletí, třináctiletí (3557.ř.), **ti** malí nosili (3557.ř.), známí převlečení za čerti (3604.ř.), diš sme bili pag uš velkí (3608.ř.), voňi (...) bili převlečení (3611.ř.), rodiče, kteří bidlí (3685.ř.), čet sem Halase, ten je skvjelej a Holana, sou víborní (3922.ř.), fšichňi **ti** klucí (3958.ř.), **ti** bidlí (4009.ř.), d'eda z babičkou, **ti** neš umřeli (4025.ř.)

Absence kmenotvorných sufixů -í, -ají (-aji) u slovesných tvarů 3. os. pl. ind. prézenta, 4. a 5. třídy:

maj (2950.ř., 3916.ř.), pokecaj (3625.ř.), d'elaj (3628.ř., 3977.ř.), znaj (3633.ř.), hledaj (3648.ř.), chtěj (3657.ř.), d'elaj (3669.ř.), bejvaj (3700.ř.), scháňej (3893.ř.), zbíraj (3977.ř.), trhaj (3979.ř.)

U přičestí minulého sloves 2. třídy dochází k přidání slabiky -nu-:

vitáhnul (3053.ř.), zdrhnul (3009.ř.), picnul (3197.ř.), dopadnul (3230.ř.), vipíchnul (3234.ř.), zasednul (3399.ř.), višlápнул (3460.ř.), nevischnul (3483.ř.), zamrznul (3527.ř.), proříznul (3535.ř.), fšimnul (3647.ř.), kouknul (3799.ř.), spadnul (4084.ř.)

Přípona -íno ve jmenných tvarech přičestí minulého trpného:

zamčíno (2946.ř.), zasněžíno (3249.ř.)

Užívání obecněčeské formy kondicionálu (a)bysme, místo spisovného (a)bychom

abysme (2946.ř., 3319.ř.), bysme (2975.ř., 3503.ř.)

U komparativu a superlativu příslovčí chybí koncové -e

nejdál (3420.ř.), nejvíc (3439.ř., 3615.ř.)

Lokativ singuláru feminin odlišný od jihozápadočeské skupiny, tvar *k tí druhí straně*

brok je patrona a f tí sou kuličky (3257.ř.), na tí vesnici (3631.ř.), na tí fsi (3686.ř., 3958.ř.), f tí angličtíne (3844.ř.), důležití v mí situaci (3901.ř.), f tí básní (3925.ř.), f tí básní (3931.ř.), f tí ulici (4026.ř.), ve slepí ulici (3595.ř.), dopravoval na šéfredaktora Budějckí drbni (3897.ř.), po praví straňe (4034.ř., 4059.ř.)

3.3.3. Jihozápadočeské rysy odlišné od obecněčeské skupiny

Fonetické znaky

Změna í > ej > é (> í)

Není doloženo

Disimilace zubnic

Není doloženo.

Změna v délce samohlásky v základu slova ú na ou

Není doloženo.

Morfologizované znaky hláskoslovné podoby

U číslovek změna v kvantitě samohlásek -a, -i signalizující personalitu

dou třeba tří (3547.ř.), osumnáctiletí klucí (3643.ř.), zbili sme vlasne tři (3787.ř.),

Nadměrné dloužení u nominativu plurálu maskulin signalizující personalitu

klucí (3643.ř., 3958.ř.)

Morfologizovaná podoba místního jména na -ejc, ujc, ojc

v Bud'ejcích (3530.ř., 3716.ř.), do Bud'ejc (3609.ř., 3653.ř., 3969.ř.), z Bud'ejc (3801.ř.), pro Bud'ejckou drbnu (3879.ř.)

Morfologické znaky

Tvar nominativu rodinného jména -ů

Není doloženo.

Kmenotvorné sufixy -í, -ají (-aji, -aj) u 3. osoby pl. slovesných tvarů 4. a 5. třídy

Není doloženo.

Zachovaný rozdíl (z) tí druhý strany x (k/na) tej druhé straně

ve štvrtej tříd'e (2952.ř.), vot tí dobi (3006.ř., 3099.ř., 3104.ř.) f tej vomáčece (3009.ř.), na tej louce (3031.ř.), vot tí Koli (3036.ř.), do tí promítački (3056.ř.), f tej

stodole (3112.ř.), z **jední** skleňički (3172.ř.), vot **tí** teti (3221.ř.), vedle **tí** boudi (3227.ř.), f **tej** stodole (3254.ř.), f **tí** sou kulički (3257.ř.), f **tej** **jednej** patroňe (3261.ř.), z **druhé** strani (3265.ř.), **tí** kuloví střeli (3268.ř.), do toho hřebene **tí** střechi (3316.ř.), na **tej** púďe (3339.ř.), u **tí** postele (3362.ř.), zásada **tí** pastički (3369.ř.), na **tej** Hlubokej (3394.ř.), f **tej** labuři (3404.ř.), do **tí** Itálie (3421.ř.), na **tej** dovolenej (3425.ř.), do nějakí hod'ini (3437.ř.), odpor **tí** vodi (3447.ř.)

Přivlastňovací adjektiva v ustrnulých tvarech – typ bratrovo pes, tatínkovo housle

u d'edovo rodičú (3125.ř.), tátovo táta (4009.ř.)

3.4. Závěr

Cílem této kvalifikační práce bylo poskytnout doklad o zachovalosti nářečních prvků v běžné mluvě vybraného vzorku obyvatel obce Pištín. Oblast svou geografickou polohou spadá do jihozápadočeské nářeční podskupiny. Prvním krokem k dosažení výsledků ať pozitivních, či negativních, byl sběr jazykového materiálu napříč třemi generacemi rodilých mluvčích této obce, následný fonetický přepis, rozbor a komparace dílčích promluv.

Během analýzy jsem se soustředil nejen na jazykové rysy, které jsou příznačné pro danou nářeční lokalitu, ale také na rysy obecně-české a mluvenostní. Uvnitř prvních dvou hlavních celků (tj. rovina obecné češtiny a rovina jihozápadočeská) jsem se rozhodl vyčlenit tři podkategorie dle charakteru probíhajících změn: hláskoslovné jevy, slovtvorné jevy a morfologizované jevy hláskoslovné povahy.

U všech mluvčích se hojně vyskytovaly mluvenostní rysy pramenící z nedbalé výslovnosti (*dicki, dibi, vlastně*), převažovala také absence náslovného j- (*eš'ě*).

Obecně-český rozbor fonetický přinesl u všech sledovaných generací veskrze shodné výsledky. Ve stejné míře se objevila diftongizace *ej > í* (*bejval*), *ú > ou* (*klobouk*), úžení *é > í* (*žádní mašini*), užití protetického *v-* (*vokolo*), nebo obecně české krácení samohlásek (*mam, neňi*). Dvakrát se také vyskytl náslovný diftong *ou-* mající archaický ráz a to u respondentky spadající do nejstarší generace (*ouskou*) a u mluvčího střední generace (*ouskej*).

Morfologické znaky typické pro obecnou češtinu se vyskytovaly v promluvách všech šesti respondentů obdobně hojně. Jako příklad poslouží užití tvarotvorné přípony finální *-(e/a)má* v instrumentálu plurálu (*před tema Vánoce*), sjednocené tvary nominativu, akuzativu a vokativu u adjektivního a zájmeného skloňování (*ti tenisoví kurti*), nebo také absence hlásky *-l* v přičestí minulém (*neřek, nezvet*).

Co se týče fonetických znaků typických pro jihozápadočeskou dialektální oblast, lze konstatovat následující: U nejstarších mluvčích bylo možno vypořadovat neprovedenou diftongizaci původního *ý* po sykavkách *ý/í>ej* (*vozik*), výslovnost s tupou sykavkou (*mušel, Češňojce*), ale i jihočeskou disimilací zubnic (*přijte, letoj se*). Tento jev se mi dále podařilo zachytit pouze v mluvě generace střední (*přej sedumdesát, babijce*).

U všech dotazovaných bylo možné vypořádat tyto morfologizované znaky hláskoslovné povahy: nadměrné dlužení samohlásek signalizující personalitu v nominativu plurálu maskulin (klucí, fšichňí) a plurálu číslovek (*dvá, tři*), dále pak podobu místního jména se souhláskovou skupinou -ejc, -ujc, -ojc (do *Plátojc, do Buďejc, do Čejkojc*). Je však třeba poznamenat, že poslední ze zmíněných jevů nebyl striktně dodržen, jelikož jeden z nejstarších mluvčích několikrát použil spisovného výrazu *Budějovic*.

V nahraném materiálu se vyskytovaly některé tvarotvorné rysy prostupující celým spektrem dotazovaných. Především jde o zachování rozdílu mezi tvary genitivu a dativu/lokativu singuláru feminin tvrdého skloňování zájmen a adjektiv (z té druhé strany x *k/na tej druhej straně*). Mezi zástupci nejstarší a střední generace lze vysledovat důsledné dodržení tohoto jevu, jinak je tomu však u nejmladších respondentů, uvedené příklady (*f tí básni, f tí ulici, ve slepí ulici*) svědčí, že rozdíl mezi pády v této věkové skupině zachován vždy nebyl.

Obdobná situace je doložena i v dalších dvou případech. U kmenotvorných sufixů -í, -ají (-aji, -aj) 3. osoby pl. slovesných tvarů 4. a 5. třídy (*mají, prodávají*) použili výrazů *maji* nebo *prodaji* jen příslušníci starších generací, a to zároveň dubletně s tvary, kde přípony -í, -ají chyběly. Tvary nominativu rodinného jména s tvarotvorným sufixem -ů typické pro jihozápadní nářečí bylo možné vysledovat taktéž jen v nahrávkách prvních dvou generací. Formu se souhláskovou skupinou -ojc jsem nezaznamenal ani v nominativu, ani v genitivu plurálu, častěji mluvčí použili spisovného tvaru *Nováků*. Ustrnulý typ přivlastňovacích adjektiv *tátovo boty* se mi podařilo nálezt pouze v promluvách generace nejmladší, nicméně se tento jev v běžné řeči vyskytuje.

Vzhledem k výše uvedeným příkladům mohu konstatovat, že vzorek běžné mluvy v obci Pištín stále vykazuje rysy jihozápadočeské nářeční podskupiny. Zároveň však musím dodat, že místní dialekt je postupně stírán ve prospěch českého interdialektu. Nejvíce zachovalé zůstávají morfologizované jevy hláskoslovné povahy. Ty bylo možné dohledat v promluvách všech dotazovaných. Naproti tomu znaky tvaroslovné, u nichž jsem předpokládal nejvyšší míru nedotčenosti, zaznamenali značný ústup, znatelný především v generaci nejmladších mluvčích. Nejinak je tomu s prvky fonetickými, ty se objevili jen u tří dotazovaných.

Dovolují si předpokládat, že tato tendence bude pokračovat. Vezmu-li v potaz výsledky kvalifikační práce mého kolegy, pana Matěje Mayera (2017, s. 51). Ten v rámci svého bakalářského studia podnikl dialektologické zkoumání v nedaleké obci Zliv a došel ke konstatování, „že rysy jihozápadočeské podskupiny se ve Zlivi stále vyskytují, avšak v omezené míře, což se týká jevů hláskoslovných i tvaroslovných.“

4. Seznam použité literatury

Monografie

BALHAR, Jan a Pavel JANČÁK. *Český jazykový atlas 1* [online]. 2., elektronické, opravené a doplněné vydání. Brno: Dialektologické oddělení Ústavu pro jazyk český AV ČR, 2012 [cit. 2017-07-13]. ISBN ISBN 978-80-86496-67-2. Dostupné z: <http://cja.ujc.cas.cz/CJA1/>

BALHAR, Jan a Pavel JANČÁK. *Český jazykový atlas 2* [online]. 2., elektronické, opravené a doplněné vydání. Brno: Dialektologické oddělení Ústavu pro jazyk český AV ČR, 2012 [cit. 2017-07-13]. ISBN ISBN 978-80-86496-68-9. Dostupné z: <http://cja.ujc.cas.cz/CJA2/>

BALHAR, Jan. *Český jazykový atlas 3* [online]. 2., elektronické, opravené a doplněné vydání. Brno: Dialektologické oddělení Ústavu pro jazyk český AV ČR, 2014 [cit. 2017-07-13]. ISBN ISBN 978-80-86496-80-1. Dostupné z: <http://cja.ujc.cas.cz/CJA3/>

BALHAR, Jan. *Český jazykový atlas 4* [online]. 2., elektronické, opravené a doplněné vydání. Brno: Dialektologické oddělení Ústavu pro jazyk český AV ČR, 2014 [cit. 2017-07-13]. ISBN ISBN 978-80-86496-81-8. Dostupné z: <http://cja.ujc.cas.cz/CJA4/>

BALHAR, Jan. *Český jazykový atlas 5* [online]. 2., elektronické, opravené a doplněné vydání. Brno: Dialektologické oddělení Ústavu pro jazyk český AV ČR, 2016 [cit. 2017-07-13]. ISBN ISBN 978-80-86496-95-5. Dostupné z: <http://cja.ujc.cas.cz/CJA5/>

BĚLIČ, Jaromír. *Nástin české dialektologie*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1972. ISBN 14-567-72.

BOGOCZOVÁ, Irena. *Textová opora ke studiu mluveného českého jazyka a dialektologie*. 2. upr. vyd. Ostrava: Ostravská univerzita, 2012. ISBN 9788074640339.

CURÍN, František. *Vývoj českého jazyka a dialektologie*. 4. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1977. ISBN 14-194-77.

ČECHOVÁ, Marie. *Čeština - řeč a jazyk*. Praha: Institut sociálních vztahů, 1996. Jazykověda. ISBN 80-85866-12-9.

HOLUB, Zbyněk. *Dialektologická praktika: (úvod do praktické dialektologie)*. České Budějovice: Jihočeská univerzita, 1996. ISBN 80-7040-163-X.

HRBÁČEK, Josef. *Úvod do studia českého jazyka*. 1. Praha: Karolinum, 1997. ISBN 8070668695.

HUGO, Jan. *Slovník nespisovné češtiny*. 3. rozšířené vydání. Praha: Maxdorf, 2009. ISBN 978-80-7345-198-1.

LAMPRECHT, Arnošt. *České nářeční texty*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1976. ISBN 14-701-76.

LAMPRECHT, Arnošt. *Historický vývoj češtiny*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1977. ISBN 14-234-77.

PRAVDOVÁ, Markéta a Ivana SVOBODOVÁ, ed. *Akademická příručka českého jazyka*. Praha: Academia, 2014. ISBN 9788020023278.

SASSMANN, Alois. *Pištín (1261-2011) a Pašice (1262-2012): 750 let historie blatských vsí*. Pištín: Obec Pištín, 2012. ISBN 978-80-260-2800-0.

Internetové zdroje

DEJMEK, Bohumír. Postavení městské mluvy v současné jazykové situaci. *Naše řeč* [online]. 1978, **61**(4) [cit. 2017-07-13]. Dostupné z: http://nase-rec.ujc.cas.cz/archiv.php?art=6065#_ftn22

HRONEK, Jiří. Poznámky k mluvené češtině. *Naše řeč* [online]. 1992, **75**(3) [cit. 2017-07-13]. Dostupné z: <http://nase-rec.ujc.cas.cz/archiv.php?art=7072>

SEDLÁČEK, Miloslav. Ke skloňování podst. jména práce. *Naše řeč* [online]. 1991, **74**(1) [cit. 2017-07-13]. Dostupné z: <http://nase-rec.ujc.cas.cz/archiv.php?lang=en&art=6988>

Bakalářské práce

HATÁKOVÁ, Jana. 2015. *Mluva oblasti Nepomuku ve třech generacích*. České Budějovice. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita, Pedagogická fakulta, Katedra slovanských jazyků a literatur.

JINDROVÁ, Jana. 2013. *Chodské nářečí ve třech generacích*. České Budějovice. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita, Pedagogická fakulta, Katedra českého jazyka a literatury.

KINCLOVÁ, Zdeňka. 2016. *Českobudějovická mluva ve třech generacích*. České Budějovice. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita, Pedagogická fakulta, Katedra slovanských jazyků a literatur.

KREKLOVÁ, Lucie. 2015. *Běžná mluva v Suchdole nad Lužnicí ve třech generacích*. České Budějovice. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita, Filozofická fakulta, Katedra bohemistiky.

MAYER, Matěj. 2017. *Analýza běžné mluvy v obci Zliv*. České Budějovice. Bakalářská práce. Jihočeská universita, Filozofická fakulta, Katedra bohemistiky.

5. Přílohy

Přepis nahrávky č. 1 – promluva mluvčí nejstarší generace a mluvčích střední generace

- 1 A: Tak přejdeme na nějaký téma lepší. Já sem minule z mamki doloval Vánoce, moc mi toho
2 nepovjed'ela, tagže bi ste to spolu zrekonstruovali
- 3 B: Jako vo Vánocích?
- 4 C: No!
- 5 A: No! Jak ste to slavili každá...
- 6 B: Pamatuj si že dříf vo Vánocích bil vždicki sníh, tak si to pomatuju já. I dibi nebil, tag
7 votpoledne na, na Šťedrej den napadal, vit'?
- 8 C: Já nevim.
- 9 B: Já misim, že jo.
- 10 C: Tak fspomínej na svoje Vánoce, pak budu říkat já moje Vánoce.
- 11 A: Nebo spolu ne pak...
- 12 B: Já si ti na moje Váno...
- 13 D: Děctví a pak...
- 14 C: No...
- 15 D: Jak ste slavila z d'etma vi.
- 16 B: Moje Vánoce? Na svoje d'ectví pamatuju jenom, že sem musela makat, makat a makat. Vot
17 takovejch devít'i každí, každí prázňini vo žňích, celí prázňini sme d'elali normálňe. Vem si, že
18 diš vobilí bilo polehlí, tak se to normálňe síklo kosama, zbíralo se to srpem. A to sem bila
19 holka deset'iletá a šla sem a zbírala sem, no.
- 20 C: No, to ešťe kombajni nebili, diš t'i bilo deset. Aňi hrst'ofki³.
- 21 B: No, kosou se síklo, říkám no.

³ hrst'ovka – žací stroj

- 22 C: Přectaf si, dibi dneska síkli kosou.
- 23 B: Ježiš, to bi nestačili...
- 24 C: To bi sme mňeli ti Váno, ten, ti, ti, žňe ješ'ťe na ti Vánoce.
- 25 A: No, a co ste mňeli ňejakí svoje, né, pole nebo....
- 26 B: Mňeli sme tak kolem osmi hektarú? A eš'ťe sme mňeli možná ňeco f pronajatího.
- 27 A: A to bilo gde ti pole?
- 28 B: Ti pole?
- 29 A: Tadi ňejak, tadi...
- 30 B: K Plástojcum. Vit'?
- 31 C: Já nevim.
- 32 B: Tagle
- 33 C: Gde vi ste mňeli pole.
- 34 B: Vot tí cesti, co je jako Sahos⁴, tam sme mňe... Co je Sahos a to, to bila naše louka. Pag
35 vedla ta stoka tagle a nahoru šli pole. A táhli se vot, vot tí louki, aš přes ten kopeček, aš k tej
36 cest'ě, co šla vot Pašic, vot kříšku g Jakšú kapliče, bejvala cesta dříf, trávná polní cesta. Ťech
37 bilo dříf hodňe řech... jo to se tak potom, pak gdiš přišlo jezedé, to přišlo v řech padesá
38 padesátpjjet sem to tu hledala, no a tak potom postupňe začali fšechni ti zatrav rozvorávat, abi
39 bilo víc pole a fšecho, ale to bilo pole, že si nevid'el z jední strani na druhou, jak to bilo do
40 kopce a taki sme mňeli pole na Blatech⁵, vid'íš to je zajímaví, to je tam, co je ten Kubata⁶. A
41 tam sme mňeli takovou ouskou loučku a d'eda nás tam vozil na rikše. Rikša bila motorka, kerá
42 mňela vzadu dvje kola, vit'?' Upředu jedno a tagle mňel ud'elaní dřevjenou sedačku a tam sme
43 sed'eli a to, tam sme jezďili hrozňe rádi, protože to bilo daleko, ta cesta trvala dlouho a ňic
44 moc se tam ned'elalo. No jo, to je, tadi bil sedlák Kubata, dal hlavu za Blata. Jako d'et'i, víš,
45 poctatní je, že sme museli choďit do kostela. Každou ned'eli. Bili dvje lavice u voltáře, nalevo
46 bili klucí, napravo bili holki a gdiš bili Velikonoce, to bili vlasňe takoví jako svátki, tak to
47 sme museli choďit ke spovjed'i. Dříf to bila spovjet', teř se tomu říká svátost smířeňí. To sme

⁴ Sahos – podnik vyrábějící CNC stroje

⁵ Blata – etnografická část Jižních Čech

⁶ Kubata - Historická postava, zde myšlena jeho sochu

48 museli votprosit rodiče, abi nám votpust'ili fšechno, co sme je rozlobili, a to a pak sme se šli
49 vispovídat. A taki bil zvik, že na Velikonoce sme mñeli každej rok noví šati, nám mamka
50 dicki poříd'ila. Bili sme tři, tak sme...Koupila na šati a to se choďilo k švadleňe, dříf to
51 nebilo, že si došla do krámu a nakoupila si fšechno.

52 C: Abi vás beránek nepokakal.

53 B: Nó, abi nás beránek nepokakal.

54 A: To bila švadlena tadi přímo f Piš'íňe?

55 B: F Piš'íňe bila přímo švadlena, dvje švadleni, bili to švagroví, ti šili. A první gdo tu bil, je
56 tu psáno, d'eda, že tadi bil holič. Tet' sem to tu ñegde četla. Taki tadi bil i holič.

57 C: To tadi pamatuju i já, tam, tajidle co je závodňi kuchiňe.

58 B: No, ale von uš tu bil hodňe, hodňe dávno.

59 C: Tam bejval holič, to si pamatuju.

60 B: Gdiš bilo d'edovi pjet let.

61 C: To bili Šmitmajerú, se menovali.

62 B: No to se mñeňilo ti, hele otec koupil šes hektarú pole a louku.

63 C: Chceš na to roužnout?

64 B: Musel přikoupit vot fari asi deset metrú polí pro chalupu. No a diš d'eda stavjel...hele rod
65 začal tadi v roce t'isícdevjecetdva, diš sem přišel starej d'eda Lahodnejch ze Žitní, viučenej
66 řezňík.

67 C: Její d'eda, muj prad'eda.

68 B: Muj d'eda. V roce tisícdevjecetdva. Se svojí sestrou a pronajmul si u Markú, naprot'í
69 kostelu, krámek po ñejákím řezníkovi kerej tu skrachoval. Víš, jag bil vodvážnej, diš tam ten
70 skrachoval a von začinal znova? Tagže von mñel vozík a psa, tag začinal, vozík a psa a...

71 C: Přišel ze Žitní, víš gde je Žitná?

72 B: Žitná u Netolic. Nu a tak.

73 C: Si na vás rosvítím, abyste ne...

74 B: Hospodařil tam se svojí sestrou, ale ta se potom chtěla vdávat, tag von si mušel najít
75 honem nevjestu, no.

76 C: No, povídej, já t'e poslouchám.

77 B: Ťi to, no, poslouchej a tet' voňi mu říkali: "F Plástojcích je jedna šikovná viučená
78 kuchařka." Tag von tam šel ňekam na pouť, vobhlídnul to tam a hned se mu zalíbila, dej to
79 ňekam na stranu, a padli si do voka, to říkala Jiř... To von to má natočení normálne ňegde na
80 ňejákím...

81 C: Jenomže mu do toho ňegdo krafe. Děda pod vlivem.

82 A: Na diktafonu.

83 B: No a tak si tu babičku vzal. To bilo asi v roce tisícdevjecetpjet.

84 A: Koukám, že to se nemnění ti námluvi, taki šli obhlídnout kam ste...

85 C: Hele a hele a ted' ona se menovala za svobodna Vondrášková, jo a diž jeho sin si šel hledat
86 nevjestu, tak šel do Plástojc a zase si vzal Verunu Vondráškovou.

87 B: Vzal si taki Vondráškovou, ale to bili zas úplne jiní Vondráškú, ale f t'ech Plástojcích, tam
88 je to takoví pro, fšecho promíchaní asi takoví...

89 C: No, tak pokračuj, přivet si Kateřinu Vondráškovou.

90 B: No, tagže von nakupoval dobytek po fsích, mňel tam krámek u t'ech, tam prodával a co
91 neprodal, tag vozil do Buďejc, víš? To už mňel tam svoje známí řezníki a co tadi nepro, neto,
92 tag, nebo si řekli: "Chceme to a to." Tag von to koupil a vodvez jim to tam.

93 A: No a pak bilo řeznictví tadi, ale to už bilo vo generaci zase...

94 B: No, ale fšecho to ešt'e postavil, todle postavil ten d'eda f tom tisícdevjecetdvacettři, začal
95 stavjet tadi ten barák.

96 C: Ten, co přišel v roce devatenáctdva.

97 B: A bila to hrobárna jako, jesi tam bila ňejaká taková ta márnice, já nevim. Řikalo se tomu
98 hrobárna a von, a stála tam kaplička ňejaká, tag von...prodali mu to teda, jesi to bilo sedlákú

99 to tu taki něgde je, ale já to nevim přesně a musel postavit tu kapličku vedle Jochmanů, ta teď
100 patří tadi družstvu.

101 C: Náhradní, jo a tu nám církev prodala s farou, nám prodala i kapličku, takže družstvo Sedlec
102 má dva metri štvoreční sakrální budovi, kapličku s keroušto neplatíme daň.

103 B: No a to už je hele, jak to píše táta „a bidlíme doma“. No, tak to tá: “Je mi pjet let a fšecho
104 si pamatuju.“ Tak f’ech, v šesnácím se d’eda narod’il.

105 C: A pjet je...

106 B: A ve třiadvacátím bil, ne a pjet je dvacedjedna, vono to bilo asi dvacetjedna, se to stavjelo
107 asi, já nevim. To bilo na štít’e, ale ten štít už neňi, už to Jindra zboural. A nó...

108 D: To je v té knize jak tam dou, ten průvot ne?

109 B: No jo to je vono, to je vono. No a ta, tú je fšecho, jak postupně přistavoval, nejdříf asi..

110 C: Celej život to stavjeli, abi to nakonec Jindra zboural.

111 B: Nó a to eš’e náš táta se tam navopravoval

112 D: Tag jestli to bila márnice tak pro to dou ne? Od toho baráku možná.

113 C: Hele von ten co umřel, bidlel tadi f tom baráku vedle. To bil jako pohřeb, túdle jag je tam
114 ten...

115 B: Jó, jó, jó, jo, ten barák tam stojí, to je, jak sou takoví ti dvje špički

116 C: Proto je to tadi, protože to bilo jakobi před barákem toho neboš’íka.

117 B: Na žádní slovo sem ještě nenarazila, abi to bilo...

118 A: Ale to je, to vůbec neřeš...

119 C: Jakto že ne, to máš třeba vo tom, vo čom...

120 A: To vůbec neřešte, to vůbec neřešte...

121 B: Vo tom vo čom, jo že se mluví f Čechách, u nás nespisovně, v jižních Čechách se mluví
122 nespisovně.

123 C: No, ale třeba ribník Volešek, je fakt Volešek, není to Olešek

- 124 A: No a gdiš si mňela řeč o těch Velikonocích, tak jako třeba gdiš to srovnáš dneska, tak ti
125 zviki sou, bili jiní ne určitě nebo ...
- 126 C: Dneska už nejsou žádní.
- 127 B: Tadi chodí řechtat teda.
- 128 A: No a..
- 129 C: Neorganizovaňe. A chodili už přet padesáti leti neorganizovaňe.
- 130 B: Neorganizovaňe... ale víš, že si nepomatuju, ale asi se chodilo řechtat taki ne? Ale mi jako
131 holki sme nechodili, mi sme bili tři holki.
- 132 C: Chodí jenom klucí.
- 133 B:No.
- 134 C: Řechtaj vot štvrtka do soboti a v sobotu ráno vibíraj. V Hlavacích⁷ chodí řechtat každej
135 den a každej den vibíraj po jednom, po dvou vejcích.
- 136 B:No.
- 137 C: A tadi f Pišťíňe si nepomatuju, že bi se nějak organizoval...
- 138 B: Ale jako ve štvrtek vodletěli zvoni do Říma a nezvoňilo se a v ne, f sobotu večer bilo
139 fskříšeňí, to bil normálňe kostel a šlo se kolem kostela jako průvodem, no a pak už se mohli
140 pořádat taneční zábavi a hnet na to konto bila taneční zábava třeba f Pašicích.
- 141 C:A tam si babička nabrnkla d'edu.
- 142 B: Ale ta, to bilo normáňe, tam bila hospůtka jako nič, ne? Ale vječinou už na tu sobotu večer,
143 na tu Bílou sobotu večer, už se smňelo k zábavám a to se viložeňe jako dodržovalo, to nebilo
144 jako neska sou plesi normáňe celou dobu, ne? To skončilo tou Popeleční středou a pak už
145 nebilo vůbec nič. Pak bil púst. Tagže žádněj pátek se nejedlo maso, to se jedlo nepostňe, což
146 tobje to todlencto, ale třeba u t'ehle to dodržujou u, u...
- 147 C:Náš Hondzík to dodržuje za nás za fšeckí.

⁷ Hlavatce –obec v jižních Čechách

- 148 B: No já to vim, f Oslovje to dodržujou normáňe, protože ti sou takoví jako zbožní. Ale neska
149 jako nevím. Já si nejvíc pamatuju na ti zimi, to se mi zdá, že bilo víc sňehu a vem si, že vo po
150 tej silnici, co je tadidle jako k če, za kostelem, jak je ta vedlejší dólu jako
- 151 A: Ta co bila prvňi vlastňe, ne? Tam ta bila asi původňi, ne? Ta kolem toho kostela, nebo bili
152 vobje?
- 153 C:Vobje.
- 154 B:Vobje, já mislim, ale že sme tam normáňe sáňkovali a žádnej neřek...
- 155 C: Letos, letos se tam taki sáňkovalo.
- 156 B: Žádnej neřek, tadi se nesmí sáňkovat, jó? Nebo bilo bi to hlatkí, tak tam se jezďilo, přišli
157 sme ze školi popadli sme saňe a tam sme bili celou zimu řag. A to sme jezďili až do, g
158 Urbanum, přes, i přes tu státovku⁸ až, až, až, tak tam sáňkovali.
- 159 C: A letos, řag bila ta jedna jeďiná sobota, co bil ten sňích, tak tam sáňkovali.
- 160 B: Já sem aňi nevilezla, diž bila letos taková zima, ale to si ři pamatuju ze všeho nejvíc.
161 Bruslit sme choďili, diť je tu taková spousta řibňikú.
- 162 A: Mňe spíš zajímalo třeba jako jak to probíhalo doma, třeba na Šťedrej den nebo tagle u vás,
163 nebo pak z mamkou...
- 164 C:Ďeda bil v hospoďe.
- 165 B: Ďeda bil v hospoďe a až diž zavřeli, v šest hodin, tag zašel, tadi bil krám, tam co já sem
166 prodávala, tag zašel do toho krámu a kaďdej rok koupil babičce bačkori a diž uš pak mňeli
167 jenom jedenácki, tag přines jedenácki a babička si je tam šla po Šťedřim dnu vimňeňit, to si
168 tam psal.
- 169 C: A hele, vid'íš, že nezapomňel.
- 170 B: To si pamatuju normáňe, ale automatickí, vona se menovala Čapková, ale říkalo se to g
171 Bařum, vid'íš, protože to bejval krám Tomáše Baři i se tam dřif jako vopravovali boti a to, tag
172 zašel kaďdej ten večer, na ten Šťedrej, k řem Bařum, pro ti jedni bačkori, ti dostala babička
173 vod Ježíška, no a dárki pro nás, to asi mamka zajišťovala. A vječinou sme dostali kníški, bich
174 řekla jako. Asi diš sme bili malí, tak panenku a pak asi kníšku. Já si nepamatuju, že bisme

⁸ státovka – státní silnice

175 tagle jako, jako dneska je dárkú, že nevíš co dříf, ale, ale fak tagle to bilo, stromeček sme
176 mňeli, kapra sme mňeli.

177 A: A to už bilo nějak...povídej, povídej...

178 B:No ale ešťe sem ti neřekla, hele ešťe sem ti zapomňela, že u nás prodávali na každí Vánoce
179 ribi.

180 C:To ešťe pamatuju i já.

181 B:To pométuješ ješťe ti, vit'? A vono se nřigdi netrefilo, abi t'ech rib bilo akorát a ti..tagže buď
182 jich bilo málo, tak se d'eda pag domlouval s Vokou, ze Zlivi, tak pro ňe Voj, Vojta, to bil
183 taková hlavní ribárna, diš sme bili velkí už ne, diš se sem přižeňil muj táta, ale diš sme bili
184 d'ei, nu to ti ribi určít'e prodávali taki asi, ne? Nebo ne?

185 C: No protože tam se prodávali i lahváče. Tam bil takovej...

186 B: No, ale to už bilo za tebe.

187 C: Dlouhej, no to se rušilo diž mi bilo šest let, diš se narod'ila Jaruška. Dlouhej zelenej stúl bil
188 pod bránou.

189 B: Tak to uš se to rušilo?

190 C: To se rušilo. To se rušilo. Diž mňe bilo šest, narod'ila se Jarka a d'eda přece začal choďit
191 vo t'ech francouskejch holích. A to se, jé promiň, teť sem ňekoho koplá. A teď a to se rušilo to
192 pivo.

193 B: Já si jen pamatuju, že to pivo prodávala máma, ta tam pro ňej lítala do toho, s taškama.

194 C: Nó, nó, ale, ale rušilo se to diš ta, diš se ta Jarka narod'ila. Diš f sedumdesátimtřet'ím a
195 d'eda bil šesnáctej rok, f padesát'i sedmi začal choďit vo t'ech francouskejch holích, tak to
196 ňegdo spočt'ete. Šesnác a padesátšedum, šedesát, sedumdesát'tři, nó, diť přesňe.

197 B: Ti pamatuješ co?

198 C: Ccc, hlava.

- 199 B: No a diš ti ribi zase, diš jich zbilo moc, tak pak s ňima ti klucí museli jec do Buďejc, třeba
200 stoupnout na lanofku⁹, vzít kád'e a prodávat tam ti ribi. No, to asi bi tenkrát, teď bi je
201 obchodní...
- 202 C: To si nepamatuju.
- 203 B: Vojta, to bilo, to bilo, diš se Marije vdala. To Vojta, tak to už zas neňi moje mlád'í, to už
204 sem mňela tebe, to už je stáří vlastně.
- 205 C: To už jí bilo asi pjetadvacet, to už bila stará páka.
- 206 B: Ale no, je fag, že d'eda nás přes ti prázňini, to, to sme bili levná pracovní síla, fakt.
- 207 A: Takže si, jak si říkala, že se pracovalo, tak jag na Bánoce, furt...
- 208 B: Furt se, no u Lahodnejch se pracovalo, víš, diš se mnou začal chod'it Pepík, tag mu táta
209 řek: "Hochu, tam se moc nevispíš, tam svítí ještě f púlnoci." Jag jezd'il z Midlovar. Ďelal
210 v Midlovarech na dolech.
- 211 C: Nó a mňel pravdu ne?
- 212 B: Nó mňel pravdu.
- 213 A: No a co takle, gdiš mi třeba vim, že sme jezd'ili do Ňemčic, tak...
- 214 B: Mi sme jezd'ili do Plástojc.
- 215 A: Do Plástojc
- 216 B: Babička pocházela s Plástojc a každou ne, diš sem bila malinká, to si pamatuju, je tú i
217 fotka, tag d'eda zapřách, mňeli sme takovej kočárek, takovou bričku¹⁰, zapřách jednoho koňe
218 a to sme jezd'ili, tam bili rod'iče mojí mámi a tam sme jezd'ili každou neďeli do Plástojc
219 pravidelně.
- 220 A: Na celej den nebo jako dopoledne?
- 221 B: Na votpoledne, votpoledne po vobjed'e, to d'eda zapřáhnul.
- 222 C: A šel do hospodi nebo šel na tchíňi?

⁹ lanofka –Lannova třída v Českých Budějovicích

¹⁰ brička – druh kočáru

- 223 B: Né, tam bil s náma u babički.
- 224 C: Jó?
- 225 B: Nó šel asi taki se podívat do hospodi, ale vždicki nám babička uvařila čaj a perník a mňela
226 ešče takoví ti plechoví talíře, takoví ti smaltovaní normáňe, víš, že bili zvenku třeba hňedí a
227 vevňitř bili svjetle šedí nebo tak. Plechoví talíře, na těch sme to mňeli nandaní. Diš se přišlo
228 do verandi¹¹, tak tam mňela takovej velikej jako štelář¹² a tam to mňela to nádobí, ňekerí i na
229 háčkách navješení, víš, hrníčki a takoví to. Napravo bil vejmňenek¹³.
- 230 C: Tam co je neska
- 231 B: A vařila nám čaj a říkala d'edovi: "Frant'íku chceš tam rum?" A místo rumu postavila mu
232 tam žící a ten rum mu tam zapomňela jednou dát. Vona to mňela tolikrát na...
- 233 C: A mluví se vo tom padesát let.
- 234 B: Jo, jo, že dostal u babički rum ze žící místo, teda čaj ze žící místo z rumem. Nó a pak diš
235 vist'ehovali f padesátejch letech Drhú, Ondráškú, jako ti co, vlastňe sina, mámi bratra, tag je
236 votst'ehovali do Kříše, tak pak tam zústala babička z d'edou jako sama. Sami tam zústali a tam
237 příst'ehovali slováci místo ňich. Á d'eda ten mňel kračí nohu, ten bil na Itálii a brzi ho zraňili,
238 protože to uš se narod'ila máma v roce osumnác ne? Tak to musel bejt doma dříf, s tí vojni
239 přišel...
- 240 C: No a strejda bil štrnáctej?
- 241 B: Nó.
- 242 C: Tag ho ešče ud'elal než vodešel do válki střelenej?
- 243 B: Nó asi jo, se narod'il neš šel do válki. Ale u tohodle d'edi Lahodnejech je to ňejakí takoví
244 skombinovaní, jesi to Jarka ví poct'ivje tak si to musim vod ňí napsat. Voni tam zústali bidlet
245 jenom na tom vejmňenku sami dvě ti lidi, tak to, tam sme jezďili i z mámou na kole třeba diž
246 mňela zavřino nebo tak víš. To nebil žádnej problém dojec do Plástoje, sme bili mladí a tolik
247 aut nebilo, ne, neska máš, neska bi se na tu státťí silňici bál každej.

¹¹ veranda – veknovní přístřešní část obydlí

¹² štelář - police

¹³ vejmňenek – smlouva o věcném břemeni; v tomto kontextu však zanemná označení pro menší obydlí v hospodářské usedlosti, kam se ke stáří stěhovali rodiče nastupující generace

- 248 A: Ste jezdili po státní né zadem přes?
- 249 B: Já si misim.
- 250 C: Honzíku, diš mne, jak sem choďila na zábavi, tak sme šli ve tři hoďini v noci z Dasního
251 pješki po státní a nejelo jedno jedini auto, to se choďilo po státní normáňe. Neska nemúžeš
252 přejít silnici.
- 253 B: Hele a moje mamka ta ešťe jezdila, ta choďila k svatímu Josefu v Budějčích, to bilo ňákí
254 takoví, já nevim.
- 255 C: Gde to bilo?
- 256 B: Na sadech vedle besedi tam ňegde.
- 257 C: A co že to bilo svatej Josef?
- 258 B: U svatího Josefa se tam říkalo, já si misim, že to tam ešťe je.
- 259 C: Stacionář deňí, noční, charita?
- 260 D: Charita je to teťka.
- 261 B: No ale, že je to tam pořád jako. Vono to bilo jako do dvora, asi tam jako taki, víš? No
262 taková ňejaká roďinka asi to bila no. A jezdila do Budějč na kole normáňe a řekla, že našla i
263 říbki jak normáňe bili takle stromi vokolo tagže i našla i hříbki. Vem si, že to nebil problém
264 dojec do Budějč na kole. Pak začal jezdít autobus, ňákej Klouda z Netolic, nebo jak se tomu
265 říkalo, a to jezdil...
- 266 C: A ten umřel minulej tejden!
- 267 B: Asi jezdil, já misim, jeden do Budějč ráno, jeden votpoledne z Budějč, protože ešťe i diž
268 já sem choďila do práce, tak vopravdu to tak jezdilo darebňe.
- 269 C: A to ješťe bejval autobus a ten mňel za sebou vlek.
- 270 B: To bilo potom nó.
- 271 C: A to já už asi nepamatuju.

272 B: Vlečňák, ten stál u kostela tadi. To bilo takovej ten kulat'oučkej s tou kulatou střechou, bil
273 tam f tom bubínek a jeden chlap tadi vod nás tam každí ráno dicki zatopil abi tam bilo zima f
274 tom, teplo f tom bubínku, f tom autobusu. To vižíz že už nemůžu pít.

275 C: F těch kamnech.

276 B: No a připráhnul to at' to f Pišťín bil ve vlečňáku. Vlečňák sme tomu říkali. No tak ten
277 autobus bral tam ze zad'ejc a todleto Pišťín, Češňojce, Dasní, ti pak šli do toho. Vobjel takle
278 pomník, tam to nechal stát, votpojil to no a to je to bili fak vjeci, že ale já sem ťi sem přinesla
279 tu kníšku, abis mu jí vzala domu, tam je vjecí spousta.

280 C: Kerou?

281 B: Já ťi jí vrát'im. Tu tvojí, diť jí tu mám.

282 C: Aš si jí přečteš.

283 B: To co si si. To se nedá, to si musíš mít při ruce a musíš si to prohlížet.

284 C: Tak si to tu nech.

285 B: Ale diť voni to maj holki taki, diž budu něco potřebovat.

286 C: Si to tu nech, já to teť číst nebudu a jinak jich maj u nás na obci asi sto eš'ě.

287 B: Čeho?

288 C: Ťech knížek. Tu bílou velkou mislíš?

289 B: Já misim tu modrou, jaksi Honzík pučil f knihovně.

290 C: Né, já misim tu velkou bílou.

291 B: No tu tadi máš připravenou. Já sem s toho d'elala i vípiski. Sem tam našla strčení ve
292 vobálce, gdi bilo jézedé a gdi se to slučovalo a takoví vjeci.

293 A: No ale ti nám tadi usínáš, tak nám povjes třebá...

294 C: Né babička je heski rospovídáná, teprva, teprva teť

295 A: Tak spolu...

296 B: Nó eš'ě, eš'ě vo těch

- 297 C: Babička teprva začne, zásnubi, svadba, d'eti...
- 298 B: Vo mne?
- 299 C: Nó?
- 300 B: To už neňi mlád'í, to už je stáří.
- 301 A: Ale to je jedno, tak povídej.
- 302 B: Ale taki ešte něco, f Pišťíne bili, bila prodejna, Jednota, dříf se tomu říkalo Rovnost a ve
303 Zlivi bil pekař a k tomu pekaři sme jezd'ili, no ešte si to ti pamatuješ, už ne vit'? K tomu
304 pekaři sme jezd'ivali pro chleba, tadi do toho krámu a přectaf si, že pro ten chleba jezd'il ešte
305 starej d'eda, tenco sem původně přišel do toho Pišťína, zapřáhnul kobilu a přičku, teď já diš si
306 pomisim jak f takovejch plachtách...do toho bili plachti, na to chleba...to sem řekla, no to
307 tenkrát, to bi si higijena zgustla teřkon, tam sme na...
- 308 C: A všichňi to přežili...
- 309 B: Plachti...a taki sme ři kolikrát jeli s tí Zlivi, tam bili dva pekaři ve Zlivi a tadi dolu k, ten
310 se menoval, já uš to taki nebudu vjed'et téď, za chvíli si vspomenu a...tagže ten chleba sme
311 naložili a vezli sme ho sem do Pišťína, zastavil přet konzumem a teď bila řada a teř ten chleba
312 se tagle podával jeden...
- 313 C: Vem si kolik tlapek na to šahalo.
- 314 B: Jeden druhímu do ruki až ho naskládá prodavač do, do, do regálú vzadu...
- 315 C: Takle mi sme skládali dříví ve škole
- 316 B: Protože ti lid'í, to víš, ňigdi d'eda nejel fčas a ti lid'í dicki tam čekali takovou dobu, už bili
317 zmrzli, už si miseli, už abi to šlo. Taki si jednou pamatuju normáňe taková fujavice, tak úplňe
318 jako sňih diž začíná padat jo? Mi s ňim jezd'ivali z d'edou, zas abisme mu pomohli tam to
319 nandavat, jako d'eti a sem si říkala, diť nám ešte ten chleba rozmokne, no ale ti plachti, to
320 bejvali plachti normáňe, takoví mívalo to řemínki, takle se to protáhlo, přívázalo se to k tomu,
321 k tej vokraji toho...ježiš to, to se, to, to vůbec to si neumí při dnešňi higijeňe a při dnešňich
322 kontrolách vůbec přetstavit.
- 323 C: A všichňi bili živí a zdraví a ňikomu se ňic nestalo.

324 B: N6 a bili sme r6d'i, že sme bochník chleba mneli né, diš to vemeš. Takoví, jako tadi vlasne
325 bili pot, bili krám s potravinama dicki. Taki jednou vihořel, pamatuješ si to? Tam je, co je
326 kopeček, tam bil královskéj kopeček

327 A: A, a, a to bilo, a to bilo, gde ten krám dříf, to bilo stejne nebo jinde ne?

328 B: Nejdříf bil ten krám tadi jak je postavenej ten modrej barák. Tak to bejval jenom nískej
329 barák a tam bila jedna mísnost a jezďívála sem prodavačka ze Zlivi, Kropáčková a
330 Mařejková, voni jejich mužové d'elali u Jednoti a to bilo vlasne Jednoti, dříf se říkalo Rovnos.
331 No a pak bil ten krám, tam co je kopeček, to je vedle toho baráku s řím balkónem, tam jak je
332 chalupa vaše, tak tam bil krám taki, protože tam bidleli ti Štajnerové, jak je za válki, jak maj

333 D: To bili žid'i?

334 B: N6 jak, tam bidleli, jak maj na pomníku tu ceduli, tak ti tam bidleli a ti možná ten krám
335 mneli ešře dříf, než bila tadi ta Jednota víš. Tagže je vodvedli asi ve dvašřiricátím, pak to
336 koupil asi kříž. N6..

337 A: No to je jedno á...

338 B: A pak a pak to tam vihořelo, tag nakonec se prodávalo ve škole v jednej mísnost'i, to si taki
339 pamatuju. Nalevo. N6 a teď ve škole bil vlasne napravo bit řídřícího a nahoře se učilo. Misim
340 si, že tu bejvali asi řři řřidi

341 C: Dvje.

342 B: Dvje?

343 C: Tam bejval malinkej kabinet

344 B: N6

345 C: A dvje řřidi, za nás tam bejvala prvńí a šřvrtá a druhá, řřeří, pátá a dva suchí záchodi
346 nahoře.

347 B: No ale vona před, ešře přet tebou dříf tam bejvali řři řřidi jako řřeba asi za našeho táti

348 C: A dole bejvala školka. Za mne, dvje mísnost'i.

349 B: Jo?

- 350 C: V jednej se hrálo, v druhej se spalo
- 351 B: Vona ta, ta školka d'rif nebila jako asi aňi
- 352 C: A t'elocvična a klučičí záchodki bejvali na dvoře.
- 353 B: Ti bili na dvoře nó ale...
- 354 A: Já misim, že sem to čet, že tam bila dvoj aš troj třítka podle počtu d'eťí a nejmíc tam bilo
355 asi stoosumdesátjedna d'eťí.
- 356 B: A diš bila, diš choďil táta
- 357 C: To sem choďili ješ'e zliváci.
- 358 B: Nó a ti potom začali, ti sem choďili, vem si to Zliv choďila do školi do Piš'ína.
- 359 C:No.
- 360 D: No to je velké mňesto, ne, celkem? Že Zliv je velká jako.
- 361 B: Nó a i, i kostelem.
- 41:20 - 01:03:29 (Tento úsek si respondenti nepřáli zvěřejnit)
- 362 B: Tak já ti říkám, že mi vo t'ech Vánocích sme museli držet púst, fakt, to bil hlad po celej
363 den
- 364 C: Nám ne, nám dali najíst
- 365 B: A pak, pak d'elala babička ti tříska a mi sme mňeli takoví velikánckí kamna, takoví
366 kachlíkoví postavení bílí, vecpot bila i ud'elaná pec na pečeňí chleba a na t'ech řískách d'elala,
367 na t'ech kamnech d'elala babička ti ribí říski.
- 368 E: Počkej, f t'ech kachlovejch kamnech nebila pec na pečeňí chleba.
- 369 B: Bila dole, hned za...
- 370 E: To bila normáňí trouba.
- 371 B: No dole bila pec na pečeňí chleba
- 372 C: A pek se v tom chleba?

- 373 B: No jistě.
- 374 C: Tak ten mi už nepamatujem.
- 375 E: To bila jiná pec, to si mi co si pamatujem ti bílí kachloví kamna, ti to nemňeli.
- 376 B: Mňeli, hned za dveřma bila udělaná díra, abi v ní moch stát človjek.
- 377 C: Prosim ťe!
- 378 B: No jistěže jo!
- 379 E: To tam nebilo.
- 380 B: Jó! To bil jenom poklop, takle se to zvedlo a tam bili takle, tam si sežral ten louhovej
381 kamínek, nebo kdo. Ten bil takle strčenej u ťech dveří do tí pece, to tam bilo eště diš ti si bil
382 malej. Tam bil...
- 383 E: F ťech kamnech bílejch kachlovejch to nebilo.
- 384 B: Bilo! Tam bila pec.
- 385 C: Egzistuje fotka, až jí najdem, fotka s kamnama egzistuje.
- 386 B: Tam bila pec.
- 387 E: Nebila.
- 388 B: Bila a tam jak bil
- 389 E: Tam bili piliňáki¹⁴!
- 390 B: Ti stáli vedle ne?
- 391 C: Hned za dveřma stáli...
- 392 B: Todle bilo úplně...takle je podlaha a takle bila pec kulatá a tam bila spodek, tak metr a púl,
393 abi tam človjek moch stát a ten chleba se tam dávat.
- 394 C: To teda fakt né ale.
- 395 B: No mi sme ho nepekli, to pekla stará babička eště.

¹⁴ piliňáky – pilinová kamna

- 396 C: Žádná díra, kam bi se vešel človjek...
- 397 B: Bilo a za válki se tam skovávalo maso.
- 398 C: No za nás už to nebylo, ste to zazdřili, po válce to zazdřili
- 399 E: Za nás to nebylo, protože za nás se tam vob rok natřirali ti dřevjenj prkna tou červenou
400 barvou, celoksem¹⁵
- 401 B: (Není rozumět)
- 402 C: (Není rozumět) človjek abi se tam dal pec chleba
- 403 B: No to jistěže jo.
- 404 C: Tos, tak to, to ne. To sem brácha s tebou.
- 405 B: Železnj dvřřka to mřelo normálně a tam bil ten pitlřk s řim louhovim kamřnkem, co si ho
406 tam sřnet.
- 407 C: Já misela, že si ho strřil do nosu?
- 408 B: Tam si ho sebral!
- 409 A: Co je to, bil louhovej kamřnek?
- 410 E: Ste řřkali, že sem ho sebral ř tom, ř prřdelně?
- 411 B: Ne, ne, tam.
- 412 C: Na vařěnj mejdla, to se vařilo doma mejdlo na tom louhovřm kamřnku.
- 413 B: No vařilo se...
- 414 A: No tak povřdejte, vidřř no, mřdlo.
- 415 B: Vařilo se mřdlo.
- 416 C: Mi sme skonřili u toho, jak to bilo s tou pecř.
- 417 B: Protože jak bilo, bili jatka doma, jak se poráželo, tak takovej ten luj a to, co se nedalo
418 prodat nebo to, tak to babiřka viřkvařila.

¹⁵celox – znařka barvy

- 419 E: Jatka bili f průjezdu, tam bilo na zvednutí krávi.
- 420 C: A říkalo se tomu šlachta¹⁶.
- 421 B: Ve šlacht'e.
- 422 E: Ve šlacht'e no. Ve šlacht'e a tam bil ten.
- 423 B: Zvedák.
- 424 C: Klika, klá, klatka, páka, rumpál.
- 425 E: Převod na zvednutí krávi.
- 426 B: Víš? A ta, todlencto, to, to jako.
- 427 E: Ale za mňe uš se tam kráva taki nezabíjela.
- 428 B: A to mejdlo, jezd'il sem ňejakej známej pán a ten to mejdlo tu vařil a pak to babičku učil
429 jak.
- 430 C: (Není rozumět)
- 431 E: To bil hroznej smrat.
- 432 B: To bilo mejdlo, to bili, nakrájelo se to pak na koski, do takoví bedňički, dřevjení, vot sádla
433 se to nandalo a to víš to bilo hrozní mejdlo škaredí, ale tenkrát asi ňic jiního nebilo a ti.
- 434 E: A tím mejdlem se pralo prádlo.
- 435 B: Ti špinaví zást'eri, ti řezňickí zást'eri ti bili hrozní.
- 436 E: A diš si ho nastroahal tak si mňel azurit.
- 437 B: To jako, to neňi síla jako je neska, že si tam dáš Vaňiš a nebo todle, to, to se muselo midlit
438 a drhnout rejžákem a...to víš to bili zást'eri..
- 439 E: No jo tag já si vezmu eš'te jeden, ať to sňim a du dál.
- 440 B: Túdle dáme Terezce.
- 441 E: Gdiž už sem to všechno sňet, babička pude přid'elat jo?

¹⁶ šlachta – jatka (germanismus)

442 B: Tenle dáme tobje.

443 C: To teda nějakou tu fotku je třeba najít, s těma kamnama.

444 E: To Jirka Sendeckejch se teď na hotelech naučil, jak tam sou...

445 B: Já jí mám. Ale to je, to máš takle fotku, to nemáš abis mňela vifocíno ňekde to.

446 E: K snídaňi smažení vejce, tak se naučil jís teď smažení vejce, tak sme tam bili svjetkem, diš

447 si smažil f pátek vejce, že je na ňe už tak zviklej a závislej...

448 B: Nó?

449 C: A kolik jich dá k snídaňi?

450 E: Nevim kolik jich dá k snídaňi na hotelu, ale tam si jich d'elal asi pjet večer.

451 C: Nó vidíš to.

452 B: Tag voňi zase říkaj, že už vejce nejsou tak neš, tak škodliví, tak, jako sádlo, diš Čed'íková

453 d'elá kvjeták na sádle a vibílí, vihoří celá kuchiň.

454 C: Nó neska si zase vzal dovolenou a šel bílit.

455 E: Co? Že vihořela?

456 C: Hm.

457 B: To já sem se d'ivila jenom, že to d'elá na sádle.

458 C: Postavila si sádlo na plotínku rozehřát. A šla umejt psovi tlapki. F tu chvíli zazvoňila

459 Janečková, ale že dál nejde, že si jenom stoupnou u plotu a po štvrt hod'iňe. Votevřela

460 Čed'íková dveře, vivalil se bílej díim, ten pes aňi neš'ek, ten bi se tam udusil, než bi zaš'ekal,

461 chitlo teda to sádlo, ta digostoř a ta skřínka nad, nad řim, to teda...

462 E: A to je přihoda ze kdi?

463 B: Minulího tejdne.

464 C: Minulí pond'elí, tejden.

465 E: A seřezal jí aspoň?

466 B: Néé!

467 C: Ne, bili koupit noví skříňki.

468 B: Bude si jí brát!

469 C: Skříňki a tet'ka, voňi maj spojenou, víš jako to máte vi, z vobejvák, vobloukem, s kuchiňi,
470 do chodbi, bez dveří.

471 B: Bez dveří, tak to bilo fšude.

472 C: To je fšude černí, tagže tet' tejden uš teda malujou, ale že prej teda pojiska na domácnost,
473 že se na to prej vstahuje. Já říkám na to, že si blbec zapomene teda na tom ten (Není rozumnět
474 – přerývaný hovor)

475 B: Hele a tagže babička d'elala ti řiski na tom, pak si čekalo na toho d'edu, aš přide s tí
476 hospodi, víš? Přinese ti bačkori.

477 E: A někdi bili Vánoce i šestadvacátího.

478 B: Ne, pag zazvoňil, pag zazvoňili zvonečkem, takle venku no mi jako d'eťi sme čekali a, a ve
479 vobejváku sme mívali stromeček jako. No a pag za vobejvákem pag bila ložnice vzadu ne?

480 E: Ježiš já mam zaplej mobil, jesli nás někdo votposlouchává...

481 B: Protože to sme, mi sme asi spali normáňe až, no do kolika,

482 C: Gde má ten strejda tu skleničku.

483 E: Nechci, nechci, ñegde jí mám, támle jí dopiju a du, musim tvořit.

484 B: Diš sme bili malí, tag bili jenom dvje mísnost'i a pag diš sme bili vječí, tak..

485 E: Zejtra vodevzdávám projekt. Kuřárnu pro nemocňici.

486 C: To je to úžasnej projekt. Já ťi tam malinko cmrdnu eš'ťe.

487 E: Na eldéence, abi ti lid'i tam dlouho nevidrželi (Není rozumnět).

488 C: Kuřárnu pro nemocnici.

489 B: Abi nebilo tolik nemocnejch, abi bilo víc...

- 490 E: Ale von mňel řiditel nemocnice takovej záchvat, gdo to vimislel takovou krávovinu.
- 491 B: No dit' taki.
- 492 C: No ale kam bi ti lid'i choďili kouřit?
- 493 E: No ale tet'kon, tet'kon zis...
- 494 B: No nebudou kouřit, ne diš sou nemocní.
- 495 E: Tet' už zist'il, že podle vihláški to musí mít, tag volal, jesli už je to hotoví.
- 496 B: Von to musí mít jako?
- 497 E: Jo.
- 498 B: Abi nebilo omezováňi lickí....
- 499 E: Túdle, túdle, túdle mi volal f púl devátí večer, tak sem to ještě vzal a, a ta jedna ženská
500 s urologije mi říká, von dříf d'elal na urologiji řiditel, vona povídá: "Hele to ňic neňi,
501 jedenáctá, dvanáctá nám volá bježňe a diž nemúže spát, tak klidňe i f púl pátí." Jako na službu
502 víš.
- 503 C: Třebuje si povídat.
- 504 E: Jí říkám, to se mu po vás stejská po vodd'eleňi. Tag já du, at' vi dáte ti nářečí dohromadi.
- 505 B: Nářečí asi ťeško, ale...
- 506 E: Ale nářečí dicki při selskejch pracech
- 507 B: Hele taki sme...Mikuláš choďil.
- 508 E: A vobsíkali sme Bezdref¹⁷
- 509 B: A babička d'elala Mikuláše jako, to si..
- 510 A: A to choďila jenom jako takle u vás doma?
- 511 B: Jenom pro nás, jenom pro nás a tet'kon, Mikuláš přišel, todlencto, todlencto, a, a to bila
512 Jiřina malá a, a říkala, že má válenki jako, jako, babička mňela takoví válenki, takoví béžoví a
513 ten Mikuláš.

¹⁷ Bezdrev – místní rybník

- 514 E: Vona Čapková už šťourala za mlada.
- 515 B: A Jiřina už vjedřela že, že to sou, že to sou válenki, maminki válenki, bila chitrá holka.
- 516 Sem jí volala a vůbec se nevozvala.
- 517 A: No a pak boží hot to probíhalo jak teda?
- 518 B: No to bil kostel, boží hot, to se šlo do kostela.
- 519 A: No a tak tam ste nebili celej den že jo, tak...
- 520 B: Tam sme bili hodřinu.
- 521 E: Pak husa.
- 522 B: A pak bilo řeco dobrího dicki.
- 523 A: No a řikam se nejelo řeba na návřřevu?
- 524 B: Nu do Plástojc.
- 525 A: Povídej.
- 526 B: To víř, že tam se jezdřilo leta.
- 527 C: Tahá to s tebe jak s chlupatí deki.
- 528 A: Řejakou přřihodu řeba.
- 529 E: Veselou.
- 530 C: Diř sme bili na posvřiceň jako dospjelí, to si jednou strejda takle dal talřř.
- 531 E: (Není rozuměť)
- 532 C: Tadi mřnel husu a takle zakrojil a ten talřř udřelal todle a ...
- 533 B: To bilo u Drhú?
- 534 C: No.
- 535 B: Ty?
- 536 E: Mřnel sem husu f klřře. Jo.

537 B: Ale tetička...

538 E: Jedinej inteligent příborem, fšichňi to drželi v ruce.

539 B: Tetička bila taková pohost'iná, dicki, jak řík, Pepíčkoví nandavala, tátovi našemu, dicki,
540 poť Pepičku, tumáš, ta si ho tak hled'ela.

541 C: A tetička ta mňela taková jedno, jedno taková dilema a říkala, že to nigdi nepochopila,
542 vona se vdávala v sedumnáct'i jo, že neš se vdala, to bil hřich, diž bila s tím Frant'íkem jejim
543 a vod druhího dne manželská povinnost. Stačil ten jeden den přelomovej a uš to bilo úplně
544 jinak.

545 B: To učít'e žádnej učitel neví todle. To je Jiřinka.

546 E: Jo pomlouváme t'e.

547 B: Anó? Jiřinko já sem se t'e ch't'ela zeptat, podle čeho se pozná, že má bejt popeleční středa,
548 vona mi tú moje cera fčera tag hubovala, že sem řekla, že se t'e zeptám...

549 C: Víš co řekla? Že ti naše kuchařki sou krávi, no tak co jí můžu říc, sama to neví, jak se to
550 počítá...

551 E: No podle Velikonoc ne?

552 C:No a jak vod Velikonoc?

553 B: Přesně to potřebuju, protože sem je sprdla, že na popeleční středu nemaj postní jídlo...

554 C: Šla bi do kuchiňe na vobjet.

555 E: Budou šunkofleki, tam je jenom uzení.

556 B: Eš't'e jednou, počkej. Vono je asi Velikono, jak sou Velikonoce a pak se to musí, vono se to
557 musí vodečíst nějak asi vot t'ech Velikonoc ne?

558 C: Kdy a jak se počítaj Velikonoce to vim, ale jak se...a jak?

559 B: Štiricet. Štiricet dní před Velikonocema ne? Štiricet dní před Velikonocema.

560 C: Sed'í u internetu a gúglí. No a já to mam vjed'et.

561 E: Vot zeleního štvrtka...

- 562 B: Jak se to počítá? To neříkal, ale středa je, středa je středa.
- 563 C: Jak sou Velikonoce to vim. To je první neděli...
- 564 B: Vona říká, že ví jak sou Velikonoce, ale že neví
- 565 C: První neděli po prvním úplňku po prvním jarším dnu.
- 566 B: Nó, to říkal táta dicki.
- 567 C: Ale jak se vodečítá ten masopust nevim.
- 568 B: No tak to necháme bejt, počkáme...
- 569 E: Koňovi, von má vječí (Není rozumět)
- 570 D: Tak je to desátého února.
- 571 C: Tak, tak ošklivje to ta babička včera vo těch kuchařkách.
- 572 D: Ted' je to ve středu.
- 573 C: No ale jak se to počítá?
- 574 A: Popeleční středa připadá na čtircátíšestí den před Velikonoční nedělí.
- 575 B: Štiri. Honzík už to našel tet'kon, štiricátíšestí den před Velikonocema připadá Popeleční...
- 576 Jó? Tagže tet', neňi nat internet.
- 577 E: A proč štiricátejšestej?
- 578 B: Diš se říká, že je štiricet dní púst vit'? Nó tak asi, nó, tagže jo, tagže t'i d'ekuju.
- 579 A: Spolu se šest'i ned'elemi.
- 580 B: Ahoj, ahoj.
- 581 C: To bude šest ned'elí před Velikonocema.
- 582 A: Ned'ele se do postní dobi.
- 583 E: Jo, šes krát sedum je štiricetdva.
- 584 C: Tidle chodí do kostela a neví to.

585 E: Štiricetdva a tři dñi k tomu, abi to višlo ve středu.

586 B: Von to nahlásil, že je a, a jak dá, dával dúras, že je přísnej púst.

587 C: Nó, tak náš ...

588 B: Tak ťi to bratřičku, taki sináčku, ťi to taki říkám

589 C: Náš Honzík ho drží celej rok za nás.

590 D: No musí to bít prost'e a pond'elí je Velikonoční, tak to je ťech šest dnú, abi to višlo od
591 středi ne?

592 E: Nó, nó, no.

593 B: Je to i s ťima svátkama.

594 E: Tagže je to šest ned'elí.

595 B: Štiricátejšes, já si to budu pamatovat.

596 C: Si to pamatuj.

597 A: To se má držet potom až do tí ned'ele jo, velikonoční?

598 B: No

599 A: A drželo se to tadi?

600 E: A moch bis to zavect.

601 C: U nás určit'e ne.

602 B: To víž že jo.

603 C: Honzík to zavet uš přet třema leti.

604 B: Jako ten púst?

605 C: No.

606 B: Já jenom vim, že sme museli choďit na Velikonoce ke spovjed'i a, a poprosit rod'iče za
607 votpuš'ení a naše máma před Velikonocema bil nejvječí kšeft, to, jo, to f pátek se prodávalo a

608 todle a mi sme čakali za t'ima dveřma f tej chodbje, až vibjehne a bude mít čas abisme jí
609 poprosili, abi nám votpuřila naše hřichi, jako bi to bilo neska, si to pamatuju.

610 C: A jak to že ste mňeli hřichi u babički, jak to že ste nebili hodní, bez hřichú?

611 B: Zlobila sem, nadávala, odmlouvala. Bila sem

612 E: A babička z oblīga, jo?

613 C: A proč?

614 B:Co?

615 C: A proč? Proč si zlobila, odmlouvala, nadávala?

616 B: Nu to, to d'elaj všichňi lid'i ne?

617 C: No já misela, že vi ne.

618 B: Lhala sem taki.

619 C: No to lžeř furt, což vo to.

620 B: A takle jak tu bilo takle jako d'eťi sme to mňeli. Museli sme jít g božímu hrobu si kleknout
621 a víř gde ten boží hrop f Piřt'íňe je?

622 E: Ten je v Jeruzalémňe.

623 C: V Jeruzalémňe.

624 C: Na svatím kopečku.

625 B: U tí, u tí panenki Marije, takle je přiklopanej takle f tom voltári dole.

626 C: Gdé?

627 B: Jak vijdeř postraňím fchodem, tak je panenka Marija.

628 C: No.

629 B: No a takle dole, tam bil boží hrop.

630 C: Víř to?

631 B: Diť sme tam klečeli, mi sme se tam museli střídat.

- 632 C: No tis tam klečela, ale mi sme tam neklečeli.
- 633 B: Mi sme se tam museli jako d'et'i střídat. Jo a potom taki sem tu našla f tom, diš umřel ten
634 Stalin a Gotvalt, jak sme stáli triznu v hospod'e dole.
- 635 C: Jedním kolenem klečí u božího hrobu a druhím u Stalina.
- 636 E: Mi bili neska na Hlubokej na jednej starej púd'e tam bilo vjecí, kerí bi se...
- 637 B: Bili tam parohi?
- 638 E: ...šikli. Třeba takle velká pjet'icípá hvězda s takovídleho dřeva, masivní i se srpem a
639 kladivem, u toho takoví poutače, na tom pijonírka jo? To bi bil...
- 640 C: Gde si bil prosim t'e?
- 641 B: U koho?
- 642 E: Na púd'e mísňiho hospodářství. Tam bilo vjecí!
- 643 B: Tagže to je ničí vlasně ne? To je ničí.
- 644 C: Ne, to sou ti ne, službi mňesta.
- 645 E: Dostal sem vot cesti jedni retro svářečckí brejle, takoví, ale vopravdu svářečckí jo?
646 Lenonki¹⁸, ale svářečckí.
- 647 B: Říkala Hana, že v Netolicí, ve Vodňanech na trhu, že tam maji.
- 648 C: Tam t'i maji teř vetešárnu jako dibi si prost'e viklid'il fšecho doma pajesát let spátki,
649 hrúza.
- 650 E: Tag jo hele, mňejte se krásně
- 651 C: Ti taki.
- 652 B: To mám já tadi.
- 653 E: Já mam něgde brambori, tag jesli je najdu, si je vodnesu, diš tak Blesk do nich ráno...
- 654 B: Do čeho?

¹⁸ lenonky – kulaté brýle

- 655 C: Brambori má negde po cest'e.
- 656 B: Vid'is, ja sem taki potrebovala
- 657 E: Hele...
- 658 D: Naschle.
- 659 A: Ahoj.
- 660 E: Tag ja t'i prinesu.
- 661 B: Ja si, es'e tu mam na jednu, ja si tam pag dojdu. Rosvit' si tam.
- 662 C: Cau.
- 663 B: Dis ci jabka, tak rekne, ja sem tam ted' bil, dis ci brambori, tak mi rekne, ja sem tam ted'
664 bil.
- 665 C: No.
- 666 B: No, to ma prit a zeptat se, maminko nechces prines brambori? V zivote se mi to nestalo.
667 Proto je lepsi, mit holku, nez pjet kluku.
- 668 A: A mamka poslouchala?
- 669 B: Jo, ja sem ne... akorat jednu jed'inkrat sem...
- 670 C: Sem prisla nametená
- 671 B: Prectaf si, ze ja sem mnela nejvječi probrém.
- 672 D: To jak ste bila v té škole taki?
- 673 B: Ve svím zivote sem mnela nejvječi problém s vobjednávaním bot. Tadi taková d'ira jako
674 nic, ted' vobjednáfka na boti bila na dvanác stránek. To bili jenom čisla jo? Ted' si si to
675 musela najít f katalogu a todle. Tagže ja sem vječinou na poslední chvíli f sobotu ráno, než
676 jela pošta, to, abi to, sem st'ihla příštího, ja šla tadi z verandi a ja jí potkala na verand'e, vona
677 šla ze štanda vot Pilnejch, to tenkrát sem se zlobila.
- 678 C: To bilo f pjet ráno!
- 679 B: Kolik?

- 680 C: Pjet ráno.
- 681 B: No právje.
- 682 C: Dibi si tu nestrašila, tak sme se nepotkali.
- 683 B: Počta jezďila f šest, tak abi to tam do šest'i bilo, tak to, to sem bila uplňe vid'ešená.
- 684 C: No to bilo z nešťasní láski.
- 685 B: Nad Novotňákem?
- 686 C: No jist'e. Mňe necht'el, tak sem se opila a usnula sem na předňim kole u traktoru tadi
687 ñekde.
- 688 B: A, a, a, a Jiran t'i poskytoval první pomoc.
- 689 C: Ne to bilo jindi. A nomáňe tam sem se vispala na tom, to bilo na tom traktoru a šla sem f
690 pjet hod'in domu a babička tu straší ne. De do práce.
- 691 B: Malinká, von t'e necht'el.
- 692 C: No, tak jesi víte po kom to mam, že ráno f púl šestí do práce, diš fšichňi spí jo, tak to mam
693 po mamince.
- 694 B: Terezko, vochutnej.
- 695 D: Já na to vůbec nemám ñejak chuť.
- 696 B: Tak si to neber.
- 697 C: Tak si dej s makovcem.
- 698 D: Já uš si nedám.
- 699 A: Vo t'ech svátcích vám to moc nejde. Tag nám povjes třeba z d'edou jak si, potkala si se
700 z d'edou.
- 701 B: No už sem ti řekla, gdi sem přišla vo poct'ivost.
- 702 A: Ale.
- 703 B: To poctatní už máš.

- 704 D: No to máš teda.
- 705 B: Hele...
- 706 A: Námluvi nám povídej.
- 707 B: Já sem po ňom koukala pořát. Von se mi hrozne líbil. Von mi bil simpatickej. A von přišel
708 z vojni a bil takovej vimrzlej, vihládlej jak bil u těch ženistú, víš. A von se držel doma, jako
709 bich řekla, jako já.
- 710 A: Nebil do luftu jo?
- 711 B: Asi ne. Pak si koupil skútra a přectaf si jakej to bil vlastenec, že si ho koupil tadi v Jednot'e
712 vod Jakše. Ten mu ho vobjednal normáňiho skútra stopjetasedumdesátku, taji si ho koupil. To
713 víš, to ňigdo nemňel tenkrát. A d'elal na Hlubokej na střed'isku. Okresňi stavebňi podnik
714 střed'isko Hluboká a von tu jezd'ival na motorce taťka. To nosil plát'enu čepičku, to se eš'ťe
715 tenkrát aňi helmi nenosili a jel domu na, na gáblík a víš, von jak bil s tí vojni vihládlej. Tag já
716 sem ho tak jenom furt sledovala, sledovala, já nevim proč, von si mňe... a von dicki říkal vit',
717 že se, kúli to, kúli buřtum že si mňe namluvil, kúli, že sme mňeli řezňictví a von mňel rát
718 buřti, ale já sem...
- 719 C: Verče to tu jednou viprávjel.
- 720 B: Já sem tomu ňigdi nevjeřila, že bi to bilo jenom kúli tomu.
- 721 C: A pak říkal: "Verunko, prohlídňi si do jakí rod'ini se cpeš, protože tak jednou to bude
722 vipadat u vás. Já sem vid'el jen ti buřti, gdibich já se soustřed'il, že se tu do púlnoci svít'ilo,
723 furt se tu jenom ňeco d'elalo.
- 724 B: No to si slišel, už vo tej púlnoci. To mu říkal jeho táta. Tam hochu, tam se moc nevispíš.
- 725 C: U Mertlíkú a Lahodnejev.
- 726 B: U Mertlíkú a Lahodnejev se svít'í ješ'ťe f púlnoci. Ten jezd'ival na kole pracovat, to se eš'ťe
727 težil lignit tadi, je to možňi? Na doli, na doli, do Midlovar. Starej d'eda. Tag a von jezd'il na
728 kole, tak táta mu koupil tenkrát stadijóna¹⁹ takovího a von na tom stejňe nejezd'il jako víš. Abi
729 nemusel šlapat, abi to, tak ten jezd'il s takovou tou lucerňičkou normáňe.
- 730 C: To je ted' retro, to se teťka prodává v upomínkovejch předmňetech.

¹⁹ stadion – jedno-stopé vozidlo

- 731 B: No.
- 732 C: Lucerňička.
- 733 B: A tam normáňe to, já aňi t'í nevim, tak ňejak no. A to naše Marije to už dávno, naše Marije
734 choďila z Vojtou.
- 735 C: Intenzivňe d'eťi, intenzivňe.
- 736 B: Intenzivňe.
- 737 D: A gdi ste ho oslovila?
- 738 A: No na tí zábavje ne? Si říkala.
- 739 C: F Pašicích.
- 740 B: No né, to šel, to šel z vlaku, z vojni domu, to sem mu jenom povjed'ela co je novího. To se
741 mnou tancoval.
- 742 A: A tag to uš ste se jako znali ne?
- 743 C: No to jako, no diž bil ze vsi né?
- 744 A: Tak to jo, tak jako...
- 745 C: Gdi přeskočila ta jiskra? Furt tadi povídáš vo tej cest'e.
- 746 B: Já sem mňela tu jiskru počát, ti si mi nalila abisem mlela vit'?
- 747 C: No Honzík říkal: "Vem ňejakou flašku, ať se babička rospovídá."
- 748 B: Tag bila sem do ňej zamilovaná, jed'inej, prvňí a posledňí.
- 749 C: No dobře, ale gdi to přeskočilo?
- 750 B: Já t'í nevim. Jezďil autobusem a to sedával f tom vlečňáku, hňedej klabá...kabát, dlouhej
751 takovej, takovej klobouk hroznej a jak sme přijížd'eli g Vrbnímu, tag uš koukal, jesi s'ihne
752 hlubockej autobus nebo ne, jesi má vistoupit ve Vrbním nebo jesi pojede až do Štiráku. To si
753 úplňe jako bi to bilo neska pamatuju, jag von takle, víš. Ale von bil v autobusu samá ženská,
754 diť von, von, holki po ňom šli, diť von jich mňel asi devjet. Já bila asi až desátá.
- 755 C: Najednou.

756 B: Né. Né, fšechni jako.

757 C: To sem nigdi neslišela, jenom jak diž bil na vojňe, tak si psal z Boženou Stehlíkú a diš
758 přišel z vojni, tak se na ní vikašlal a diž bila babička jako f takovím tom irrrr, tak řek, řek,
759 vždicki mu říká...

760 B: Mňel si si vzít...

761 C: Co ti si za charakter, i tu Boženu Stehlíkú si nechal. A to sme dicki řikali: “Jak je u Boženi
762 Stehlíkú, tag už bude konec hátki.“

763 B:Hele...

764 C: Tag neříkej, že jich mňel devjet.

765 B:...ešće, já uš sem ho znala, diš choďil do prúmislófkí, to sem zapomňela. A to fak sme
766 jezďili autobusem, ale to já bila úplňe jinde, já bila ešće holčička malinká proti němu. A von
767 vicházel, f kolika sem bila?

768 C: Vo štiri.

769 B: Von končil, no a pak šel na vojnu né? A před vojňou, to se na něj holki jen lepili, víš?
770 V autobuse fšechni vokolo něj a von jim viprávjel a fšechni se na něj lepili a jo Boženka ta
771 nejvíc asi. To já bila ešće mimo, to já ešće nebila dospjelá skoro.

772 C: Nó a gdi uš si bila in? Gdi uš si nebila out.

773 B: Až diš přišel z vojni. No, až diš přišel z vojni a bil vimrzlej a sed’el doma.

774 C: Ešće sem nebil in a uš sem retro.

775 A: No von sed’el doma a ti taki doma, tak jak ste se...

776 C: Vid’? Gde se sešli, vit’?

777 A: No právjje, to...

778 B: Gde sme se? No v autobusu, to sme se tag drobet v autobusu poznali. No a potom vo
779 pouťi, vo velkej pouťovej zábavje. Asi.

780 C: To je f srpnu d’et’i.

781 B: Přišel asi pro mne. Mněla sem taková šati, taková, bledě modří a mněli taková jako
782 púlmněsíčky bílí, tady byl velký bílý knoflík, no a jsme asi začali spolu tančovat.

783 C: No.

784 B: No. Pak vobčas přijel. No a pak už přijel dicky na skútru g vratum. Děda mi řek: “Moc
785 velkou, aby si si nemyslela, moc velkou radost s toho nemám.“ Jednou tak přijel a byl hrozně
786 nasranej, povíá Lojza mu vitách z motorky všechen benzín a von chudák nemňel ani, ani na to
787 rande doject. To se tenkrát hrozně zlobil. To von byl Lojza tak nespolehlivej na to.

788 C: To byl švagr. To byl strejda Jabůrkú.

789 B: Ten chodil z Máňou ne? Z jejich Máňou. Tak jsme jezdili na, na závody, to jezdila
790 Klepalová s Klepalem, Jabůrková s tím s Lojzou, Mařík s toudletou...

791 C: Z Maňkou.

792 B: Z Maňkou a mi a jeli jsme do Kaplice, tam bejvali nějakí taková závody taková motorková.
793 Nó a pak jsme spolu jako začali chodit no. To víš, jenom já jsem se tak moc nedržela, jako se
794 drží Verča, takže vono to díl...

795 C: Teď ta holka škitla.

796 B: Díl trvalo neš, neš jsme se todle no. Von chtěl stavjet u Drázdů to, přís, tam co sou ti, ti tam
797 bili chvíli a že s toho udělá normálně jako bitofku a že tam budem bidlet. No mne se tam ke
798 tchíni moc nechťelo. No a náš děda ten tak nechťel, ten říkal: “Díť je tůdle barák.“ Jenomže
799 co mi jsme museli vopravit barákú neš... Mi jsme vopravovali f Češňojcích dvje bitofki.
800 Taidle bidlel nájemník, tady v f tom a mňel potvrzení, že jeho manželka je nemocná a že von,
801 takže mi jsme vopravovali dva biti f Češňojcích. No a do toho druhého potom se votstěhovali a
802 bilo to pátiho kvjetna a Petrovi byl rok a já jsem řekla, že ten den budou každej den, každej rok
803 g vobjedu říski, tenkrát, si pamatuju.

804 C: A bili?

805 B: Asi jó.

806 C: Děda si na to dicky spomňel, to vim, že říkal: “Neska maj bejt říski.“

807 B: Že jo vit? No a, a tak potom von to předělával tam f těch pokojíčkách, tam, vlasně to
808 nebilo vobivatelní, takže ten jeden pokoj tam, to jsme spali mi f tom velkím, né, jako holki diš

809 uš sme nespali s rodičema. Tak to predelal tam f tých pokojíčkách a to víš, ale tam nebila aňi
810 voda nič.

811 C: To d'elal aš Petr, diš tam bidlel. Vodu a záchot.

812 B: Tak potom, potom tam bidlel.

813 C: Nejdříf tam bidleli naši, pak tam bidleli Čapkú.

814 B: Pak tam bidlela Jiřinka, tam se narod'il i Fanda ne?

815 C: Eš'e Fanda se tam narod'il, tři d'eťi tam mňeli.

816 B: Si vemte že s třema d'etma tam...

817 A: Počkej, ted' ste gde?

818 B: To co už je zbouraní jako...

819 A: Jó, jo, jo, jo, jo.

820 B: Jesi si pamatuješ, jak to tam bilo. No a Petr ten uš si ud'elal po straňe, takle jako a tam
821 mňel,

822 C: Sprchovej kout a záchot.

823 B: Bojler né? Sprchovej kout a záchot, tagže já sem mila flaški u studňice, kartáčem takle
824 víš...

825 C: A na záchot se choďilo na suchej, takle přes dvúr.

826 B: A suchej záchot přes dvúr, tagže si vem, že to bila radost normáňe. A taki Petr mňel furt
827 uši, jag bili rovnou z venku se šlo, diš padal sňích tak si ho mňel aš takle. Jo? Žádná
828 verand'ička, nič, tak ten mňel,

829 C: Tam bili jenom takle dvoje dveře.

830 B: No, tam mezi dveřma bilo takle.

831 C: No, no, no.

832 B: Asi tak. Zeť pjetaštiricítka asi. Tak ten hrozňe marod'il s ušima, diž bil malej. To tam
833 doktor Písačka ze Zlivi bil každou chvíli. A diž mu bil rok, tak no, potom ti nájemci se

834 votst'ehovali, diž mu bil rok. Tak potom to tadi táta před'elával. Je, mñeli sme takovej karp,
835 víš co to je karp na maltu? Hele karp to je tet', to je to cizí slovo první, kerí mñe napadlo.

836 C: To vůbec nevím co to je no.

837 B: To je má to dřevjení dno a jenom takovej, tag dvacet centimetrú vokolo a f tom sem
838 míchala maltu, tagže na todle fšechno sem ručne normáñe, tag.

839 C: To bilo takoví hrablo, mñelo dvje d'íri víš a takle se jako sem, k sobje od sebe.

840 B: Mñelo dvje d'írki tagle, tagže já sem, diš sem bila doma s Petrem namíchala tu maltu. No a
841 táta to potom, diš přijel s práce, tak to sd'elal. Každěj den sem d'elala kíbl, ten karp tí malti. To
842 nebila žádná míchačka, ñic. Tagže to se čovjek añi nemúže d'ívit, že ho bolí ramena.

843 C: A pak se d'ívíš, že jí bolí ramena vit'?

844 B: A na sad'e sme mñeli ti zázrační brambori víš? Tam d'eda mñel dva pruhi takle dolú.

845 A: Ti láni no.

846 B: To bilo plní trávi, tak to sem choďila plejt. Jednou toho bila taková kopice a von šel za...
847 Justín míval berani jesi nechce, jesi to nechce pro berani a ten mu tenkrát dal. To bil samej
848 takovej ten pjet'our, takoví ti bílí kičički, co se to rozmnožuje. Ježiš vo vopravdu, to , to si ti
849 pamñeťi si to zaslouží, takovídle krávovini.

850 C: No dit' to furt říkám. A co diš si choďila do krámu, tag babička mñela vod dvanáct'i do tří
851 poledne a meziťim tadi vokopávala ti láni.

852 B: To je a vopalovala sem se při tom, aš tak sem bila blbá. Vislečená na slunci

853 C: No vid'íš to.

854 B: Dibich si bila lehla do chlátku ñekam. Ale Petr bil takovej, takoví d'ít'e že, sunar nejet, ñic.
855 Fšechno, tak potom diš to nedojídal, tak sme si koupili prase a mñeli sme prase.

856 C: Kuli Petrovi, mñel tu bejt, ten bi viskočil.

857 B: To bilo.

858 C: A slišim to padesát led , že se kuli mñe kupovalo prase!

859 B: Taki je na fotce, jag ho prohání na tříkolce, tříkolkou po dvoře.

- 860 C: A to si pamatuju, že diš se t' em prasatum kidalo, tak se pust'ili po dvoře. A to sem pag už
861 ňikdi v, v, v, na Selci nevid'ela.
- 862 B: Ne?
- 863 C: Ti bili f chlífku a prost'e se tam vihráp ten hnuj ven a tadi ti prasata bjehali po dvoře.
- 864 B: No a vem si co, co, co to, neš je potom tam zahнала ne?
- 865 C: Bili cvičení, ti chod'ili.
- 866 D: Jak sme cht'eli u vás že, poušt'et?
- 867 A: Taki, no to sme jednou poušt'eli, jak sme mñeli to prase taki.
- 868 C: Matildu.
- 869 A: Tak sme ho jednou pust'ili a to bilo zmatení, jak to, neznalo venku. Ale diť si řikala, že
870 gdiš si přijela na Sedlec, že to tam bjehalo všude všechno?
- 871 C: Ne. To tenkrát sme mñeli pjet prasat a to jedno dostalo ňejakou červenku nebo co a doktor
872 řek, vodd'el ho vod vostatních a já sem vot t'ech pjet'i prasat potreovala to jedno vodd'elit,
873 Verunka bila malá. Sed'ela na schodech a břískala. To víš a voňi fšichňi bili na dvoře a ne a ti,
874 ti prasata, já bila sama doma a nemohla sem je zahnat, tak sem si došla vedle pro paňi
875 Čermákú a dicki sme jedno zahnali jakobi do t'ech chlífkú, tam sme zavřeli dvířka, zavřeli,
876 zahnali sme ho do chlífka, zavřeli a zase druhí. A neš sme t'ech pjet prasat zahnali, tak s toho
877 trávňiku bilo voraňišťe. Tam to rozrili za tu chvilku. A Verča pak mñela strašňi trojma s t'ech
878 prasat.
- 879 B: Jo?
- 880 C: Hm, to jí bili tak dva roki, strašňe se jich bála.
- 881 D: S prasat, ze školki...
- 882 C: No ze, dibis fčera, diťs to slišela, jak tam zvracela mezi dveřma.
- 883 B: Nó já sem, já sem to ale nevjed'ela, že, diť vona bila taková společenská dicki.
- 884 C: Kolikrát mi to viprávjela, že mñela takovej strach, že už si pro ňi nepřidu.
- 885 B: Ničeho se nebála né? Diš to vemeš.

- 886 D: A ešte z něčeho říkala. S prvního dne ze školi.
- 887 C: Jó jak sem ji poslala tím autobusem, vona pak sed'ela v poslední lavici z Lád'ou Šafránkú.
- 888 B: Malinká.
- 889 C: Diš přišla poslední.
- 890 A: No ale ti si říkala, že tam bjehalo na Selci, slepice nebo fšechno né?
- 891 C: No slepice bjechali fšude, po celím tom, jak je ta stodola, tam fšude bili a..
- 892 B: A po dvoře taki?
- 893 C: Po dvoře ne. Ve stodole a snášeli po celej tej, po celej tej púd'e vokolo.
- 894 B: Ale diť sou tam taki furt ted' né? Ti slepice?
- 895 C: Nejsou ti chod'í rovnou ven ne. F tej stodole slepice nejsou, ti maj průles na sad a sou
896 vzadu. Todle bi tam
- 897 B: Tak tam maj jenom dveře jo do sto, do stodoli.
- 898 C: Tam sou dveře, ale ti slepice můžou jenom, tím, tím průlezem. A to se večer sbírali vejce,
899 že se muselo viléz na púdu a šahnout za každej ten trám jesi tam neňi zanáška. Ti šli.
- 900 A: Diť ta stodola je velká hrozně, to museli snášet skoro všude, ne?
- 901 C: No diť! A pak diž dlouho nenesli tak se hledali noví skříše.
- 902 B: A pakz jich tam našel třeba patnác, víš? Záprtkú.
- 903 C: Tak taki se ned'if, že taki babička ze mñe žádnou rados nemñela, diš sem přišla a první co
904 sem, že sem vomezila slepicím tadi,
- 905 B: Prostor.
- 906 C: Prostor životní.
- 907 A: A tam bili ešte ti beraňi na Selci?
- 908 B: A necht'ela si, necht'ela si krávu.
- 909 C: A necht'ela sem krávu.

910 A: A tam bili ešte ti beraňi nebo ne?

911 C: Bili beraňi.

912 A: A ti bili vzadu na sad'e?

913 C: Né ti bili

914 B: A vi ste mňeli berani taki jó?

915 C: Né, ti bili v chlífkú jenom, t'em se dávalo zelení, ti se nepásli.

916 A: A tam bila jako koza, beraňi, prasata...

917 C: Nejdříf bili beraňi

918 B: A ti se nepásli ti beraňi?

919 C: Ne. A pak tam bila koza. Nejdříf bili beraňi a pak bila koza. A diš sem šla na mateřskou
920 z Verčou.

921 A: A mezi t'im tam bili ešte ti prasata.

922 C: Prasata tam bili dicki.

923 B: Pořát.

924 C: Ti bili f tom prvňím chlífkú.

925 B: Pak jich třeba nebilo pjet, pak jich bilo třeba míň ne, nebo furt pjet?

926 C: Pjet jich bilo diž z, diž, diž jako jeden rok to cht'el d'eda na vejďelek. A voňi stejne nerostli
927 ti prasata. Pak dicki mňel dvje.

928 B: No to mňel náš d'eda taki.

929 C: Taki no. Diš si vles, vešel do, do chlífkú, tak ten chlívěk úplne vpravo, tam bili dicki
930 prasata. A beraňi bili tam, tam co neska má taťka vzadu ti, tu ti, králíkárna.

931 A: Tam jak bila koza.

932 C: Tak tam bili nejdříf tam bili beraňi a pak koza. A diš sem šla z Verčou na mateřskou a bila
933 sem v jiním stavu, tag mi babička řekla: "Budež doma, budež mít dos času, koupíme t'i

934 krávu.“ A já sem řekla, že ne, že mateřskou mam kuli d’íteti a ne kuli krávje a že žádnou
935 krávu nechci. Lída vedle, ta mňela malího Tomáše a já říkám: “Tam, tej, tej biste taki nu’ili
936 krávu.“ A nevtputila sem si, diš Kája mňela malího Páju a říkala sem: “A což do Libňiče,
937 tam krávu nepořídíte?“ To sem si nevtput’ila po t’ech já nevim kolika letech. Deset’i.

938 A: A co na to babička?

939 C: No to víž, že z toho radost nemňela ne, takovádle drškatá snacha.

940 B: Řekla si: “Snacha múra.“

941 C: No ale z d’edou sme mňela takovej dobrej vstach jako. Ďeda ten mňe mňel rát.

942 B: To já si pamatuju, diš si se tam vdala a bilas tam ti první Vánoce. To, to ste nevid’eli
943 normáňe, jakí mňela napařáďení mísi, to bili takle vajíčka vidlabaní, f tom bila taková fšechna
944 možná púomazánka, vořechi, todlencto...nó tak...

945 A: No počkej, tak povídejte, diš ste bili u t’ech Vánoc, to ste tam bili sešlí fšichňi, gdiš, ti si to
946 pomatuješ, tak ste tam bili celá rod’ina nebo jak?

947 C: Né no, tak diš ste bili malí, tag babička se přijela pořívat nó.

948 B: No to víž, že sem přijela na nářš’evu nó, na jeden svátek dicki, akorát prvňe letos sem tam
949 asi nebila.

950 C: Nó vid’íš, si tam nebila.

951 B: Ale jako na jeden svátek sem se tam, diť ste bili malí vnoučata moje né?

952 A: No to jo, tak já si to nemúžu pomatovat že jo, to jako třeba gdiš mi bilo...

953 C: Hele u nás...

954 B: Vječinou vid’im, jak t’e nosí takle na ruce, ti fotki jako.

955 C: Diž vi ste bili malí, tak se to d’elalo tag, že dicki d’eda z babičkou jeli s váma do Němčic a
956 mi sme zdobili s tátou stromek.

957 B: No vid’íš tak teť to slišíš.

958 C: Nó pak, pak se to d’elalo tag, že, že ste, nebo ste tam jeli s tátou, já sem nazdobila stromek
959 sama. Nó a d’eda z babičkou se najedli doma a pak přišli k nám pot stromeček, sedleckí, nó

960 d'eda si rozbalil dárek, řeg d'ekuju a šel kouřit a vodešel no a babička tam eš'ťe s náma dicki
961 chvíli sed'ela. Pak bili taki Vánoce, že bili babička v nemocnici, tag bil d'eda u nás, Pavel bil u
962 nás diž bil svobodnej, nó pak bili taki jedni Vánoce, že zase d'eda bil, to bilo diš ke konci, tag
963 bil d'eda v nemocnici, to uš na Vánoce doma nebil. To sme přivezli tenkrát babičku aš s toho,
964 ze Lnář, no a to už nebila babička, pak sme tam bili sami. Pak taki bili Vánoce, že tam teda
965 táta bil dicki a na Silvestra bil f Písku. To si pomatuju. To bilo na Silvestra dvaťisícejedenác.
966 Táta bil f Písku. Verča se rozešla z Jakubem. Sed'ela doma. Řvala.

967 A: To si třeba já nepamatuju.

968 C: Ti si, ti si šel s Pepou do Hlavatec. Táta bil, protože táta bil f tom, f Písku, tak sme
969 z Verčou sed'eli pot, sami na Silvestra f obejváku. No rúzní to bejvalo.

970 B: Hele a mi sme dicki, mi sme, diš táta ud'elal ti pokojíčki a tam. Já sem furt bila jenom f
971 práci, já sem furt bila jenom f práci, já sem mňela práci, tagže von kuchiňi sehnal. Teť
972 vobejváki nebili žádní, tak to sehnala zas babička přes ňejakího, co sem vozil maso, víš?
973 Ňejakej šofér von tadi mňel známího u Knajsú, to bil jed'inej nábitek v Buďejcích...

974 C: Hele nebilo ňic k sehnání. Ale nakonec každej sehnal fšechno, protože bili známí.

975 B: I ten mrazák, co se nemoch sehnat, tak se nakonec...

976 C: Fšichňí to nakonec sehnali.

977 B: A tak mi sme vlasňe tam bidleli jako f t'ech pokojíčkách. A mi sme nesmňeli si koupit
978 ledničku. Tagže já sem fšechno nosila do vokínka do, do tí chlad'írni, co bila ta chlad'írna.
979 Bilo tam takoví vokínko...

980 C: Nesmňeli. Protože nemňeli svůj vlasňí názor.

981 B: Nesmňeli sme si koupit ledničku.

982 C: A proč bi sis jí nemohla koupit?

983 B: Protože řeg d'eda, že jí nepotřebujem, že je tam chlad'írna a to, tak. Ale pak sme si asi, asi
984 sme si jí pak koupili a dali sme jí do tí ložňice. Ta, ta stála f tej ložňici. Kalekska²⁰
985 stodvacítka. A jedli sme jako u Lahodnejch, babička vařila, no a já sem třeba zase prala
986 fšechno prádlo, diš sme, diž Petr bil malej.

²⁰ kaleksa - značka ledničky

- 987 C: No ale u nás...
- 988 B: Nebo potom, diž bil petr malej, tak todlencto, no a Pe, Pepík furt cht'el, abich už vařil
989 jenom jako pro nás, víš, to, takle, todle. Tak si pomatuju, že sem prvne vařila rejži a von řek:
990 "Á šoulet." Já sem se roščílila, já sem aňi nevjed'ela, co to šoulet je, podle mňe to bila rejže.
991 Šoulet je fšechno, hrách..
- 992 C: Kroupi z hrachem, túdle to vařil Sapík.
- 993 B: Jo, jo, jo.
- 994 C: A dostal vinadáno, hnet u toho prvního jídla, ten d'eda, diž jí řeg, že je to šoulet. Nó a to
995 diž já sem přijela na Sedlec, babička přišla s tím, že tejden budu vařit já a tejden vona.
- 996 B: Nó.
- 997 C: No a já sem řekla, že ne.
- 998 B: Že si budeš vařit sama. No vid'íš jak si bila rážnější než já.
- 999 C: Já sem jako víš, jako, jako. Jako já jo teda no.
- 1000 B: Já sem musela tam doz jako poslouchat. A nejvíc spomínám, jako jak musel táta tam
1001 fšechno to maso, co ve štvrtek votpoledne přivezli rozd'elat, nasekat fšechni kítí roz, rozd'elat,
1002 fšechni hovjezí žebra takle na táč, to se dalo do chlad'írni no a pak se f pátek ráno sem to já
1003 pomáhala nosit do chlad'írni.
- 1004 C: To já pomatuju.
- 1005 B: To, to bili galeje kolik let, diš to vemeš vit'? Celej život vlasňe. Je to tam, sem to i našla vot
1006 gdi to jednota převzala, tagže nejdříf bil zamňestnanej jako d'eda asi tam, f tej jednot'e, no a
1007 potom bila jako babička zamňestnaná f tej jednot'e. No ale bilo to vod roku padesát.
- 1008 C: To víš neska bi přišla higijena, jak se to bourá, jakto vipadá...
- 1009 B: Hele a to bilo eš'e...
- 1010 C: ...čistí provos, nečistí provos...
- 1011 B: ...do třiapadesátího bilo na líski. Tomu se říkalo vázané hospodářství. Tagže f padesátím to
1012 vzala jednota a do třiapadesátího sme každou sobotu rozloženej ten velikánskej stúl u babički

1013 a fšechni ti líski sme stříhali a lepili sme je na archi. To se ňejak vodevzdávalo. Každou
1014 sobotu normáňe vidrhnout rejžákem drát'éním špalek zasranej vokolo, vidrhnout krám, to sme
1015 fšechno d'elali mi normálňe.

1016 C: No a to uš, únije zakázala, už musí bejt jenom umňelohmotnej.

1017 B: No a to sme fšechno...

1018 C: Ale přitom diš...

1019 B: ...a chladírnu fšechno

1020 C: ...diž máš ten špalek a zústane t'í tam ňejaká pilina nebo dřevo a sníš to, tag dřevo je
1021 přírodní materiál, projde. No ale diž máš takle rosekanej ten umňelej, tak jíš umňelou hmotu.

1022 B: To bilo ale jako, to bila hrúza, vopravdu jako. Tak to sme museli mi jako d'eři no.

1023 C: A protože to je v genech Hondzíku, tak se ve štvrtek přit'ete pod'ívat jag budu na jatkách já
1024 porcovat maso. Dneska sem říkala Jarušce: "Bolí mňe v zádech." a vona říká: "No a tag
1025 nepudeš? A Jarka říká: "Já to nenaporcuju." Já říkám: "Neboj pudu, já se nebudu vohibat"

1026 B: (Není rozumňt.)

1027 C: No a Marijánka?

1028 B: A Marijánka ta višla ze školi v roce šedesádva. Je vo dva roki vode mňe, né? A šla do
1029 Tábora na Čápúf dvúr. Jako veterinářka víš? Jako. To bilo přet Tábořem takoví. No bil to
1030 takovej ňejakej bejvalej statek.

1031 C: A nemá tam neska Babiš to Čapí hňízdo?

1032 B: Možná že jo. Protože to bilo takle mimo Tábor a jezd'il tam jako autobus asi kilometr. Nó
1033 tak, ta přijela dički f sobotu votpoledne a pak se sebrala a je a jela g mamnce do Dasního, víš?
1034 Jela g mamince do Dasního, protože uš choďila z Voj, z Vojtou, tagže ta choďila vot patnáct'i
1035 let z Vojtou, tagže kolik jí bilo, todle eš'e dopiješ to moje. Bilo jí kolik vot patnáct'i let?

1036 C: Patnác a štiricetštiri.

1037 B: Padesátdevjet?

1038 C: No.

- 1039 B: Né.
- 1040 C: Ta choďila s t'ím Vojtou dříf než ti s tátou.
- 1041 B: No jist'ě že jo. To ví, že jo. No já bila zaostalá, m'ě to nevaďilo a nevaďí mi to a'ňi neska,
1042 ale diš sme jí našli de'ňík a vona tam psala, chud'inka malinká, že uš se tak řeší až jí bude
1043 vosumnác, to víš, m'ňela taki strach, abi nebila v jiním stavu, diť, tenkrát nebila žádná
1044 antikoncepce taková asi jako je teť. Zas muskí si dávali víc pozor, ale to sme se tenkrát, to
1045 sme z Jiřinou si to přečetli, diš sme ten její de'ňíček, taj'ňíček našli. No vot patnác'ti s 'ňim
1046 choďila intenzívne taki.
- 1047 C: Aspo'ň 'nekdo, že choďil intenzívne.
- 1048 B: Nó ale taki to vidrželi to spolu až do teťka, vem si to, že sou padesát let asi spolu.
- 1049 A: A ti si říkala, že d'edu tadi nevid'el ráť. Tat'ka. A to, toho Vojtu, toho jo, jo?
- 1050 B: Jo. Na toho von trpjel. Vojta...
- 1051 C: Dicki se trpí na toho, gdo je prič.
- 1052 B: Prič. Ten gdo je doma stojí za prdlajz, víš? No von si pak zviknul na...
- 1053 C: Prosim tebe a teť mi řek'ňi f kterím se brali? F šedesátímšestím?
- 1054 B: Petrovi bili tři asi ne? Nebo kolik m'ňel na tom dortu svíček?
- 1055 C: Dva?
- 1056 B: Dvje.
- 1057 A: Dva.
- 1058 B: Dvje, dvje tam.
- 1059 C: Šedesátšest?
- 1060 B: No. Asi jo.
- 1061 C: Takže fag budou spolu letos padesát let?
- 1062 B: No, no, no. No. A takoví vzorní manželství jako.

- 1063 C: To sou teda, to sou teda...
- 1064 D: Jako ťi z Dasního.
- 1065 B: Nó.
- 1066 C: To sou čupr teda, na, na, na, na, na, na, na padesát let společného života.
- 1067 B: Tet' eš' e až jí ta nožička úplně přestane todleto a ti záda tak, tak todle. A víš jak vona
1068 řek...
- 1069 D: A Čapkú sou spolu jak dlouho?
- 1070 C: Sedmdesátšes se narod'ila Jarka, f sedumdesátimpá, štvrtím se brali? Třet'ím? Tak kolik bi
1071 to bilo, štiricettři? No Jarce bude...
- 1072 B: No možná víc.
- 1073 C: Ne Jarce bude štiricettři, tak štiricetpjet, za dva roki jí bude ne?
- 1074 B: No, no.
- 1075 C: Štiricetpjet.
- 1076 A: A toho taki vid'eli rád'i, nebo ne?
- 1077 B: Čapka?
- 1078 C: Ten to vokecal, strejda.
- 1079 B: Prej to taki říkal, říkala Jiřina, že to taki takle vo Jardovi to. Von si vibíral jako.
- 1080 C: Že bude rapl po starím Čapkovi, to ste říkali, že nekdo říkal.
- 1081 B: Nó nejaká paňi Kastlová říkala, abi si vzala, rači choďila s jejich Járou, že Jarda je rapl.
- 1082 C: A to vám eš' e povim jo? A jag mňel náš d'eda, tadi ten řezník, mňel tři holki jo? Tag
1083 mňeli nejakí Kabelú f Češnojčích mňeli tři kluki a Jiřku cht'el vimňeňit za Frantu Kabelú. To
1084 bil takovej notorik, hele ten bi se d'edovi šikoval. Ale babička mňela připravenou takovou řeč.
1085 Tis to fčera trénovala.
- 1086 B: Jakou?

- 1087 C: No že první sklamání d'edovo bilo, diš se mu narod'ilo první d'efče.
- 1088 B: To je pravda, to je pravda.
- 1089 C: Druhí sklamání diš se mu narod'ila druhá cera a třetí sklamání, diš se mu narod'ila třetí
1090 cera.
- 1091 B: A diš se narod'ila Jiřina, tak to bili z řezníkama na zájezdu f Kroměříži, f takovovejch
1092 ťech řeznickejch uniformách, bílí kacajki, tadidle mňeli lvička, nebo jak to bejvalo, takovího.
- 1093 C: A péro na klobouku.
- 1094 B: No jako sou ti sokolíci. Tak tos leťela písnička Na podzim gdyš kvetou jiřini, tagže Jiřina
1095 dostala podle toho méno. Ale ud'elali mu, ud'elali mu klucí fšecho, jako co, co bi todlencto
1096 jako.
- 1097 C: A to si pomatuju jako d'eti, že sem tenkrát bila u, u Lahodnejch a voňi si tam d'eda
1098 z babičkou viprávjeli, kerího zeťáka maj nejra, nejrači.
- 1099 B: Vojtu né?
- 1100 C: A d'eda říkal: "Já mam nejrači Jarouška" a babička povídala: "Já mam nejrači Vojtu" Já
1101 sem přišla domu a brečela sem, to si pomatuju.
- 1102 B: Že Pepíka nemá rát nigdo.
- 1103 C: Mňe bili asi štiri nebo pjet a brečela sem, že našeho taťku nemá nigdo rát. Fak to si
1104 pomatuju do dneška.
- 1105 B: To si říkala, to si pomatuju. Tak tis to vislechla, takle, takle to tajně.
- 1106 C: No, no.
- 1107 B: Hele aňi jeden z nich nekouřil.
- 1108 C: Nepil.
- 1109 B: Nepil vlasně, no, proto mňeli ti vadi.
- 1110 C: A ženský nebil, akorát d'eda pak říkal: "Mňel sem ťe bít a mňel sem začít dříf."

1111 B: Hele gdiš já sem se vdávala, tag bil nedostatek masa, jó? Tagže d'eda, abi moch lidem
1112 prodat maso, tag ud'elal veselku ve Dřítňi na hospod'e, to bila asi taková jedna s prvňích
1113 veselek, kerá se d'elala na hospod'e. Na, na obecním úřad'e to bilo a bilo to i f tom kostele. A
1114 teť na tom obecním úřad'e najednou ve štvrtek něgdo přijel, jesi to bil ten strejda, jesi sem
1115 vůbec plnoletá. Já sem tenkrát, já sem se tag roščílila, aš sem řekla vi zařizujete svadbu a voňi
1116 se přijedou ve štvrtek zeptat jesi sem plnoletá. A to bil taki prvňí kravál, po tom si pomatuju
1117 že, nějak, taki, jesi ve štvrtek. No asi ve štvrtek, přivezli Pepíkovi, jako mislivcovi
1118 zastřeleního srnce. To sem přivez někdo ze Zlivi, vim že mu dával flašku a pak s toho, nevim,
1119 co s toho vařili ti ženski. Tagže to bilo na hospod'e. To si pomatuju a f kostele taki a tam prej
1120 mluvil farář tak krásně, že fšichňí úplně plakali a todlencto. Vo sobeckost'i a vo takovejch
1121 vjecech, jenom já si vůbec nepomatuju, co ten farář říkal. A bil to nějakej...

1122 C: Protože se t'ěšila na tu svatebňí noc.

1123 B: To víž, že jo. No a pak sme, pak sme bili f pokoji asi ne?

1124 C: A co ste mňeli g vobjedu?

1125 B: Já vůbec nevim. G vobjedu?

1126 C: No na, na svadbje.

1127 B: Já nevim. Nó, nevim, nevim.

1128 C: Svíčkovou?

1129 B: Asi jo, asi jo. Vim, že sme polífkou jedli s toho jednoho talíře, že sme mňeli takle brindáki,
1130 to si poma, to máme i fotku. To fořila Marcela s Prahi a jako do víbavi mi přivezla nádobí a
1131 bilo t'ěškí a něgdo pro ně nedojel do Zlivi g vlaku, tak řekla, že ho kopala celou cestu, až
1132 do...

1133 C: Slunce, seno, jahodi, jo? To je úpně to samí. Ti ho taki váleli s toho vlaku ne? Jak viskočil a
1134 padnul přes to nádobí.

1135 D: To bili talíře ne?

1136 C: Todle taki ne?

1137 B: Né todle bilo smaltovaní.

- 1138 C: A bilo vokopaní?
- 1139 B: To bili taks mňela takovej ten žlutej kastrúlek malej, takovej.
- 1140 C: A bilo vokopaní?
- 1141 B: Bilo votřískaní jako hróm. Neska, ešťe mam jeden kastrúlek u slepic, u altánku.
- 1142 C: Jo, to je pravda, takovej zel, modrozelenej. Tagže ten, ten, ten Troška to bere ze života.
- 1143 Vopravdu.
- 1144 B: Ten bi s toho umňel natočít filmi viť. Víš a jenom co fšecho ten náš táta zastal f tej
- 1145 pracovní dobje ešťe. To jezd'ili s tou slepicí a diž bilo třeba, tak kúzlata koupili, né, s tím, já
- 1146 nevím jak se menoval ten chlap. To už sem t'e zapomňela.
- 1147 C: To bilo auto a říkalo se mu slepice.
- 1148 B: Janek. Janek. A, a koupilli f trhu kúzlata a pag je zabili, zase prodali kúže. Ten zastal
- 1149 fšecho náš táta, normálne. A t'ech prasat, co se nazabíjel z d'edou, to si musel šetřit
- 1150 dovolenou, jezďit s ním zabíjet prasata. A náš d'eda jenom chlastal, chlastal. Ae von to sved
- 1151 na tu dobu, no, že ti komunist'i ho to, diž mu fšecho zabrali a ešťe musel krmit bejki, si vem,
- 1152 že nejdříf jako d'elal živočicháře a pag řekli, že von bi jako...jak to bilo, počkej. Von bi d'elal
- 1153 zvjerolé, živočicháře, že bi se to psalo na Jiřinu a vona, že bi jako krmila bejki, nebo já nevím.
- 1154 Tak ňejak to kombinovali a tag von pak šel ti bejki krmit, no ale tam sme mu choďili
- 1155 pomahat, seno sme mu skopávali, tam se...
- 1156 C: To bilo dole u Tomšú, u Ferebaurú ne?
- 1157 B: No. Tam sem jezďívala s kočárem, s Petrem. Kočár sem nechala stát...
- 1158 C: Jak se tam říkalo u Ferebaurú?
- 1159 B: U Staňkú.
- 1160 C: U Staňkú.
- 1161 B: Nó, to víš, to bilo vo krg. A babička mu tam choďila, Jiřka choďila, šichní, von sed'el
- 1162 v hospoďe do poslední chvíle, pag jim ňeco hoďil dicki a pak se mezi nima tam motal, ešťe,
- 1163 že se mu tam ňeco nestalo. Von bil uďelavej človjek, no akorát ten alkohol ho potom úplne
- 1164 zňičil, ale von asi chlastal už vot, vod začátku, protože v hospoďách se d'elal kšeft, víš?

- 1165 A: No, že tam domlouval, to ste, to ste říkali.
- 1166 C: Diš se babička vdala, tag za štrnác dní říkala, že vjed'ela, že ud'elala chibu, že si ho
1167 nemňela brát, jako moje babička.
- 1168 B: No ale mňela ho ráda celej život a mislí si jak mňela šťasní manželství.
- 1169 C: Hádali se, co já pomatuju jo? A pomatuju si pag diž d'eda zemřel, jak ta babička říkala:
1170 "Co ten d'eda asi muj tam." A todle a todle. Jo? Ale, hele...
- 1171 B: Diť se dožili i zlatí svadbi.
- 1172 C: Hele von jí dicki d'eda neco, řek, víž, že je blbá s Plástojc, nebo takoví... A babička si to
1173 šla poznamenat, neš to zapomene, co jí řek. On náš d'eda, víš, to bil šprímař. Von taki říkal:
1174 "Ta naše Jaruška, vona jí a tu pusu nezavře. Já diš sem bil takle malej, tak sem taki a furt sem
1175 jet a furt sem u toho mluvil a babi a maminka mi říkala, nejez při jídle, dostaneš hloupou ženu
1176 a já sem mluvil a mluvil a mluvil." A babička se nasrala.
- 1177 B: Von pag bes tí flaški rumu nemoch bejt, nó. A babička mu to dolejvala vodou.
- 1178 C: Tagže k večeru, diš si cht'ela rum do krému jo? To bila čistá voda.
- 1179 C: Akorát jed'iná Marije, ta, diš přijela na náš'evu, přivezla flašku rumu a von říkal: "Ten rum
1180 s toho Dasního je mnohem silnější." Protože, než mu to stačila mamička nařed'it víš? Bil
1181 plnej. Jé, je, je, je, to snat, to snat neňi ani možní.
- 1182 A: A co eš'ťe mňel ta takovídle průpovítka? Já ho nezažil, že jo, tak povídejte.
- 1183 C: Nó tak diž umřel, diž bilo Verunce dva.
- 1184 B: Von bil strašne ud'elavej. Jednou taki přibjech v ned'eli f poledne z hospodi jo? A teťkon
1185 říkal: "Hoří!" Na Medeňici, to je takle ten ribňík, tam vot Kňížecího, tak tam hoř, hořelo,
1186 hořelo. A d'eda mňel takle f tom striptízu nastavjenou celou řadu gumovek a voňi bili fšechni
1187 d'eraví, nebo fšechni leví, fšechni praví, já už nevim.
- 1188 C: Ďeraví spíš.
- 1189 B: A potkal ho nejakej sedlák a řík... Marek, tam vedle vaší chalupi a ptal se ho: "Kam
1190 bježíš?" a von říká: "Do prdele hovado!" Vod tí dobi se tak roskmotřili, že vůbec, to víž náš
1191 d'eda mňel učít'e něco upito a leťel hasit a tag mu řeg, že at' bježí do prdele.

1192 C: Tagže d'eda obul, obul celý hasičský sbor, akorát, že fšem do těch gumovek teklo. A ten
1193 mňel takovej atlas svjeta a protože chod'íl vo francouskejch holích, tagže vlasne bil jenom f
1194 tej kuchiňi.

1195 B: Tam si to našel fšechno.

1196 C: Takle vid'el jakobi do fsi a poslouchal rádijo, televizi ne, ale rádijo. A ted' hlásili, Írán,
1197 Írág, jó? A takoví, gde se válčí a gde se co stalo a mňel tagle tadi ten atlas, dicki diš přišla
1198 babička, říkal: "Pocem!"

1199 B: Já ho tadi ješt'e mám.

1200 C: Ukaž mi gde to je, tam si to tagle zakrouškoval ingoustovou tuškou, abi vjed'el gde to je a
1201 mňel přehlet.

1202 A: To bila taková ta na nasliňeňi ne?

1203 C: No, no a diš a diš přišel tvůj otec se přectavit našemu d'edovi, tag ho spovídal, jesi je u
1204 komunistú, u svazákú. Pomatuješ si to?

1205 B: Jó? Né.

1206 A: A jak to probíhalo?

1207 C: Nó a, a pak tenkrát jel, von jel za, za svazáci nějak do Prahi, tak říkal: „Pozdravuj.“

1208 A: Jako táta?

1209 B: Kabrelki, né?

1210 C: Tátu tvího. Mího manžela. D'eda spovídal.

1211 A: No to chápu.

1212 C: Pozdravuj tam ti kabrhelki. F tej Praze víš?

1213 B: To bili českí svas žen. Kabrhelki. Kabrhelka bila jejich vedoucí. Jim říkal kabrhelki.

1214 C: Tenkrát, tenkrát ho zlustroval, jesi je u komunistú.

1215 B: Honzu?

1216 C: No.

1217 B: A ešte si taki pomatuju, diš prišiel Pepík žadad vo mojí ruku, takle bil takovej jako gauč, nó
1218 jednou tag v sobotu prijel Vojta, prijel Pepík, tak sme tam na tom gauči sed'eli, tak sme se
1219 drobet muchlovali, Jiřina vlezla dovñitř a řekla: "Pánové, nejste doma."

1220 C: No vid'íš, co to bilo.

1221 B: To už si taki slišela ne?

1222 C: No, co to bilo, za ludru už tenkrát.

1223 B: Jo normáňe, pánové, nejste doma. A...

1224 A: Jiřka.

1225 B: Nó.

1226 A: Jo, mlačí.

1227 D: A to je nejmlačí.

1228 B: No, jo a teřkon, diš prišiel Pepík jako, že se vemem, tag vona ři furt choďila a fur, fur
1229 čekala, fur čekala, aš....

1230 A: No počkej a tej bilo tenkrát kolik?

1231 C: Štrnác?

1232 A: Štrná...

1233 C: Šesnác? Ve dvaadvaceři si se vdávala?

1234 B: Nó.

1235 C: A je o řes let, tag jí bilo štrnác. Ve dvaceři, štrnác jí bilo Jiřiňe.

1236 B: Nó, dva sem naro, dva sem se narodřila.

1237 C: Nó a ředesátdva si se vdá, dávala.

1238 B: No a ředesáťřtiri se narodřil Petr. A tag vona fur čekala, poslouchala, to víš a Pepík řeg:
1239 "Mi sme se dohodli, že se máme rádři." A vona se tam chechtala jako koza normáňe. Potvora
1240 to bila řag. A diš sme jeli na svadebňi cestu, nebo ne, na svadebňi cest'e sme bili bez ři. To

1241 sme mňeli novího stejšna²¹, d'eda koupil toho modrího stejšna, to asi ti taki napomatuješ, to
1242 mám na fotkách. A jeli sme, bili sme v Braťislavje. Pepík tam jezd'íval, jak bil f Kadaňi, bil
1243 ženistú a na tu, na ten Dunaj jezd'ili tam, tag mi to tam ch'el vokázat, tak sme se bili pod'ívat
1244 tam na tom Dunaji. To sme bili sami jako. S toho máme pjekní fotky a to sou fotky s pioníra
1245 normáňe. A potom sme jeli další rok tadi do Karlovejch Varú a tam se pod'ívat, tak to sme jí
1246 vzali sebou, Jiřinu. To bila s náma. Spala, mi sme spali asi f aut'e a vona f takovým tom malím
1247 stanu. Na kotlíku sme vařili jídlo a jednou pust'ila foťák, fleksaretu, už mňel Pepík asi. To, to,
1248 to, to mňela strach, nebo von nadával asi tenkrát.

1249 C: No a te' vám povim, naše svatebňi cesta jo? Mi sme se f sobotu vzali a v ned'eli jsme jeli
1250 na svatebňi nebo f pond'elí ráno sme jeli na svatebňi cestu. Na Lipno, na chatu, vot stavebňiho
1251 podniku, vot taťki nám tam zaříd'il chatu. Autem Jirkofskejch a pond'elí sme tam přijeli a to
1252 bila taková mísnost, že bilo, jako bil, jako bi dvje mísnost'i a kuchiňe. Bez dveři. Jakobi
1253 takovej srup, jo? A te' takle večer v deset hod'in.

1254 B: To bilo v Jeňišovje

1255 C: Jo. Já takle, táta tam mňel, povídali sme si, já sem tam něco mňela, ňejakí višívání sebou.
1256 A te' se votevřeli dveře f t'ech deset hod'in v noci a přijel muj bratr.

1257 B: Hnet ten první den?

1258 C: Ve středu. F pond'elí sme tam přijeli a ve středu se otevřeli dveře takle v deset hod'in večer
1259 dveře a přišel muj bratr, z Vlat'kou, s kerou chod'il a sebou mňeli šest'iletího sinofce Vlat'ki.

1260 B: Tagže si vařila.

1261 C: Mi sme, mi sme se přijeli na vás pod'ívat a budem tadi do ned'ele s váma. Jo? Tagže já sem
1262 už jenom potom vařila. Pro fšechni. Vo ňejakím techtlemechtle nemohla bejt řeč, protože to
1263 bila,

1264 B: A voňi chod'ili na procháski.

1265 C: To bila, to bila mísnost, gde teda nebili dveře, gde sme nemňeli žádní soukromí. Jo? A to
1266 bila svatebňi cesta, takovádle. Jo? Tagže diš sme se vrát'ili a za rok se Petr mňel žeňit, říkam:
1267 " Kamš pojedete na svatebňi cestu? Že bisme se přidali." Nasral se a vodjel na Slovensko. No.

1268 B: No vid'íš. Von je chitrej no.

²¹ stejšn – Škoda 1202

- 1269 C: A voňi přijeli vlakem, po tmě a teď von
- 1270 D: A jak vjed'eli gde ste?
- 1271 C: No voňi vjed'eli, že sme tam na tej chat'e, jo? Akorát.
- 1272 B: Mi sme tam jezd'ívali.
- 1273 C: Akorát přesně nevjed'eli gde...
- 1274 B: S tátou z d'etma.
- 1275 C: Kerá, kerá je to chata a teď mňeli něgde nějakou baterku a von vošahával auta, espézetki,
1276 jesi to je naše auto, abi zaklepal ve správním srubu. No to, to bil vopravdu zážitek, naše
1277 svatební cesta. Já sem fag jenom vařila pag uš.
- 1278 B: Já ti to vjeřim.
- 1279 C: Štvrtek, pátek, sobota. Ti tři dňi.
- 1280 B: A aňi si si nepicla, to t'e nejvíc vad'ilo.
- 1281 C: No to jo.
- 1282 B: Coš to vařeňi, to ti ned'elá pot'íže.
- 1283 C: No tag jako, tag je, tag za jakím účelem jedeš na svatební cestu?
- 1284 B: Já si, eš'te sem ti cht'ela řic, včera vokazovali Jeňišof, já bich bila plakala.
- 1285 C: Já sem tam bila se pod'ívat přet štirma leti s Alenou Čed'íkú. Nepoznala sem to tam.
- 1286 B: Hele ale todle bili, todle bila nějaká.
- 1287 C: V Jeňišovje na Lipně.
- 1288 B: Nějaká budova, jako velká, jako rekreační zařízení, že já nevim vot kerího roku říkali, že je
1289 to prázní. To bila hrúza normáňe a vojenský to tam...
- 1290 C: Ne. Todle to f tej stráňi, co bili ti chat'ički, kam sme jezd'ili, ti původňi. Tam sou ud'elani
1291 asi pjet velkejch, opravdu obrofskejch, honosnejch ubitovacích zařízení.
- 1292 B: No ale todle bil

- 1293 C: Vúbec bis to tam nepoznala.
- 1294 B: Todle bilo vot armádi a říkali, že teť to snad něgdo koupí. Já nevim, je to nákej zahraňiční
1295 tendleten, že, no. No to bila hrúza normálne fag, dveře, skla vitřískaní, dveře nešli zavřít, tam
1296 ležel takle talíř ešťe takovej.
- 1297 C: Tag tam bejval takovej ten hotel Armin, to bilo možná vono ne?
- 1298 B: To já, tam jako k tej vod'e, tam nakonci f tej vod'e no.
- 1299 C: Ale tajdle
- 1300 A: A tam ste jezďili na dovolenou?
- 1301 B: No. Stavebňi podnik tam mňel chati.
- 1302 C: No to bilo vot stavebňiho podňiku, tam bili chatki víš.
- 1303 B: Tagže tam sme dicki na tejden...
- 1304 C: Tagže na svatebňi cestu za mnou přijel bratr se svou přtelkiňi a z jejím sinofcem.
- 1305 B: Ud'elat to ti, to bi si si vislechla.
- 1306 C: To bich si vislechla.
- 1307 B: Život, život to no, tag vid'íš to, takovídle pitomini diš potom zbírá tendleten, to bi dal taki
1308 ten Troška do nějakiho filmu. Děťi hlavne zdraví.
- 1309 A: A f tom Jeňišovje to sme bili ešťe?
- 1310 C: Pot stanem mi sme tam bili s váma.
- 1311 A: Jó? To nevim...
- 1312 C: Jaks tam řval na tom, to t'i bili tři a Verče šest a stanovali sme...
- 1313 B: A gde ste mňeli, tadi hned na tej louce, diš se tam vjížd'elo na levo jo?
- 1314 C: A bili sme skoro aš u vodi a ten tam vřískal jako tigr.
- 1315 A: No a pak...
- 1316 B: A mi sme tam bili jednou z Jabúrkú taki.

- 1317 A: A nějakí fotky jak sme bili na těch chatách ne ale?
- 1318 C: To ste bili z babičkou. Vod Jednoti, na Karláku.
- 1319 B: A to už si tam bil i ti?
- 1320 C: To bilo v roce devadesátšedum.
- 1321 B: Jak Verča tam dělala jí, jí, jí, jídel...
- 1322 C: To bili ti první povodně.
- 1323 B: Nó
- 1324 C: Nó. Nó
- 1325 A: Co tam dělala?
- 1326 B: Jídelníček dicki napsala, přilepila to na dveře.
- 1327 C: To si mňela sebou Honzika, Verču i Anetku.
- 1328 B: A pak tam přijeli, Anetka tam taki bila a pak tam přijeli jeden z malou tou Zuzanou, je, tam
1329 přijeli, ta už bila Zuzka.
- 1330 C: Nó, no, no, no, no, no.
- 1331 B: To bila krásná velká chata. To, to, to bila jednotácká a tidle ti bili vot stavebního podniku
1332 ti malí. To bili jenom takoví buňki viložení vit'?
- 1333 C: No a tak, tak potom ti srubi nahoře už bili vječí. Ti bili až na hoře.
- 1334 B: To bili jako, jak bil Voleš...
- 1335 C: Jak, jak to mívali jezedé Volešník no.
- 1336 B: Ale jako, no tak tenkrát to z Hondlíkú z Němčic sme tam bili jako taki. S váma, vit'?
- 1337 C: Pirtijáková, paňi Pirtijáková.
- 1338 A: A co se tam dělo, já si to jako nepomatuju.
- 1339 B: Né, to, s váma né, to bila máma.
- 1340 C: To sem bila já.

- 1341 B: To sou u mñe, tadi ti fotky s toho všeho, to víš náš táta, víš co jich nasekal ťech fotek? Teť
1342 to musim začít viházovat, řekla Mařenka.
- 1343 C: Jéžíšmarijá!
- 1344 B: Řekla Mařenka, že to musim začít viházovat.
- 1345 C: A Mařenka řekla: „Já bich vás tam vodvezla klucí, ale teta Máňa říkala, že vás tam vozit
1346 nemam.“ Nemá svůj vlasní názor.
- 1347 B: Dostala sem, vod ježíška sem dostala...
- 1348 C: Nemáš tam peni co platí? Voňi jedou zejtra do Peni.
- 1349 B: Jo přišlo to.
- 1350 C: Co si dostala vod ježíška?
- 1351 B: Psací stroj tenkrát.
- 1352 C: Já sem ho dostala vod manžela k promoci.
- 1353 B: Jó?
- 1354 C: Hmm.
- 1355 B: Todle je vono?
- 1356 C: Děkuji.
- 1357 B: Nebo jesi je tam ešče jedna?
- 1358 D: Né je to ono.
- 1359 C: Psací stroj...
- 1360 B: Platí to?
- 1361 C: Ehem. Neska už na psacím stroji ňigdo nepíše.
- 1362 B: No a já tu mam dva a tak kam je mam dát, do kerího muzea? Jeden Konzul tu mám, kerej
1363 nepíše.
- 1364 C: No.

- 1365 B: A jeden ten Matouš.
- 1366 C: A vadí ti tú?
- 1367 B: Z roku padesát. Jesi to mam dát do Pišťína.
- 1368 C: Já sem je, já sem je nanosila ti všichni, ti starí, takoví jako máš ti, podobní, do sklepa, ti, ti
1369 družstevní. Jarka říká: “Vihot’ to né!” Já říkám: “Mně je to líto vihozovat.”
- 1370 B: No a což já?
- 1371 C: Vodnesla dolu do sklepa.
- 1372 B: Já vim, že sme tenkrát taki dostali vot, nějakí peníze, vot nějak, jesi vot starího d’edi. Nebo
1373 to, že pak sem ten stroj koupila, ale víš co já sem na tomhle tom Matoušovi, na tom starím
1374 stroji napsala? To sme fšechni...
- 1375 C: Matoušovi...
- 1376 B: No to, to bila firma Matouš.
- 1377 C: To neznám.
- 1378 B: V Buďejcích. Na rohu proti mlíčňáku.
- 1379 C: Lipánek.
- 1380 B: Dole je teť zlatnictví asi, si mislim.
- 1381 C: Gde?
- 1382 B: Vedle Zvonu.
- 1383 C: Vedle Zvonu?
- 1384 B: Nó.
- 1385 C: Zlatnictví?
- 1386 B: Tam bila firma Matouš. Kufříkovi psací stroj. To víš, ale šel vždicki stuha, ale fšechni ti
1387 starí kroniki sem fšechni vo, tátovi vopsala. Za první republiky, ti co se museli, ta píše nejlíp
1388 Maře, Haňičko, ta zelená, žíhaná.

- 1389 C: Mařenko! Mařenko!
- 1390 B: Jo vaši jedou jako do toho jo?
- 1391 C: Čed'ík, jesi přežije dnešní úklit.
- 1392 B: To jako maluje?
- 1393 C: Ehm, podruží uš. Vono to poprvne nešlo, vono je to moc mastní.
- 1394 B: Co tam maj?
- 1395 C: Pstruhi.
- 1396 B: Řek mi, že mam plnej mrazák, že nemůžu.
- 1397 C: Já sem to slišela.
- 1398 B: Já bich si ho aňi nedala, já bich vspomínala na tátu a bilo mi to líto, že von nemůže a já, já
- 1399 jim pstruhi. To bilo jeho nejvoblíbenější jídlo. Bili krásní fčera vit'?
- 1400 C: Bili, bili.
- 1401 B: Tag je budeš vařit?
- 1402 C: No ne, teť tam žádnou ribu nemam.
- 1403 B: Já tam mam ešťe kapra.
- 1404 C: No to já taki, asi rok starího, toho uvařim slepicím. To uš.
- 1405 B: Já mam ze Sedláckího.
- 1406 C: To už jíst nebudu. Hm, tag co chceš, ješťe chcete vjed'et? Třištvrt'e na sedum. Terez ti máš
- 1407 zejtra tu zkoušku?

Přepis nahrávky č. 2 – promluva mluvčího nejstarší generace

- 1408 B: Tajidle je vjetef naše asi tadleta.
- 1409 A: Ehm. Tagže to de aš takle šesnáci století všechno až dolu...
- 1410 B: A todle je celá vjetef tadle.
- 1411 A: A tebe najdeme gde? Tadi je, vid'im...
- 1412 B: Mňe najdeš tajidle, Ana, Jaroslaf, tajidle.
- 1413 A: Jaroslaf tadidle.
- 1414 B: Tak tajidle f tom bis mňe, todle je táta, todle bila matka asi nebo babička, nebo to je to
1415 úmrtí todle.
- 1416 A: Jo, jo.
- 1417 B: Jo? A todle bila jeho první žena.
- 1418 A: No a votkať tu vlasne jako, jako pocházíte? Přímo tadi s Piš'ina to fšechoh přímo ne, ne?
- 1419 B: Né, ne ne to moje babička ta bila, ta bila Benešú ze Zlivi.
- 1420 A: Ehm.
- 1421 B: Jó? Tu mňel ten Frant'íšek túdle ten.
- 1422 A: Ehm.
- 1423 B: Jó? To bil d'eda muj, prad'eda teda, jo? Ta bila Benešú a ti pocházeli, todle je te, ta vjetef
1424 Benešú, Mat'ej.
- 1425 A: Jo, jo.
- 1426 B: Jó a todle to fšechoh a todle to je až vodňekať, já nevim, to víš, to máš...
- 1427 A: Ehm, no, to je.
- 1428 B: Kosmata, ti bili něgde támle f tomdle é v Netolicích, jó a taji Vojt'ech a Beneš, tak tajidle
1429 vottať to asi pochází, víš?
- 1430 A: Ehm.

- 1431 B: Kolářová ta, to bilo nějak f, ve Zbudovje taki a víš? A tole je ta druhá vjetef zase tole.
- 1432 A: A to ses teda, ti už si asi ale narodil tadi ne, f Pišťíňe.
- 1433 B: Já sem se narodil tadi nó, štiricetštiri.
- 1434 A: Čtiricetčtíři.
- 1435 B: Ségra štiricetdva a brácha štiricetvosum.
- 1436 A: No a tagže bila, že jo škola, tagže si choďil semka jo a pak...
- 1437 B: Nó a vod malička sem choďil tadi do školi do pátí třídi a pak sme choďili do Zlivi.
- 1438 A: No a pak si se svou cestou vidal kam strejdo? Vim, že fčelaříš, mislevičíš.
- 1439 B: Nó, fčelař a mislivec no.
- 1440 A: Nó a jinak?
- 1441 B: Cesta co?
- 1442 A: Cesta no, no vidíš a k tomu ses dostal jak? To je rodiná nějaká...
- 1443 B: Ke fčelaři sem se dostal tag, že táta bil fčelař.
- 1444 A: Tagžes to převzal.
- 1445 B: Nó a diž už nemoch, diž dostal, diž dostal moskovou mrtvici, nemoch tole, no tak mi nič
- 1446 jiního nezbilo, neš sem musel začít fčelařit.
- 1447 A: Ale baví t'e to.
- 1448 B: No baví no, mám šesnácteri fčeli a...
- 1449 A: A daří se, daří? Nebo...
- 1450 B: No tak v loňí to bilo pjekní, nó letos, to víš to počasí je špatní. Chvíli je heski, chvíli je
- 1451 zima, to potom voňi nekladou, maji chlat a nemaj aňi, aňi pil nosit do, do úlu, aňi medovinu,
- 1452 abi mohli krmit ten plot jó? Rozumíš, tag jim musíš dávat zásobi, abi...
- 1453 A: Cukr.

- 1454 B: Abi mohli krmit ten plot jó. Protože voňi spotřebujou, já nevim kolik kilo plodu za rok a
1455 asi dvacet kilo medu jenom pro sebe.
- 1456 A: Ehm.
- 1457 B: Nó a mislivost tu sem d'elal asi vod roku kolik? Sedumdesátpjet.
- 1458 A: No a...
- 1459 C: Ahoj.
- 1460 D: Dobří den.
- 1461 E: Tak todle je jahoda a todle je japko, tak si vemte, co.
- 1462 D: Jo, tak já si vemu to japko.
- 1463 A: Jo, d'ekuju.
- 1464 B: Ať to nepraskne Jaruš, to sklo.
- 1465 E: Tag bisme koupili třetí rámeček.
- 1466 B: Jo.
- 1467 A: Už třetí f pořadí.
- 1468 D: Díky.
- 1469 B: Ti uz jim to dala, tak kamž já to dám tet'.
- 1470 A: Tag já to ňekam na stúl.
- 1471 B: Támle ňekam na stúl, vono jak s t'ím pohneš ňegde, tag vono to praskne víš.
- 1472 A: Aha.
- 1473 B: Nu a mládí to bilo takoví, víš mi bili štiri roki, tag mi umřela maminka jó? Tak potom taji
1474 bila stará chalupa a ta je támle namalovaná. Vid'íš jí?
- 1475 A: Mi už sme na to koukali.

1476 B: Taji sem se narodil. No f tej ne, teda narodil sem se v nemocnici v Bud'ejovicích, no a tadi
1477 sme bili do štir let asi, nu a pak, pak to táta rozboural, tak sme bidleli támle v jednej mísnosti
1478 u babički.

1479 A: Jako tam...

1480 B: Tam vzadu.

1481 A: Ehm.

1482 B: Nó a tam sme bili, než von postavil asi do dvaapadesátího roku nebo tag nějak,
1483 v jednapadesátím sme se s'ehovali potom sem. No a choďil sem školi tadi, no a d'elali sme
1484 volovini, to víš, všelijakí, sme mňeli volno, tak sme choďili do lesa, na houbi, chitali sme ribi
1485 na Kňížecím, takoví kravini všelijakí, doma sme nebili ňigdi, protože to, to se nebil čas jo a
1486 jinak sme museli doma pomahat no. Mňeli sme krafku, vit'? Pole, taks musel jezďit s tátou na
1487 krmeňi, pást dobytek, krávu z jalovicí, nó, diš bili žne, tak si musel tahounama zatahovat
1488 strňišťe, ti klasi, co bili ulámaní, no stavjeli se mandlíki.

1489 A: Mandlíki?

1490 B: Nó to se síklo kosou a ženski to zbírali takle srpem, ud'elali pobřísla s tí, s toho vobilí
1491 ud'elali pobřísla a diš cebrali tu, řekneme kus toho obilí, tak s toho svázali řim obríz, obilím,
1492 řim é pobřísllem svázali ten snop.

1493 A: Jo.

1494 B: Nó to bilo devjet nebo dvanác, f tom mandlu bilo dvanác asi řech snopú. To se tagle
1495 stavjelo do kozelce a nahoru se dal dicki takle jeden snop, abi to nemohli vibírat brabci a
1496 tidle, diš tam lítali ptáci, abi to neviklovávali a nechalo se to třeba tejden nebo štrnác d'ňi na
1497 poli, abi to vobilí dozrálo a pak se to přivezlo, domu se to svezlo, dalo se to třeba do stodoli
1498 na voďr²² a pak se to mlát'ilo třeba až v listopadu, protože to bila jedna mlát'ička, kerí si ti lid'í
1499 pučovali po fsi, jó? Tak se potom přitáhla mlát'ička a s toho, s toho se to vindavalo a dávalo se
1500 to do mlát'ički a, a ta sláma se dala samozřejmne spátki, protože to bilo na krmeňi na, na stlaňi
1501 a takoví. No tak takoví práce sme d'elávali v les, do lesa sem musel choďit, protože táta d'elal,
1502 diž von d'elal na dolech a diš přijel tak bili třeba polomi v lese nebo bil kúrovec, tak choďili
1503 porážet, porážet ti stromi, tak si přišel domu, mňel si na stole napsáno: "Sme tam a tam v lese,
1504 přid' za náma." Tak se ti stromi museli, kerí bili jako napadaní kúrofcem, ti se museli fšechni

²² voďr – patro ve stodole

1505 voloupat, bila taková plachta, do toho se to loupalo, rozdělal se voheň, to se vi, virejpala
1506 taková jáma velká.

1507 A: Tam se to zapálilo.

1508 B: Abi se to nerozlízalo ten voheň, protože to ten povrch toho jehličí a to, to máš třeba takle a
1509 vono to potom prohořívá a třeba ťi to vileze dvjest'e metrú vottať ťi vileze voheň jo?

1510 A: Ti jo.

1511 B: Tak se muselo ud'elat vohňišťe a tam se ta kúra, kerá se loupala s toho kmenu, ta se loupala
1512 na ti, na ti plachti, s tou plachtou si to přines na to vohňišťe, visipal si to tam a pálilo se to. A
1513 večer se šlo domu, tak se ten, to vohňišťe zahod'ilo takle zemí, co tam bila, přišel si druhej
1514 den, tagle se to rozhrabalo a přiložils tam a uš to hořelo znova, pče to, to tam drželo teplo, víš,
1515 ti uhlíki a tos tam přiložil no. Takoví všelijakí práce, diš sme, d'eda bil u cestářú, ten muj d'eda
1516 tadi ten Václavík a, a diš čist'ili stoki, tak to museli lopatama, rozumíš na, lopatama šli,
1517 naházeli takoví kopički s tí stoki, co viházeli, no a pak sme vzali s tátou, voňi mňeli takovej
1518 vozík, to nebili žádní...

1519 A: Žádná mechanizace.

1520 B: Žádná mechanizace, to diž bil sňích, tak to prohrnovali koňma né? To mňel velkej pluch,
1521 prohrnovalo se to koňma a pohazovalo se to, že tam třeba dole pot kopcem bila škvára, tak se
1522 vzal ten vozík, naházelo se to na ten vozík, dvá tlačili vozík a jeden rozhazoval tu škváru, abi
1523 mohli jezďit auta, to víš, tenkrát tolik aut nejezďilo ne. No a ti kopički, ti tajidle, protože
1524 tajidle bila pískárna přet náma obecňi.

1525 A: Tadi co je?

1526 B: Co máme zahradu.

1527 A: Jo.

1528 B: Tam bila pískárna, tak sme to za, táta diš to boural tu starou chalupu tudle, tak to tam
1529 fšechno kolečkama navozil do tí pískárni jo? A na to se potom vozila ta zem s ťech stok
1530 vokolo tí cesti a abi se to srovnalo a ud'elal tam s toho zahradu, víš, to se tam navozila ta zem
1531 fšechna s ťech, co ud'elali ti, ti čist'ili ti stoki, to bilo aš tam vot Selce vot tí zatáčki až do
1532 Češnovic.

1533 A: Vot tí vostrí...

1534 B: To mňel von taki rajón jako, víš. To museli choďit čistit ti pangejti vo, vočist'ovat a diž
1535 jezďili třeba s koňma, tak co bili ti kobilince takoví, tak to museli uklízet ti, ti, ti cest, ti
1536 cestáři, víš. No a vječinou zašli potom, diš šli domu, tag zašli, tadi bila obecní kovárna, tam
1537 bil kovář Brúna ňejakej, tak tam se to fšecho scházelo ti sedláci a tidleti , co mňeli ti práce
1538 venku, tak šli třeba domu na vobjet, tak tam zastavili, dicki pokecali, bili tadi, ve fsi bili dvě,
1539 dvě truhláři, jo, Hajnejch a Kotek to bili tadi, jako ti mňeli, ti d'elali ti práce takoví no, co gdo
1540 potreboval lavice a necki a takoví, vokna víš, d'elali a taki nebili žádní mašini na to neš pila
1541 ne? A jinak mňeli hoblíki a museli fšecho ručne d'elat jo? No pak tu bili dvě řezňici ve fsi
1542 d'eda Lahodnejch a tajidle ňejakej Novotnej tajidle na rohu. Jed, dvje hospodi, tři. Jedna bila
1543 taji nahoře U Liškú, druhá bila naprot'i, ta bila horejších Dvořákú a dole jag je ta hospoda, ta
1544 bila dolejších Dvořákú. Farář tadi bil, kerej bil, mňel tadi, bidlel na faře, no ten choďil
1545 viučovovat náboženství do školi, no a mi sme ministrovali a, a nej si šel do školi, tak si musel
1546 ráno stávat a jít na mši, protože to bili raňí roráti.

1547 A: To se choďilo f kolik?

1548 B: To se sloužila mše v sedum hoďin, abi si moch jít ve vosum hoďin do školi, jo. To sme se
1549 střídali, bili sme štirí, tak sme choďili vob den, jo, milistrovat a diž bili ňejakí pořbi, tak to
1550 sme fšichňi štirí, to si musel jít s kříškem, sme višli, diž bil pohřeb z Břehova, tak sme museli
1551 jít za ves s tím kříškem nebo š Češňovic, tak sme museli jít na roscest'í, čekat na ten, na ten,
1552 na ten fúnus, na ten prúvot, dvě šli jako s tím kříškem a dvě sloužili s farářem, čekali přet
1553 kostelem, tam bili mári, na ti se to dal, vždicki ta rakef dala, to přivezli s koňma samozřejmňe,
1554 ne, tak se to sundalo s toho, s tí prički a dalo se to na ti mári a tam bili jako farář, mňel eš'e
1555 než ho dali do kostela, tak tam se modlili, bili tam spjevački, ti spivali dicki ňejakí ti písňe a
1556 pak se šlo teprve do kostela, no a votsloužila se mše, ta trvala hoďinu, no a pak se šlo g hrobu,
1557 tam šel farář, fšichňí, pochoval se, farář se s ňim rozloučil no a nebo diž bili veselki , tak to
1558 sme choďili taki na veselki, což bilo dobrí, dicki pšišel žeňich, tak t'i dal dicki ňejakou pjetku,
1559 jenže velební pán to nerat vid'el, tak ten dicki, diš to vid'el, tak říká: "Pane žeňichu dejte mňe
1560 to, já jim to dám při víplat'e."

1561 A: A dal?

1562 B: Ale mňeli sme vejplati furt stejnou. No a tenkrát to bila čoveče asi, já nevim, dvacet korun
1563 sme brali za mňesíc, tak to bili tenkrát dost jako takoví pjekní peňize, ne, tak to si mňel dvacet

1564 korun za mňesíc nu, ale. No a diž bili Velikonoce, tak se klečelo u Božího hrobu ne, to sme se
1565 střídali dicki po půl hod'inách, tam si musel klečct, pak t'e vistřídál druhej a to bilo vod rána
1566 do štir hod'in.

1567 A: To bilo na Velikonoce ne?

1568 B: To bilo na Velikonoce, se klečelo u Božího hrobu, tam je takovej todle oltář a pot t'im je
1569 ten Boží hrop, to se dicki rozebralo a...

1570 A: No a tis tam chod'íval nebo chod'íš eš'e ti hod'ini natahovat ne?

1571 B: No hod'ini uš natahuju vosumadvacet let každej den.

1572 A: A jak je to visoko vúbec ta vješ.

1573 B: No vjež je asi, já nevim, asi...

1574 A: Nebo ti hod'ini...

1575 B: Kolik je visoká, asi třicetšes metrú, ale ti hod'ini ti sou, ti sou asi ve štvrtím patře, ale
1576 natahujou se f prvním, víš, tam jenom do prvního patra deš, tam to natahuješ, tam du jenom,
1577 diš se něco stane, diš musim tam, třeba tam zalítne holup a dá mezi ti kolečka vjetvičku a tak
1578 se t'i hod'ini zastaví, tak tam musíš jít no. Tam moc jako až nahoru nechod'im, no ale tajidle
1579 do na hod'ini chod'im každej den.

1580 A: Tam se chod'í kolikrát? Jednou? Dvakrát?

1581 B: Jednou deňe, no, vono bi to nevidrželo díl, víš, to musíš natáhnout, vono bi to vidrželo asi
1582 dvacetosum hod'in, jo a to t'i nevichází, mužíš každej den, abi to prost'e... Taki se mi stalo, že
1583 třeba hod'ini zastavili a já jak sem vozil vobjedi, ne, nó tak tam chod'ila jedna paňi tadi vod
1584 nás a mi sme fur na ní čekali, aš přide pro vobjet a vona chod'ila dicki aš poslední, todle už
1585 bilo asi po půl jednej, tak sme říkali, tak vona vole zase něgde je, nepřide, tak sme vodjeli, nó
1586 a zaparkuju auto, du domu a za chvíli tu něgdo zvoňi a vona ta paňi přišla s kastrúlkama a
1587 řekla mi, že sme jí ujeli, že nemá vobjet. Já poviam: "Prosim Vás, diť mi sme na Vás čekali,
1588 víme, že chod'íte poslední, todle už bilo po půl jednej, asi třištvrt'e na jednu a vi ste nešla, tak
1589 sme jeli prič ne, tak dibi ste si tam dala kastrúlek bejvala, tak sme Vám to nandali, Vi chod'íte
1590 s kastrúlkem, diš si ho tam nedáváte." „No jó, já sem se d'ívala na hod'ini na vješ, bilo tam
1591 třištvrt'e na jedenáct“ a já povidám: "No a pak si se pod'ívala po druhí a zase bilo třištvrt'e na
1592 jedenáct." „Nó vono tam bilo třištvrt'e na jedenáct tak sem si mislela, že mám dos času.“ A já

1593 povídám: “Diš se podívám jednou a podívám se za chvíli po druhí a je fur třištvrťe na
1594 jedenác, tak ti hod’ini asi stojí, jo.“ A vona koukala: “To mňe, to mňe hele aňi...” Já poviám:
1595 “No a co chceš vode mňe, nebo co chcete?” A vona pov: „To chcete, abi sem Vám uvařil
1596 nebo proč se...” Víš, tak takoví všelijakí a to je dost jako lid’i si s’ěžuje kolikrát, že dou pozdě
1597 nebo, že dou napřet, tak ti řeknou: “Dou ti špatně hod’ini a tole to...” Tagže doj se vot, podle
1598 toho lid’i říd’i no.

1599 A: Mamka mi říkala, ať se t’e zeptám na tanečňi, že máš ňejakou příhodu.

1600 B: Jó tak tanečňi to bilo, to nás bilo kolik? Asi sedum nebo kolik klukú, asi dvje holki, no a
1601 tak sme dicki, jak se chod’i do tanečňích, ne, kvádri, fšechno, rukavički bílí, tak sme dijcki
1602 přišli do Besedi tadi v Buďejovicích, tam sme chod’ili, nó a tam, tam ti mistři tance, tole,
1603 voňi fšichňi se střídali, vimňente tanečňice, mi sme d’elali jako, že sme tancovali, víš a tole,
1604 tak sme si zase znova sedli a von asi po třetím tom kurzu to vičihnul ten tanečňi mistr a von
1605 jim řek: “Vistřídát!” Tak fšichňi tole, mi taki se tak jako stoupli a tole a diš se to vistřídalo,
1606 tak sme si zase sedli a voňi začli hrát a voňi přerušil tole, říká: “Tag ne. Vi ste nestřídál, vi
1607 ste nestřídál, vi ste nestřídál.” To víš, teť sme tam chod’ili, teť to víš, mi sme netančili celí ti
1608 tři, tak sme říkali: “Jéžiš Marija!” Tag já sem si tole, furt sem tam chod’il. „Jesi si neumíte
1609 vibrat, tag Vám pomúžu při víbjeru já.“ Tak sem si vzal hnet první d’efče, kerí tam bilo,
1610 takoví silnější než já, vona mňe tagle furt natřásala, vod’ila mňe, hele dotancovali sme fšichňi,
1611 tagle sme se utřeli a uš sme s tanečňích prič, jo a von za náma křičel a mi sme utekli, pak sme
1612 jezd’ili fur do tanečňích a jenže sme tam ňigdi nešli, jo.

1613 A: A kam ste šli?

1614 B: Taji sme, šli sme do Masnejch krámú. A mi sme dicki přišli a ten šéf, ten vrchňi: “Á mistři
1615 tance sou tadi.” No a tak nám, tak sme nešli aňi na závjerečnou, ňic, protože sme to netodle,
1616 chod’ili sme fur do Maznejch a, a pak tú bil první bál a to víš, ti babki chod’ili fšichňi tajidle
1617 do toho, za vokna se d’ívat ne. To víž, mi sme se každej višmejck, rukavički bílí, tole, motílki,
1618 bábi cht’eli vid’et, jak budem tancovat a netancoval z nás ňigdo.

1619 A: Ste bili nacvičení spíš do vícepu jo?

1620 B: Jo. To jo, to sme dicki bili no. Tak takoví příhodi sme fšelijakí mňeli. Nás bilo hodně hele,
1621 mi diš sme šli g vodvodu, tag nás bilo štrnác ve fsi, sme mňeli svojí, taji sme mňeli hudbu,
1622 kapela ta na nás čekala, diš sme přijeli s Buďejovic vod vodvodu, mňeli sme dole v hospod’e

1623 v sále muziku, jo, rozloučili sme se tadi u pomníku padlejš, diš sme přijeli, tak sme jim tam
1624 položili kiřici a potom, vot toho pomníku padlejš sme šli s tou kapelou do hospodi, víš.

1625 A: Ti si bil gde na vojňe?

1626 B: Na vojňe sem bil, narukoval sem do, do Jemňice, tajidle u Morafskejch Budějovic u
1627 Znojma, tam sme bili vot toho přimače, vot toho řijna do prvňího kvjetna, jako je neska, bili
1628 sme ešře f prvomájovím průvodu a přišli sme a: “Fšechno zbalit! Plnou polňí, fšechno, jedete
1629 přiř.“ Nu tak sme to, fšechno sme sbalili, fšechno připravili, večer asi f šes hodřin sme
1630 virukovali na nádraží, naložili nás do vagonú a jeli sme furt, Bratislava, furt přiř. Pak sme
1631 dojeli až do Zvolena a Zvolena sme jeli vlakem, se to tam menovala Sáša Pre, Plešouvce, tam
1632 na náš čekali auta vojenský a ti nás vodvezli, menovalo se to tam Oremla, Oremov Las, tam
1633 bila velký vojenský cvičiřře, gde cvičili tankiřři, letecká střelňice a mi sme zbili jako raketoví
1634 vojsko, tam sme zakládali novejš oddřil úplňe, fšechni noví mařini, fšechno z Ruska bilo, no a
1635 tam sme bili vot toho kvjetna do konce září.

1636 A: To bil kerejš rok?

1637 B: Šedesáři, šedesářpjet. A koncem září sme zase se navagóváva, na vagóni sme se
1638 navagonovali a jeli sme, jeli sme vlakem aš do Kardařova Řečice tajidle, tam sme sjeli
1639 z vagonú fšechno a sloužil sem potom zase vot toho zá, vot toho prvňího řina sem sloužil na
1640 Jemčine, tajidle jak máš Stráš nad Nežárkou, tak tam je Jemčina, tam bil zámeček loveckej a f
1641 tom zámečku sme slou, tam sme bili dicki do kvjetna a f kvjetnu sme zase jeli na ti střelbi tam
1642 na to, na to Slovensko, protože tadi žádná taková dlouhá střelňice nebila, prodže to bil
1643 nejkračij dolet tí raketi šřiricet kilometrú.

1644 A: To musel bejš velkej okruch.

1645 B: A tam bili, tam bili řřiri oddřili, sme tam bili, jó, jeden oddřil střilel, dvá oddřili zajiřřo,
1646 jeden oddřil zajiřřoval dopat tí raketi a jeden odřil zab, za, zase zabezpečoval ti střelbi, abi tam
1647 řnegdo prostře nebil. A diš se to votsřelilo, tak to bilo, jako diř leřij letadlo. Víř, úplňe jag diř
1648 bili ti miji jednadvacet na tidle, tak normáňe se vistřelil a ta raketa takle vistoupla a najednou
1649 takle klesla a padla rána a bila přiř. Voheň za řij obrofskej, lítali kameni, fšechno.

1650 A: Ti brdřo.

1651 B: A jak to dopadlo, tak se to muselo hnet fšechno pozbírat ti střepini, naházet to tam a hnet
1652 se to zahrnovalo, ten kráter se hnet zahr, zahrnoval, protože to bilo tenkrát přisňe tajnij, hnet

1653 se to muselo zlikvidovať, zahrnúť a pak se to zase tak vopakovalo, že, že střílel další odřil, víš
1654 a tiple zase zabezpečovali a todle a já sem vječinou sloužil f tílu, tagže sme bili u kichiňe,
1655 tagže sem se mňel dobře, že prostě sme jezďili pro provijant do Zvolena, pro, pro péháem a
1656 takoví ti mazadla, to sme jezďili na letišťe do Zvolena, tagže já sem bil furt ñegde prič a při
1657 řech střelbách sem bil u kuchiňe a rozváželi sme vobjedi a večere, víš, to sme mňeli na auťe
1658 takoví ti vářnice a to a s toho si to, přišel dicki, si jel po řich strážnejch, takle si to vobjížděl a
1659 jeden jim nalejval prostě ten tu stravu, protože ti tam bili třeba dva dňi, stáli na jednom místě.
1660 Jo, ñigdo je nemoch vistřídát, ti tam stáli furt, tak si jim tam vozil jídlo, ne. Nó a jednou sme
1661 taki mňeli službu, to si musel v noci hlídát autopark, protože tam to bilo, to nebilo ñic
1662 voploceního, to bilo jenom v lese, sme bili, jo, tam bili stani a tam sme bili a, a choďil si do
1663 službi vob den. Buť si hlídál autopark, anebo si hlídál zase tam ti stani a todle a sme hlídali,
1664 mňeli sme službu zrovna ešťe s řim mím kamarádem taji s Pišťina a jeden kluk s tohodle,
1665 z Budějovic tam, menoval se Martíneck, ten mňel taki službu a, a von tam za, přišel ñejakej
1666 voźralej a ptal se kudi se de do Rjěček a tag von ho dal Pepíkovi tajidle a Pepík mu ukázal
1667 cestu kudi se de do Rjěček.

1668 A: To bilo ñejakí mňesto nebo?

1669 B: Ne, to bila taková vesňicka Rjěcki, tam sme choďivali, tam bil takovej obchod jako
1670 Konzum, tak tam sme dicki choďili na svačinu, víš, s toho lesa si višel a bil si a koupil si si
1671 dicki ñeco g jídlu, ñejakej zaviňáč nebo ñeco, víš, a nebo na pivo sme tam choďili a, a von ho
1672 pustřil a tendleten volal devetřákovi, že, že, že se zadržel diverzanta a fšekni náj zbudřili a
1673 museli sme do rána jezďit a chitat toho chlapa a diš sme ho chitli, jinak bi s toho bejval
1674 průser, jo. No a tenkrát stáli cigareti, Partizánki stáli korunu a ti slovenckí Detvi stáli šedesát
1675 halířů. Jenže já nekouřil vůbec, ne, tagže mňe to nevaďilo a Pepík to bil kuřák a, a furt
1676 nemňel a todle, tak si koupil dicki Taras Bulbu a ešťe ñejakej tabák k tomu, smíchál to, koupil
1677 si ti duřinky a, a říkal dicki: “Ti nemáš co d’elat, tag mi buješ cpát cigareti v sobotu, v nedřeli.”
1678 Tak sme, sem ležel na kavalci a cpal sem mu ti duřinky, víš. A a Vánoce povijá: „Hee Jarouši,
1679 koupíme si flašku vína, buo Vánoce, tak si koupíme flašku vína.“ No tak sme si koupili flašku
1680 vína, já ležel na kavalci, to víš ve Vánocích, co můžeš d’elat, ne? A von povijá: “Hele vindej
1681 mi tu flašku vína, já du hrát karti a ajš se probudříš, tag bujeme mít dvje flaški.” Já poviám:
1682 “No tak.” Sem mu dal flašku a říkám: “Pepíku, jesi jí prohraješ, tag mňe vzbutř, já se taki chci
1683 napít.” Von jí prohrál, tag vichlastali to a já nemňel ñic. Fšelijakí přiřhodi tam bili na vojňe, no
1684 bilo tam dobře, já si nestěžuju, je to škoda, že vojna nejňi, tam bi aspoň dostali ti klucí drobet
1685 ñejakej režim do tohodle. Záleželo prostě jag gdo no. Já potom diš sme, diš sem bil tadi, tak

1686 sem jezďil z autobusem, pretože s tí Jemčini, tam bili jenom ta ten zámeček a, á dústojníci ti
1687 tam, ti mňeli biti f Jinřichovje Hratci, tak sem dicki po smňeňe, diž jim skončila smňena ve
1688 štiri, ňegdá f pjet sem je naložil, vodved' sem je do Hratce, tam sem zaparkoval a šel sem na
1689 pivo. A von dicki ten muj kapitán říkal: "Tebe jednou zavřou." A já říkám, diš sem cht'el
1690 třeba vichásku, tag von: "Ne, ňic ři nenapíšu!" Jo, tag a von dicki diš přišel, poviá: "Jak to, že
1691 si šel do hospodi? Jak to, že si šel ven?" Já poviám: "Já sem šel soudruhu kapitáne, já sem šel
1692 na, na jízďní roskas, já sem šel na večeri, protože..." No a tam ti, ti, ti apsolvent'i a takoví ti
1693 podústojníci, tak s řima sem chodřival normálňe do hospodi, to sme chodřili do Grandu, já
1694 nevim kam. Voňi hráli karti, tak mi dicki todle a bila konec vicháski a já poviam: "Já du
1695 domu." „Kam bi si chodřil, tadi budeš s náma.“ Já poviam: "Přide litačka²³, já budu mít ..." „
1696 Ne, sedřiš s náma, tak se ři..." Taki že jo, taki se mi ňigdo nefším, jo. Ve řsedňí den, diž
1697 mňeli, tag voňi tam mňeli valburga a, a dicki na mňe: "Hele přit' a pojedeme ňekam se
1698 podřivat." Tag já je vozřival, víš. No a jednou sem s ňima jec nechřel a voňi jeli ňekam tajidle
1699 do, do Třeboňe se jeli podřivat, to nebilo daleko votat', ne. No f Třeboňi tam bili ňejakí
1700 d'efčata, tag je, že potrebujou do, do Buďeje, tag je naložili, vezli je do Buďeje a kolem
1701 nádraží se jezďilo takle, ne, takle se to tam vobjřzďe, vobjřzďelo a voňi jeli do proři smňeru,
1702 takle to vo tej, tam bili policajt'i, tak je zastavili a, a voňi jeřťe, to víš ňejakej major tam bil
1703 s ňima, tak si vodevřeli hubu na, na policajti, řsechno, tak je pjekňe, klíče jim vzali vod auta,
1704 jo, a přřjte...

1705 A: Tos mňel řťestří.

1706 B: Mňe né, řim, řim dústojňíku, já sme s ňima nejel.

1707 A: No tos mňel řťestří, řes s ňima ne...

1708 B: A, a ráno jedu z autobusem, voňi ňigde f pondřelí, no tomu to bilo dřivní potplukovňíkovi,
1709 říkal: "Gde sou?" Já poviam: "Já nevim, na, na ubitovňe nebil ňigdo" Tak sme přřjeli do
1710 kasáren a voňi volali policajt'i na divizi do Havlíčkova Brodu a s tí divize volali k nám veliteli
1711 a voňi přřjeli asi f púl jedenáctí a velitel si je nechal zavolat, gde bili a co todle, voňi že, že
1712 jim řekli, že bili vozřalí, že jim sebrali papřri, že jim sebrali i klíče, že čekaj ař vistrřizliví, pag
1713 jim to daj. A voňi řekli, že bili u zubaře a že jim upadlo kolo, jo. To víš a tag hnet dostali
1714 trest, museli bejt doma, nesmňeli chodřit na vicháski, mňeli zaracha, já dicki šel vokolo, sem
1715 je pozdravil, no a protože sem parkoval tam v Jinřichovje Hraci v kasárnách jedňich, tam sem
1716 spával, protože kúli, dibi bil poplach, ňeco, tak si musel bejt na dosach, abi ře ňegdo zbudřil,

²³ litačka – vojenská policie

1717 tag jednou taki bil poplach, bilo to v zimne asi ve tři nebo ve dvje hod'ini ráno, tak sem vijel,
1718 autobus celej zamrzlej, no a naložil sem to a von tam něgdo jezd'íl z gázem²⁴, ti viší
1719 důstojníci, tidleti jeli se mnou, mi přijeli za Jinřichůf Hradec a najednou autobus č, č,č, č,
1720 chcíplo to a bilo hotovo.

1721 A: Co se stalo?

1722 B: Voňi mi tam vibrali naftu z nádrže a došla mi nafta, ne. A to bil průser velkej, no tam sem
1723 dicki vindal filtr, víčko víš, nalil sem tam drobet nafti, popojeli sme kus, no a jezd'íl tam
1724 civilní autobus, tak sem, no sme se potkávali, tag von mñe znal, tag zastavil a já sem říkal:
1725 "Vemte je tam na Jemčinu, von tam jezd'íl přes, tag je naložil, že ti se tam dostali a já přijel
1726 asi až v něgdá v devjet hod'in. Tag hnet velitel todle a jesi, jesi sem tankoval, víš, hnet se ptal
1727 kolik todle, já říkám: "Natankováno bilo, voňi mi to tam něgdo vikrat." Tak to mñe
1728 zachránilo, jinag mñe zavřeli. To víš a voňi tam bili právje důstojníci s tí divize a ček, to se
1729 fšechno mñeřilo za jag dlouho se vijede s t'ech, s t'ech garáží a fšechno a to víš a diš tam
1730 nebilo vedeňi žádní, diš tam bil jenom devet'ák²⁵, tak bejval bi bil průser, no tagže se, že se,
1731 tagle se to stačilo ješt'e zachránit nějak, no. No a po vojñe sem šel sem do kolchozu²⁶ a bilo
1732 to. Sem choďil, v Hradci sem choďil do školi taki, tag já to tam (Není rozumět) v Jindřichovje
1733 Hraci.

1734 A: Počkej, á sem neslišel teř.

1735 B: V Jindřichovje Hraci, že sem choďil do učňáku.

1736 A: Do učňáku.

1737 B: No.

1738 A: A co si tam mñel za učňák?

1739 B: Mechanizační školu.

1740 A: Tis tadi bil pak to, ne...

1741 B: Co?

1742 A: Mistr tadi.

²⁴ GAZ – značka automobilů

²⁵ devet'ák - dozorčí vojskového tělesa

²⁶ kolchoz – forma kolektivního zemědělství v SSSR

1743 B: No tadi potom, no to už je to, to sem, to bilo dlouhou uš ale zme jezd'ili s kombajnama, tak
1744 to sme jezd'ili, taji si ud'elal žne a jel si na, na Šumavu, tadi si začel f to, f červ, červenci a
1745 končil si něgdá koncem září, tam se jezd'ilo, no to víš taji, tadi žádní mlhi nebili, tak tadi se
1746 začalo brzo ráno, třeba v deset hodin uš si tadi jel síct, jenže tam na Šumavje, tam je to samá
1747 mlha a samí, samí obilí, samej pocef, jo, tam nebilo čistí vobilí, tam bil jetel f tom nasetej. No
1748 a jetel, ten drží vlchkost dlouho, to víš, jetel bil takovej a vobilí, tag jenom koukali kláski,
1749 tagže tam sme jako dos dlouho bili, protože se nemoch síct a za, a zase brzo ťi to zvlhlo ten
1750 jetel, jo. Tak to bili stráti obrofskí, tag nás dicki zastavili, no... Nó z mislivostí to je, to, to
1751 sem.

1752 A: A fčera si bil na posedu, při, přišlo něco?

1753 B: Ud'elal sem skouški no a, no fčera sem bil, tam nepřišlo nič, vúbec, aňi nič nevid'el. Pár
1754 zajícú vilezlo ze řepki, ale...

1755 A: No a tvuj nejvječí úlovek strejdo.

1756 B: Nu, nu nejvječí úlovek, támle máš jelena.

1757 A: Jo, hm a f kerím roce? Jak je starej.

1758 B: Ten je starej, ten je starej dvanác let. Na šedesátí narozeňini sem ho střílel na, na Šumavje,
1759 tajidle Malej Bobík, Boubín, tak tam. Bil sem tam štiri dňi.

1760 A: Macek.

1761 B: Je to nepravidelnej šesnácterák. Je, má stří, stříbrnou medajli s toho devadesátsedum a púl
1762 bodu vohodnocenej.

1763 A: To se boduje jako podle toho paroží, nebo...

1764 B: No, podle paroží, podle tí kolik má vísat²⁷, jakí to má zbarveňí, jakí to má perleňí²⁸, váha
1765 toho paroží, dílka vísadi, dílka lodihí, to se fšechno mňeří, obvot tí lodihí, jo, jag je dlouhej
1766 očník²⁹ opjerák³⁰ a jesi má korunu³¹ a to se fšechno mňeří a, a pag mám, druhej je takovej muj
1767 úlovek, to je jelen sika tam, tam f chodbje, jag mam. Ten je střílenej v Bečovje nat Teplou,

²⁷ vísada – rozvětvená část lodyhy parohu u jelena nebo soba

²⁸ perlení – útvary na lodyze paoží připomínající svým tvarem perly

²⁹ očník - první vísada paroží

³⁰ opěrák - třetí vísada paroží

³¹ koruna – nejvyšší roztrojená vísada paroží

1768 vono se to tam menuje, jak se to tam menuje? Bečof nat Teplou a je to vosmerák a ten je taki,
1769 taki stříbrnej.

1770 A: Atak to je dobrej úlovek.

1771 B: A ten muflon, co tam mam, ten je taki stříbrnej. Toho sem, toho sem střílel u Lesú Českí
1772 Republiky, hoňidba Klacká, to je u Pramenú, tam za Marijánskejma Lázněma.

1773 A: Jo, ehm. No a tadi je fše, fšeho fšudi pár srncú ne?

1774 B: No taji, to mam, srncú mam nekolik, těch mam hodně. Vot toho roku, co sem mňel
1775 kulovňici, asi vot kolikátího čoveče... Mmm to mam srncú hodně, to, no a teť chceme jec
1776 vosumadvacátího srp, září zas tam na ti Prameni na jeleni, nebo na siki, máme jec. S Fandou a
1777 se starím Němcem. Tam to má nějakej soukromou hoňidbu a von to chce prodat tu hoňidbu,
1778 protože von d'elával na statkách toho nějakiho funkcijonáře a po revoluci to sprivatizoval ti
1779 baráki, co tam bili, k tomu patřili, ti prodal zamňestnancum, zaplat'íl tu hoňidbu s toho, von
1780 tam chová jenom krávi na maso, pár jich má na mlíko a pag má tu hoňidbu, já nevím kolik to
1781 má hektarú. Tak tam jezd'íme lovit k němu, no a von má dvje d'eťi a žádnej k tomu nejňi.
1782 Žádnej to nechce, víš.

1783 A: Co s tím no.

1784 B: Jedna je f Praze a jedna je nějgde v zahraňici, tagže to žádnej nechce, tagže to prodá, že von
1785 už je taki starej. Má tam pár zamňestnancú, kerí se mu staraj vo to hospodářství, víš, vo ti
1786 pastvini a vo ten dobytek a má tam pár kraf, abi... Protože ti Prameni, to je nejvíc zadluženej,
1787 zadlužená obec v Republice.

1788 A: Jo?

1789 B: No, protože tam cht'eli ud'elat stáčírnu minerálních vot, tam sou ti prameni, kerí prameňi až
1790 do Marijánskejch Lázní a tudi fšudi a voňi do toho nějak investovali hodně peňes a potom
1791 s toho sešlo, ten co to cht'el, tak s toho sešlo, nemňeli tam dlouho žádního starostu, tak tam
1792 mňeli nějakiho správce jenom, kerí todle, teť je tam starostka a maj, já nevím kolik asi pjecet,
1793 nebo kolik maj hodně dluhú prost'e, tak teť to nějak spláci. No a von si tam postavil, no a ti
1794 d'eťi sou přič, tagže to chce prodat, tag má nabítku vot číňañú, že mu za to daj pjecet milijónú.
1795 Za tu hoňidbu a za ti, za ti, von tam má stáje nějaki a takoví to, tagže to je rosáhlí, rosáhlí
1796 území, no tagže tam pojedeme naposlet asi. Jinak sme tam jezd'ili každej rok k němu, dvakrát
1797 ročne. Jezd'ili sme tam na Václava, dicki diž je říje jeleňi, to je nejlepšii, diš tam ti jeleňi

1798 troubjejí, von tam, diš tam něgdo sed'íš, tagle na posedu, tak t'í vijde třeba dvjest'e kusú. Holí
1799 a jelenú. A tí siki je tam taki hodně, tí tam má taki hodně siki. To sem tam střílel vloňi,
1800 muflona, muflona sem tam střílel asi před loňí, no a nějak sem tam bil kolikrát a nič sem taki
1801 nestřelil, jo, taki to pokaždí neňi. Vono diš sed'íš na posedu, tak to de, ale diš sou ti naháňki a
1802 ste něgde v lese třeba, teť tam leží, leťí stádo t'ech jelenú, nebo t'ech sik a teť si musíš vibrat
1803 vostřelevího jelena nebo siku, tak to neňi jednoduchí, tag vječinou se střílí jenom holá, jo. A
1804 diš něgdo střelí potom jelena nebo, nebo tu siku nějakou, tak plat'í pokutu, víš. A střílí se tam
1805 prasata, jenže prasata ti sou tam hodně malí, nejsou tak, protože tam sou samí pastvini, ti
1806 prasata tam nemaj žádnou úživnost. Víš, jako tajidle na Šumavje nebo taji u, tajidle ve Vráži a
1807 tam, tam sou prasata, protože to je f kukuřicích a v řepkách a tak tam maji...

1808 A: Maj se líp f poli, jo?

1809 B: Jó, no tak tam maji úživu, jenže tam nemaji š čeho ti prasata rúst, jo. Tam sou prasátka
1810 třeba, kerí tadi máš lončáka³², tak tam máš třeba takovou bachiňku třeba dvouletou, tříletou,
1811 protože tam vopravdu ta vobživa nejňi pro ti prasata, tam sou jenom lesi a pastvini a louki a
1812 s toho voňi si moc nevemou, jo, protože tam vobilí žádní něgo necho, nepjestuje, ne.

1813 A: Voňi chod'í na co f tom lese pak maximálňe na to...

1814 B: Nó kořeni a takoví všelijakí tidleti no.

1815 A: Nějakí ti žaludi možná...

1816 B: Žaludi, bukvice a takoví to, no a jinak tajidle to víš, taji diš t'í zaleze, teť uš sou prasata
1817 v řepkách, no, to se sem stahuje a pag dou do kukuřic, nó taki.

1818 A: Nó, to je fakt.

1819 B: Pag dou do obilí, ne, diž zraje obilí, diž je, diž je mlíční, tak to voňi strašňe rád'í maji
1820 prasata, jo, tak to t'í nejdou aňi pomalu na krmelec, diš si něgde krmíš, protože maj toho tolik,
1821 že se nažerou f tej přírod'e, no a tam to nemaji, jo, tam je to tam nemaji co, no. Tam se živí
1822 všelijakejma miši a takoví to, to tam virejvaj, jo. To žerou prasata miši.

1823 A: Je vlasňe všežravec.

1824 B: Nó to, to, ti žerou fšechno, ti žerou ribi, fšechno.

³² lončák - doplnit

- 1825 A: To jednou táta povídal, že jako domácí prase, že nemňeli dopitej sut a nalili mu tam...
- 1826 B: Pivo.
- 1827 A: Pivo a pag d'eda se d'ivil, že to prase leží ňejakí nafouklí.
- 1828 B: A vono spalo dva dñi. To ví, že jo. Vono bilo vožralí. To tadj bil taki, diš tu bila hospoda,
1829 tak tajidle bil takovej baráček, co, co, co bidlí tajidle Jírofcú, tag naproťi tam to bil starej
1830 Liška, ten mňel hospodu a ten tu mňel stáčírnu taki, víš. Stáčel do flašek, do těch patent'ňích,
1831 takle eš'ťe na ti, jo, na ti gumički takle. Tak to stáčel lahvoví pivo, no a co přeteklo dicki, tak
1832 to bila taková vaňička, tak tam mňel prasata a to jim taki lil do, do korita, voňi s toho jako
1833 rostli, ale nesmí toho mít moc jo. Tagže...
- 1834 A: A vi ste tadj mňeli ňejakej dobitek ňegdi? Asi určit'ě jo, že jo?
- 1835 B: Mi sme taji mňeli, tam jag je Jarka.
- 1836 A: No.
- 1837 B: Tak tam bil, tam bil chlíf a stodola a s toho se ud'elal ten, tak tam bila jedna kráva, jalovice
1838 a jedno prase dicki, nebo dvje.
- 1839 A: No a jinak máš tadj králíki ne? Míváš.
- 1840 B: Tadi mám králíki na todle, no a ňic jiního. Míval sem tu d'ivokí husi, diš, diš tu eš'ťe bil ten
1841 baráček, co, co bil sestri, tak tam sem mňel ribňíček ud'elanej, tak tam sem mňel fšechnu tudle
1842 havjet', d'ivokí kachni, jo, husi d'ivokí, no, taki sem si říkal: "Voňi, ta husa se tu nerozlítne,
1843 ten plod je todle, vona to, potřebuje drobátka víc prostoru, nejš se vznese, jo." Pak tajidle bil
1844 ječmen, voňi ho posíkli a já tam si šel jako je nakrmit husi a vona jednou ta jedna se zvedla a
1845 ššš.
- 1846 A: Frnkla.
- 1847 B: A bila až nad ribňíkem támle, sem říkal: "No tak je po huse, tak tam pudu večer, tag jí
1848 zastřelim, nebo todle." Nó a volal sem: "Husa, husa, husa!" A husa se najednou votočila a
1849 přilítla a a ti kachni, ti diš sem nezastřích, tak ti tu lítali všude, já sem mňel třeba třicet
1850 d'ivokejch kachen. Mňel sem, tenkrát sme začínali jako mislifci, že sme koupili kachni
1851 vinesení³³ a líčata, tak sem si vzal ti vinesení kachni, dal sem je tam na ribňíček a ud'elal sem

³³ vynesené kachny – kachny v pátém roku věku

1852 jim tam boudi a vono se mi jich vilíhlo třeba třicet. Sem jich mňel víc, třeba pjet párú, tak
1853 třicet lícat se mi vilíhlo, no a ti tu lítali potom fšude po okolí. Táta diž bil, diš sem bil jako
1854 kluk, tag diš se síkávalo tadi kolem tí stoki, co sou na Sedlec a do Češňojc, tak každej ten
1855 kravičkář, protože nemňel žádní todle, tag mňel kus tí stoki, jo, třeba řeknu, mi sme to mňeli
1856 ze zhora vod Jakšú kaplički aj sem, jo a kus k Češňojcum. No tak to se sušilo, dneska bi to
1857 nešlo jo, protože neska ten provos, to je... No tak se to posíklo, to šli dicki chlapi, si pomáhali
1858 jeden druhímu, posíkli to, pak sme to choďili vobracet a pak sme vzali krafku, seňák, naložilo
1859 se to a dávalo se to do stodo na púdu tajidle, no a s toho se to krmilo, ne, protože si mňel
1860 malou loučku, tak to bis to neuživil s toho, ne. Protože si mňel, mi sme mňeli asi hektar já
1861 nevím, asi hektar pole, no tak to bila louka a pole, no tak tam si mňel vobilí, ne, abis mňel
1862 pšeniči nebo tohleto, taki sme tam mňeli mák a ňejakou burínu, no a tak se síkli tidle stoki
1863 fšichni, tajidle co bili vodoteče, to se fšecho visíkalo, protože každej, si pamatuju jako kluk,
1864 buď mňel krafku na fsi, anebo mňel kozu, jo, prostě. Ti, ti domkáři, ti chalupáři, ti chalupňíci,
1865 fšichňí mňeli ňejakou, abi mňeli vobživu, abi mňeli mlíko, jo, ňegdo mňel kozu, ňegdo mňel
1866 krávu, ne. A každej mňel prase, jo, protože...

1867 A: Mi sme to mívali taki do nedávna ješće no.

1868 B: Kajdej mňel prase v baráku, to mňel každej prase, to nebilo, abi ňegdo nemňel prase, neska
1869 tu nemáš, jesi maj Jordanú, nevím, neska tu neňi jedno prase. Kráva taki žádná, jo. Tenkrát
1870 mňel kajdej, kajdej mňel krávu, anebo kozu. A s tí krávi ešće se muselo třeba vodezdávat
1871 mlíko, to ťi třeba fšecho nezbilo, nebo diš se zabilo prase, tak se muselo viškvařit sádlo, víš
1872 to, to ťi dali hnet takovej papír a to si dal do hrnce, paks to musel do toho papíru zabalit a
1873 vodezdávalo se i sádlo, vodezdávali se vejce ze slepic. Si mňel do, dodáfkú, že si musel dát
1874 vejce, to se nosilo do krámu, to víkupní a mlíko taki, si taji vzal ráno kíbl a šel si támle tam,
1875 jak bil d'eda Lahodnejch, tajidle dole jak bidlel, jak tam bidlí Pilnejch, tam bila sbjerna mlíka,
1876 tak si jim vodezдал mlíko, von ťi vzal vzorek, kolik tam bilo, kolik tam je smetani a podle
1877 toho ťi dali potom peníze, jo. Tam bila lahvička a do tí lahvički von to nalil, napsal tam méno
1878 a f tej mlíkářne zjist'ili jakou to má tučnost to mlíko a podle tí tučnost'í potom dostávali peníze
1879 lid'í za to, no a doma si ho třeba zvostřed'il to mlíko, ne, to bila taková vostřed'ifka, tam se to
1880 mlíko nalilo, se to vostřed'ovalo, z jední pípi tekla smetana a z druhí tekla vostřed'ák, jo, tak
1881 ten vostřed'ák, ten se vječinou, ten bil prasatum, nebo takle. No a diš si mňel dos tí smetani,
1882 tak se to dalo do takovího gbelíku, tam bila taková lopatka takle, takle bila f prostřetku d'íra,
1883 tagle se to točilo fur ta smetana, se takle stloukalo se máslo. No a diš to bilo utlučení, tak tam
1884 bila koska másla, tak se to vindalo a pak se to ten, ten vostřed'ák se vindal, no a to bilo

1885 podmásli, se tomu říkalo, že je to podmásí, tak to bilo zase g bramborum, brambori
1886 s podmásím a máslo bilo na mazání chleba, no a todle to bilo domácí máslo, jo. To se ještěe,
1887 ňegde se to ještěe d'elá třeba no, ale d'eda, ten tam má máselnici velkou, tadi je muzeum f
1888 Pišťíňe, tam je to fšechno nandaní ti, ti máselnice a to bili takoví formički, třebas do toho to
1889 nalili to máslo a mňelo to viřezávaní takoví, víš, že se to potom vindalo a choďilo se s tím do
1890 trhu, do Buďejovic nebo tagle, vozilo to do trhú, abi to bilo pjekní, tak abi se to snáš
1891 prodávalo, tak to bili takoví formi na to. Nó a to třeba mňeli lid'i husi a, a přijelo sem víkup a
1892 musel třeba s těch husí, já nevim, mňel jich dvacet, tak třeba mňel, pjet jich musel dát,
1893 vodezdat, víš, tu husu, no a každá husa se škubala, musela se voškubat, abi, voňi říkali, abi,
1894 abi sílila, tak se musela proškubávat a to peří se dávalo zlášť, pag diš se husa zabila, tak se to
1895 znova oškubalo a zase se dalo peří zlášť, no a pak se vodrhalo, jo, začali třeba támleti
1896 soused'i, tak ti ženská choďili fšechni večer vodrhát, jo, viprávjeli si různí todle, spívali si u
1897 toho, viprávjeli si různí příhodi, tak mi sme tadi taki vodrhali, pag mňeli dovodržnou, tak ta
1898 hospodiňe ud'elala, napekla ňejakí dobroti, koláče, koupili třeba párki nebo ňeco takovího a
1899 vo, ud'elali si dovodržnou, nejakou flašťičku, víš, ňejakej koňáček bílej, tenle vaječňák, no a
1900 tak si ud'elali dovodržnou a choďili vod baráku g baráku gdo mňel ti husi a choďili tam
1901 vodrhát a to choďili celou zimu, viť, napekli zelňiki a já nevim co fšechno, jo a povídali si
1902 všelijakí báchorki no, tak to bejvalo, lid'i si dříf pomahali, neska to je fšechno uplňe jinak,
1903 tajidle bil transformátor, tak chlapi dicki diš bilo g večeru, bil tam chládek, tak si sedli,
1904 povídali si, né, hráli čáru, tajidle si dali todle, nebo hráli karti, scházeli se, neska je fšechno
1905 jinak, no, neska diš to ňekomu říkáš, tak ti řekne, že to neňi pravda, jo. No jo. Na poli to se
1906 dávalo, hnojišťe bilo, tam se dával všechen ten hnuj vot krav, všechno vot prasete, pak se to
1907 vivezlo na pole, skopalo se to na takoví kopence, jo, jelo se s tím vozem se seňák, seňák to
1908 nebil, to bil normáňi prkanej takovej, to se skopávalo kopáčem, ud'elala se jedna lajna, druhá
1909 lajna, se vivezlo hnojišťe, se to skopalo, pak šli, vzali vidle a ten hnuj se rozhazoval a pak se
1910 to zavorávalo, jo, neska, to víš, neska se ručně ned'elá vůbec ňic, neska to je fšechno, fšechno
1911 mašini, no a tenkrát se lid'i, to víš, nadřeli no. Diž bilo takovejch, f těch žňi takovejch
1912 ňejakejch, řekneme pjetadvacet stupňú tepla, teť ti ženská museli bejt vohlí a zbírat to, to, tu,
1913 vázat ti snopi, ne, zbírat to vobilí, to víš, to bila pšeňice, tak to bilo ešťe dobrí, ale diš to bil
1914 ječmen, to víš, ten kousal, voves taki, jo, tak ti jako si užili, museli uvařit třeba ještěe, abi přišli
1915 f poledne, abi mňeli vařino, tak museli večer, diš přišli domu, ještěe uvařit na druhej den, že jo,
1916 abi bilo co jíst, sebou si vzali třeba, já nevim, nejakí to piťí, viť, ňegdo d'elal přes poledne,
1917 abi. ňegdo šli na vobjet, šli votpoledne negdi, g ránu museli nakrmit dobitek, nej šli ňekam
1918 ňeco d'elat, tak museli nakrmit, podojit, že jo, no, pag bila další práce, ne. Táta, to víš, ten

1919 jezďil do práce, ten, ten mňel smňeni, ten jezďil do Midlovar na doli, tak ten mňel ráňi,
1920 votpoledňi, noční, no, tak přijel z noční, jo, tak si chvíli zdřimnul, no, pak šel zase todle
1921 pracovat ňeco, no. To víš, tenkrát to mňeli lid'i ťeški, no, ale bili takoví spokojeňejší, no, šli
1922 k sobje ti lid'i. Neska si jeden druhímu závid'í, ten má to, ten má to, ten má, to nemá, ten má
1923 támleto. Šel si do školi, tak si mňel tepláki jedni, f kerích si choďil furt, no, vobčas se to
1924 vipralo, viť, no. No, choďili sme do Zlivi do školi, tak gdo nemňel kolo, tak choďil pješki, tak
1925 sme si ho pučovali, dicki jeden jel třeba, já nevim, dvjest'e metrú, položil to, diš si tam došel,
1926 zase si ho předjel.

1927 A: Ste mňeli dobře vimišlení.

1928 B: Přijel si dvjest'e metrú a zase ten na to set, víš a takle sme si to d'elali, ne, nebo si ho
1929 naložil na štangli a jeli sme, ne. A diž bil sňich, napat sňich, to nebili žadňi asfaltki, to bili
1930 okresňi silňice, diž, diš přselo, tak to nešlo aňi ject ťim kolem, jak to bilo za, zasraní bahnem
1931 ti, ti blatňiki, ne. Tak se choďilo pješki, v zimňe taki sme virazili, sňich, tak si je jec nemoch,
1932 tak si šel pješki do školi. Dostal si namazanej chleba ze sádlem, nebo se semleli voškvarki,
1933 víš, vot prasete se to semlelo, jo, dalo se to skleňic a namazali ťi...

1934 A: Škvarkovou pomazánku.

1935 B: Škvarkovou pomazánkou do školi a bilo to, tenkrát se, diš se koupil salám, to bilo jednou,
1936 já nevim, jo. No a jinak to bilo samí domácí jídlo fšechno, bili, bili lívance a šmorum a já
1937 nevim, co fšechno, g večeri si mňel brambori, jo, z mlíkem a, a takoví, jo, neska to víš, neska
1938 diž nemaj maso, tak to neňi jídlo, ti ne třeba, ti maso rád nemáš, ale ňegdo potřebuje, no.

1939 A: Si říkal strejdo šmorum, nebo?

1940 B: Šmorum.

1941 A: A to je co?

1942 B: No to, to bilo takoví jako ťesto upečení, takoví jako a dal se na to třeba ňejakej kompot,
1943 nebo ňeco, no kompot, takoví ňejakí...

1944 A: Marmeláda ňejaká?

1945 B: No, víš a to bil šmorum no.

1946 A: To neznám čoveče.

1947 B: Táta, ten se s náma nemazlil, diž mi, diž umřela máma, tak ten co? Ten udělal knedlíki a
1948 dal na to povidla a bili knedlíki s povidli. Jednou, von chodil g ribářum a diž bil v dúchodu a,
1949 a von jako mňel strašne rát ribi a jednou nachital něgde vokouni a tag je voškrabal, fšechno,
1950 to víš, jak se škrabou vokouňi, to je, to je, voškrabat vokouna, to je hrúza. No voškrabal je a
1951 takle je dal na kastrol, takle proti sobje, postavil plnej kastrol jich mňel. A já bil v hospodě a
1952 přišel sem domu a von: “To je dož, že už tahneš domu, já tu mam vokouni, uš to tu todlecto
1953 suším celí.“ Tag je vindal chuák, dal je na stúl a já sem si vzal na talíř, říkam: “Ti táto, čím si
1954 to, jak, na čom si to pek?” Von žíká: “No na sádle, na čemš bich je pek? A dal sem tam drobet
1955 voleje.“ Já povia: “A gde si vzal ten volej?” „Támle v mičáku³⁴.“ Sem se tam šel podívat, ti já
1956 povia: “ To je vono?” „Jó, to je vono.“ Já poviam: “Dit’ je to jar.“

1957 A: Jé, to bila škoda.

1958 B: Ti, vodevřel dveře, tajidle, šel kastrol i “Sakramencká bába!“ von. Já poviam: “Volej je
1959 jinej než je, než...” To víš, ale voňi ti flaški bili prakticki stejní, ti bili takoví hňedí
1960 neprůhlední, neska to máš popsaní fšechno a von si to splet, nalil tam volej. Fšechni vokouni
1961 vihodil, fšechno snedli slepice, jen ta práce s tím, jo, to, to sem ho litoval teda, jo. A ten
1962 moch ribu, ten moch ribu večer a ráno bila studená, tag jí moch taki a ten mňel strašne rád
1963 ribi.

1964 A: Já koukal, že máš tadi pejska už dlouho a to je co za rasu vlasně?

1965 B: To je rak, jakteriér.

1966 A: Jakteriér.

1967 B: To sou norňici, jo.

1968 A: Hm, na lišku, na...

1969 B: Nó, no, no, to sou norňici, to sou slídíči, norňici, jo, to prostě to máš víc těch druhú, jo.

1970 A: Tis mňel jako nejvíc jezečíki, ne, vždicki?

1971 B: No, mňel sem dicki jezefčíki a ti mi dicki něgdo přejel, tak sem... U baráku mi ho přejeli,
1972 mňel sem asi štiri nebo pjet. Něgdo mi je dicki zajel, tajidle jela ženská se rozížděla vot
1973 sousedú a koukala na penzijón a manželka bil na za, na zahradě a já, že pudu za ní a pes
1974 virazil a vona jela a pic a bilo po psovi. Žíkam: “Paňi.“ „No já“ prej „sem se koukala na

³⁴ Myčák – mycí stůl

1975 penzión.“ Já poviam: “Tag dibi tu vibjehlo d’íťe, tak ste ho zajela jo?“ U baráku ho zajela,
1976 ale jinak tajidle na tej hlavní silnici, sem šel vod lesa a tam bila ňegde nejaká kočka v jeteli a
1977 von jí hnal fsí, kočka přebjehla a pes hotovo. Fšechni tadi na tej cestě mi přejeli. Tendle toho
1978 už mam devjet let, tohodle.

1979 A: Fešák.

1980 B: To je dobrej pes, to je, ten ňic nepřejde. Dvje, dvje vidri udělal, no, ten jako, ten je
1981 šikovnej. Kachni nosí, fšechno najde. Dohledává, misim diž ňegdo postřelí srnčí, tak s ňim
1982 du, zavolaj a pust’im na barvu a za chvíli ho má. Ten je vopravdu víbornej, sou po ňom
1983 šťeňata, fčera sem bil zrovna na skouškách, tak tam bil jeden po ňom, první ceňe fše a
1984 fšechno štíři. Pracuje, to víš to, to bili, voňi sou to rúzní druhi skoušek, jo, todle bili skouški
1985 vloch, to sou dicki ti jarňi, to sou první skouški psú, víš, to musí prokázat vlohi, to máš
1986 slíděňi, klit po vístřelu zbraňe, diž de tagle tak musíš vistřelit a voňi kontrolujou, jak ten pes
1987 na to reaguje, jesi se bojí, jesi je bázlivej, ňekterej vistřelí, že von uteče taki, jo. No, hlasitost
1988 na stopje, musí vihnat třeba zajíce a musí hlásit ten pes. Diš ce, abi bil chovnej, tag musí mít
1989 hlasitos štiri, jinak ři ho do chovu nedaji, jo, tendle je chovnej, ten má uš, já nevim kolik
1990 šťenat, je po ňom. Stopa vůce.

1991 A: To je co?

1992 B: No, to deš, majitel de z jedňim rozhočim, de třeba stopadesát metrú a druhej rozhočí toho
1993 psa drží, voňi se skovaji a ten pes musí jít po tej stopje toho stopa, po tom vůci a musí ho
1994 najít, jo, nesmí ňigde, abi bjehal vokolo, musí jít prostě. Stopa vůce je tam a voděňi na
1995 řemenu. To se musí mít takle na řemenu, nesmíš to vod’ítko držet v ruce a deš mezi
1996 stromkama v lese a ten pes nesmí, prostě musí jít vedle nohi, nesmí ře tahnout, nesmíš ho ti
1997 tahnout, musí jít vedle tebe a musí jít, abi...

1998 A: Stejnou stopu.

1999 B: Stejnou stopu, abi se ňegde zamotal vo strom, jo, pak sou, pak sou norňickí škouški,
2000 s norováňi, ten to musí mít taki, to máš umňelou noru, je to takovej truhlík a já nevim, je to, já
2001 nevim pjetadvacet, třicet metrú dlouhí a je to takle zatočení fšude a tam se dá třeba, je to
2002 přepeření a tam pust’íš, je první kotec, tam je liška a von k tej, k tomu musí dobjehnout a musí
2003 na tu lišku hlásit. pak se vidá přepáška, vona vbjehne do druhí, tam, tam ho zase zavřou a
2004 voňi na čas, jo, sledujou, nejdříf sledujou, jesi hlásí a jesi dojde aj do toho konce, pag ho tam
2005 pust’í znova a nechaj tu lišku jenom f tom jednom konci posledňim a von za kolik tu, tu, tu

2006 trasu probjehne, se mňeří, víš, podle toho dostává bodi. To sou skouški toho norováňi, pak
2007 sou vodňi práce.

2008 A: To jako jestli dokáže ...

2009 B: Jesi prost'e de na vodu, jesi se nebojí, vodhod'í mu tam třeba střelenou kachnu, von jí musí
2010 přinest, musí si sednout, nesmí jí ňejak todle, musí si sednout, podat t'í jí a vodevzdat, jo a jesi
2011 se nebojí tí vodi, dohledat fšecho, v rákosí hledá. Pak sou lesňi skouški, to deš v lese. Pak
2012 sou barvářskí skouški, to třeba nakapou barvu štiriadvacet hod'in přet skouškama, nakapou
2013 kapkama takle a tam daji třeba srnčí zastřelení, jo a ten, toho psa musíš pust'it a ten pes musí
2014 toho srnce najít, jo, voňi to d'elaj klikaťe takle, maj tam znački, tam stojí rozhočí a ten t'í říká,
2015 jesi ten pes de po stopje, nebo nejde. Pak sou fšestraní skouški a vono je jich spoustu, tam
2016 třeba daji lišku do nejakí vohrátki, takovej plútek je, ten pes to musí přeskočit tu lišku, najít,
2017 přinest jí k tomu vůci zase spátki, to je víc druhú skoušek, víš. Na každí skouški zaplat'í
2018 šescet, diš s ňim deš. Letoj sem kril dvakrát uš, ešťe mam krejt jednou, tak sem zvjedavej, jesi
2019 budou šťeňata.

2020 A: Ste krili jako relativně nedávno ne? Mamka říkala, že tadi bila.

2021 B: Nó, no, no, no. To je asi mňesíc, ted' bi mňeli bejt ňejak koncem kvjetna šťeňata.

2022 A: A máš ňejakou historku třeba z mislivost'í ňejakou zábavnou?

2023 B: Aňi nevím čoveče, já t'í... Toho je tolik, že, že to prost'e to.

2024 A: Tag ňejakou tu top.

2025 B: Nó né, to já sem takovej klidňejší mislivec, já sem spíš vochránce, neš...

2026 A: Jó to jako já sem nemislel ňejakou d'ivočinu.

2027 B: Neš, neš, neš todleto to, já rát strašně choďim do přírodi, to je moje, tam du každej den ze
2028 psem, vobejdeme to a flintu nenosim vůbec, to, vloňi sem bil jednou na kachňím hoňe, jednou
2029 na bažant'ím hoňe, no, no to je...

2030 A: Tagže to máš spíš jako relax?

2031 B: Jó, jo. Práci tam d'elám spíš, jo, takoví co je třeba, jo, krmit kachni a todleto to, prost'e mňe
2032 to baví, ale a tag jag ňegdá to stříleňi, to je to posledňí uš. Za jedno a taki si starší a lez ňegde

2033 po posedech a je zima, chlat a todle, pag nastidne človjek, víš, tagže mi to tag nějak neláká ten
2034 lof.

2035 A: No strejdo a co, co ti houbi tenhle rok, jak to bilo, já teť prodávám houbi na trzích a...

2036 B: Houbi? Houbi nebili letos žádní.

2037 A: Vúbec nič?

2038 B: Letos to bilo darební, jó v loňi to bilo, to bila paráda. To bilo hup.

2039 A: Našel si spoustu?

2040 B: To ví, že jo, to už nigdy necht'el, diš sem to přines domu tak sem to vodvez buť g
2041 Drázdum, nebo nějakím sousedum, protože já je strašne rát sbírám, strašne, to diš sou houbi,
2042 to mñe doma nigdy neudrží, to múžu todle to, se seberu a du, to mñe nigdy neudrží doma, ale
2043 jako přinesu košík a voňi to muší čisťit, tag mi potom hubujou a diš sem si to nasbíral, tak
2044 abich si to vočisťil, já je teda vočisťuju v lese, já, já žádní takoví abich to tam, jak to
2045 vidloubnu to ne, to musí bejt houbi vočišťení, ale stejne to musíš roskrojít jesi nejsou červiví a
2046 takovíto, ne, tak to musí d'elat holki, potom už nadávaji, tak to dám sousedum, nebo g Hañe
2047 to vodvezu ñekam a, a strašne rád je zbírám jako to, to...Muj táta bil houbař, strejda to bil to,
2048 fšichñi ti strejdové, strejda ze Zlivi to, ten zbíral fšechni houbi, kerí bili a...

2049 A: Fšechni? I nejedlí?

2050 B: Né! Jedlí! Von to znal právje.

2051 A: Jo, já sem si říkal...

2052 B: A co vod mojí sestri muž, ten taki choďil na houbi a přišel mñel košíček a táta mu povídá:
2053 "Ukaš co si našel Pepíku?" A Pepík: " Jé to sou houbi." Ďeda vzal ten košík a povídá: "To
2054 sou houbi?" Šel a visipal to na hnojišťe, ten se moch zblázñit, tag ho vzal, povia: "Pot' se
2055 mnou na houbi." Tag našli pořádní říbki, víš, ten sbíral ti suchohříbki a kozáki a takoví to
2056 fšechno, to táta nesbíral, ten sbíral jenom říbki, no, tagže pro, pro ñej to takovíto houbi nebili,
2057 co sbíral von, jako masáki a takoví ñegdo to zbírá, pochutná si na tom, jo.

2058 A: To je mochomúrka, ne, masák?

2059 B: Nó, no to je jako mochomúrka masák, no. A ti suchohříbci, ti ješťe dou, viť, suchohříbci,
2060 ñejakej ten kojzár a špičáci, ti taki dou, ale musí bejt mladí, nesmí to bejt ñejakej charapáč, jo.

2061 Tak to taki seberu , ale diž je to starí, tak už ne. Jinak sem liški samozřejmně, jo, ti sou taki
2062 víborní.

2063 A: To sou takoví ti menší?

2064 B: Nó ti liški, i sou žlutí, jo, ti sou na smažeňici, ne a vono diš se d'elá smažeňice, tak to
2065 nesmí bejt jenom z říbkú, to má bejt právje s těch lišek a má to bejt s těch, s těch suchohřibú,
2066 anebo s toho špičáka, kozáka, jo, ti sou černí, ti diž má červenou hlavičku, ne, nožičku má
2067 todle, diž je roskrojíš, tag je černej, ten je tmavej, ne. Ten sčerná, ti sou takoví tvrdí, ti, ti
2068 křemenáče.

Přepis nahrávky č. 3 – promluva mluvčího střední generace

- 2069 A: Bježná mluva v obci Pišťín.
- 2070 B: Padesátník, sedumdesátník, gdibi něgdo bil devadesát, tag ho vikopeš.
- 2071 A: Bilo bi to lepší, nó, ale sem zas takovej stidlivej, že za někim cizím se mi moc nechce.
- 2072 B: Vo to bi to bilo veselejší. Ešće babičku máš, ta bi ti toho napovídala.
- 2073 A: Tak babičku už mam vispovídanou.
- 2074 B: Tadidle tu?
- 2075 A: Naší no.
- 2076 B: A co říkala?
- 2077 C: Vi ste tam bil taki, to nahrával.
- 2078 A: Tam seš taki zvječnen.
- 2079 B: Toho sem si vůbec nefším, žes mně nahrával.
- 2080 A: Jak ste se tam bavili vo těch louhovejch kamínkách a jak se tam ta d'íra s tím, s tím, že ste
2081 se tam hádali, že se tam pek ten chleba a...
- 2082 B: Jo todle.
- 2083 A: A tis jí to nevjeřil, nebo vy ste jí to z mamkou nevjeřili.
- 2084 B: No to, to je blbost, no to možná, že to bili nějakí kamna, kerí mi si nepamatujem.
- 2085 A: Aňi uš tu fotku nedohledala, ne? Chťela hledat...
- 2086 B: Ne, ne, ne, ne, né. Příhodi z mlád'í, to bich schazoval mamku tvojí, to taki nemůžu.
- 2087 A: Tak vona to poslouchat nebude. K ní se to nedostane.
- 2088 B: Já, já mislel, že máš vopravdu, třebas řeknu padesát votázek a jedem, témat.
- 2089 A: To musí bejt spíš...

- 2090 B: Já nevim, škola. Jak sme choďili do obecní školi, jak sme nosili játra, abisme d'et'i
2091 z řeznictví mňeli protekci.
- 2092 A: Jo?
- 2093 B: To si doma eš'ťe neslišel?
- 2094 A: Asi ne.
- 2095 B: Taji bili dicki dvje učitelki, jedna hodná, jedna zlá a d'et'i, d'et'i vod Lahodnech nosili
2096 játra. Ledvinky to byl za komunistú ouskej profil. Tagže na, na to sme tu uďelali obecnou
2097 školu na...
- 2098 A: Na, na střední uš to nefungovalo.
- 2099 B: Na střední uš to nefungovalo, ne. Né já sem právjě spomínal a jak ti říkáš na to mlád'í, tak
2100 vlastně f tej dobje leťel film Knoflíková válka, tak jak tu Piš'ťín válčil s Čěšnojcemá,
2101 přivazovali se f kopřívách, uřezávali si knoflíki, pak se to ve, druhej den ve škole višetřovalo,
2102 takle stáli ti, co mňeli nejvječí prohřeški, třeba něgdo nepřišel aňi večer domu, diž bil něgde
2103 přivázanej, protože přijít nemoch. Jenže to bilo takoví to, co mňe minulo vo dva roki, jo, že
2104 diž já sem bil hodně malej, tag babička nás ňikam nepouš'ťela do t'edle t'ech...
- 2105 A: Ste mohli bjehat jenom po zahrad'e jo?
- 2106 B: Né! Dicki nám vimisleli nějakou zbitečnou práci. Spomínal jsem, co sme jako d'et'i d'elali,
2107 tak vlasně já nevim, d'elali sme pícki. Kdi se v hlíňe, tagle v zemi vihrabali takoví jakobi, diš
2108 to řeknu, šublík nebo jakobi prostor, přes to se dali starí taški, f tom se topilo a na tom se
2109 rúzně něco peklo a já nevim, bouchali se tam žaludi, kaštani, laki, fšecho, co ...
- 2110 A: Co se našlo.
- 2111 B: Co se našlo, co mohlo bouchnout, nemohlo bouchnout.
- 2112 A: Tagže si ňigde přivázanej nezústal jo? To t'ě minulo...
- 2113 B: Né, to mňe minulo, to mňe, to akorát sem bil dicki ten prvák, druhák, diš se to ve škole
2114 višetřovalo, co ti pá'áci provedli uš a to bili dicki, ti bili dicki vo, vo to, vo třídu vejš.
- 2115 A: A tvuj nejvječí malér strejdo.
- 2116 B: Cože?

- 2117 A: Nejvječí malér tvuj?
- 2118 B: To zas nebudem aňi říkat, ne?
- 2119 A: To je anonymnňí.
- 2120 B: Malér, malér.
- 2121 A: Teda pokud tam neřekneš ňejakí méno, to bich musel ňejak, no tak zmňeňíme méno.
- 2122 B: Zmňeňíme méno. Malér, jednou sme tu stanovali s klukama.
- 2123 A: Tadi?
- 2124 B: Tadi na sadě a virazili sme v noci za holkama do stanu na druhej konec fsi. Tam sme se
2125 samozřejmňe blbci, nebo mi sme, počkej, mi sme šli zbourat klukum, kerí stanovali jinde
2126 stan, ti nebili doma, tak sme zist'ili, že sou u holek, tak mi sme virazili za ňima, tak tam nás
2127 fšechni vičapali a mí bratřanci, kerí tu se mnou stanovali, tak ti ráno, neš fšechno prasklo, tak
2128 ujeli púl pátím autobusem domu a mňe tu nechali, na mňe přibjehla babička do stanu, tak...
- 2129 A: A kdo vás tam chiřil, jako ňejakí dospjelí?
- 2130 B: Nó, Čapkú příbuzenstvo, to, to jezďilo k ňim ti holki.
- 2131 A: Aha.
- 2132 B: A to sme přemejšleli, jesli si viřízнем d'řru ve stanu vzadu a vodejdem zadem.
- 2133 A: A jako s toho jejich stanu?
- 2134 B: S toho jejich stanu. Nevim to tag jako průseri, průseri ... Pak sem taki utek vot sánkováňí,
2135 to mi tu bilo hodňe dlouho vičitáno. To bejval tam za Čapkú kopec a z ňej se sánkovalo a
2136 dicki sme se střídali, gdo bude sed'et fpředu, gdo bude sed'et vzadu a, a tam je, ten co bili jeho
2137 sánki povídal: "Sánki sou moje, já budu sed'et prvňí." A jak sem to vzali dolu, tam bila stoka
2138 přes, von se tam takle zasek, zústal tam viset, začal krvácet, mi sme ho tam nechali, aš fšichňí
2139 sme vzali šmejra. Von to mňel domu blísكو, no tak Čapkú ho vezli na pohotovost, to bila
2140 klasika taková tadi.
- 2141 A: Vozili fšechni jo?
- 2142 B: Cože? Vozili fšechni. Umňeli jezďit

- 2143 A: No vidíš, mne vlasne tenkrát vezli taki, jak sem se tam...
- 2144 B: Zrovna sem přemejšlel, že dříf jako... Nuťils mne dva dñi se zamislet, jo, protože dibi
2145 človjek vo tom nepřemejšlel, tak si añi neuvjedomí, co se v d'ectví d'elalo, co se ne'delalo, tak
2146 sem si taki vspomñel, že dříf se klucí domluvili, vesnice mezi sebou: "Jedeme hrát k vám
2147 fodbal." To už se neska nevid'í, diš sme jeli na Sedlec, tak se řešilo, budou dobrí, Koňík jim
2148 bude chitat, to bil ještě velkej Koňík, jako táta tvuj, pak vo pár let pozd'ejc chital malej
2149 Koňík.
- 2150 A: Hm, ale to sem chital tadi.
- 2151 B: Ti si chital tadi, no tak vid'íš, tak Koňíkum to zbilo to chitáñí. No ale to bilo takoví, že to
2152 už pak hráli fšichñí tadi, jo, ale todle to bilo, že se klucí sebrali, sedli na kola a dojeli zadem...
- 2153 A: Jo, že to nebilo jako organizovaní, jenom mezi sebou.
- 2154 B: Organizovaní jenom mezi, dvá se domluvili, tři s tí fsi dicki, přijet'e vo prázñinách f tu a f
2155 tu dobu, tam a tam. Já mam pocit, že jako te' vo prázñinách d'e'ti ñic ne'delaj, vono tenkrát
2156 sme nemñeli počítače, nebili sme schovaní za anoni, anonimitou přezd'ífki mejlu.
- 2157 A: Já te' taki nevím, jak sem poslední prázñini strívil f práci, tak to človjek příd'e ve čtíři, f
2158 pjet domu a už se mu ñikam nechce.
- 2159 B: No, nevím. Na ribi se choďilo dříf, pitlačít. Chod'í neska ti klucí?
- 2160 A: To se přiznám, že netuším.
- 2161 B: To nechceš přiznat, diš to nahráváš.
- 2162 A: Tvuj brácha asi, ten co?
- 2163 C: Taki ne.
- 2164 A: Tomu je dvanác ne?
- 2165 C: Hm.
- 2166 B: Jó, se vzala pitlačka³⁵, na kole se jelo. Ted' já mam pocit, že maximálne sed'í na fsi, ale
2167 třeba se mi to jenom zdá, no ale zase bjeám do přírodi, tak bich je tam ñegde vi, vid'el, jo.

³⁵ pytlacka – základní rybářská sada

2168 Vidím akorát tu a tam, diš tam zahne nějakí auto do lesa, tagže... Bruslit se choďilo, led bil,
2169 neska neňi let.

2170 A: Za to d'eti už nemůžou.

2171 B: Za to d'eti nemůžou, no, já nevim, tak ted' známejch cera spracovává nějakou studiji vo
2172 živoťe d'et'í na pískovišti a von je kvjeten a voňi ještě ti d'et'í na to pískovište nepřišli a jí
2173 bježí termín.

2174 A: Vodevzdání?

2175 B: Odevzdání práce, tag už jí včera nabádali, ať si něco vimislí.

2176 A: No tak to taki, taki výsledek, ne, diž d'et'í si nehrajou, ale zase napsat vo tom práci dlouhou,
2177 to asi...

2178 B: Ňe, ňegde je chiba, ted' de vo to, jag můžeš s pravdou ven.

2179 A: A tadi bilo vdicki zahrada? Tadi, tadi bili lán, jako tadi se...

2180 B: Tadi dvje políčka.

2181 A: Políčka. A jag dlouho, do tvího vjeku třeba?

2182 B: No neš sme začli stavjet.

2183 A: Neš ste začli stavjet...

2184 B: Tagže do osumdesátíhoosmího, ale to taki nemůžu viprávjet, to bi mohli bejt nepromlčení
2185 roskrádání majetku f socialistickým vlasnictví. A zas bi tam bili stejní ména. Né, já, tadi se
2186 d'elali takoví ptákovini, že na t'ech políčkách se opravdu pjestovalo obilí, síklo se to kosou,
2187 vázalo se to do snopú, stavjelo se to do t'ech mandelú, nebo jak se to menuje, pak se to házelo
2188 do kombajnu, s toho se ňic nevimláf'ilo. Brambori, sbírala se mandelinka, jag blázňi, s koňma
2189 se to dicki vobhospodařovalo, pro ti koňe se šlo na Suchou, ti se přivedli ze Suchí.

2190 A: Tam bilo nějakí ...

2191 B: Tam bil stat, statkoví koňe jako poslední dva, tak ten, co je přivet, tak s ňima choďil, svozil
2192 fšechni d'et'í, co řádek to d'ít'e, jesli se vipjestovalo na celím tom hospodárství tadi.

2193 A: To je docela málo šes pitlú.

- 2194 B: No já vim no, tak umňelá zamňestnanost, abi sme neposlouchali Svobodnou Ameriku nebo
2195 Hlas Londína, se tu d'elali krávovini, jo. Pivo se tu prodávalo u Lahodnejch.
- 2196 A: Při, při řeznictví?
- 2197 B: Při řeznictví. Stodvacet beden tejdňe.
- 2198 A: No, to je pjeknej víkon. Diť tadi bil konzum ne, nebo takle, nebo tadi bilo lepší pivo u
2199 řezníků?
- 2200 B: No tak to začal d'eda tenkrát a, a f poctat'e zavet jakobi doplňkovej prodej piva a pak to
2201 dopadlo tag dalece, že v hospod'e se prodávalo třicet beden a tadi stodvacet. Tagže si
2202 z hospodi s'ežovali, že se to tu muselo omezit a f tej dobje bili flaški z ribičkou dole, d'eda si
2203 tam ud'elal víčep pod bránou na lahvové pivo, tam sed'elo púl jezede, fšichňi pili, gdo, gdo
2204 mňel flašku z ribičkou, plat'il dalších deset, d'eda tam s tím švindloval, přendaval flaški
2205 z ribičkou rúzně do beden, abi višli na, na určitou dobu.
- 2206 A: Jako jak z ribičkou to je?
- 2207 B: Zecpoda na flaške bila viražená ribička.
- 2208 A: A to znamenalo?
- 2209 B: No to, ťech bilo strašne málo ťech flašek, ti bili jako vzácní a na koho višla, tak ten plat'il.
- 2210 A: Takle.
- 2211 B: To bili dicki ptákovini tadi. Děda bil do kšeftu, tak prost'e, kšeft se musel hejbat a prod'elek
2212 je taki kšeft, tagže babička třeba, abi svačina bila kompletňi, prodávala rohlíki, došlo to
2213 k číslu, já nevim třista rohlíků deňe, ale ňegdi si lid'i nepřišli, tak sto rohlíků zbito, jindi si
2214 přišli, tak se na ňekoho pjet rohlíků nedostalo, tag bilo taki špatňe, tagže se furt jenom, tenkrát
2215 ješt'e nebili mrazáki, tak se jenom furt sušili rohlíki a mlela strouhanka.
- 2216 A: Mňeli ste aspoň furt říski, nebo co ste s tí strouhanki d'elali? To je asi blbost, že jo, gdiš
2217 nebilo...
- 2218 B: Říski, no ale ti bi sis přišel na sví, diž babička mňela řeznictví, přivezli teplí taghle
2219 Gothaje, ten tlustej salám, každímu vnoučeti ukrojila tagle dvoucentimetroví kolečko teplího,
2220 s toho ješt'e s toho špeku tek a tím nám, jak se říká, cvičili ti buňki.

- 2221 A: To mislíš jak buňki?
- 2222 B: No jakobi ti tukoví, abi se učili ukládat.
- 2223 A: Tak to jo a tak ti atlet skoro.
- 2224 B: Nó skoro, mít tak vo deset kilo míň, tak f to budu vjeřit. Zase sem vles včera na váhu.
- 2225 Trojciferní zase.
- 2226 A: No na to nevipadáš.
- 2227 B: No ale vipadám, to cejtím, už sem horší než ženská. Co jinak, jezdřili sme hrozne na
- 2228 kolech jako d'etři, akční rádius končil negde támle u Čakova.
- 2229 A: No to už je pjekná dálka.
- 2230 B: A gdiš sme přišli na pijoniri f řech patnáctři, tak to končilo u Kletě a Holubof, tam ta
- 2231 strana.
- 2232 A: Tagže jako na Šumavu a tam?
- 2233 B: No, no tam, kam se dalo. Z holkama vo prázňinách, jenže já sem bil řeškej, tak sem moch
- 2234 mít sebe lechčři holku a toho pijonira sem uhnal. Nevim. Fodbal se tu hrál na fsi, že v sedmi
- 2235 letech přišli přesvječovat, ať mne nechaj hrát, orodovat tadi.
- 2236 A: Nemusíš brambori zbírat.
- 2237 B: Nó diš tadi vidřeli, že přřdou vo pracovňř sílu, tak se bráňili vehementně. Řřech krávovin se
- 2238 tu nařelalo, ale vono musíš jít pak tagle pot kolnu a koukat po jednej vjeci na druhou a pak se
- 2239 řři to fšechno vi, vibavř. Esi to babiřce vadřři, co jí tu teř vodlořim, ale že sou tu šřiricet,
- 2240 padesát let vodlořenř vjeci, to řřikoho neřřřřř. Kerř už aňi nebudou hořřet, aňi do zbjeru
- 2241 nepudou.
- 2242 A: Skanzen s toho.
- 2243 B: Nó tak taki tu bili tidle nápadř, ale...
- 2244 A: No a co z mlačř sestrou si vicházel?
- 2245 B: Z mlačř sestrou? Támle dole na saře mi roz, jak to bilo, počkej, mi rozbila nos a ešře sem
- 2246 dostal vinadáno, že, že sem to určřře jí provokoval a s mlačř sestrou, diř mlačř sestra mne

2247 zbuchá, gdi si spomene, gdiž bich se teda nechal. Né tak to bila dicki hrozně hubená. Jenom
2248 do určitejch let no. Pag diž jí dali do toho vot, ottučňovacího tábora do toho Šumperku, tak to,
2249 to bil ten jojo efekt správního, protože pak se jí vomlouvali a dokrmovali jí po návratu, co se
2250 do ní vešlo.

2251 A: To z ní nigdi nevipadlo.

2252 B: Ne? To bila nešťasná. Pak se to muselo zajíst, diš se vrátila. Ale to bi bilo na celou kazetu,
2253 diš dicki babič: “Ti mi nerat’, ti si nigdi nezhubla.“ A už sou...

2254 A: Už sou f sobje.

2255 B: Né tak, no já nevím jako ta už, ta už si tolik nehrála, protože ta, ta jako, nebo nechodila
2256 mezi d’et’i vůbec, ta už se držela doma, vzorně četla.

2257 C: Ona právě říkala, že stloustla přez jedno léto, že jenom ležela f posteli, četla a jedla.

2258 B: Protože to jako cos, to si nepamatuju, že bi jezdila na kole, teda dostával sem jí vopčas
2259 sebou jako pří, závaží nebo jak se to říká, pří, pří, přívješek, přídavek.

2260 A: Tagz jí něgde nechal ne?

2261 B: Né, to bilo vopravdu sporadicki, vona nemňela tendence prič, to jako jiní klucí na tom bili
2262 hůř, ti je za sebou tahali jak, taki to bejvali akce, já nevím, třeba diš se hrával hokej na
2263 Justíňáku, tak takle kolem toho betonu, diš svítilo sluníčko, tak se to vohřálo a udělal se tam
2264 pruch jako vodi, třeba pjeři centimetrovej a mi sme tam bili schopní za votpoledne utopit
2265 deset pukú, tak pak to tam chodil jeden kluk lovit, čekal aš to rostaje, aš tam se šáhne sakem a
2266 mi sme pak všichni vilovili a dicki jeho maminka nás přišla rovnat jako d’et’i, vnášela do toho
2267 tu spravedlnost, dicki přišla a: “Vi ste Robošovi fšechni, fšechni ti, fšechni puki sebrali.“ Já
2268 říkám: “To sou naše puki.“ „No jó, ale von si je tam cht’el nalovit.“ To bilo dicki něco.

2269 A: A tis pak na střední chodil kam vlastně?

2270 B: Do Budějce.

2271 A: A?

2272 B: Na stavárnu.

2273 A: Na stavárnu.

2274 B: To ešte jezdil Ertéóčko autobus.

2275 A: To je?

2276 B: To je takovej ten kulatej, jag mňel u řidíče ten motor takle, jag bejvá f ťech starejch
2277 filmech. Ťim sem ještě jezdil asi první dva roki, pag uš přešli na ti novější.

2278 A: Nám ještě babička viprávjela, jag jezdila ňejak f tom, vzadu f tom přívjesu.

2279 B: F tom přívjesu, no, to, tam se topilo f kamínkách tadi na fsi, ale přívjesem já sem snad jel
2280 dvakrát, to uš, to uš pag odpadlo ti přívjesi, to dali hustějč autobusi, to já sem choďil vlasňe
2281 pjet let sem a pak sem choďil do Zlivi do školi.

2282 A: To tak bilo, ne, že pjed let se...

2283 B: No ne, tak pag uš choďili d'et'i rovnou do Zlivi, diš si, se tu ti učitelki pohádali a škola se
2284 zavřela.

2285 A: Přestali ste nosit játra...

2286 B: Jo, ešte sem vlas, no a, a, a paš'ičku na miši, s tou sem si taki tadi uďelal hodňe.

2287 A: To bilo taki nedostatkoví, nebo?

2288 B: No já sem mňel takovou jakobi polokouli z drátú, kerá mňela ze zhora doprostřet jakobi
2289 d'íru a zecpoda bodáki, tagže ta miš diž vlezla dovnitř, uš se ven nedostala, tak pak se dnem
2290 poušťela, diš bilo třeba jí pušťit, tak to, to bilo dicki, do tí se chitali dobře. Do tí se chitali
2291 dobře a vlasňe mi sme choďili ešte do školi s cikánama, to tu bilo na Pišťín dvacetvosum
2292 cikánú, no tak to tu bilo, to tu bilo s každ...

2293 A: Ti bidleli tam u konzumu né, nebo?

2294 B: Na náfsi bidlela jedna roďina a druhá bidlela dole, jako bi pot parkem, proti parku.

2295 A: Jo.

2296 B: Tam je taková vi, vi, taki paseka, jakobi parcela volná tak, tagže to bilo dicki s ňima
2297 konflikti a okradli mňe na školním vílet'e, šlápli mi na hrad'e Rábí na pantofle a jak sem
2298 padnul, tag mi vibjehla s kapsi peňeženka. Tag babička jim pak vihlásila bojkot a neprodala
2299 jim maso do dobi, neš přinesou peňeženku. A přinesli jí, sice práznou, tagže se usvječili.

2300 Adéla se na vás přišla podívat. Jesi sem na vás bude ch'ít jít...

- 2301 A: A kolik máte koček? Jednu? Dvje? Tři?
- 2302 B: Dvje, dvje.
- 2303 A: Dvje?
- 2304 B: Či cí, poť.
- 2305 A: A to neňi ta samá, co tadi bila, diš sme přišli?
- 2306 C: Jo, je to ona.
- 2307 B: Je, vono se uš jí venku nelíbilo, tak se přišla pod'ívat.
- 2308 A: Vihodiš dveřma, přide voknem.
- 2309 B: A druhá je nahoře, tam Vlat'ka má Petru Kopalú, no jó, no tag nezlop, má Petru kopalú, tak
2310 ta šla s ňima ta druhá. Budeš chrápat vit'.
- 2311 C: Přede.
- 2312 B: Tadle je pjekně živená, tam ta je eš'ťe malinká. Kam deš ti blbče? Psi sme taki mívali
2313 v řezňictví, ale tadi ňic nevopstálo, d'eda skoro fšecho klepnul berlí, co se mu...
- 2314 A: Šli do salámu? Né snat...
- 2315 B: Né, zakopat. Protože v řezňictví, to víš, tam dicki se ňejakej kousek masa povaluje a ti psi,
2316 kočki to potom šlo a d'eda, jag berlí daleko došách, tak si nebili jistí. Tagže to, to, to u dicki
2317 nemňelo dlouhého trváňi, nebo jak se to říká.
- 2318 A: Tagže pag aš s taťkou, jako z d'edou Drázdú, mim d'edou.
- 2319 B: Nó, to, to uš, to tu bil pes jo, to tu kočki...
- 2320 A: Přet t'im, to tu bilo víc psú?
- 2321 B: No tak Lahodnejch mňeli malího Ed'íka, Dolinu...
- 2322 A: Jako ňejakej jezefčik?
- 2323 B: To Dolina, to bil takovej jezefčik dlouhosrstej, takovej pouliční smňes a Ed'ík, to bilo ňeco
2324 jako máte toho džek rasl a takovej flekatej, no. A bere si ho máma aspoň z húlkama sebou, abi
2325 ho drobet unavila?

- 2326 A: To bi ho musela držet ešte jednou rukou a vona jag de, tak...
- 2327 B: No túdle za pas cvakne, ne, že bi jí táhnul.
- 2328 A: No, to bi moch, tak to jí navrhnem, aš přijedem.
- 2329 B: A šla sama, nebo?
- 2330 C: Z Janečkovou.
- 2331 B: Z Janečkovou. Si zas něco řeknou a...
- 2332 A: A v ned'eli už nepojedou na plavárnu.
- 2333 B: Nebo se vzájemně utopí. Na Bezdref sme se jezd'ili koupat jako d'eťi, člun sme tam vozili
2334 nafukovací, si to dicki nafouk ručne.
- 2335 A: Pag vifouk.
- 2336 B: Vifouk, na houbi se chod'ívalo f púl štvrtí ráno.
- 2337 A: F púl čtvrtí ráno?
- 2338 B: No, čekalo se v lese aš se rozední, abi sme tam bili první jako klucí vo prázňinách.
- 2339 C: I mi z d'edou sme ešte tagle chod'ili brzo.
- 2340 A: To sou lepší houbi, nebo nejsou vizbírání teda?
- 2341 B: Nejsou vizbírání, musíš bejt v lese první, abis nazbíral, diž je pak teplá noc, voňi rostou
2342 richle. No jednou sem mňel sebou tvou matku na houbách, to bilo u Zalužic, vona našla
2343 tákovídleho říbka a von mňel ale bílou hlavu, tak vona ho nepoznala, tag ho zahod'ila a ten co
2344 šel za ní ho sebral, tak to tenkrát tešce nesla, že ho nepoznala říbka.
- 2345 A: A kam ste jezd'ili třeba na vejleti s babičkou?
- 2346 B: No tag vopčas se ňekam jelo, ale že bi to ňejak bilo, naposlet to uš s ňima jela jenom Hana,
2347 to jeli do Ňitri a to mňe tu nechali samotního, tag mi tu kamarád'i nandali vajgli, kde se, kde
2348 se dalo, abi babička našla, aš se vrát'í, takoví ti dobráci vot sousectví. No a přet t'ím sme
2349 jezd'eli, v Jugosláviji sme bili, na Slovensku na Šíravje sme bili, f Tatrách, v Německu
2350 v Drážďanech a...

- 2351 A: To ste docela jezdřili, nebo...
- 2352 B: N3, jako voprotři Vlatřce sme jezdřili hodřne. Ti konřili vřiletem s upeřenou husou u
2353 Dechtáře. Nedřelnři otdoledne.
- 2354 A: To neři moc daleko.
- 2355 B: To neři daleko. No vono jag jich bilo pjet, tak to uř se řeřko organizujou vřileti.
- 2356 C: Hm.
- 2357 A: To jo.
- 2358 B: A neř ti nejmenři dorostli, tag uř ti nejvjeři se řeři a vdřvali, tagže to uř se bili zase jinř
2359 prijoriti, neř jec na rodřinř vřilet.
- 2360 A: Jř si asi vřechni nepamatuju aři s tř, jř je ani neznřm ne?
- 2361 B: Jř nevim, Zdeřce tej je padesřtsedum a Jirka je nejmlaři, tomu je řtiricetjedna.
- 2362 A: No tak to nemaj moc mezi sebou.
- 2363 B: No to je řesnřc let, to je dost. J3 tagže diř bilo nejmlařimu řtiri, tak tej Zdeřce uř bilo
2364 dvacet, tak to uř se na vejleti nejezdřilo, no. ře Jirka bil zanedbřvanej, tak to, to, teř to řeři.
- 2365 A: To je řeco jako Jindra, řřslo dva?
- 2366 B: N3, tag řejak.
- 2367 A: Aha. To je ten, co si mu řřkal, ař to vřpno řř rozdřelř, to si jednou povřdal.
- 2368 B: To nevim.
- 2369 A: ře rozdřelal moc, nebo řeco, že g řeřemu nebil a to je jedno.
- 2370 B: To ne, to ne, to ne, to ne, to ne, to ne, to nebil Jirka, to bil, to bili sinořcově, tu bili na, na
2371 vřpomoc a ti, ti teř sou taki jako singl v nejlepřřich letech, řřicet a řestatřicet, tagže...
- 2372 A: řejakř prokletř tadi.
- 2373 B: To je blbř vřchova v rodřřne.
- 2374 A: No a z Jindrou, ten je, vi ste spolu vo kolik vlasře?

- 2375 B: No Jindrovi je štiricet letos, tag vo dvanác.
- 2376 A: Tagže to vúbec, to je...
- 2377 B: No uš sem pokusi ňekam ho sebou vzít vzdal.
- 2378 A: Jako tet's to skoušel ňegdi?
- 2379 B: Nó, ted' mňe Jiřina přesvječovala přefčírem, ať ho vemu tudle středu ňekam na závodi a já
- 2380 sem říkal, že nevím na sto procent, jesli jedu a je to takoví to, že to musíš zaplat'it dopředu
- 2381 startovní, tak sem říkal: "Peču na to." Protože sem se už zařek, že uš to skoušet nebudu. Diž
- 2382 vono ho baví jenom na bruslích na Pašice, tam si z nej d'elaj prdel fšichňí. Ďelaj mu čárki.
- 2383 Počítaj mu průjezdi, jo.
- 2384 C: Sleduje tu, ne, Kristínu.
- 2385 B: Ted' dva dňi se na mňe mračil, tak si mislim, že vjed'el, že tu Kristína přefčírem bila.
- 2386 A: Jako tadi přímo, nebo...
- 2387 B: No jako u vrat dole, s tím Pepou.
- 2388 A: A to je ňejakej jinej zase, ten ho, náhradník, jo?
- 2389 B: To bil přetchútce a náhradník.
- 2390 A: Třeba příde Jindrovo čas.
- 2391 B: Bi musel bejt hloupej, ne. Ale to sme vodbočili vod d'ectví, to uš sme v dúchodu.
- 2392 A: No a ti si pag ze střední šel...
- 2393 B: Do Prahi.
- 2394 A: Do Prahi.
- 2395 B: Do Prahi, vesničan f Praze.
- 2396 A: Do Prahi na Žiš, na to, né, na...
- 2397 B: Na Strahof.
- 2398 A: Na Strahof. Sem cht'el říct na Žiškof.

- 2399 B: Na Strahof, perfektní chlapecká kolej, pjecet chlapců v jednom baráku. Tam se, jak se to
2400 říká, žádná slečna neviskitovala.
- 2401 A: Tak tam maj víc kolejí ne, baráků jako.
- 2402 B: Nó to jó, ale tendle blok bil jen, jen, jenom, jenom chlapeckej, tag muj kolega, co sem
2403 s ním bidlel, tak ten si vo, z vokna vihlídnul nějakou slečnu ve vedlejším baráku, nějakou
2404 egzibicionistku a virazil tam, diž mňel potřebnou hladinu alkoholu f krvi, votpočítal si vokno.
- 2405 A: A višlo to?
- 2406 B: Virazil. No višlo to, neprošel přez vrátnou a tu vrátnou má doma do dnes.
- 2407 A: A bila aspoň nějak vrstevnice nebo?
- 2408 B: Jo, jo, jo, to bila nějaká holka, co mňela přerušenu školu a seďela na vrátnici, z Nítri
2409 nějaká slovenka, von dicki říkal: “Vona tak krásně žvatlá.“ A říkal jí almara, protože bila
2410 trochu přerostlejší, tak s ní choďil bjehat a uďelal z ní polovičňí.
- 2411 A: Jako teť něgdi.
- 2412 B: Né, tenkrát.
- 2413 A: Tenkrát, já mislel, že diž bjehá, tak ste se něgde potkali.
- 2414 B: Ne, ne, ne von bjehal dicki a teť už, teť už bi neubjech nič, teť už nemúže, už je, už je ve
2415 vjeku, kdi to nedá.
- 2416 A: Uš to dobjehal.
- 2417 B: Uš to dobjehal. Nó a tam sme mňeli katedru, jak to dříf bejvalo, pak se virazilo na vojnu.
- 2418 A: No a ti si bil gde na vojňe?
- 2419 B: Já? Ve Vimperku.
- 2420 A: Tak to neňi daleko.
- 2421 B: To neňi daleko. Já sem bil f Kašperských horách.
- 2422 A: A dobrá vojna, nebo pakárna?
- 2423 B: No tak našťesťí to dobře dopadlo a nezavřeli mňe.

- 2424 A: Si mňel jako ňejakej prúser?
- 2425 B: No utek mi vjezeň. A sebral strážnímu samopal s vostrejma.
- 2426 A: Ňejakej diverzant jo?
- 2427 B: Nó v poctaťe. A vzal si mňe jako rukojmí.
- 2428 A: Počkej, aš takle?
- 2429 B: No aš takle.
- 2430 A: Tak.
- 2431 B: A cht'el. Co, to se ťi líbí, konečně příhoda.
- 2432 A: No tak...
- 2433 B: Nó!
- 2434 A: Ale tak moc ťi neňi do řeči. Taková stori skoro na film.
- 2435 B: No tag jako múžu bejt rát, že to dobře prošlo. Pag diž mňe ňekolik hod'ín vi, vi, vislíchala
- 2436 kontrarozvjetka: "Kerou rukou ste vzal klíče a kerou todle a..." To si neuvjedomiš po
- 2437 probd'elej noci, já nevim, f pjet ráno, diš se todle stane.
- 2438 A: No a tak.
- 2439 B: No tak.
- 2440 A: Gdes ho chyt'íl?
- 2441 B: Von ho vet na záchot, jako vivad'eč vjezňú, no a von ho, von mu sebral samopal a utek do
- 2442 prostoru kasáren, tagže sme ho po kasárnách hledali a diš sme ho našli, tak mi fpat se
- 2443 samopalem do zat. Tagže si mňe vzal jako rukojmího, cht'el uva, jako auto s plnou nádrží, já
- 2444 nevim, co si ešťe fšechno nadiktoval, no a pak se přiblížil moc blíska, že sem si dokázal
- 2445 došáhnout na hlaveň.
- 2446 A: Jako že...
- 2447 B: Jag na mňe mířil a drobet uhnul stranou, tagže sem moch.
- 2448 A: Si ho zneškodňil.

2449 B: Na hlaveň, tagže sem ho složil a diš sem na ňom ležel na zemi, tak von střílel jak šilenej,
2450 ne a pak uvet, že střílel kuli tomu, abich mu neublížil. Tagže ho se, sebrali a vodvezli ho a
2451 von bil f tom vjezeňi kuli tomu, že bil na vopušt'áku a, a vikrat ňejakí trafiki cestou. Tagže
2452 von čekal uš na sout, t'imdle t'im si eš'te přilepšil, no a pag diš ho ňe, pag bil s ňim proces
2453 v Budějčích, tag fšichňi ti co sme tam mňeli ti íkve tikve museli jec poviňe autobusem se
2454 podívat na, na sout a pag ho ňegde zavřeli a von zase utek a pokoušel se prostřílet na
2455 muničák. Tagže tam bilo furt veselo. Tam třeba diš, jag nás tam bilo málo jakobi špagátú³⁶,
2456 apsolventú a bilo tam hodňe t'ech...

2457 A: Mazákú?

2458 B: Nó, víchodňárú a maďarú, t'edle t'ech tam, cikánú, tadle ta verbeš, tak, tagže to bili dicki
2459 vo prúser postaráno, to jako, že diš sme jeli, já nevim, třeba střídat na muničák, tag voňi se
2460 vítali t'im, že jim ustříleli za jízdi z véeski³⁷ horňi šár³⁸ u komína. A furt mu, se přepočítávali
2461 náboje, furt musel počet nábojů souhlasit, jo.

2462 A: No, tak to asi moc nesouhlasilo ne?

2463 B: Tag voňi mňeli ulito ze střel, ze střelep a připravení dicki doplnit staf, tadi to, to sem bil
2464 rád, že to skončilo tadle epizoda. A tam si bil ve službje skoro vobden a to, to bilo třeba, já
2465 nevim, bil si dozorčí kuchiňe, aniž si umňel vařit, tak si višel jako dozorčí kuchiňe, mňel si na
2466 starost fšechni kuchaře, mňel si na starost maso a to maso t'i choďili průbježňe lampasáci³⁹
2467 převažovat. Přišel, tis mu z ňej musel ud'elat řízek a diš přišel na kontrolu, tak t'i zas počet
2468 řískú musel sed'et a, a, a váha masa souhlasit.

2469 A: A jaks to pak to? Do vi to?

2470 B: První dva říski se strat'ili třeba f t'ech desítkách kil, jo, ale pak se to muselo ňegde ňečim to
2471 maso proložit, abi to mňelo tu váhu. No a....

2472 A: To se, to se nezdá skoro.

2473 B: A to eš'te furt choďili a furt to jakobi počítali. Tak mi sme jezďili každej mňesíc jakobi do
2474 pot stani do terénu. Sme f kasárnách bili dicki tři ned'ele a tejden venku. Pješki jako za
2475 vozem.

³⁶ špagát – absolvent vojenské školy (výraz z vojenského prostředí)

³⁷ véeska – Praga V3S

³⁸ šár – vodorovná řada cihel, střešních tašek, apod.

³⁹ lampasák - důstojník

- 2476 C: Dobrý den.
- 2477 D: Čau.
- 2478 A: Čau.
- 2479 B: Von má i asistentku a nemá vůbec vosnovu.
- 2480 D: Já vás ruším, ti natáčíc asi.
- 2481 B: Jo.
- 2482 A: To je jedno.
- 2483 B: Už mu tu vizrazuju státní tajemství, za chvíli to vipnem.
- 2484 D: Dals jim něco? Kafičko, pití?
- 2485 B: Nedal sem jim nic.
- 2486 D: Dáte si něco?
- 2487 C: To mi máme teď tady mošt.
- 2488 B: Voňi sou upejpaví
- 2489 A: Sme přivezli, nebo jestli to chceš aš potom?
- 2490 B: Tag načni sušenki a
- 2491 D: A dáte si kafe?
- 2492 B: Voňi si přivezli sušenki, jíš je tidle? Abich je nenačal a ti si řek, že...
- 2493 A: Já nevim, mi sme tak vzali, říkala asisitentka, že ti moc chutnali minule.
- 2494 B: Cože?
- 2495 D: Mošt ten je, mošt je bijo, ten můžeš ne, ten je domácí.
- 2496 B: Tak si u nás vemte hele, diš ste si to napekli.
- 2497 A: Tag vem si.
- 2498 D: Nehcete kafe ud'elat nebo čaj?

- 2499 C: Ne, ne, ne, děkuju.
- 2500 A: Si k nám teď klidně sedni.
- 2501 B: No a pak sem se vožeňil, teď přišla Vlatka jo.
- 2502 D: Já du hele, já sem víš co, já sem přišla z jógi a přišla sem Petra Kopalú abich jí ukázala
2503 nějakí vjeci z účetnictví, víš.
- 2504 B: (Není rozumět) celí, nebo ti nejíš čokoládu? Dobřes to upek.
- 2505 D: Ale co ti tadi Adélo.
- 2506 B: A jako d'et'i sme taki pjestovali různé vjeci, že sme, nás tu tag zblbli, že sme cht'eli mít
2507 každej svůj záhonek. Já sem teda pak dostal nápat, že v bedničce budu pjestovat hlemížd'e a
2508 diž mi utekli, tak se mnou babička skončila tadi. Moc nechibjelo a nasad'ili mi i králíki.
- 2509 A: Se přesvječili, že bi to asi nedopadlo.
- 2510 B: Zamňestnanost se musí vitvořit. Jako d'et'i, hele to sem si vspomňel, jako d'et'i sme tu
2511 skákali z vikíře ze stodoli s padákem. Sme si ud'elali takový z igelitu.
- 2512 A: To je docela hloupej nápat ne?
- 2513 B: To bil blbej nápat. Nejdříf sme na to mňeli přid'elanou kuželku a smotaní sme to házeli do
2514 vejški, jesi to, pak sme to skoušeli taki, to vůbec nebrzd'ilo ten...
- 2515 A: Tagže kolik zláma...
- 2516 B: Něic, žádní zlámaní nohi, dobrí, dobrí to bilo a pak se tu každou zimu ližovalo. To se tu
2517 ud'elal támle takovejá koza, jako támle u třech vrat, co je, co sou slepice, se ud'elala taková
2518 dva metri visoká jako koza, na to nahoře se dali dveře, k tomu se přid'elali po straňe lišti,
2519 s toho se dal dolu žebřík jako nájest, tam si viles po žebříku, tam si si zapnul liže, s toho si se
2520 rozjel, dojel si dolu k plotu, tam si je sundal a tagle sme tu chod'ili celej, celej den, ňegdi
2521 tejden, diž vidržel sních. Frčku sem chod'ili přes plot taki ližovat. To bila jakobi řek, é je je,
2522 taková jedna z mála atrakcí, co nám d'eda ud'elal. Pag uš se to se ze setrvačnosťi a s tradice
2523 d'elalo každej rok.
- 2524 A: A ti uš si to vipust'íl, že jo?

- 2525 B: Ne, neňi sňích, no bi mňe to nenapadlo uš teť, tagže to, to, to bilo taki takoví...Večer sme
2526 to polejvali, abi to jelo hodňe richle a abi se co nejdál dojelo, takoví převíšeňí metr a púl,
2527 nebo dva jako víc to nemňelo ta koza, jo. To bilo z lešenáfskejch kos, postavení co nejvejš. to
2528 bila blbos taki. Pak sme vopsíkali kolem Bezdreva na dvje sekački, to bila hodňe dobrá činost,
2529 to se se sekačkou dojelo na Bezdref a co jezed'áci posíkli, tak se eš'e na dvje lišti vobjel
2530 Bezdref, pak se to vozilo sem, tadi se to naplňil dvúr, to znáš z domova, s toho vipadali ti
2531 fšechni možňi pampeliški a do dneška je tam babička trhá, neska tam jako šílenec natrhala
2532 kíbl pampelišek.
- 2533 A: Co s toho d'elá? Sirup ňejakej nebo?
- 2534 B: Abi tam nebili.
- 2535 A: Abi tam nebili, já misel, že jako s toho d'elá ňejakou...
- 2536 C: A králíci to nežerou?
- 2537 B: Ne. To jim nechutná.
- 2538 A: Tadi králíci aňi nejsou.
- 2539 C: Já jen, d'eťi ve školce krmí králíki pampeliškama.
- 2540 B: A tadi nejsou. Tak sou hodňe hladoví ti králíci. Teť sem se udusil na...
- 2541 A: Tagže tradice seše sečeňí je tadi dlouho.
- 2542 B: Ta je tu dlouhá. Dicki Čapek mňel za úkol posta připravit sekačku, ňekam se dojelo, vona
2543 se zlámala, tak se jela svařovat, to bilo prost'e dicki vimišlení, Pag d'eda koupil ti dva beránki,
2544 abi u Drázdú spásali ten dvúr, voňi choďili takle do púl stehen f trávje a jim se vozila tráva
2545 vodevšat, ale voňi tu pod nohama nespásli, protože si do ňí nandali, naďelali bobki a s t'ima
2546 bobkama jim to nechutnalo, tagže se tadi d'elala taková atrakce, že f pátek nás třeba d'eda
2547 vodvez na zábavu, diš sme bili hodní, f sobotu nás f sedum ráno zbud'íl a kosou se síklo do
2548 púl cesti ke Zliví. Ti stoki. Protože vod Zliví zas jeli Homolkú a pocat' si to posíkli Homolkú.
- 2549 A: To viprávjel strejda Čapkú, že taki tam síkali, to mňeli rozd'elení.
- 2550 B: No ale todle bilo kosama.
- 2551 C: Kolem cesti, kolem hlavňí říkal, ne?

- 2552 B: Nó kolem hlavňi a ke Kňížáku a pak se ňejaká mez dicki ňegde našla, tak se tam kameni
2553 vibrali, abi se to dalo síct a pag ňegdo přišel a posík to, tak tu bilo hrozní zle. Šumákovo
2554 hospodářství, jinak tomu mí spolužáci neřekli ve škole.
- 2555 A: Šumákovo?
- 2556 B: To je z ňejakí Šimek Grosman, Šumákovo hospodářství. To se d'elali ptákovini, si na to
2557 dicki spomenu, vosipu se, teť sem se přestal vosejpat, ale nevim čim to je. Jesli babička už
2558 nemá takovou energii.
- 2559 A: No gdiš ti jí tagle tadi pozoruješ, co d'elá za ptákovini?
- 2560 B: To se nedá popsat.
- 2561 A: Tag ňejakej top.
- 2562 B: Hele vono jako já, diž ví, že sem nahoře u počítače a d'elám do práce, tak tu dokáže f
2563 přetklonu vosum deset hod'in kopat, přenášet...
- 2564 A: Takže to d'elá naschvál, jo?
- 2565 B: No, a diš pag du kopat ňeco u ní, tag dokáže celej den nevilest, abi mňe nevid'ela. Abi
2566 nemusela říct, že třeba je dobře, že tam kopu nebo... Tagže doufejme, že tvá matka nebude po
2567 ní.
- 2568 C. A t'im chce dokázat, jako gdiž je v přetklonu t'ech deset hod'in, že jí to tam ňigdo
2569 nepomúže jako?
- 2570 B: No, no, no, no, no.
- 2571 C: Tagže si to musí ud'elat sama, jo?
- 2572 B: No jo, diť vono díbi jí čovjek pomoch, tag de d'elat jinou ptákovinu jo, to jako, jako třeba
2573 to trhání pampelišek, to je úplně zbitečná vjec, jako to bi bolela hlava zdravího človjeka. Já jí
2574 řík, túdle zase, že jí ňigdo nevodveze g doktorovi, že se motá, já říkám: "Abi si se nemotala,
2575 diš si vosum hod'in f přetklonu, takle já bich vipadal po hod'iňe f přetkolu. „Ale Pavlu tam
2576 Pepa vodves.“
- 2577 A: To bila dicki taková, nebo aš teť co d'eda...
- 2578 B: To je furt stejní.

- 2579 A: Jemu to dělala taki naschvál něco takového...
- 2580 B: Nó, tak to, to sem, gdi to bilo, jako dítě sem jel z dědou někam, vaječná válka, to si určitě
2581 slyšel, ne?
- 2582 A: Asi ne, jako mě to přišlo, že tam problém není, gdiš sem bil dítě jako.
- 2583 B: No jo no, tak to sem něgde jako bil dítě, já nevím šesnác sedumnác let a jeli sme z někom,
2584 z dědou pro bažanti g nějakému hajnímu a a samozřejmě jeli sme tam dlouho, vobjíďka tam
2585 bila a neš sme to tam nandali, přijeli sme dlouho a já blbec tenkrát, babička: “Gde ste tak
2586 dlouho?” A já povídám: “Ale dali si tam s ním frťana a čekali než to vičáchně.” Ale jako
2587 vibral sem s toho, jako frťana si tam dali, tenkrát se na jednoho frťana nehledělo no a babička
2588 jak takle stála u vaječ na naložení, tak to bilo jag diš spustíš kulomet, ti vejce bili fšude, po
2589 stromně, po stropje, po zdech, po dědovi, zasáhla fšechno, tak děda to nazval vaječnou
2590 válkou.
- 2591 A: A to vzala ti vejce, co ste přivezli aspoň?
- 2592 B: Ne, ne, ne, ne, ne. Mi sme přivezli bažantí a vona brala normání, nebo jak to bilo tenkrát.
- 2593 A: Už sem si říkal.
- 2594 B: A diž vona musí mít, diž bude mít Jakeš krocani, vona musí mít krocana. Diž bude mít
2595 támle ten husu, vona musí mít husu. Diž bude mít támle ten, já nevím, brokolici, tag musí mít
2596 brokolici, akorát že vona se vopičí po fšech a to nejde naprosto zastat. No a vona hlavně
2597 potřebuje kolem sebe ten tím svobodních dvou děťí minimálně.
- 2598 A: Abi mňela jako to, co má...
- 2599 B: Protože potřebuje mít to, co má Jiřka. Ale to sme utekli vot tématu. Diž mě nič nenapadá,
2600 co sme dělali...
- 2601 A: Ale to se nemusí držet.
- 2602 B: Ne, né, tag jako přemejšlim, do minulího životu nezabřednem, vod minulího tejdne sem,
2603 vim, že sem bil v minulim životě ženská, tak se s tím virovnávám.
- 2604 A: To ti řek gdo?
- 2605 C: Gde ste bil?

2606 B: Co? Přijela sem nějaká paňi, potkali sme jí v Maďarsku a nějak sem jí pad do voka, nějaká
2607 pražanda a najednou se tu minulej štvrtek zjevila. Nevim teda jag bi dopat souboj, dibi vona
2608 potkala se babičkou. To sem si s toho ráno d'elal srandu a vona se tu votpoledne vobjevila ta
2609 ženská. Furt choďila a brala do ruki támle tu sochu: "Ta souvisí s t'ím tvím minulím životem."
2610 Bi, bi, jag vona to říkala: "Bil si..."

2611 C: Vi ste jí dával jako adresu jó? Nebo...

2612 B: Telefonoňi číslo sem jí dával.

2613 A: A vona si to jako, jako že přijede.

2614 B: Potkala na náfsi, no já sem, nebila hlášená, jako...

2615 A: Ale jak to, že vjed'ela, že Pišťín.

2616 C: Že s Pišťína.

2617 B: Nó mi sme se nějak bavili, protože voňi maj chalupu negde u Tejna a znaj to tu f okolí na
2618 kole lepší než mi, jo, to jako, že to velice zajímaví lid'i. Tagže se tu zjevila. Nedovedu si
2619 přectavit, dibi se potkala z babičkou, kerá energije bi... No a tag říkala, že sem bil starší, jo,
2620 vzd'elaná žena starší perzekuovaná za své názori a ted' von do toho ten její manžel furt kecal,
2621 že sem bil žena s přetočením tachometrem a podobní.

2622 A: Jako že si z ní d'elala srandu.

2623 B: Že už sem bil starší žena jo.

2624 A: Jo tak.

2625 B: Tag mu hubovala, že se nemúže soustřed'it.

2626 A: Chťela aspoň za to zaplaceno za diagnostiku?

2627 B: Né, ne, ne, ne, ne.

2628 A: Koňiček.

2629 B: Koňiček. Dva, dvakrát mňe vobjala, já ješt'e devjet hod'in v noci nemoch usnout, jak sem
2630 bil nabitej energijí. Sem přijela, tadi sem jim uvařil kafe, tak: "Já zavolám Vlad'ence.

- 2631 Vlad'enko hádej gde sme.“ Volala Vlat'ce do práce. Gdo to bil? To bila Vlat'ka ne, nebo sem
2632 něgdo šel?
- 2633 C: Já nevim, já sem si nefšimla.
- 2634 B: To je jedno. Něgdo probjech, viš, pod voknem, to asi bila Vlat'ka. Tagže zajíma, zajímavá
2635 paňi, doufám, že mi nechce předat posláňi, protoje jí něgdo řek, že f šede, vot šedesát'i bude
2636 mít posláňi a už je jí přes sedumdesát, že jí nebaví.
- 2637 A: A gde ste na ní přišli si říkal? F Prazenebo gde?
- 2638 B: V Maďarsku v lázních sme jí potkali. Nějak sem jí viložeňe pad do voka, ale zas bili
2639 kabaret s ní, se sed'ela, koukala: “Támle to je neřát, ten visává energii t'em lidem vokolo.
2640 Podívejte se na něj! To je, to je neřát. To je, to je zlod'ej energie! To je zlod'ej energie!“ Pak
2641 se dicki zasňila tam, todle a ten její manžel, ten bil taki, taki přípat, von umňel asi deset
2642 svjetovejch jazikú a von si viložeňe ti němce f tom bazénu poučoval, jo, dicki tak koukal,
2643 chvíli si je jako poslouchal jakím mluví t'im dijalektem, pak povídá: “Šprechn zí čechiš?“ A
2644 voňi: “ Najn, naj, naj.“ A teť jako že sou Rakušáci nebo todle a teť von začal, přeskočil jakobi
2645 do rakouskího dijalektu a spust'il na ně, ale jak kulomet, jo. A proč teda Hitler si cht'el vzít
2646 německí vopčanství a a né todle, jo, prost'e dicki zabřed do nějakejch historickejch postaf a a
2647 von a diž něgdo, že je Sas a todle, f tu ránu přeskočil zase nářečí a zase jel, říká: “Za todle
2648 fšechno vd'ečim svím známostem z mlád'í. “Tagže s s ním tam bilo veselo. A ona říkala jag
2649 von je f pocta'e takovej vizijonář, že třeba za ní jezd'í lid'i, kerí maj problémi, třeba klidňe
2650 přijedou ve tři v noci, jo a todle a vona povídá: “Von se na ti lid'i tagle koukne, uvaří jim čaj,
2651 polífkú f ti tři v noci a de si lehnout a pag ráno, diš voňi votchází a já já si du do postele, tag
2652 říká: “Tak co? Přiznala se t'i při první návštevje ta paňi, že bila znásliňena v mlád'í svím
2653 nevlasňím otcem.“ A já nevim von prost'e na ti lid'i kouk a von... Úplňe s toho šel chvílema
2654 mrás po zádech.
- 2655 A: A to jako mislel vážňe, jo, teda?
- 2656 B: No, jo a trefil se jako.
- 2657 C: Že ta paňi se s t'ema lidma celou noc povídala?
- 2658 B: No, no, no, že, že, že...
- 2659 C: A on to ráno, diš se vispal, vjed'el, jo třeba?

2660 B: Třeba to je vďelel, nebo von jenom než jim uvařil to kafe, vodhat prostě, jakí sou jejich
2661 problémi.

2662 C: Co se jim stalo.

2663 B: To bilo setkání se zajímavými lidmi, nebo jak se to říká. No ale já sem je vůbec zezhora
2664 nepoznal ne, voňi f ciklistickým, jo, tam je vidíš f pláfkách tagle na dva metri nebo na metr a
2665 teď zezhora si říkám: “Ti vole gdo to je?” Vona tu bila schopná udělat kotrmelec, to je jim
2666 přej sedumdesát voboum, jo.

2667 A: To sou vjeci. No tet’ se chistáte kam do tí Ameriki? A gdi jedete?

2668 B: Dvacátího pátího srpna. Fčera nám zas vo pjet minut zmňeňili jeden let, tag zas přišli noví
2669 letenki a...

2670 A: A kam tam vlasně přesně?

2671 B: Letíme do... Né že to pustíš babijce.

2672 A: Eště to neví jo?

2673 B: Eště zme jí to neříkali, ale taki už to musíme vis, vi to, visipat. Letíme do Los Endžls,
2674 vocat’ pojedem po pobřeží do Sen Frenciska, pag virazíme do těch národních parkú do toho
2675 Josemického, pag do toho Údolí smrti, vocud’ do Las Vegas zase votpočinout a z Las Vegas
2676 pag na Gran Kaňon a dalších asi pjet parkú Zeon, Arčís, Antilops, nebo co tam je eště a pak
2677 se po tej šestašedesátce, po tej si Rout siksti, já to nevislovim, budem vracet spátka, tak to je
2678 jedinej noclech, kerej...

2679 C: Máte zajištěnej.

2680 B: ...nemáme zajištěnej. Jo, že kam dojedem, tam dojedem, tam dáme noclech a teď bili
2681 docela dobrí scěnki, sme chitali noclech v Josemickém národním parku, tak tam to prodávaji
2682 pjet mňesícú dopředu. Přes internet, jo, je rezervace, spouští to v sedum hod’in západního
2683 času, deset hod’in východního, jako na pobřeží a f poctaťe do nějakejch dvacetí minut je
2684 totálně viprodáno, jo, celej park. Tagže sem si říkal mňesíc, jako viskoušim si to mňesíc
2685 dopředu, tak sem, gdi ještě sme to jako nepotřebovali, tak sem si otopočítal hod’ini, přišel sem
2686 k počítači a zjistil sem, že voňi už maj letní čas a mi eště ne, tagže už bilo viprodanej celej
2687 park, tag říkám: “Tag musíme jec navostro ten další mňesíc.” Tagže sme si k tomu z Vlatkou
2688 sedli f pátek votpoledne ve tři hod’ini našeho, to už sem si to třikrát kontroloval, abich se

2689 nesplet a vibrali sme si si tam nejakí jakobi stanoví pole, kerí budeme zapikávat, tak se nám to
2690 podařilo zapikat, pust'ili to, počkej ve štiri to spust'ili, tagže šesnác nula nula nula, dva se nám
2691 to povedlo zarezervovat a pak sme mñeli dvacet minut na to, to zaplat'it a zjist'ili sme, že to
2692 taki neñi sranda, protože vono to po nás cht'elo telefoñí číslo v americkím formátu, tagže naše
2693 to nebralo, tak sme skoušeli dát, pag nás napadlo nejakej s t'ech hotelú f kerím budem spát, že
2694 tam hod'íme číslo toho hotelu, tak to taki nešlo a von to bil hotel f sousedñím státu, tak pak
2695 sme konečně asi, to uš chibjelo s t'ech dvacet'i minut snat posledñích pjet minut, se nám to
2696 povedlo, to bil, to bilo posledñí noclech, kerej sme jakobi zabukovali a tagže si musíme vzít
2697 t'eť sebou medvjedovzdornej stan a a dva spacáki ešt'e.

2698 A: To přímo nejakí stanoví mñestečko nebo?

2699 B: No to je, já nevim, v lese tam, já nevim, padesát stanovacích míst je ten jeden kemp, jó,
2700 nebo to je vječinou d'elaní na přívjesi, že tam sou i zásufki a voñi jezďí karavanama, já sem
2701 řek, že karavan tam říd'it teda rozhodně nebudu, abich tam štiri t'ísíce kilometrú jezďil
2702 s karavanem, kerej má tři a púl metru vejšku a třipatnác šířku. No tak sem na to, sem na to
2703 zvjedaf, třeba v tom Laz Vegas jag budu parkovat v hotelu, kerej má tři t'ísíce dvje s'te
2704 pokojú, to bude mít asi i tři t'ísíce dvje s'te parkovacích míst bich tak....

2705 A: To uš si nenacvičíš.

2706 B: Co?

2707 A: Tadi f čechách asi.

2708 C: Tam to auto dáte tomu poslíčkovi, ne a ten vám zaparkuje.

2709 B: Nevim, nevim jako sem zvjedaf na ten hotel, protože tam máme jakobi volní vstup do
2710 vihlídkové kavárni, kerá je ve víšce štirista metru nad mořem, jako nad zemí, tam je f t'ech
2711 štirista metrech centrifúga jako na prstenci kolem toho, tí restaurace a skáče se vocad' dolu
2712 třistapadesát metru džampink. To, to sou atrakce na kerí nepudu, to se neboj.

2713 C: Sem se cht'ela zeptat právje.

2714 A: A d'eda ne jednou bil, nebo to cht'el jít, ne?

2715 B: Gdo?

2716 A: Jako tať, taťka nechtěl jít něgde sme, nebo to to sme tam bili asi z mamkou, že chtěl
2717 něgde skákat badžídžampink něgde.

2718 B: Tak to sem asi neslišel, tak to ho babička musela hodně nasrat.

2719 A: Já misim že, že...

2720 C: Bez lana jo, že chtěl ...

2721 A: Co? To nevím, ale mislim, že to něgdo viprávjel.

2722 B. To bil ten fřip, né: “Bílí pjecet korun bez gumi a černí třista, třista korun, né, bílí pjecet
2723 korun z gumou a černí třista korun bez gumi, vidíš Dežo, žádná diskriminace, tadi slevu
2724 máme.“ Jo. Nevím, na na Gran Kaňonu máme hotel přímo jakobi na hraňe toho kaňo, to sme
2725 taki scháňeli dlouho.

2726 A: Jako že ste přímo chtěli na tí hraňe?

2727 B: No tag vono, vono pag máš hoteli sto kilometrú vocat', jo, tagže tam musíš popojížd'et ráno
2728 a zase večer vodjec a vono přeci jenom to zabere a já sem si to tam tak hlídal a pak sem se
2729 překlep a najednou ti jo hotel naskočil a rados, už sem ho šel plat'it a vono mi to přeskočilo na
2730 druhou stranu toho kaňonu a než bis to vobjel, tak to je asi třistapadesát mil.

2731 A: Aha.

2732 B: Tagže tam sme nechtěli jec, tak sem to pak rušil, besplatná re ru, besplatní rušeni
2733 rezervace, už nám chibí akorát požádat vo vo ti jejich víza, vo ti zjednodušení, vo tu Estu, tak
2734 to máme f plánu tendle víkent a auto nějakí vibrat, tak se dohadujeme teť

2735 A: Na značce.

2736 B: Jakí auto, tagže já navrhju Tojotu Rafku štirku, abi to bilo drobet.

2737 A: Silňejší.

2738 B: Jako do terénu as as as a silňejší, protože přeci jenom se tam bude... Sem na to zvjedaf,
2739 Údolí smř'i sme řešili jesli před údolím, nebo za údolím a na konec budem bidlet na dňe
2740 přímo v golfovím rezortu, tak tam sou akorát dva hoteli f celím údolí a zrovna tam bilo volno,
2741 tag říkam: “Tak to tam klepnem.“ Vono s přívjesama se tam nemůže, tak snat se tam z autem

2742 smí a s autem bi se tam nemňelo nič stát, ale ten přívjes bich asi nemňel nervi. Pak f ťech
2743 parkách jezďit ťíma, ťím karavanem ňegde ti průsmiki dvaťisícetřista metrú a podobňe.

2744 A: To i tak asi z autem nebude...

2745 B: Cože?

2746 A: Že i tak s autem to bude asi legrace.

2747 B: No, no, no, no, no. Minule sme jezďili fšechno po roviňe, né, to bil asi tři a púl ťísíce
2748 kilometrú, teť to budou tag štiri. Ale mi sme se minule hodňe vraceli k tej Zuzce, jo, že sme
2749 tam bili na ňí vázani a...

2750 A: A teď vi jedete jenom ve dvou, nebo?

2751 B: No, no, jenom dva. No já se jí musim držet jak klíšťe, já neumim aňi fň, teť už se ňic
2752 nenaučim, sice túdle sem vid'el ňejakej kurz „Za mňesíc vás naučime jakejkolif jazik“, ale to
2753 zas tomu nemůžu propadnout.

2754 A: Tak si poušťej ňejakí seriáli nebo filmi s titulkama, bes titulkú...

2755 B: Nevim, teť sem řek, že jako ešťe mam dvje hod'ini ňemčini nebo tři, takže dochod'im
2756 ňemčinu a pak si budu poušťet tu angličťinu a a a aspoň ti základi ňejak, nevim, no ale to
2757 začne leto, tráva roste...

2758 A: To babička poseče.

2759 B: Řeg bich, že jí dochází energije, jenže vona se pacht'í, krávovinama, nedokáže ješťe furt
2760 rozlišit to, co je důležití a to co neňi důležití, tagže vona se bude hrabat do plinomňeru, abi si
2761 tam každího prvňiho napsala staf plinu i přez leto, kdi se plinomňer netočí, ale protože Čapkú
2762 to píšou.

2763 C: A holki vám budou hlídat barák, jo, o prázňinách, teda gdiš pojedete?

2764 B: No, vono s ňima to neňi taki tak jednoduchí, fčera, nebo teť přijeli, Zuzka po mňesíci,
2765 Anetka po štrnáct'i dnech a: "Jak to že"

2766 C: Ona vlasňe nejede ňekam taki Aneta?

2767 B: Jede do do Regensburku na púl roku. No a ta neud'elala minulej tejden státňice, ne, tak,
2768 nebo tu písemku jakobi s tí ňemčini, tagže teťkon neví gdi bude termín a jesli bude ješťe na

2769 podzim, nebo až zase po jaru příští rok a a a: “Vi jedete prič na kola vo víkendu, zrovna diž
2770 mi budem doma.“ Já říkám: “Ale mi máme ti kola vobjednaní púl roku.“ A: “Vi si furt něco
2771 todle a zrovna...” No a Zuska tet’ fčera: “No já nevim jesli štrnác dní nebo tři ned’ele.“ Aneta,
2772 ta že za štrnác dní, tagže tendle tejden nepřijede určit’e nigdo, voňi akorát kouknou, jesli jim
2773 přišlo na to, na účet a jinak diž tam bila Zuska první mñesíc tak: “Já tam ještě nemam
2774 peñíze.“ Já říkám: “Proč bis tam nemñela peñíze? Já sem dal příkaz na štvrtího.“

2775 „No a proč si ho dal na štvrtího?“ No já říkám: “To sem dal s toho důvodu, abi to votcházelo
2776 pravidelne mñe každej mñesíc, protože, kdibich to mñel na na druhího a višlo to na víkent, tak
2777 vodejdou dvje platbi jakobi v jednom mñesíci a pak to tú budem hledat, tag je to na štvrtího,
2778 abi to bilo minimalizovaní todleto.“

2779 „No tag já se teda podíívám.“ Tet’ minulej tejden d’elala ñegde hostesku, fčera to bilo f
2780 televizi, tak sme se d’ívali, jesli na předáváñí t’ech novinárskejch cen, jesli tam bude vid’et a
2781 nebila tam vid’et a říkala: “No, ten Veselofskí, ten mñel pozvánku, ale Drt’ínová přišla bes, no
2782 a já jí znám, tak sem jí pust’ila.“ Tagže snat už přestane se t’ed’ přestane brát tolik aktivit, abi
2783 vůbec tu školu s’íhala.

2784 A: Jako Zuska.

2785 B: Zuska. Vona furt si...

2786 C: Jako brigádi, nebo?

2787 B: Nó různí kravini, tet, tet’ bila já nevim...

2788 A: Politickí...

2789 B: No, no, tet’ bila jako vedoucí na ñejakím táboře pro středoškoláki, jenže abi tam mohla jec,
2790 tak si zas musela d’elat zdravotní kurs, tak štiri dní d’elala zdravotní kurs, tagže vona furt furt
2791 ñeco, mezi t’im ti piráti né?

2792 C: Se nestrat’í.

2793 B: Fčera tu lana, to sem añi Vlat’ce neříkal, to že ta zas, přesvječovala Anetu, že s ñí puje dva
2794 dní rozdávát let, piráckí novini do metra. Tag nevim jesli to Vlat’ka zast’ihla tu informaci,
2795 musim se jí zeptat.

- 2796 A: No ale to je dobrá, že se tagle ne nestidí, mne bi to asi dělalo problém, jako tagle
2797 voslovovat lidi.
- 2798 B: Mne taki, maj jich vosumdesát tisíc, těch novin.
- 2799 C: To se pronese.
- 2800 B: A jako schání dobrovolníci po štírech stofkách, že je rozdávaji, jako štirista. Nevim, to teť
2801 zase řešila, jesli to maj správně to číslo a já nevim, jesli to koriguje, v zahraňičním výboru už
2802 je... Ti jag řekneš púlce lidí pirátí, tak se zježí.
- 2803 A: To je taki fakt.
- 2804 B: Znaji akorát toho dredovaního náčelníka.
- 2805 A: Bartoše. ne?
- 2806 B: Jo. Což politika mne nigdi nešla.
- 2807 A: Skoušel s to?
- 2808 B: Já sem skončil u přecedi SSM. Tadi mne drželi, tajemník okresního výboru a já nevim gdo
2809 fšechno, večer asi do púl desátí, neš sem teda kejvnul, že to budu dělat, přišel sem domu a do
2810 púl noci mne spracovávala babička, proč sem kejvnul. Ale nedělal sem to dlouho, asi štvrt
2811 roku, protoje sme vodešel do Prahi a a moje spolužačka si mislela, že kuli tomu mne vzali na
2812 vejšku, tak po funkci skočila, tak sem jí předal.
- 2813 A: Žezlo.
- 2814 B: Žezlo a zmizel jak to nejrichlejc šlo no. Berte si ještěe, máte to upečení dobrí. Kdibiste
2815 chtěli tu káve, já ne, já už sem...
- 2816 A: Já bich nespal po kávjě.
- 2817 B: Sme bili teť se známejma na kolech a a von zrovna bil zase na dijetě, mi gdikolif s ňima
2818 jedem, tag von je na dijetě a jí jenom taková ti tičinki.
- 2819 C: Misli?
- 2820 B: Né, ne, ne to sou ňejakí.
- 2821 A: Energi.

- 2822 B: Vono se to nejak menuje, prost'e nekají, já nevím, dvje tíčinki deňe, jinak pije jenom vodu.
- 2823 C: Nějaké protejnové, ne, sou tet'ka.
- 2824 B: Ne, ne, ne, to Vlat'ka bi to vjed'ela, prost'e sou na tom víživoví poratkiňe a a máš příjem
2825 kalorijí asi jako f koncentráku s t'ech tíčinek, tagže za mňesíc bil mínus vosumnác kilo.
- 2826 A: To pag diš ale skončí, tak asi...
- 2827 B. A mi sme to mňeli s polopenzí, to víš, tagže to sme si z něj utahovali, fšechno sme za něj
2828 sňedli, vipili. A von se d'íval a objednával si vodu s kohoutku stále.
- 2829 A: A to jako potrebuje, nebo?
- 2830 B: No tag von uš mňel stošes a nedo, nedokázal se vohnout na kaňički, von je menší než já
2831 teda, tagže von, ale zist'ili sme, že uš t'íkrát se nám stalo, že sme s ním ňekam jeli a von bil na
2832 tej dijet'e. Jednou že vobjednal t'ri kila žeber a d'íval se na nás a vipil při tom pjet púlitru vodi.
2833 Že si to nejak špatňe spočítal a že mu višla ta dijeta, ale von uš vidržel tet' sed'et a celej večer
2834 viprávjet, co fšechno si dá, aš to skončí a...
- 2835 C: No nebude to mít takoví ten jako jojo efekt?
- 2836 B: No bude! A jeho žena, no diť t'í říkám, že uš to držel t'íkrát, jeho žena říkala, že přet t'ím
2837 bil f tej fázi, že zase musel fšechno sňís, protože vjed'el, že pag bude hubnout, tagže bili na
2838 Kubje, tagže žral co se dalo a takoví...No. Co jinak? Diť mňe ňic nenapadá, už máš toho
2839 nahraního dost.
- 2840 A: Se pod'ívám.
- 2841 B: T'řicetpjet minut?
- 2842 A: Hod'ínku uš tadi sme.
- 2843 B: No vid'íš, to neš přepíšeš.
- 2844 A: Tag eš'te chvilku.
- 2845 B: Tag ňeco vimisli. Téma. Holki, na ti sem ňigdi nebil.
- 2846 C: To sem se cht'ela zeptat, gde ste se poznali z Vlat'kou?
- 2847 B: Na zábavje.

- 2848 C: Na zábavje.
- 2849 B: Ale nemůžu říct pravdu, protože von bi to zaprotokoloval.
- 2850 A: Já vim jenom, že tadi to bilo už domluvení všechno ne? Vod nás táta, vod vás, vod tebe
2851 Vlat'ka, ne? To se říká.
- 2852 B: Vo no to neňi pravda.
- 2853 C: Jako poctrčeňi jo? To se říká o Pavlovi, ne?
- 2854 A: Vo tom asi taki, nebo né, jinak, já si to pletu, no tadi, tak povídej.
- 2855 B: Mňe, mňe, mňe, u mňe tvrd'ili, že d'eda mi vihlít u Ripotú Dášu, jako sestru Vlat'ki.
- 2856 C: Jó no, tak to, to sme slišeli.
- 2857 B: To ste možná slišeli.
- 2858 C: Jó, jo, jo.
- 2859 B: No a z Vlat'kou sem se potkal na zábavje. Já tam mňel spicha s jednou holkou a vona tam
2860 mňela spicha z jedňim klukem. Nepřišli.
- 2861 C: Tak ste si zbili.
- 2862 B: Tak sme si zbili. To vona nemá ráda, tendle víras.
- 2863 A: No a mamka ta to mňela jak?
- 2864 B: Jako jag mamka? Jako tvoje? To já nevim, no asi taki nejag ze zábať, protože vona mňela
2865 nejdríf sklóni do Čejkojc. Velkí sklóni do Čejkojc.
- 2866 A: S toho bila pag ňejaká, že se s toho vožrala, nebo co, diž jí necht'el.
- 2867 B: Nevim, nevim, nevim.
- 2868 A: To povídala minule mislim.
- 2869 C: No a vždicki říká, že tat'ka mňel Vendulu a ona mňela koho?
- 2870 A: Nevim, jak se menoval.
- 2871 B: Sedláka, nebo?

- 2872 C: Já nevím.
- 2873 B: To je jedno a a spomněl sem si na příhodu, diš se tak vožrala, že usnula na na zadním kole
2874 traktoru. To vipraví určitě často, vit'?
- 2875 A: A to mislim bilo vono, že pila na žal.
- 2876 B: Ale to, to pila tadi u Pilnejch na bráňe.
- 2877 A: No, no.
- 2878 B: A já přišel domu a aňi sem...
- 2879 C: A pak spala ve škole ne?
- 2880 B: Aňi sem si nefším, že neňi doma, tak sem zamknul a ráno, diš šli startovat traktora a jeli do
2881 pole, tak zbud'ili. Jo. Nebo to bil Šustr, f tej dobje? Nevim, nevim. Já vim, že jedno údobí sem
2882 choďil já do Čejkojc, tak sem zase potkával v noci, diš sem se vracel, Válka, kerej zase choďil
2883 s Čejkojc do Pišťína, tak sme se potkávali na púl cesti, tak sme dicki prohod'ili, pozdravili ti
2884 krmički, co šli do kravína a šli dál. To víš, já sem míval dicki ešťe takoví ti tendence, diš sme
2885 uďelali třídňi srazi v Buďejcích, že sem choďil pješki domu z Buďejc. Jako přes Čejkojce
2886 zadem, tam zem se ešťe, třeba diž bila muzika, zastavil, to uš tenkrát to vipadalo na dálkoví
2887 bjehi, no.
- 2888 A: Tag vono to zas tag jako je to dvacet kilákú, no.
- 2889 B: Patnác.
- 2890 A: Patnác no.
- 2891 B: Neska uš to nepovažuju za vzdálenost patnác kilometrú.
- 2892 A: Jako já sem tagle jednou šel jenom z Netolic na Sedlec, což je asi vosum, ale to uš...
- 2893 B: Záleží kudi si šel, já sem túdle se bil probjehnout, tak sem, že si dám okruch, ti bláho kolik,
2894 po sedumnáct'i jihočeskejch vesničích, že to tu vopkroužim, tak sem se nechal visad'it
2895 v Němčicích, vibjech sem Mahouš, jakobi na Hlásku nahoru.
- 2896 C: A nebilo to, gdiš sme Vás potkali, diš ste bježel přes Sedlec?

2897 B: No, no, no. Sebjech sem do Podeřišće, no a pag diž uš sem bil u třináctí fsi, tak se zvednul
2898 prška, tak sem to zamířil a začlo mňe bolet lejtko, tak sem to zamířil g domovu, tagže sem to
2899 nedobjech, to co sem si chtěl vobjehnout. Tak přišće.

2900 A: Vono ťi ti vesnice neutěčou.

2901 B: Ne, ne, ne, ne, ne. Akorát letos mi udělal kámoš, jak se to říká, čaru přez rozpočet, von
2902 dicki pořádá stofku na podzim, tag loňi sem nebil, tak si říkám, letos na tu stofku virazim a
2903 von, túdle sem je potkal a von říká: “Hele já chci bejt svjetovej, teť frčí sto mil.“ Tak sem
2904 říkal: “Na sto mil teda mňe nedostaneš.“ To uš sou dvje noci na cestě, to uš nejde...

2905 A: Kolik si bježel nejvíc? Nejdál?

2906 B: No ti stofki.

2907 A: Stofki.

2908 B: Nó to je, tak ťech stotři, jag zablouďiš. A to deš indijánskou chúzí, diž múžeš bježíš a
2909 minule sem to bježel z ňejakou holkou, no holkou, mlačí než já, sedumatřicet jí bilo. Manžel
2910 mi jí přídělil a dal mi k ní manuál ovládací. A tam bilo já nevim: “Bod jedna – do parti je.
2911 Bod dvje – sranda s ní moo neňi. Bot tři – diž jí rupne f kouli, ňic s ní nesvedeš, jo.“ A tagle,
2912 já říkám: “Ti vole, to dibis mi prodával vojeťinu, tag mi to tagle nesevíšeš a...” A pag mi
2913 předvedla na trase žárlivou scěnu, já přijel, sem ho potkal asi tejden potom a říkám: “Hele
2914 Pavle, v manuálu žárlivá scěna nebila.“ Já říkám, von říká: “Fakt?” A já říkám: “Normáňe mi
2915 utekla k ránu a diž jí povijam, proč mi utekla.“ Tak: “Si se tam vibavoval s tou f ťech bílejch
2916 elast’ákách.“ Já říkám: “Jo, ale ta f ťech bílejch elast’ákách mi pomohla dvakrát zvednout, diš
2917 sem tam hod’il tlamu.“ Bila taková mlha, že nebilo vidět, ale tadleta pak potkala d’ivočáka,
2918 tag na mňe rána, ráda počkala ešće.

2919 A: To bjeháte co víkendi, nebo, nebo přes tejden, nebo todle se...

2920 B: Todle se bjehá f pátek večer se startuje a de se sobo, noc na sobotu a a sobota. Dibich to
2921 mňel jít ešće noc sobota neďele, jako to chod’í ňekterí, tak to vibot, to bich to vzdal, jo, jedna
2922 noc na cestě stačí. Nejhorší je, že zablouďiš jedna dvje, teť sem bil minulej tejden, nebo před
2923 minulej v Novohrackejch horách a tak sme vibjehli a vjed’eli sme, že bježíme, tři sme bježeli
2924 a že sou před náma jenom dvá jo? No a to víš, samozřejmňe sme zablouďili a tři kiláki sme si
2925 tam nabjehli a rázem sme se propadli na do púlki startovňiho pole, tak sme je předbíhali
2926 znova.

- 2927 A: A to se bjehá po nějakejch barvách, jako je sou turistický?
- 2928 B: Dostaneš itinerář, něgde barvi, něgde vlasní značení a mi sme právje se chitli barvi, ale na
- 2929 druhou stranu vot tí křižovatki. Hele už mně vislíhaj přez hodinu, naposlet mně takle
- 2930 vislíchali, diž mi utek ten vjezeň.

Přepis nahrávky č. 4 – promluva mluvčí nejmladší generace

- 2931 A: Tak mi teda povjes jak třeba tadi probíhali ti Vánoce, d'ectví...
- 2932 B: Vánoce, tag diš sme bili malí, tak sme mňeli na Št'edrej den dvoje Vánoce. První Vánoce
2933 bili u teti a druhí Vánoce bili doma, abi naši s'tihli ud'elat stromeček, nazdobit ho a dát pod něj
2934 dárki, abi nám to nepřišlo d'ivní, že celej den je zavřenej obejvák a najednou z ničeho nič by
2935 se tam vobjevil stromek, tak to bi, to bi nám připadalo taková zvláštní, tak dicki sme jeli
2936 s jedním rod'ičem a nebo z babičkou a z d'edou, k te'e do jakobi obsousední fsi, prost'e
2937 kousíček vod nás a tam bili Vánoce, tam chod'il Ježíšek votpoledne, vona naše teta nemňela
2938 d'et'i, tag nás fšechni mňela za vlasní, tagže tam bili jedni Vánoce a potom sme se vrát'ili
2939 domu a pamatuju si dicki, že vlasne ráno diž sme vodjížd'eli, tak bil vobejvák vtevřenej, mi
2940 sme se koukali na pohátki a gdiš sme přijeli votpoledne, tak f ti štiri hod'ini něgdi, tag to už
2941 bila tma, jak bila zima a už bilo zamčeno a už tam ničdo nesmňel. A šli sme se převlíct. A
2942 potom nás naši zavolali na večeri, najedli sme se, brácha ten nesnášel ribu, tak ten mňel dicki
2943 něco jiního a pak sme šli spátki do pokojíku a potom dicki zazvoňil zvonek a naši vječinou už
2944 tam bili s náma a zvoňil d'eda, jako Ježíšek. Na náš zvoneček. Normálně, vod baráku.
- 2945 A: To t'i to nebilo d'ivní, že, že, že je tam zamčeno a nenapadlo t'e to, že je to d'eda...
- 2946 B: Tak nám, nebo tagle, nám jako d'etem dicki říkali, že vlasne je tam zamčino proto, abysme
2947 nerušili Ježíška, aš tam přide. Gdyš sme tam vlezli před t'im tak Ježíšek nám už žádní dárki
2948 nepřinese. Tak já sem jako d'it'e taki aňi ničdi nehledala dárki, to vim, že třeba spoustu mejch
2949 vrstevníkú říkalo, že bjehali po bi'e a vtevírali fšechni skříňe a koukali pot postel, gde maj
2950 rod'iče schovaní dárki a to já sem ničdi ned'elala, protože já sem dicki cht'ela bejt překvapená,
2951 akorát jednou se mi stalo a to sem našla něgde nějakí dárki a to mňe pak strašne mrzelo,
2952 protože sem vjed'ela, co dostanu, ale to už sem bila asi ve třet'í nebo ve štvrt'ej tříd'e, tagže už
2953 sem vjed'ela, že Ježíšek neegzistuje, že dárki kupujou, kupujou rod'iče. Ale diš sem bila malá,
2954 tak sem na to fak vjeřila no. A taki se mi jednou stalo, že mi Ježíšek teda vrát'il dopis, kterej
2955 sem mu dala za vokno. Protože sem zlobila.
- 2956 A: Jak se to povedlo?
- 2957 B: No já sem strašne zlobila a naštvála sem hodne teda mamku jako Ježíška a asi den před
2958 t'im si Ježíšek ten dopis vodnes, já sem pak strašne zlobila a druhej den ho tam vrát'il no.

- 2959 A: Co si provedla?
- 2960 B: To už si nepomatuju, ale misim si, že sem něco nechtěla uklízet nebo něco takového, nebo
2961 sem se strašně nafstekala, ale to vim, že sem bila malá, že sem na něj ještě vjeřila. Tak to mě
2962 teda jako pěkne vipek no. Ale jinak jako Vánoce bili dicki takoví si mislim jako f... že sem se
2963 na ně strašně těšila jako dítě, dicki na dárki a na to, že tu bude voňet jehličí a že tu bude
2964 cukroví. A cukroví sem dicki, sem dicki mňela hrozně ráda a pag už sem ho nejedla na
2965 Vánoce, dicki před Vánocema.
- 2966 A: Přejedlá?
- 2967 B: Dicki sem bila přejedená. A dneska, dneska je to takoví, že se těším na celou rodinu, že je
2968 fšechni uvidím pohromadě a ti dárki už nějak asi neřeším.
- 2969 A: No a potom Boží hot, tó...tó víš co?
- 2970 B: Nó na Boží hot, na Boží hot sme dicki mňeli něco pravidelne g jídlu, ale teď já si nemůžu
2971 to srovnat, jak to bilo za sebou. Na Boží hot bila kachna nebo něco takového.
- 2972 A: To se vječinou jí no, ale což...
- 2973 B: Asi kachna. Tak dicki musela bejt kachna á...
- 2974 A: Nějaká nád'ifka?
- 2975 B: Nád'ifka, knedlík a ještě zelí asi. Fšechno tagle to bilo dohromadi. A že bisme na Boží hot
2976 dělali nějakí zviki, to ne. Vim, že jednou a to sme bili malí a to bilo na Št'edrej den mňela
2977 mamka takoví vnuknutí, že budeme dodržovat tradice, tak sme roskrajovali japka a pak sme,
2978 možná sme poušťeli ti vořechoví skořápki. To nevim jesi sem, jesi si nepomatuju spíš ze
2979 školi.
- 2980 A: A třeba z d'edou to probíhalo jak Vánoce nebo ten, tam mňeli nějakí zviki taki asi, ne?
- 2981 B: Děda?
- 2982 A: Jako něco, že bi d'eda bil ribář, ne tvuj? Tag že bi, že bi si s ním choďila na ribník ňekam.
- 2983 B: Jó, no to sme, to sme choďívávali na Št'edrej den ráno anebo ještě přet Št'edrim dnem
2984 chítat ribi, pak se zabíjeli a možná, že to bilo eště na Št'edrej den ráno si mislim.
- 2985 A: Jako z d'edou?

- 2986 B: Že se přivezli. Z d'edou. Z d'edou se jezd'ilo na ribníček do haltýře⁴⁰ a tam bili ribi a vim, že
2987 sme pak každej dostávali do peňeženki šupinu pro št'ěst'í a abi se nás drželi peňíze. A to bilo
2988 dicki s toho vánočního kapra.
- 2989 A: A čočku ste taki jedli? Ta se taki jí, ne, na Boží hot?
- 2990 B: Ale ta se jí ná, na Novej rok.
- 2991 A: Na Novej rok.
- 2992 B: Na Novej rok, abi zase bili ti lid'i bohatí po celej rok, že bi čočka mňela přinášet peňíze.
2993 No, asi jo na Novej rok, určit'e na Novej rok, protože na Novej rok se nesmí jíst nebo dicki se
2994 říkávalo u nás, že se nesmí jíst drúbeš, protože bi t'i ulet'elo št'ěst'í a peňíze. Tagže kachnu na
2995 Novej rok ňigdi, čočku jo.
- 2996 A: A to bilo zvikem jo? Jedla si čočku, nebo spíš ne?
- 2997 B: Jó čočka se d'elala. D'elala se čočka, ale abi nám to nebilo líto, že máme jenom čočku, tak
2998 k tomu bila dicki vepřová. Tagže se d'elalo voboje. A vim, že a to d'elala teta, moje. Ta d'elala
2999 dicki, a já sem to ňigdi nejedla nebo jednou sem to jedla, kapra na modro?
- 3000 A: Na švestkách?
- 3001 B: Na švestkách.
- 3002 A: Kubu?
- 3003 B: Né! Todle to, todle to bila vomáčka a bila f tom riba. Bila to vomáčka s perňíkem, perňík
3004 se k tomu jet, normáňe slatkej. A bili f tom švestki, rozinki, vořechi a ta vomáčka bila na
3005 slatko a f tom plavala ta riba. A já vod malička nevim proč a misim si, že sem si tenkrát ňegde
3006 píchla kost do pusi nebo sem jí sňedla a vot tí dobi sem nesnášela ribi. A za trest bilo pro mňe
3007 sed'et u Vánočního stolu nebo u št'edrovečerní večeře a přebírat tu ribu. Já sem se strašňe bála,
3008 že si tu kost píchnu do krku, tak mi to hrozňe dlouho trvalo. A pak gdiž nám dávala ta teta
3009 vochutnat tu ribu, tag vim, že sem se taki bála, že f tej vomáčce tu kost nenajdu. Tak sem
3010 potom jedla samotnou tu vomáčku a ta jako bila docela dobrá, ta riba f tom ta mi nechutnala.
3011 A co se d'elávalo taki, d'eda to mňel strašňe rát, na Vánoce bila riba f aspiku. A to sem taki
3012 ňigdi nepochopila, jak může prost'e ňegdo jíst ribu zalitou v želé.

⁴⁰ haltýř – dočasná sádka na ryby

- 3013 A: Sulc ve vepřovím koleňi.
- 3014 B: Nó a eš'ťe prost'e f tom bili ti kost'i a te' jak to bilo takoví celí rosolovatí, tak se mi to
3015 vůbec nelíbilo.
- 3016 A: I s kostma jo?
- 3017 B: No s kostma se to zalejvalo, ale, ale jako vibírat to s toho, to mi dicki přišlo úplně
3018 neskuteční. Takle normálňe je s tím práce diž je na ti kost'i vid'et a eš'ťe diš je to tagle zalití
3019 v ňejakim rosolu, to ne.
- 3020 A: A pomatuješ si na ňejakí vejleti, třeba s prarod'ičema po Piš'ťíne nebo takle?
- 3021 B: No vim, že sme se jezďívávali často koupat. Na Bezdref, za, za Piš'ťín. A to vim, že d'eda
3022 dicki...
- 3023 A: To je tam u Zlivi?
- 3024 B: Nó né u Zlivi, u Zalužic.
- 3025 A: U Zlivi jé?
- 3026 B: U Zlivi je Midlák. A tam, tam sme ňigdi, ňigdi nejezd'ili z babičkou a s d'edou. A dicki
3027 sme jezďili právje do Zalužic na Bezdref a d'eda dicki nafouk lehátka, takoví starí textilňí, ti
3028 nebili gumoví a na t'ech sme choďili do vodi a vim, že i babička a dlouho s náma jezďila a
3029 dlouho se i s náma koupala. Na to jak, jak se nerada ukazovala ňegde f plafkách, tak se dicki
3030 převlíkala a šla se s náma koupat a brali vlasňe fšechni, fšechni vnoučata, kteří mňeli dicki
3031 sebou. A taki sme tam hledali žampijóni na tej louce kam sme dicki jezďili. Tak tam rostli
3032 žampijóni. A vim, že babički specijalita bila, že nám sebou dicki musela vzít svačinu.
- 3033 A: A co ste mňeli k svačiňe?
- 3034 B: Vječinou sme dicki mňeli ňejakou tatrunku a potom ňejakí vohucení piťí, protože d'eda
3035 ten pil Magnéziji a nám kupovala, buť žlutou limonádu, Fantu ňejakou nebo takovou tu
3036 žlutou, starou vot tí Koli nebo jak se to menovalo. ňejaká taková značka to bila jako...
- 3037 A: ňejaká zonka?

- 3038 B: Jako bila malinofka, Zonka⁴¹, tak bila taková žlutá a pak kupovala eště takoví pití a to
3039 mňelo příchut' hroznovího vína.
- 3040 A: To bili ti Lifti mislim.
- 3041 B: Lifti⁴² nó. A pak eště a to asi kupovali mislim normání Poděbradku nějakou, nějakou
3042 ochucenou. A to si pamatuju, že eště vlasně vozívávali potom, nebili petki, tak ve skle to
3043 mňeli. Litroví flaški to bili. To vim, že mňel d'eda tam postavení u piva. A pak sme taki, pak
3044 sme taki bili jednou s ňima na Klet'i, jednou nebo dvakrát. Jednou jako úplně, úplně malí d'et'i
3045 a potom mi sme šli pot Klet'í a voňi jeli podruhí, diš sme tam bili, tak to mi bilo asi tak deset
3046 nebo jedenác, tag voňi už jeli lanofkou, voňi uš s náma asi nešli.
- 3047 A: To vás pust'ili jako samotní d'et'i...
- 3048 B: Ne, ne, ne to sme bili s mamkou. Mamka šla s náma dole a voňi jeli lanofkou nahoru.
- 3049 A: No a diš tagle přes léto pak bil déšť, tak to se f Pišťíne na prázdninách d'elalo co? Diš se
3050 nemohlo koupat?
- 3051 B: No diš se nemohlo koupat, tak si pomatuju, že sme, že sme z d'edou, jo tenkrát to si
3052 pomatuju, tenkrát von vitáhnul starou promítačku a promítal nám pohátki.
- 3053 A: Mňel pohátki na promítačce?
- 3054 B: Nó, no, no. Na těch diapozitivech, to se zanda...
- 3055 A: Jednotliví vobrázki?
- 3056 B: Jednotliví vobrázki, vono se to dalo do tí promítački a vona to sama přehazovala. A mňel
3057 tam Budulínka, mňel takoví velikánckí plátno, pak misim si, že to plátno splesňivjelo, že to uš
3058 asi neegzistovalo, ňegdi gdiž mňe bilo deset.
- 3059 A: To vám k tomu viprávjel nebo?
- 3060 B: Babička k tomu viprávjela, d'eda to poušťel, babička to viprávjela. Pak sme často prohlíželi
3061 fotky s ňim. A pak často voňi viprávjeli jak se mňeli za mlada, jak chodili na rand'ičko, jak
3062 cht'el d'eda jec, vodjec s cirgusem, pče hrál na trumpetu a potom jak si nabalil babičku a
3063 babička dicki říkala, že nebila vůbec heská a že vůbec nevjed'ela proč s ňí d'eda chod'íl nebo

⁴¹ Zonka – značka Třebíčských limonád ZON

⁴² Lift – značka ovocných limonád

3064 začal chodit, pře d'eda bil strašně hezkej chlap a babička jako s těch fotek, co sem dicki
3065 vid'ela, tag jako že bi bila nějaká krasavice, to teda taki vopravdu nebila, každí voko jí šlo
3066 jinam s těch fotek vopčas, ale asi d'edovi se líbila no. A pak vim, že sme taki chod'ili z d'edou,
3067 sme jezďili krmit kachni.

3068 A: A kam na?

3069 B: Na pišťínskej, na pišťínskej á...

3070 A: A to je kterej tam?

3071 B: To je diš se jede na Suchou

3072 A: Jakobi na Češnovice?

3073 B: Né, na Suchou jako dibi si jelo s Pišťína, bi si cht'el jec do Němčic, tak se jede na Suchou,
3074 jako na Břehof á zabočí se do leva a tam je ribník a to je Pišťínskej. A tam je vostrof a na ten
3075 vostrof se jezďili krmit kachni. Á diš mňel d'eda svoje kachni a husi na ribníku, tak sme
3076 museli jezďit s ním do, to nebilo do Zalužic, to bilo právje na Suchou a tam sme na ribníku
3077 zbírali hrábjema žabinec a ten žabinec se dával do pitle a vozil se těm kachnám. A tam si
3078 pomatuju, že sem jednou šla a spadla sem do takový velkí d'íri, kerá bila plná vodi. Dostala
3079 sem vod babički strašně vinadáno, že nečumim pod nohi a pak možná, no vona mňe asi
3080 neseřezala, ale vim, že sem nemňela vúbec nič na převlečení sebou.

3081 A: No a d'eda mňel, to už mňel Bleska, psa nebo to mňel ještě před tím pomatuješ něco,
3082 nějakího psa před tím nebo to ne?

3083 B: Já si pamatuju dva poslední Bleski.

3084 A: Voňi bili fšichňi Bleskové.

3085 B: Voňi bili fšichňi Bleskové a pag mňeli Astu, ale to bilo ešte dávno před tím než já sem
3086 přišla na svjet, tu sem vid'ela jenom na fotkách, dicki mňel českího fouska a vječinou to bil
3087 Blesk a on si dicki bral nejmenčí šťeňe, aby ten pes nebil velkej a dicki ten pes, kerího si
3088 vibral, bil nejvječí s celího toho vrhu.

3089 A: Že virost jo?

3090 B: To se mu nígdi, nó, to se mu nígdi nepovedlo, vibrat si jako malího psa. Že vždicki gdiš
3091 chod'ili na honi, tak bilo vid'et, že ten pes je prost'e velikej.

- 3092 A: No a tadi ten poslední Blesk, ten je jak starej, třeba...?
- 3093 B: Toho von si přivet, diž mňe bilo vosum? To asi ne.
- 3094 A: A meziťim bila jaká prodleva ťech psů třeba?
- 3095 B: Vosum nebo deset, teť bi mu mňelo bejt tak patnác tomu psovi.
- 3096 A: Uš přesluhuje.
- 3097 B: Nó. To já nevim. Já vim, že mňel tenkrát psa a toho mňel přet ťimle ťim. Tag já sem
3098 možná zažila tři. A toho přejelo auto. Ten mu furt uťikal. Ten se dicki votevřel a zdrhnul a
3099 pag ho přejelo u Zlivi auto a přet ťim mňel jednoho a vot tí dobi já se bojím velkejch psů,
3100 protože mi bili asi dva a já sem tam přišla k němu a von.
- 3101 A: K tomu přejetímu?
- 3102 B: Né! Normáňe jakobi na nášťevu g d'edovi sem přišla a jak sem tam šla dovňitť, tag von bil
3103 pušťenej a von mňe porazil ve dveřích. A to si pamatuju, to sou asi moje nejraňejší vspomínki
3104 na to, co se mi kdi stalo. Jak mňe porazil ve dvou letech pes a vot tí dobi se jich bojím. A pak
3105 si taki pamatuju jak sem u ňej bourala na kole, jak sem se učila jezďit bes koleček.
- 3106 A: Neučil ťe jezďit, jak, jak jezďit vobráceňe na kole?
- 3107 B: Ne, ne, ne neučil. Ukazoval to, ale ňigdi mi to nenaučil. Vim, že d'eda mňel velkou zálibu i
3108 f motorkách, babička dicki říkala, že mňel mustanga, ňejakího skútra, že na tom jezďili na
3109 rande. A pak taki mňel traktor malej.
- 3110 A: Nó a s ňim se stalo co nebo, nebo máš ňejakí příhodi?
- 3111 B: Příhodi s traktorem ne, vim, že sme dicki na ňej jako d'et'i lezli, že sme si tam hráli a že to
3112 babička nerada vid'ela, protože vokolo toho f tej, f tej stodole, jak bil zaparkovanej, tak bil
3113 strašnej bordel a vona se dicki bála, že tam na nás ňeco, ňegde spadne, ale ňigdi sem ho
3114 neříd'ila, dicki sem se akorát vezla a sed'ela sem buť na pravím nebo na levím kole.
- 3115 A: Na blatníku.
- 3116 B: Na tom blatníku.
- 3117 A: S ťim se jezďilo kam?
- 3118 B: S ťim d'elali seno a přet ťim nevim na co, na co bil.

- 3119 A: Seno na ribníku?
- 3120 B: Seno na ribníku a seno na sadě
- 3121 A: A to bilo pro koho děda?
- 3122 B: Pro. Tak něco mňel pro husi, voňi mívávali misim si, že žíkali mňeli ofce, pak taki jednu
3123 dobu bili tam krúti.
- 3124 A: Si pamatuješ ofce?
- 3125 B: Já ne. To znám jenom z viprávjeňí. Misim si, že říkali, že bili ešťe u dědovo rodíčú. A
3126 voňi i slepicím asi si misim, že krmili možná nějaki seno nebo trávu.
- 3127 A: A dědovo rodíče ti žili do kdi?
- 3128 B: Ti si já nepomatuju a jesi si je pomatuje mamka, asi taki ne. Já si pamatuju akorát babički
3129 mamku a úplně matně babički taťku.
- 3130 A: A to ťi bilo kolik, diš von umřel?
- 3131 B: Dva.
- 3132 A: Tak to moc spomínek asi neňi co?
- 3133 B: To si pomatuju akorát jednu s kuchiňe, jag voňi tam sed'í, ale jinak si, jinak si ho vůbec
3134 nepomatuju starího dědu.
- 3135 A: No a prababičku? Gdiš si skusíš něco vibavit?
- 3136 A: Prababičku si pomatuju docela dobře, vim, že už špatně choďila, diš sme bili malí, že
3137 vječinou bila jenom na dvoře nebo sed'ela f kuchiňi. Často koukala na televizi á dicki vim, že
3138 nám viprávjela něco, jako vo dědovi, vo manželovi a pak sme se tam jednou nachomejtli
3139 z babičkou, diž vona bila nějaka nemocná a mi sme jí tam bili dávat vobjet a to nám
3140 viprávjela jag bila ve škole, jak bila někde na internátu a bila nemocná a na tom intru zústala
3141 celej den a von tam přišel protahovat komíni komiňík nějakej mladej a začal jí tam něgde
3142 nabalovat.
- 3143 A: A jak to dopadlo?

- 3144 B: Ňijak, Ňijak. Vona to pak viprávjela holkám jako velkou, velkou aféru, e teda si tam s Ň
3145 povídal Ňegde na chodbe komiŇik.
- 3146 A: No a ta bila na intru a co dělala za školu?
- 3147 B: MŇešanku Ňejakou.
- 3148 A: A to bilo, bilo co?
- 3149 B: No voŇi mi to dicki popisovali jako Ňejakou jako školu do domácností.
- 3150 A: Aha.
- 3151 B: Tag vona vlasŇe babička nebo prababička bila žena v domácností a misim si, že to mohlo
3152 bejt Ňeco ješe jako Ňejak vzdalen obchotka, prote ona potom prodávala f krámu a, a
3153 starala se vlasŇe vo celej ten obchot a vo to hospodárství, protože praeda ten chlastal, tagže
3154 tam bilo fšechno na Ň jo? A eše ti, ti ceri, tagže...
- 3155 A: No a babička ta, ta má co za školu?
- 3156 B: Já si misim, e babička má Ňejakou ekonomku taki. Ale, tvrdit, tvrdit to nemu. Tag
3157 dělala prodavačku dicki, ale misim si, že Ňeco takovho má. Děda ten mŇel stavrnu stedŇi,
3158 na visokou uš nešal, ale oŇi potom mŇeli, protože von dělal odhatce nemovitostí, tag oŇi tam
3159 mŇeli Ňejakou praksi, že za praksi se potom dostalo to razítko a za to, že mŇel vzdělání ve
3160 stavebŇictvi.
- 3161 A: Jo, že si udelal nejakej kurs a dostal štempl.
- 3162 B: Já si misim, e kurs aŇi, no jako Ňejakej kurs jo, ale musel mít stedŇ školu stavrnu.
3163 Dneska už je to, že musí bejt i visok a eše musí bejt Ňejakej kurs a eše musí bejt prakse. A
3164 drf tam stačili jenom ti podmnki toho, že Ňejakou dobu dělala f tom oboru a mŇel zkladŇ
3165 vzdělání nebo stedŇ vzdělání.
- 3166 A: A tet mi řekŇi, třeba s Anetou a ze Zuzkou to ste se... sou vot tebe kolik let vlastŇe
3167 sestrenki?
- 3168 B: No, sestrenki Aneta je vo ti roki mlai ne j a Zuzana vo šest.
- 3169 A: A s tima ses hodŇe bavila nebo?

3170 B: Diš sme bili malí, tak sme bejvali u babički s tou starší sestřenkou a z bráchou a s tou sme
3171 se bavili tag nějak jako normálně, ale protože vona bila hodně náchilní dítě na nemoce, tag
3172 mi sme nemohli pít ani z jedné skleničky a, a babička je, furt jí hlídala, abí bila čistá a mi sme
3173 mohli bejt zasviňení jak sme chtěli, ale hlavně, abí se Anetce nic nestalo a ta dicki milovala
3174 kočky a já si jí pomatuju vlasně jenom jako dítě, čas vot času tam s náma přespala, ale
3175 málokdi a vim, že sme potom spávali taki v létě ve stanu, mňeli sme postavenej stan na sadě
3176 a tam s náma spala asi jednou, protože se bála.

3177 A: A to mi řekni, to mňela jako nějakí ekzémí nebo, nebo angíni?

3178 B: Vona, vona bila hodně nemocná, misim si, že mňela hodně angíni a pak taki mňela nějakí
3179 ekzémí nebo nějakí takovídle viráški, možná bila i alergická na něco, diš sme, jó diš sme dicki
3180 dělali vjenečki s pampelišek a s těchle těch věcí, tak to vona vůbec nemohla mít v ruce.

3181 A: A do lesa se taki choďilo? Kolem tam je hodně lesů...

3182 B: Choďili sme na houbi, na berůfki a potom sme choďili na podbjel a to sem bitostně
3183 nesnášela.

3184 A: Na podbjel?

3185 B: Na podbjel.

3186 A: Co to?

3187 B: Podbjel sou kiříčki a dělá se s toho čaj – hnusnej podbjelovej.

3188 A: Jako z babičkou.

3189 B: Ehm. Z babičkou i z dědou. A já si mislim, že diš sme jezďili na ten podbjel, tag děda
3190 dicki tam choďil někam do lesa, to buť něco krmil, anebo tam na někoho číhal.

3191 A: Jako na pitláka?

3192 B: Asi. Myslim si to, protože nás tam dicki nechal, někam vodjel, pak jezďil spátki. On děda
3193 často choďil na čekanou a nigdi nič nestřelil. Hlavně chtěl dicki střelit prase a za tu dobu, co
3194 mi sme tam jako děti jezďili, tag babička dicki říkala: „Jo děda de na prase, děda de na
3195 prase, von střelí prase.“ A ráno: “Tak co? Nestřelil ho, nepřišlo.“ A druhej den ho picnul
3196 něgdo vedle na jiním posedu. A pag vim, že ho koupil, abí sme viděli prase. Tak koupil
3197 d'ivočáka, kerího něgdo střelil a mi sme se s ním fořili tenkrát. A to sme tam bili fšichni,

- 3198 fšichňi štiři jak sme bili d'eři. A ta Zuzka, ta sestřenka, nejmlačí, tak tej mohli bejt tak tři nebo
3199 dva, jak sme bili s tím d'ivočákem vifocení.
- 3200 A: Nemňel von živí taki prase d'ivokí?
- 3201 B: Mňel čínský prase. Já sem mu dala méno Kája. A voňi ho ale nevikastrovali a to prase
3202 strašně smrdělo to maso, diš se zabilo. Vono tak jako nějak přerostlo, vono se mňelo zabít
3203 dříf a von si ho tam nechal delší dobu. Pamatuju si, že mňel taki krúti. To taki jednu dobu
3204 choval. A pak mívával ti husi s t'ema kachnama a jinak si misim, že tam žádní jiní zvířata
3205 nemňel. Určit'e ne. Psa a kočki voňi nemňeli, kočki mňel strejda a sestřenki.
- 3206 A: A s t'ema ste taki něgde bili ze strejdou? Něgdi, něgde? nějakí příhodi...
- 3207 B: A ze strejdou, to si teť, to si nevibavuju, že bisme něgde...
- 3208 A: Na ližích, společne?
- 3209 B: Já si mislim, že ne. Mi sme na ližích ze strejdou určit'e nebili. Mi sme jezďívávali na liže
3210 na Kramolín.
- 3211 A: To je taki něgde tadi nebo kde?
- 3212 B: To je u Lipna.
- 3213 A: U Lipna.
- 3214 B: To je u Lipna. A tam sme bili, tam sme bili s Kučerákama, s Kučerákama a s tetou
3215 z Dasního, tam sme určit'e ze strejdou nebili. A tam si brácha zlomil nohu, jo, tam si brácha
3216 zlomil nohu a bil tam bazén a tam já sem se topila, sem vipadla s kruhu a topila sem se a
3217 pomatuju si jak mňe vitáhla paňi.
- 3218 A: A nemáš strach z vodi jo teťkon?
- 3219 B: Nemam strach z vodi, ale pomatuju si jak se za mnou ta voda zavřela. To bilo hodně
3220 nepříjemní, to sem eš'e neumňela pořádně plavat sama a propadla sem kruhem a nepovedlo
3221 se to. A tam se bratříňe, vlasně vot tí teti z Dasního, tak ten se tam brutálně rosekal, bil
3222 nesmrtelnej a jezďil šusem dolu.
- 3223 A: Na ližích? Nebo?

3224 B: Na ližích a mi sme tam stáli s tetou a z mamkou a teť sme vid'eli, jak ten Dan jede. Von
3225 mňel takovou fijalovou kombinézu, tagže bil vid'et docela z velké dálki a von jel, jel a mi sme
3226 furt čekali, jak bude spomalovat, spomalovat, spomalovat a von furt jel, furt jel a tam bila
3227 bouda, vedle tí boudi bilo zábradlí, takoví dřevjení, von se vo to rošťípal, tak vilitli do
3228 vzduchu ti liže, von přes to přepat, přes to zábradlí a mi uš sme bili jenom kouknout kam
3229 dopadnul. A přežil to, ližím se taki nič nestalo.

3230 A: Vúbec nič mu nebilo jo?

3231 B: Bil trošku f šoku, že tam přepat, ale přežil to. Ten se nebál, ten prost'e jezd'il rovnou dolu.
3232 Já sem taki diš sem bila malá, tak sem jezd'ila bez hůlek a von taki, eš'ťe že nemňel ti hůlki, to
3233 bi si vipíchnul voko.

3234 A: Teť mňe eš'ťe napadlo a na tí čekání si s ním nigdi bila nebo tos, na poseďe...

3235 B: Z d'edou? Ne, ne, ne...

3236 A: To aňi d'ít'e asi nemůžou co?

3237 B: Hm, nebo tag asi můžou, ale nevěřím tomu, že já bich tam vidržela.

3238 A: Tam bil celou noc?

3239 B: E, é, von tam choďil na, na dvje tři hoďini. Na prase, na prase se choďí, diž je litá tma. A
3240 na srnčí se choďí, kdiš zapadá slunce a diž zase ráno svítá.

3241 A: Za rozbřesku a...

3242 B: Hm, protože to prase, to je noční tvor, to přez den spinká. Vim, že taki dicki babička mňela
3243 strašně ráda, diž d'eda přines spoustu bažantů z honu: "Dicki to musim škubat! To se mi
3244 nechce!"

3245 A: Tagže v uvozofkách jo, ráda?

3246 B: F uvozofkách bila ráda no. No a teť na to nadává, že bila vsteklá a vsteklá bejt nemňela, no
3247 a má to. A d'eda taki střílel kuni, ti mu tam choďili po střeše, po stodole a to mňel daní flintu a
3248 nejakej stojánek ve skladu u vokna a dicki večer tam na ně číhal a voni bili vid'et stopi, diž
3249 bilo zasnežino a bila zasnežená celá střecha, tak bilo vid'et, kudi ti kuni tam choďí. A to často
3250 dicki střílel nějakou kunu, ono teda sice f obci se střílet nesmí, ale ...

- 3251 A: To si říkám, že to je docela nebezpeční, diž okolo tam bili baráki ne? Eště si vemu, že
3252 kuna je docela malí zvíře.
- 3253 B: No tak vokolo baráki, tam bili stodoli visokí, to teřkonc už je fšechno zbouraní, tagže tam
3254 jako nemňelo asi kam, aňi bi to dolítla a f tej stodole, tam kdibi to trefil a to se střílí brokem,
3255 to se kulí nestřílí, to bi bila na maďeru.
- 3256 A: A brok to sou ti...
- 3257 B: Brok je patrona a f tí sou kulički.
- 3258 A: A kulovňice to je...
- 3259 B: A kulovňice to je velká, velkej náboj, jeden. A ten brok. Ten brokovej patron. Ten se
3260 rosprskne na malí kulički, na malinkí. Jako diž máš dijabolu f, ve vzduchofce, tak takovídle
3261 malički sou f tej jednej patroňe a kulovňice ta je na jednu velkou střelu. A to dibi trefil kunu,
3262 tak tu kunu to rostrhne vejpúl.
- 3263 A: Aha.
- 3264 B: To i kdiš se, bi se střílela liška, nebo něco vječího toudletou kulovou, tak ta část toho
3265 vstřelu je malá, tam je jenom řupka červená, ale z druhí strani to je prostě dřira, já nevím,
3266 třeba deset centřákú průmňer. To je strašná rána.
- 3267 A: Tagže s řim se chodři pak na vječí.
- 3268 B: S řim se chodři na prasata a na srncí. A taki sou rúzní, rúzní ráže tí kuloví střeli. A i sou
3269 rúzní ráže brokú. Z brokem se chodři třeba na bařanta nebo na kachni.
- 3270 A: Máš najetí.
- 3271 B: Hm, to umim, sem chodřila z rodřilím mislifcem z Pišťína. No.
- 3272 A: Tam si taki chodřila ňekam bobovat f Pišťíňe? Nebo ňejakí zimňí hrátki?
- 3273 B: Mi sme chodřili na ribňík nebo no chodřili, já sem se tam učila bruslit na ribňíku á pak sme
3274 chodřili bruslit na Dolánek, to je ribňík obecňí
- 3275 A: Tam je za řim takovej řabinec ne? Vedle hospodi.
- 3276 B: Nó, ale eště druhej ribňík kam se chodřilo, tak to bilo dole pod bitofkama, teřkonc...

- 3277 A: To je taki Dolánek? Ne.
- 3278 B: To je Horánek.
- 3279 A: A Dolánek je u tí hospodi, ten, tam...
- 3280 B: No, no, choďili sme na voba, ale asi víc potom se choďilo k t'ém bitofkám, protože to bilo
3281 vipanelovaní a diš tam se uďelal let, tak tam to bilo lepší, tam f tom druhím tam bilo rákosí a
3282 jezďili tam kachni, tak si misim, že tam bilo i ňejakí čeřidlo. No a bobování, mi sme možná i
3283 bobovali snat na saďe. Určíte sme stavjeli sňehuláka, to si pamatuju, tam sme dicki se
3284 pleskali ve sňehu a bobovat sme choďili.
- 3285 A: Já trošku přeskočím, mňe tagle napadlo, že nechápu jak tam zbírali ti třešňe, jak tam máte
3286 dole ten velkej strom, tam bejval třešňovej
- 3287 B: Jak se zbírali.
- 3288 A: U strejdi... to nemohlo ten strom se celej vobrat. To bil strom jako hrom.
- 3289 B: Ten se moch celej vobrat.
- 3290 A: Diť já, jesi si dobře pomatuju, tak tam bil úplně obrofskej strom třešňí. Třešň velká.
- 3291 B: Jo, jo, jo. Tam bil jed'inej problém f tom, že nahoře bili dráti eletrickího napjet'í, jinak to
3292 nebil, jinak to ňikomu nevaďilo.
- 3293 A: Kdo tam les?
- 3294 B: Strejda. Strejda to, strejda to votrhával, pag mamka, babička, d'eda a diš ňegdo přišel
3295 s příbuznejch nebo ze sousedú, tak si tam dicki mohli natrhat a to bili fak dobrí třešňe, ti bili
3296 strašne slatkí i diž vipadali hnusní. Voňi bili takoví žluto svjetle červení, nebili to takoví ti
3297 rudí třešňe, ale bili hrozne dobrí a von potom strejda to potom zavonačil tak, že tu třešň
3298 nechal porazit kúli tomu, že to vaďilo t'ém drátum, ale přitom se to dalo jako vobříznout ti
3299 vjetve, abi to bilo na jední straňe, ta koruna a na druhej abi to zústalo právjje volní kúli t'ém,
3300 kúli tomu vedeňí
- 3301 A: To je škoda ne docela?
- 3302 B: No ale vona uš bila taki, misim si, že f púlce kmene bila prasklá.
- 3303 A: Jo, tagže už to bilo nebezpeční.

3304 B: A von se taki jako bál, že bi to třeba na sestřenki mohlo spadnout anebo i dibi to, i dibi to
3305 řachlo celí, tak bi to vzalo ti dráti a, a zase jako plat'it nějakí vedeňi něgde obci, to asi neňi
3306 ideálňi. Tag nejťeši to bilo pro babičku, protože ta je, dicki bila schánšlivá, potřebovala
3307 fšechni možňi vjeci jag g jídlu, tak k pit'í a pak zlikvidovali ešťe meruňku a ta stála přímo přet
3308 babički barákem a ta se teda úplňe rospadla, ten strom se rozlomil na dvje část'i, každá část
3309 žila potom samostatňe, ale uš nebilo vůbec jak jí podepřít, uš to bilo na střeše, tagže tu taki
3310 porazili.

3311 A: Hm, to já, já sem to vid'el no, to bi spadlo na barák asi, to taki nechápu, že sem to jednou
3312 tam vid'el jak se tam leze, že to bilo úplňe nat střechou si pamatuju.

3313 B: Já sem, já sem bila nekolikrát vislaná nahoru, to si pomatuju jako d'ít'e, diž si ňekam
3314 nemohl dolest a ti ťežkí členové naší rod'ini bi spadli, tag já sem tam bila taki. A pak ono to
3315 vlasňe šlo s toho jednoho baráku, to šlo dokonce ta, ta vjetef na druhou stranu nat stodolu a
3316 tam vim, že mňeli jednou postavenej žebřík, úplňe do toho hřebene tí střechi a tam něgdo les,
3317 ale nevim, jesi to bil strejda nebo máma, ale to vopravdu jako bila pecka. A to diš teť sme
3318 takle f ťech vejškách, tak si pamatuju, jak sme dicki hráli bedminton a dicki sme lovili
3319 z vokapú ti košíčki a d'eda stál u toho žebříku, mi sme tam lezli a von nám s ťim třás, abisme
3320 se víc báli.

3321 A: A ňigdo ňigdi nespát jo?

3322 B: Ňigdo ňigdi nespát. A ješťe říkal: "Aš to bude padat, tak se dršťe toho žebříku." Nevim
3323 jakej to mňelo smisl. Taki sme často hrávali šipki, koupila nám babička šipki s kovovíma
3324 hrotama a d'eda vitách něgde misliveckí terče, ti bili z liškou, ze srncem a s d'ivočákem a mi
3325 sme do toho házeli šipki.

3326 A: To zňí celkem jako o voko, kovoví špički.

3327 B: No tag do dřeva.

3328 A: To jo a že si to ňigdo po ňikom nehod'il. Celkem vichovaní.

3329 B: Mi sme bili celkem vichovaní. Ale taki sme dostali nekolikrát pjeknej világoš, diš sme
3330 lezli, kam sme nemňeli.

3331 A: Třeba kam ste lezli?

3332 B: Na púdu.

- 3333 A: Tam bila nějaká púda?
- 3334 B: Ehm, jak mňel d'eda zaparkovaní auto, tag nahoře bili, bili povješení košíki a nad ňima,
3335 nad jednou tou stranou bila púda a tam vim, že sme lezli a tam bili ňegde schovaní starí hrački
3336 ještě po mamce a potom sešiti, co mňela mamka eš'ťe ve škole a tam sme bili ňekolikrát a pak
3337 sme taki lezli na púdu ve stodole nat slepicema, tam bilo seno a pak sme choďívávali a tam
3338 sem asi, bila sem tam ňegdi? Přímo nad babički barákem, no a tam sem asi bila jenom jednou
3339 nebo dvakrát na tej púďe. Tam vona ňeco sušila, ňejakí bilinki, ale zajímavější bil sklep, tam
3340 sem se dicki bála choďit, tam mňel d'eda trofeje ze srncú, z muflona a...
- 3341 A: A dit' si říkala, že ňigdi ňikoho ňic nestřelil tak, nebo jako dříf asi jo, jo?
- 3342 B: Tak srnce jo, ale prase nestřelil, prase to cht'el.
- 3343 A: A muflona? To?
- 3344 B: Muflona to nevim jesi bilo jeho nebo jesi tu trofej vodňekad' dostal.
- 3345 A: Nebo se to dá asi zaplat'it ne?
- 3346 B: Jó, jo, to mam takovej dojem, že dostal k sedumdesát'inám vicpaního zlatího bažanta.
- 3347 A: Jako zlatího, to je ňejakej druch?
- 3348 B: Jo, von má zlatí, zlatí peři nebo takoví jako dozlatova peři. A f tom sklepje eš'ťe mňel d'eda
3349 fotokomoru a bil tam, bil tam kotel, prádelna a potom za tou prádelnou tam bili dvje mísnost'i
3350 a f tom bili uskladňení japka, kompoti tam babička mňela a potom tam bil mrazák ňegde, ale
3351 to uš si nepomatuju gde, asi, asi tam jag bili ti trofeje a pag bila eš'ťe mísnost za t'ima
3352 kompotama a tam d'eda mňel fšechni flaški, který dostal vod ňekoho. Tam bila taková
3353 soukromá vinotéka a lihovar. A to je asi fšecho co si s toho sklepa pamatuju, vim, že sem
3354 tam nerada choďila, protože sem se tam bála a vim, že tam bili miši, ti ostatňe bili i u babički
3355 vevňitř na zimu.
- 3356 A: Hodňe?
- 3357 B: Nó tag jako čas vot času se ňejaká chitla, já si misim, že jich tam bilo hodňe, ale bila sem
3358 přesvječovaná, že jich tam tolik neňi, protože já sem se dicki miši strašňe bála a mislela sem
3359 si, že miši třeba neumí les po zd'i a voňi to ti potvori umí, pře gdiš sem bila malá, diš sem bila
3360 eš'ťe sama, než sem mňela bráchu, tag sem jezďila k babičce docela často, spala sem tam a

3361 vona mi viprávjela pohátki, no a vona u toho dicki spala, tag já sem do ní drbala, abi to žíkala
3362 správně a pak sem mňela dicki u, u tí postele, já sem spala f obejváku s ní na gauči
3363 rozložením a u tí postele, u toho gauče sem mňela ručník, prože sem vjed'ela, že tam ti miši
3364 chodí, tag já sem jí dicki zbud'ila, abi vona šlápla dříf na zem než já, abi ta miš kousla jí a né
3365 mňe a abi náhodou nebila f tom ručníku a nekousla mňe do zatku, no a pak sem jednou
3366 vid'ela, jak ta miš leze po s'eňe a uš sem vjed'ela, že mi nepomúže, aňi to, diš tu babičku
3367 zbud'im, protože mi tam tenkrát přebjehla ňegde a to bilo u prababički, tam mi přebjehla přez
3368 nožički, diš sem bila malá, ta miš. A pamatuju si, že koupili babička z d'edou na živitelce⁴³
3369 ňejakí ekstra past'ički, bili to past'ički takoví bílí umňelohmotní a zásada tí past'ički bila ta, že
3370 vona jak secvakla, tak tej miši ucvakla hlavu.

3371 A: Docela krutí.

3372 B: Ona mňela strašně silní to pérko f sobje a oňi je potom tam nemohli dávat, protože jagmile
3373 spraskla jedna ta past'ička, tak fšechni ostatní miši ulet'eli, teda ulet'eli, utekli, pže to bila
3374 taková rána. A možná, že i do dneška, že tam vopčas ňejakou miš má. Snadno. Že tam s toho
3375 sklepa to de hnet, vona diž nechá votevření dveře, tak tam taki probjehnou, pes, ten to nechit'í,
3376 ten už je slepej, tagže tam bil ráj miši a pak si pomatuju jak mňel d'eda ti malí panáki fšeho
3377 chlastu, nevim gde to sebral a to bilo f obejváku.

3378 A: Malí flaš'ički?

3379 B: Za skleňičkama f sekretáři a vim, že mi sme to si dávali do obchodu, mi sme si dicki hráli
3380 na obchot, vykramařili sme babičce celej špajs, nandali sme si to na stúl a hráli sme si na
3381 číňani jak prodáváme vjeci a taki sme prodávali tenleten malej chlast.

3382 A: A bila si ňegdi třeba na novej nebo na Silvestra u babički a takle? Nebo to spíš doma
3383 vždicki?

3384 B: To sme bili doma a aňi sme tam nejezd'ili na Novej rok nebo nechod'ili g babičce na
3385 vobjet, to vim, že sme jezd'ivávali dicki jenom na pouť. Na vobjet ňikam respektive k ní a pak
3386 sme zrušili vobjedi a chod'ili sme tam jenom na kafe, ale vona stejně vařila ten vobjet, tagže
3387 sme to mňeli jako otpolední objet.

3388 A: Dva objedi.

3389 B: Dva objedi

⁴³ Země živitelka – zemědělská výstava

- 3390 A: A pouťe tam bili jakí? Tam moc velí asi nebili f Pišťíňe.
- 3391 B: No diž mi bilo asi tak pjet nebo šes, tak tam jezd'ili kolotoče, jezd'ili tam houpački a bila
3392 tam střelnice na náfsi. A pag uš to tam přestalo jezd'it úplně a to sme jezd'ili z d'ed'ou potom
3393 na Hlubokou na pouť. Tam sme bili nekolikrát a pak sme jezd'ili a to sme jezd'ili z mamkou
3394 do Zlivi na pouť, to je dicki na konci léta a na tej, na tej Hlubokej diš sme bili s tím d'edou,
3395 tak to i d'eda vles do labuťe.
- 3396 A: Nechod'il jo? Tak labuťe nejsou nijak richlí...
- 3397 B: Tag von bil t'ěskej že jo, tam spíš šlo vo tu váhovou. To dicki tam chod'ili ti hubení mámi
3398 s t'ima malejma d'etma, no a diš se tam zasednul náš d'ed'a, tak ta labuť skomírala nahoře.
3399 Možná že jednou dokonce aňi nerozlítla s ním. Zústala dole no.
- 3400 A: Že se to nezačlo točit?
- 3401 B: No né, vono se to točilo, ale voňi, vono se to dávalo nahoru, tam se zatáhlo za páku a ta
3402 labuť stoupala nahoru a von se nezvet.
- 3403 A: Jako že ti si zatáhla za páku? Ne.
- 3404 B: No ten, co sed'el f tej labuťi, tak tahal za páku a vona ta labuť, takle jak se to točilo dokola,
3405 tak vona stoupala nahoru. No a von fur tahal za páku, ale jak bil t'ěskej, tag ho to prost'ě
3406 nevizvedlo, ta hydraulika to, to nevzala. A na kolotoči sme bili a vim, že nám koupila babička
3407 takoví slamáki velkí s kitkama mňe a sestřence.
- 3408 A: Nebil tam taki n'egdi cirgus f Pišťíňe?
- 3409 B: Cirgus tam bil a bil tam cirgus asi jeden i v hospod'e dokonce, jo.
- 3410 A: A tam nebil asi žádnej medvjed a tagle jako...
- 3411 B: Ne tam bili psi, pak ten cirgusák, ten tam točil talířema, pak tam házeli po sobje n'ejakí
3412 kolečka, nebo takoví ti krouški tam chitali z jední strani na druhou. A pag bil asi cirgus eš'te
3413 možná i normáňe takoví malí šapitó tam bilo.
- 3414 A: A gde? Na hřiš'ti n'egde?
- 3415 B: Já mislim, že tam dole, ale to uš si pomatuju hodňe málo. Vim, že ten cirgus jezd'il ze fsi
3416 do fsi, ale bil malej, že tam bilo pár lid'í jenom. A mňeli tam n'ejakí takoví ti malí kozi, ti...

- 3417 A: Jako něco jak maj v zoó, jo?
- 3418 B: V zoó, no. Něc velkího
- 3419 A: A gde ste bili nejdál tagle? Rod'ina.
- 3420 B: Nejdál rod'ina sme bili na dovolenej f Chorvacku, v Itáliji sme bili taki a jinak sme g moři
3421 jinam nejezd'ili, jenom do toho Chorvacka a jednou do tí Itálije. A pak sme bili vječinou po
3422 Čechách něgde na dovolenej, anebo sme jezd'ili jenom na víleti po hradech a zámcích.
3423 Nepomatuju si, jesi sme bili něgdi z babičkou a z d'edou takle. Asi na červenej Lhoře, ale tam
3424 sem určit'e bila sama s ňima. A pak sme bili s ňima možná na Orlíku diš sme bili malí. Ale to
3425 sme, to mi bilo možná eš'e aňi mi nebilo deset, diš sme tam bili. Ale na tej dovolenej dicki
3426 diš sme jeli někam g moři tag to bilo docela fajn, jenom jednou sme teda jeli autem, jinag
3427 dicki sme jezd'ili autobusem. Dicki sme si vařili, ňigdi sme nemňeli polopenzi, to mňe strašne
3428 šťvalo, dicki diš sem přišla po prázňinách do školi, tak se mňe ptali, gde sem bila na
3429 dovolenej, sem dicki musela říc, že sem bila f Chorvacku a že sme si dicki vařili. Protže
3430 fšichňi se vichloubali jag mňeli picu nebo jag jedli nějakí mořskí potvori, nebo bili něgde na
3431 večeri a mi sme dicki...
- 3432 A: ňigdi ste jo nebili na večeri?
- 3433 B: Bili sme poslední den na vobjede anebo sme si dicki něgde něco koupili...
- 3434 A: Jo, jako gdiž uš zavřeli, zavřeli...
- 3435 B: Zavřeli, nebo nás vikvartírovali s toho apartmánu, to sme taki ňigdi nebidleli v hotelu, to
3436 sme dicki mňeli svůj apartmán, bilo to teda fajn, že nás ňigdo prost'e neprud'il, ňigdi se ňigdo
3437 po nás nescháňel, diš sme nebili do nějakí hod'ini na hotelu, ale mňeli sme masíčko
3438 s konzervi, mňeli sme rejži k tomu suchou, nebo bramboroví knedlíki s prášku, nebo chleba a
3439 na co sem se dicki ale nejvíc těšila bila zmrzlina. A nejlépe tak dvakrát třikrát deňe. To sem
3440 aňi nepotřebovala jíst. To sem mňela místo vobjeda. A diš sme se váleli u moře, tak sme furt
3441 něgde šnorchovali, lovili sme mušle, to mňe naučil táta tenkrát se potápjet, diš sme bili asi
3442 podruhí nebo potřeťi u moře? Asi potřeťi diž nám spadli jedni potapječskí brejle asi do tří
3443 nebo do čtyř metrú hloupki a mňeli sme uš jenom jedni a potřebovali sme je vitáhnout, tak mi
3444 tařka visvjetloval, jak se má správně potápjet.
- 3445 A: A ja se má správně potápjet?

3446 B: Že človek musí hodne plavat kolmo ke dnu, kopat nohama a plaveš a plaveš, aš se tam
3447 dostaneš, musíš prekonať ten odpor tí vodi a na jeden zátach tam prost'e doplavat, sebrat brejle
3448 a viplavat nahoru bes šnorchlu, abi si ten neutopila. A diš sem mu to takle teda po jeho, nebo
3449 po niekoľika pokusech, co se mi nepovedli a potom, co mi to ešte niekoľikrát visvjetlil, jag
3450 musim kolmo plavat dolu, tag sem tam doplavala, vitáhla sem ti brejle, praskalo mi v uších a
3451 von říkal: "No vidíš a já sem se nígdí v život'e nepotopil." Tak sem říkala: "To je super, takže
3452 ti si..."

3453 A: Potápječ teoretik.

3454 B: Ano. „Ti si mñe naučil se tagle potápjat a pag uš sem se fag potápjela i pro ti mušle. Sice
3455 z ñegdi ze síťkou, ñegdi sem to dala do ruki, diš to nebilo tak hluboko, ale naučil mñe potápjat
3456 se človek, ktorej se v život'e nepotopil. Táta aňi moc si misim neplaval, ten jednou višláp
3457 dokonce ješka f posteli. Bil stonavej, tak zústal jeden den na pokoji a protože se tam nuďil,
3458 tak se votpoledne šel projít, no a jak se coural, ñegde u moře, tag tam bil ježek, ten mořskej a
3459 von ho višlápnuť, pag večer prost'e říkal mamce, že má ñeco f prstu, sme si pag z ñej d'elali
3460 blázni, že višláp f posteli ješka, mi sme nevjeďeli, že bil na prochásce.

3461 A: To z ñej vipadlo hned, nebo aš pozďeji?

3462 B: Aš potom, aš pozďejc, protože voňi mu to mazali ñejakou černou masťí, abi ta, ten ten
3463 s toho ješka viles ven, abi to jako vihňisalo, potom mu to vioperovala mamka jehlou, ale bil to
3464 dost hnuť teda.

3465 A: A máš ñejakou veselou příhodu z dovolení nebo...

3466 B: Z dovolení?

3467 A: Nebo z vejletu?

3468 B: No tak úple nejhnuťnejší příhoda bila ta, jak naše známá si potřeovala domu vodves
3469 krabíki, mušlički, tak předposlední den neš sme vodjížd'eli, to sme bili f Chorvatsku autama
3470 ze známejma, tak si nechala vot manžela a vot sinú nazbírat tí krabíki, hoďila to do hrnce a
3471 uvařila to. Abi tí krabíki vocať dostali a její manžel tam potom seďel na balkóne, smrd'elo to
3472 tam jako kráva, protože to bil fak ten ribinovej čmuch, hnuť a blivajs a von seďel a vidličkou
3473 vidloubával s ťech malejch krabíkú, s ťech lasturek tí krabíki, abi si mohla Máňa vodves tí
3474 lasturki domu.

- 3475 A: To uš pak v auťe nesmrđelo jo?
- 3476 B: No asi to vivařovávali ešće jednou, ale nejvíc smrděli ti vaření krabíci. To bilo fakt
3477 voškliví. A taki tam sme nechávali sušit kraba. Sme chitli a ten to nepřežil, protože on potom
3478 do něj napršelo, pag uhňil, nebo vihňil.
- 3479 A: Kraba jako?
- 3480 B: Kraba. Viložeňe malího kraba. Sme višťárali mezi kamenama. A ješka se nám taki
3481 nepodařilo ňigdi dovez domu. Ten taki nevischnul.
- 3482 A: To musíš nechat vischnout jo?
- 3483 B: No, jednou sem našla tu lasturku, co je vevňitř toho ješka, ale ňigdi mi neuschnul i s řima
3484 bodlinama, voňi vječinou vopadali anebo zase uhňil.

Přepis nahrávky č. 5 – promluva mluvčího nejmladší generace

- 3485 A: Se fšema, bavíme se o d'ectví.
- 3486 B: Jo.
- 3487 A: Vječinou, vječinou o tom jako abi se to tíkalo třeba trochu trochu tématu, já nevim,
3488 Pišťína, asi to nemusí tíkat přímo, spíš jenom vopravdu mluvit, mluvit přirozeňe.
- 3489 B: F pohod'e no. Musíš akorát se trochu ptát, protože nevim jag moc sem upovídanej, ale
3490 možná aš si dám druhí pivo, tak to bude lepší.
- 3491 A: Já už mam taki vobjednanou a taki na tom sluňičku nás to pjekňe...
- 3492 B: Tag možná se přesuneme jinam.
- 3493 A: Mňe je to jedno.
- 3494 B: Mňe je to taki fuk.
- 3495 A: Tak já se t'e zeptám asi třeba na zviki vánoční, velikonoční, co je t'í bliší téma, jesli bis mi
3496 něco povjed'el.
- 3497 B: Jó, tak klidňe, tag vánoční zviki, mi sme teda gdiš sem bil malej, tak si mislim, že se to tak
3498 neřešilo, mi sme prost'e slavili Vánoce jako každej, mňeli sme stromek, ňejak ten advent
3499 prost'e sme sme drželi, furt sme zapalovali svíčky a tet', tet' aš f poslední dobje prost'e no se
3500 máma začala zabejvat t'ema tradicema trošku, tagže ale furt je to prost'e takoví, dáváme si
3501 šupinu pot talíř.
- 3502 A: Jo, tagže tu klasiku.
- 3503 B: Ale jakobi, že bisme házeli škrpálem třeba, nebo lili olovo, to, to úplňe ne, ale takoví jako
3504 misim si bježní Vánoce, jako, jako má každej, nevim jesi něco tipickího sme d'elali, t'ěško
3505 říct.
- 3506 A: Tagže spíš tradiční jídla takle, f tom stylu.

3507 B: J6, jo, urciti'e sme mneli ribu, sme mneli dicki, mneli sme kapra, řizek z bramborovim
3508 salátem a teda eš'e sme d'elali pro ségru kuřecí řizek, protože ta ribi nejí, ale mneli sme
3509 vždicki ribu a třeba na Velikonoce máma d'elá ti boží milost'i a jidáše a tak.

3510 A: Boží milost'i, to je? Děkuju.

3511 C: Prosím.

3512 B: To je vlasne jako z listoví, z listovího t'esta a přidává se do toho mrkef a je to takoví slatki
3513 je to, je to dobrí. Tak asi takoví jídla nó, nebo nevim, co se žere, púst teda nedržíme.

3514 A: Děkuju.

3515 C: Prosím.

3516 B: Že bi sme jako nejedli maso, to né, s'te mi maso jíme normálne, púst, že bisme drželi celou
3517 dobu, to, tos, ten mnesíc, nebo jak se to d'elá púvodne, to nevim.

3518 A: Přiznám, že taki nevim.

3519 B: Ale to normálne prost'e jíme.

3520 A: Tagže ste nechod'ili třeba na led vikopávat, to se, teda vikopávat, to d'elali asi ribáři,
3521 počkej...

3522 B: Viřezávat d'íri?

3523 A: Viřezávat d'íri, to se...

3524 B: To sme nigdi ned'elali no, na, na let sme chod'ili bruslit teda a a f Piš'tíne tam sou vlasne ti
3525 dva ribníčki malí, že jo a tam snad aňi ribi v živoťe nebili, protože to je hodne malí, tagže to,
3526 to jako né no, ale ribu sme dicki mneli chicenou jako vod d'edi, ale to chital vječinou eš'e,
3527 jako než zamrznul ribník, tak to chiťil, dal si to do mrazáku a pak se to rozmrzalo a že bisme,
3528 že bisme šli chitat, to asi úplne ne.

3529 A: Kdiš to porovnáš teť třeba jako, máš svojí rod'inu, tak...

3530 B: Hmm, jo, tak teť žiju tadi v Bud'ejcích s rod'inou a ribu máme pořát, prost'e to k tomu patří,
3531 i prckovi d'eláme ribu, tomu d'eláme jako nejakí filé prost'e, ale abi to nemnelo kost'i, víš.
3532 Tagže jako furt jako se snažíme stejne nó, a a akorát mi teda nedáváme, nedáváme šupinu pot
3533 kapra a, teda pot talíř vot kapra a kapra už máme naporcovaního, to f Piš'tíne to d'elal táta, že

3534 jo, ten kuchal kapra, fšecho, tadi ho máme naporcovaniho, protože já se, já bich asi to
3535 nezvlát ud'elat, sem to skoušel jednou a proříznul sem žluč, tagže.

3536 A: Tagže celej kapr...

3537 B: Celej kapr neňi nó, jak sou prost'e jako rovnou nakrájení ti říski, jenom se to vobalí. "

3538 A: Já mislel, že diš prořízneš žluč, tak jako, že celá riba de prič.

3539 B: To jó, to jo. To je pag hořkí no. Tagže tak, nó Velikonoce asi, mi, mi jezďíme furt do
3540 Pišťína, teda z malim na, na víkendi sme tam skoro každej víkent, tagže i jakobi to slavíme
3541 tam vječinou, jo, ti Velikonoce kór, protože to je vlasně vječinou ta sobota, ned'ele, pond'elí,
3542 teť navíc eš'te jag je státní svátek, tak sme prost'e f Pišťíne, tagže to prost'e dicki slavíme tam
3543 a přídou koledňici a tak. Malej chod'í koledovat, ale to teda si misim, že je jako dos změna
3544 voprot'i tomu, co sme chod'ili mi. Mi sme se vždicki sešla celá parta t'ech d'et'í s celí fsi a eš'te
3545 možná vodjinut a šli sme fag barák po baráku a vobešli sme to celí, dneska tagle jako moc, si
3546 mislim, nechod'í. Ti, ti, ti mal, nó, že mi sme chod'ili prost'e, já nevim, vod patnáct'i let aš
3547 třeba šest'iletí a fšichňi sme šli spolu. Teťkon dou třeba tří a vobejdou púlku fsi, nebo jenom
3548 ulici a tág no. Prcek třeba de jenom ulici a babički, no, tak.

3549 A: Aha.

3550 B: Tagže to je asi změna no, sme dicki mñeli narvaní košíki a ñe ñejakí peňíze sme si
3551 vikoledovali, tak sme pak šli na penzijon na objet, tak to bilo fajn a teťkon uš to se tak ned'elá,
3552 asi no.

3553 A: Se přiznám, že nevim jak to je u nás, ale taki to bilo tak, že sme, že sme jeli, vezli sme
3554 kárku sebou.

3555 B: To, to mi sme nemñeli kárku čoveče, mi sme mñeli prost'e každej košík nebo dva, ti velkí
3556 vječinou, dávali sme to fšecho do jednoho prost'e, nebo dohromadi a ti, ti vječí d'et'í, nebo ti
3557 patnáct'iletí, třináct'iletí nosili takí ti t'eskí vjeci jako vajíčka a tak a ti malí nosili ti čokoládi a
3558 teťkon uš to tak neňi, no, asi. To je možná škoda trošku, to bilo heskí hrozňe.

3559 A: A třeba ve stilu toho, že vlasně to sou nej, nejhlavnější svátki Veli, křesťanskí, to asi, asi, f
3560 tomle tom ohledu se to moc nebralo ne, spíš ta pomláska, anebo to bilo jinak?

3561 B: U nás, jako v rod'íne, jako vječící jako moc nejsme, babička, ta teda, babička, jako mího
3562 táti máma, tak ta jako je vječící, ale ne, ne ñejak ekstra, že bisme bili ortodoksňi, vúbec, to ne.

3563 A táta vlasne je pokřt'enej, máma je pokřt'ená, ale já uš nejsem aňi pokřt'enej, tagže, tegže tak
3564 se to jako nebralo no, to prost'e, já to jako chápu, jak to, jak to fšechno je, že znám ti zviki a
3565 vim, že jedno je ukřižováňi, že jo, Velikonoce a todle to je narozeňi, Vánoce. A, ale ňejak sme
3566 to jako nebrali jako křest'anskej svátek, já sem vlasne aňi ňigdi nebil f Pišt'íňe na púlnočňi
3567 mši, to sem bil aš tadi v Bud'ejcích, sme bili jednou se pod'ívat a jako mam k tomu úctu
3568 rozhodňe k t'em duchovňím záležitostem, ale ňigdi sem to jako nepraktikoval, aňi to
3569 nepraktikuju teřkon. Spíš to, spíš šlo fakt jako vo to, já aňi sem nechod'il jako koledovat kuli,
3570 kúli tomu, že si ňeco vid'elam, jako peňíze, nebo že dostanu ňejakí čokoládi, nebo tak, tak to
3571 asi vúbec nebilo, ale prost'e sem šel, že sme šli celá parta a bilo to takoví prost'e pro nás jako
3572 gdiš deš ven normálňe, akorát to bilo jako specijálňi, tak sme se na to dicki t'ešili každej rok.
3573 A určiťe sme to nebrali jako křest'anskí svátki, nó, misim si, že aňi teř se to tak nebere moc, f
3574 tom Pišt'íňe ne, jako sou tam lid'i samozřejmňe, ale uš asi hlavňe ti starší no.

3575 A: To bila asi spíš samozřejmost jako pro d'ecka, vim, že třeba já sem to asi jako d'íťe
3576 nechápal taki, pochibuju, že bi to bilo jinde možná jiní, že ti d'eťi asi...

3577 B: No pro nás to, pro nás to bilo prost'e tag, že sou Velikonoce, tak se de koledovat no, že tak
3578 to prost'e je. A a aňi sme, vim, že sme aňi jako gdiš sme bili malí, tak to tak prost'e jako, že
3579 sme aňi nevišupávali holki jó, s náma i chod'ili holki prost'e koledovat, tagže sme to brali tag,
3580 že deme fšechni d'eťi a to, vopčas ňegdo otevřel a mňeli tam třeba ceru, tak cht'eli, tak nó tag
3581 jako abi se neřeklo a žadňi velkí ráni, ale pag aš, diš si starší, tak oceňíš to, že múžeš jednou
3582 za rok taki, se karta obrát'í trochu, tagže to sme ale, určiťe sme to ned'elali takle, aňi nás jako
3583 nepolejvali holki vodou, nebo...Vim, že aňi neska uš se aňi řechtát nechod'í, mi sme chod',
3584 jeden rok sme bili řechtát vlasne, no, to se chod'í mislim ve štvrtek, nebo gdi a uš se aňi
3585 nechod'í řechtát, tagže...

3586 A: To je zajímaví, jako mi třeba jak sme jenom, to je pjet kilometrú, ne

3587 B: No jasňe.

3588 A: Sme posunutí, tam se chod'í asi pořát a řechtá se každej den.

3589 B: Nó, nó, vono se vlasne má řechtát, no, že místo, diž vodlet'í zvoni vlasne, tak se chod'í
3590 řechtát, no.

3591 A: A pak v Hlavacích, tam snat chod'í vibírat každej den, jenom po trošce a každej den.

3592 B: Aha.

3593 A: Zajímaví, že deset kilometrů jinde už to vypadá naprosto jinak.

3594 B: To jó no, vono, já nevim, pořádně jag je to tam teťkon, ale vim, že jako u nás koledníci
3595 jako skoro ani nezvoňí, nevim jesli je to třeba tím, že bidlíme ve slepí ulici, nebo tak, ale
3596 určitě tam jako nezvoňí koledníci, vopčas no, prostě tag jako, jed, jedna, dvje trojički
3597 vječinou přídou, to je asi...

3598 A: Mňe tag napadá, diš takovídle organizovaní záležitost'í mládežnickí, co třeba čert'í? To, to
3599 ste bjehali?

3600 B: Jó to sme určitě, určitě sme bjehali za čertama, to bilo každej rok, no já sem teda bil
3601 takovej posera, tagže sem až diš sem bil trochu vječí, já nevim, ťech dvanác let, tak sem začal
3602 chod'it, ale vim, že jako se bjehalo hodně a vždicki se jim jako uťíkalo a nepomatuju se, že bi
3603 dostal něgdo jako nařezáno vod nich nějak hodně, prostě jenom, přece jenom sou to všechno
3604 známí převlečení za čerti, že jo, tagže ťe nemůžou moc zřezat, pro pag bi si na ně došel táta
3605 třeba, tagže to, no a mi sme vječinou prostě, třeba já sem jako nigdi ani za nima ekstra
3606 nemňel potřebu bjehat, vječinou spíš šlo vo to, že zase jako deme parta, nó, že prostě abi,
3607 abich nebil úplně za mimoňe, tak sem šel, ale jako, že bi mi to d'elalo nějakou ekstra rados, to
3608 úplně ne a vlasňe pag diš sme bili pag už velkí, že jo, ťech osumnác let, tak některí začali
3609 chod'it za ti čerti, já teda né, já sem se dost brzo přestehoval do Bud'ejc a ješt'ě jak sem tadi
3610 chod'íl na gimpl, tak sem třeba přijel f pjet, f šes večer domu a voňi už třeba chod'ili, nebo bili
3611 převlečení a tak sem na to nemňel ani náladu, ani, ani nějak čas, ani chuť, prostě nó, že sem,
3612 sem na to jako, ale určitě to, určitě to bilo nó, takoví, takovídle akce no, jako čert'í a a ti, ta
3613 pomláska, tak to bilo prostě, že se sešla fakt celá ta parta, fšechni ti d'et'í s tí vesňice, i gdiš
3614 třeba samozřejmňe f průbjehu roku sme se bavili tak nějak, každej mňel třeba pjet, šes lid'í se
3615 kterejma se bavil nejvíc, no a tajidle se fakt sešlo fšecho, no, to je, chod'ili sme, tak to bilo
3616 fajn. A teťkon vlasňe se tam začal d'elat, to se ned'elalo, gdiš sem bil malej, tak se ned'elal
3617 masopust, teť se d'elá masopust, což si misim, že je hrozňe fajn a hrozňe super, že se to tam
3618 založila, škoda teda, že to neňi takovej ten tradiční, nó, to je prostě, že se každej převleče za
3619 nějakou masku, za jakou chce a dou vod domu g domu a hraje se muzika a to a to je tak
3620 fšecho a neňi to, že bi tam chod'ili s ťema kloboukama, víš a s tou halapartnou, tak to tam
3621 neňi, ale misim si, že to je hrozňe fajn a že zase jakobi potkáš ti lid'í, kteří, nebo i pro mňe je
3622 to fajn, protože jak sem tam fag jenom na ti víkendi, tak ti lid'í ani tolik jako nepotkám, a tam
3623 potkáš prostě lid'í, kteří si gdiš si bil malej, tak třeba sou to rod'iče tvích kamarádú a teť už je
3624 ani nevid'íš, tak dou za ti maski a jak sou přiopilí, tag i pokecaj třeba a tak, tagže je to, je to

3625 dobrí, no, teť, teť jako vůbec takoví ti společenský akce f Pišťně si mislim, že se docela
3626 rozjeli, se tam hodně pořádá ten skvjelej starosta, že jo, pan Havel, ten je víbornej úplně a sou
3627 tam jako podle mňe dost aktivní lid'í, ten spoleg žen, nebo jak se to tam menuje a d'elaj
3628 spoustu akcí, no, d'etkej den, to, to bilo i za nás teda, ale, ale teť je toho fakt hromada a je to
3629 hrozňe heskí, lampijónoví průvodi a tak. Tak to se mi hrozňe líbí, no, to je zase něco, co třeba
3630 tadi na mňest'e jako nezažiješ, nebo zažiješ, ale je to prost'e, deš tam a ňikoho tam neznáš, jo a
3631 na tí vesňici přeci jenom ti lid'í znáš a i gdiš ne, tak prost'e pokecáš f pohod'e, protože tam se
3632 znaj fšichňi se fšema a vždicki máš s každím vo čem mluvit. No, to to sou ti zviki, no.

3633 A: Takoví asi trochu intimňejší a jako tam celkovje asi se ta organizace, já vim, že se jezd'ilo,
3634 že jo na fodbal ze Selce, z okolí všude se jezd'ilo do Pišťína, protže jinde to nebilo, to sme
3635 asi spolu i hráli, ne, chvilku možná.

3636 B: Asi jo, misim si, že jó, no, že sme chvilku spolu hráli. To je pravda no, ten turnaj je tam
3637 počát, voňi to d'elaj, mislim, každěj rok, turnaj.

3638 A: Turnaje?

3639 B: Mmm, tam d'elaj, ééé misim, že vždicki pozvou tři tími, nebo štíři, Sedlec to, pag já nevim,
3640 Lipí a tak a hraje se jakobi turnaj, že to je jako další s t'ech akcí fajn, akorát teťkon ten fodbal
3641 teda mňe trošku mrzí, že vlasňe teť uš sou f Pišťíne jenom muži. Tam už vůbec neňi mládeš a
3642 diš sme tam hráli mi, tak tam, že jo, tam bil, nebo diž já sem začínal, tag bili muži a doros a já
3643 sem f osmi letech hrál za dorost. Masakr, proťi mňe osumnáct'iletí klucí, ale ňikomu to jako
3644 nevaďilo, co sme dostávali šesnác nula a có, vit', já sem, a hráli sme. A teť to tam vůbec neňi
3645 no, uš teťkon. A pak, pak bili vlasňe mlačí, vim, že bili i jeden čas bili kadet'í, mlačí žáci,
3646 starší žáci i dokonce a pag bili muži, nó a pag i bil, že, že bil i doros a bilo tam prost'e skoro
3647 fšechno, no. Teť uš tam neňi ňic. A teť sem si zrovna fšimnul na nást'ence, že tam hledaj jako
3648 d'eťi, že bi cht'eli něco tam asi zase založit, ale asi tam neňi už moc d'eťí, no. Vono tam
3649 možná d'eťí je dost, ale neska už je toho tolik, že si můžou vibírat, no, ti d'eťi. Misim gdiš já
3650 sem bil malej, tak nebilo ňic jiního, fšichňi kamarád'í hráli fodbal, tak sem cht'el hrát prost'e
3651 taki fodbal, no, čekal sem do, to si pomatuju do t'eťka, jak sem čekal, až mi bude osum, abich
3652 moch jít poprví na trénink, protože řekli, že mňe vemou tak od osmi let aš. Tak to sem se
3653 hrozňe t'ešil a teťkon můžou, já nevim, ve Zlivi je toho spousta, že jo a a do Buďejc je to
3654 kousek a dříf aňi jako tolik ti autobusi nejezd'ili a třeba mňe aňi rod'iče jako nevozili do
3655 Buďejc prost'e na krouški a tak, teťkon si mislim, že uš je to jiní, no, že ti d'eťi si fag můžou
3656 vibrat, co cht'ej d'elat, tak to já sem vlasňe taki moch, já sem eš'e hrál tenis a ...

3657 A: Počkej, já jenom trošku kouknu na to, to je dobrí, já ťim vopčas nahrávám, víš, kitarovej
3658 aparát a a to pag hodně stlumim, abi sem to vůbec nahrál, tak abi se tam vůbec něco bilo
3659 slišet. Dobří. No to je fakt a tak ti si jezďil do Zlivi do školi, tak to bilo taki kousek i, i na
3660 kole, diš to tak vemu.

3661 B: Hm, to jo.

3662 A: Tam určitě bili taki nějakí zálibi.

3663 B: Nó bili, určitě nó, právě tam sem, tam sem dostal f první třídě nějak, sme dostali letáček,
3664 gde sme si mohli vyplňit nějakí krouški tam bili, nabítka, tag já sem šel do toho tenisu a hrál
3665 sem asi tři roki, já nevím, bilo to, jednak to bilo draží a druhak sem pag zjistil, že mñe to
3666 nebaví, i když sem teda bil docela úspěšnej, ale no štiri roki sem hrál, tag do desítí a, ale dříf
3667 to tam jako aňi tak misim nebilo, tam prostě, aňi teť jako tam toho tolik neňi, teť je ve Zlivi,
3668 co co tam je novího, co nebilo, diš sem bil malej, tag bili, tak sou tenisoví kurti a d'elaj tam
3669 ten bejsbol, mislim, že tam je, no, ále dříf prostě tam bilo fak fšecho kolem tí školi, no, vim,
3670 že tam bili nějakí ti, nějaká ta keramika, to tam d'elal Pták, to d'elá, mislim, do teťka a, ale f ta
3671 je tam, ZUŠka, že jo, na flétnu tam hrála ségra třeba a tak, ale fur to bilo jakobi spojení s tou
3672 školou, že i gdiš sem mñel třeba nějakej kroužek, což já sem jich moc nemñel, tak sem prostě
3673 bil ve škole, skončila škola, šel sem na kroužek a pak sem šel na autobus a jel sem do Pišťína
3674 a třeba ve štiri sem bil doma, jo, a pak pak právě si misim, že bil jakobi ten čas na to, d'elat
3675 něco jako dalšího, tagže sem choďil na ten fodbal, no a to mi jako vidrželo dlouho, no, to mi
3676 vidrželo do osumnáctí let vlasně a a pak sem se přestěhoval sem a už sem na fodbal nemñel
3677 čas, no, tagže to sem d'elal furt. A nevím, jesli, jesli ve Zlivi, tam toho asi tolik taki nebilo,
3678 tam prostě bil taki jenom fodbal a ta ZUŠka.

3679 A: Je možní, že si to pletu dost, já tam taki moc nezavítám do Zlivi, přeci jenom to je trochu z
3680 ruki pro mñe.

3681 B: Ale to si třeba mislim, že je taki trochu jiní oprotí mñestu, že pro nás rodíče nemñeli
3682 vůbec jako nemñeli problém f šestí letech nás pustit samotní na autobus a že si dojdeme do tí,
3683 nebo von stavjel u školi, že jo, skoro, ale že si dojdeme do tí školi a pag ze školi, že dojdeme
3684 na nádraží a dopravíme se domu a zase jako domu dojdem, jo. A tadi vim, že prostě vim, já
3685 bidlim vedle školi, tadi na Dukelskí a tam rodíče, kteří bidlí, já nevím, dva bloki vot školi, tak
3686 prostě ti d'etí stejně vemu a dovedou do tí školi, jo, že prostě tadi se bojí je pustit, na tí fsi

3687 to tak neňi, n3 asi, Œe tam prost'e se nemusíš b3t, Œe bi se tomu d'ít'eťi ňeco stalo, tadi p'rece
3688 jenom asi je to horší v tomdle ohledu, no.

3689 A: Tak tam jak se fšichňi skoro znaj, viť, tak se trošku pohlídaj asi na tí fsi navzájem, no. Tadi
3690 je taková ta anonymita, to uš...

3691 B: No hlavňe tam jako nemáš, nemúžeš nastoupit na jinej autobus, protože tam jinej nejede
3692 třeba, jo, ale tadi gdiš si vemu, Œe třeba dí'e chce jec z Máje ňekam, nebo voňi vječinou
3693 chod'í, Œe jo na Máj do školi, ale gdibi prost'e cht'elo jec ňekam do centra do školi, tak se jako
3694 t'eško dopraví, jo, třeba gdiš ješ'te neumí aňi čísla, nebo tak, tak se prost'e jako dopraví t'eško,
3695 zvlášt' mezi t'ema.

3696 A: No a gdiš si p'ectavim, jag je to d'ít'e třeba malí.

3697 B: N3.

3698 A: Teť eš'te abi na to vid'elo, teť sou sice ti...

3699 B: No jasňe. Ale mezi t'ema lidma víš, třeba f tom autobuse, ti autobusi bejvaj ráno narvaní,
3700 Œe jo, tak tam, pus tam d'ít'e, no, to asi neňi úplňe tak snadní. Tak asi...

3701 A: No p'eci jenom dva bloki je docela, je docela kousek, no. No a jak ses třeba dostal g
3702 muzice? P'es tátu?

3703 B: Ne. To vúbec nebilo tak, já sem si, mňe se to hrozňe líbilo vždicki a ňejak f patnáct'í, f
3704 šestnáct'í letech, sme, sem, to uš sem chod'íl na gimpl, tak sme mňeli jakobi hudepku vlasňe,
3705 nebo mi sme mňeli vítvarku, já sem, mi sme si mohli vibrat, jesli vítvarku, nebo hudepku, já
3706 sem šel na vítvarku, protože sem si říkal, Œe hudepka, to je takoví vá, co viť, no ale hudepku
3707 tam vedla jedna paňi magistra Dvořáková Lída a to je viňikající paňi a já jí mam hrozňe rát a
3708 ona p'išla normáňe i na tu vítvarku a vona vedla eš'te zbor zároveň a potřebovala lid'í do
3709 zboru a Œe si nás viskouší, já sem říkal: "Ti vole, já sem ňigdi nespíval, ne, ňic." Tagže si mňe
3710 skusila a zjist'ila, Œe jakobi umim spívat a Œe jako heski a tak, tagže se jí to líbilo a pak sem si
3711 řek, jo, tag diš uš jako se to i líbí ňekomu, tag bich moch skusit ňek, ňeco, ňeco z, zblaj,
3712 spojit, ňejakou kapelu uđelat, tak sem začal hledat na internetu ňejakí lid'í a našli sme se
3713 vlasňe postupem času a ze začátku to bilo hrozní no, diť to víš, prost'e to je bilo šílení a pak,
3714 pak p'et t'im, neš sme skončili, už si mislim, Œe to bilo jako hodňe dobrí a boužel sme
3715 skončili, tagže, tagže sem skončil zase jako hodňe richle, no, ale bilo to takle, no bilo to aš
3716 vlasňe v Buđejcích, no, f Piš'tíňe tenkrát sem neznal ňikoho, nebo znal vlasňe, Romana

3717 Husárú, gdo hrál na kitaru, ale to sme vlasne taki skoušeli gdisi dávno, diš sme bili malí, tak
3718 sme si zakládali kapelu, to bilo skvjelí hrozne, no, von hrál na, na kible vot primalexu sem
3719 bubnoval, to bilo viňikající jako, to uš, já nevím, to mi mohlo bejt tak deset let, jedenáct, to
3720 sme, sme jezďili na skejtu a pak sem si řekli, že bisme mohli založit kitaru, prože Roman,
3721 kitaru, kapelu, prodže Roman začal hrát na kitaru ňejak a tagže asi tak, no. A vždicki se mi to
3722 líbilo, no, pak se mi to splňilo a boužel tet' to ňejak nefunguje.

3723 A: Mi sme to mňeli dos podobní, no, že že taki taki vlasne Pepa náš bubeňík, Hlavatejch, ten
3724 bubnoval na ňejakí starí popelňice, nebo ňeco taki, no, já na špaňelku a...

3725 B: Hm.

3726 A: A na čem to vlasne stroskotalo? Vi ste hráli celkem dlouho, vim že takovejch pjet šes let
3727 určíte, ne? Možná víc ...

3728 B: No mi sme hráli asi pjet let, no. A vono to bilo, s náma to bilo vždi, vždicki tag jako
3729 nahnutí, mi gdiš sme začínali, tak to bilo příšerní, že jo, já sem poprví spíval do mikrofonu,
3730 tak sem do toho spíš řval a bilo to fag hrozní, mňeli sme špatního bubeňíka, kterej neudržel
3731 ritmus, pak sme jako začali hrát, se to trochu, furt se nám to obmňeňovalo to sesta, ta sestava,
3732 no, že sme dostali, pag najednou sme mňeli dobrího bubeňíka a najednou to začalo jako jít, i
3733 mňe to začalo jít a fšem nám to šlo a bilo to fajn a pak, mi sme vlasne jako rospustili
3734 Transilvániji, protože já sem ňejag vodešel, jo, mňe totiš se mňel narodit prcek, tagže já sem,
3735 já sem řek, že končím, prože sem eš'e mňel před maturitou vlasne f tí dobje, tak sem řeg, že
3736 končím, že na to nebudu mít čas, no a voňi vzali místo mňe jednoho kluka, kterej teda
3737 absolutně neumňel spívat, ale bil to prost'e kamarát, tag ho vzali, no a pak vodešel eš'e jeden
3738 kluk a přišel za mnou tenkrát Robin, jesli bich jako necht'el se vrátit, tak sem řeg, že jo, že
3739 sem vid'el, že se to dá zvládat fšechno, tak sem se vrátil, ale uš prost'e sme tam s tí původní
3740 sestavi zůstali já a Robin, no a vzali sme, nebo ten uš s náma hrál dříf, Vít'a, Vít'a Benešú a,
3741 ale říkali sme si jako, že bisme cht'eli začít znova, že to bilo fag hrozní, tak sme začali úplně
3742 vod znova, nenechali sme si aňi jednu písničku a dali sme si novej názef, ten sme čekali, na
3743 ten sme hledali jako dlouho, Raptor a ten vznik tak teda, že sem se procházel laťinskim
3744 slovníkem, prože sem zrovna začal studovat na vejšce a a hledal sem ňejakí dobrí ména a
3745 todle znamená zlod'ej laťinski , tak to se mi jako líbilo, tak to bilo heskí, no a potom, potom
3746 vlasne sme jeli na takoví, takoví jako kapelňí soustřed'eňí, coš teda musím říc, že bil jako
3747 jeden z nejhesčích tejdnu, kterej sem zažil, ale zároveň tam jako začal konec naší kapeli, jo. A
3748 to bilo na Lipně, sme mňeli chatu no a tam sme prost'e pili a Robin tam mňel zajišťovat

3749 peňíze, nebo mi sme mu dávali peňíze, no a nakonec sme zist'ili, že von nám řeg, že to stojí
3750 víc, neš to stálo a ti prachi si nechal a navíc mi tam eš'e jako cht'el ukrást litrovou flašku
3751 rumu, tagže jako sem řeg, že je sviňe, že nám jako krade, no a pak, ale jako eš'e sem to tag
3752 ňejak přešel, ale pak mi mňel zaplat'it nájem za zkušebnu, což sme plat'ili docela dost a pro
3753 mňe to bilo jako hodňe peňes, asi šesnácet mi mňel zaplat'it za dva, za tři mňesíce a von mi
3754 napsal, že mi to poslal a gdiš sem se ho po mňesíci ptal, že ti peňíze fak potřebuju, tag mi řeg,
3755 že, že mu ti peňíze nevodešli, že mi může klidňe poslat skrin, jak ti peňíze, že tam je napsáno
3756 „pladba se nezdařila“. Já říkam: “Tag jako to bi si snad vjed'el hnet ne? Tos mi nemusel
3757 říkat...” a todle, prost'e sme se ňejak pohádali, no a von, von teda vodešel, docela jako...

3758 A: Ve zlíím?

3759 B: Ve zlim, no, hodňe ve zlim, já do tet'ka ho nezdravim třeba, ale vodešel docela svinski no,
3760 že, že potreboval, von nemňel klíče tenkrát vod zkušebni ňejak, protože sem mu je vzal, dokuč'
3761 mi je nezaplat'í a von, že si, že pot, že bude potrebovat aparát, jesli mu, je mu je pučim, tak
3762 sem mu je pučil, tenkrát sem mu je eš'e snat aňi nedal do ruki, že ňegdo mu pro ňe přišel,
3763 jesli táta, nevím a viklid'íl si prost'e skušebnu fšechno a klíče nechal tam u skušebni f tak jako
3764 takí skřiši, kterou sme používali a neřek aňi čau a vodešel, nó a mi sme pak teda mňeli další
3765 kitaristi a a jednoho skvjeliho z Venezueli, Chuana, že jo,.

3766 A: Sem se cht'el zeptat zrovna.

3767 B: Nó, no, ten bil viňikající, ten bil víbornej akorát, že bidlel f Praze, takže sem jezd'íl prost'e
3768 třeba každí dva tejdni, nebo každí tři tejdni, no a mířil hodňe visoko, nó, že cht'el jako bejt
3769 hodňe dobrej a von teda bil hodňe dobrej a fag jako nejlepš'í kitarista, s kerím sem gdi hrál,
3770 nakonec sme řekli, že to jako, prodže von bil s toho jako už neš'tastnej, že diš přijel, tag mi
3771 sme třeba bili zviklí, že na skoušce kecáme, třeba dvje hođini sme kecali a pak sme dvje
3772 hođini ňeco d'elali, jo a von říkal, že bich cht'el právjek jako, diž už přijede, stojí ho to peňíze,
3773 tag bi cht'el prost'e skoušet, nó a pak nepřijel na pár koncertú taki, prože se ňejak, ňeco mu do
3774 toho vlezlo, von si musel viřizovat víza a takoví vjeci furt, nó a, á pak sme teda řekli, že to,
3775 von eš'e se přest'ehoval do Brna, protože šel na školu, což mňel eš'e dál, že jo, tak sme řekli,
3776 že to votpískáme, abisme ho jako nebrzd'ili jednak a druhak, že je to fag jako pro nás na
3777 hovno, že si musíme najít ňekoho z blíska, no a von si tam založil kapelu tet'kon a hrajou je
3778 rádijska v Americe třeba a...

3779 A: Aha.

3780 B: A i tadi bil na, jak se to menuje ta televize? Rebel mislim, tak tam mñeli ñejakou tu a ve
3781 Spárku⁴⁴ o ñich píšou, tagže jako fakt, Drank vit pejn se menujou, fag jako viñikající,
3782 vyñikající kapela a von fšecho d'elá sám, no maluje si búkleti⁴⁵ a maluje si lirik videa, si
3783 normáñe namaluje prost'e a sestřihá a fag je jako génijus na tu hudbu, no, ale boužel nám to
3784 nevišlo s ñim, no a pag vlasñe eš'ťe sme se, prože sme si říkali, že nebudem plaťit tag drahej
3785 nájem ve skušebñe, diš se budem scházet jenom párkrát, tak sme se přest'ehovali g bubeñíkovi
3786 na Fčelnou do garáže, no a ten pak taki ñejak skončil, že nemñel fur čas, tak, tak skončil i
3787 bubeñík, no a zbili sme vlasñe tři, já, Vít'a Benešú a David Wolfú na basu a David eš'ťe navíc
3788 šel k policajtum, tagže bil ñejak rok v Brñe taki, tagže uš sme to jako votpískali úplñe, ñigdi
3789 sme neřekli, že končíme, ale prost'e sme skončili, aparáti už máme každyj u sebe doma a a
3790 prost'e uš nehrajem.

3791 A: Taková ta přestáfk a na neurčito, no.

3792 B: Hm, to je tag no.

3793 A: Vono vječinou, gdiš vodejde bubeñík, tag je to hodñe, hodñe špatní, řech moc neñi.

3794 B: Hm.

3795 A: A gde ste se vúbec potkali s řim Chuanem?

3796 B: S Chuanem, no. No to bilo tag, že diš hleda, diš sme hledali kitaristu tak já sem, já sme
3797 nejdříf jako se ptal po známejch a ñejakí sme i skoušeli kluki, ale vječinou to bilo jako takoví,
3798 jako dobrí, ale mi sme potřebovali fag ñeco ho jako hod hodñe lepšihó, tak sem se kouknul na
3799 internet a právj e Chuan tam psal ñejakej inzerát, že bi cht'el hrát, že je z Venezueli a že umí
3800 trošku česki a fak takovou jako lámanou češřinou, říkam si: "Ti jo, to bi bilo super." Tak sem
3801 mu napsal, a že sme z Bud'ejc a von nevjed'el, gde sou Bud'ejce, tak se ptal a že von je s Prahi
3802 a že bi bil ochotnej dojízďet, no, tagže, tagže tak sem to dali dohromadi, no a je to teda jako
3803 víbornej človjek, no, to je fakt, strašñe rád, že sem ho potkal, no. Tagže asi tak sme se potkali,
3804 no a pak sme vlasñe eš'ťe skoušeli teřkon nedavno, asi přet púl rokem sme skoušeli s Vít'ou,
3805 nejříf že založíme ñeco svího a potom mñe přišla nabítka ve Fíniks in fajr, nevím sliš e, jesi to
3806 znáš, takovej simfonik metal, tam spívá holka, ñeco jako Najtviš, prost'e ten stil a cht'eli i jako
3807 chlapskej hlas, tak sem to skusil a zñelo to fag jako hodñe dobře i sem s toho mñel docela
3808 radost, ale prost'e mñe to nebavilo, no, tak sem jim pag řeg, že né, že na, že do toho nejdu, ale

⁴⁴ Spark – časopis o rockové hudbě

⁴⁵ booklet – malá knížka nebo brožura

3809 jako fak to bilo hodně dobrí, ale boužel mňe to nebavilo prostě, nó, což je, což je ten nejvješí
3810 problém a gdiž mňe prostě nebaví muzika, tag jí nebudu d'elat, že jo. Nó Vít'a taki mňel, Vít'a
3811 tam skoušel vlasňe taki ve Fíniksem, ten to skoušel na basu, prože hledali i basáka a to nebilo
3812 k tomu vůbec, tagže a ešťe, ešťe mňel jiní nabítka u Tereza Bílá bent, nevim jesi to znáš, to je
3813 písecká kapela a to skoušel taki a, a chvilku tam bil, ale ňejag ho to nebavilo, že to bil takovej
3814 ten motorkářskej rok, což nás jako nebere úplňe, no. Sme si cht'eli d'elat tu svojí hudbu a
3815 takových lid'í, kerí chcou d'elat to, co mi, tak takovejch moc neňi, no, boužel. A jeden čas to
3816 bilo super, no, jeden čas to bilo úpe víborní, jednag neš sme se rozhádali z Robinem, tak to
3817 bilo dobrí, ale nejlepší to bilo pak asi, gdiš přišel Chuan, tak ti první tři mňesíce, možná štiři,
3818 on u nás bil asi rok, tak ten první púl řekňeme, že ten bil jako víbornej, to fak sem, sem mňel
3819 nej, nejvječí rados tí hudbi, mňeli sme fak jako pjekní písnički, já sem si říkal, že, že na
3820 cédéčko i dobrí a potom sme ho dokonce začali nahrávat a nedonahráli aňi, prože sme se pak
3821 rospadli. To je takovej, takoví smutní, no, ale furt si říkáme s Vít'ochem, že ňeco bi sme mňeli
3822 asi spáchat, že dicki gdiš sme na ňejakim koncertě, tak: "Ti vole musíme se..." Ale neňi to
3823 tak snadní, no, jednag mňe už se do toho nechce dávat ten čas prože sem dicki d'elal
3824 kapelňíka, no a prostě svolat lid'í na skoušku bila strašná dřina, pag diž ňegdo nepřišel, tak
3825 sem bil akorát nasranej s toho a smutnej a scháňet koncerti a to, zabije to hrozňe času a je to
3826 taková blbá práce, no prostě, navíc ešťe to zabijí hodně peňes a i sil no.

3827 A: Taková trochu nevďečná, no.

3828 B: Hm, proto právje sme cht'eli ňekam, sme si říkali z Vít'ochem, že se skusíme uvrtnout do
3829 ňejakí už fungující kapeli, gde po nás nebudou ňic cht'ít, ale sem zist'il, že to mňe nebaví zase,
3830 no, to je s'ě zase potřebuju, abi to bilo fag naše kapela, abi to bilo prostě ňeco našeho.

3831 A: Misiš, najít si jako tvůrčí aspekt, to...

3832 B: No, psťe mňe nebavilo na těch Fíniksech třeba, přijít tam a spívat jako písnički, kerí sem
3833 nenapsal třeba, nebo na kerí sem nenapsal tekst a kerí mňe jako vilo, jako voňi bili fag dobrí
3834 jako f tom stilu, co to, co to bilo, tak bilo fag víborní, ale prostě mňe nebavilo spívat písnički,
3835 kerí nejsou jako to moje prostě ten, jednag ten muj stil a jednag nebilo v ňich prostě ňic ze
3836 mňe, což já sem dicki psal teksti, tagže vždicki tam ňeco bilo ze mňe, nebo aspoň prostě
3837 ňeco, s čím sem se tag ňejak moch stotožňit třeba.

3838 A: A vo čem spívali třeba?

3839 B: Já nevim aňi, jednag to bilo anglicki.

3840 A: Aha.

3841 B: Což já gdiš chci d'elat hudbu, tag jí chci d'elat česki, protože mi přijde, že tady f těch
3842 podmínkách jednak to je fag jako tak pro ti kapeli, kteří se chcou všivhnout někam dál, ta
3843 angličtina, si mislim a gdiš a i tak si mislim, že je dobrí začít s tou češtinou, protože tím
3844 oslovíš podle mne víc lidí a oni mñeli takoví... Prost'e sou dobrí teksti i f tí angličtine a sou
3845 jako takoví jako primitivní třeba, nebo já nechci říct primitivní, ale takoví jako vo ničem, jo, já
3846 mam rád, diš ten tekst má příběch nějakaj a ti jejich teksti jako nemñeli příběch, to bilo
3847 prost'e, já nevím, líčení nějakího, já nevím pořádně ti, ti její, jo, teksti, ti co spívala ta holka,
3848 prodže tomu opernímu spjevu jako aňi moc nerozumím těm slovum, ale to co sem spíval já,
3849 tak to bili vječinou takoví jako popisi nějakího fantazi svjeta třeba, jó, ale že bi tam bil nějakaj
3850 příběch, to, to sem jako f tom nígdi neviděl, v jední písničce teda, no, já, já sem mñel bejt
3851 jako takovej jako zlej nějakaj skřet tam a vona bila nějaká víla, nebo co a to bilo, to bila
3852 docela jako heská, to bila jed'iná pjekná písnička, která mñe bavila, ale pak to prost'e jako diš
3853 to neňi, neňi něco mího, mi sme dicki mñeli teksti takoví jako taki nó Robin do toho tlačil
3854 takoví ti motorkáře a to, mi sme mñeli jednu takovou písničku motorkářskou viložeňe, nebo
3855 dvje vlasňe.

3856 A: Vim asi no.

3857 B: Jedna se menovala „Motorkářská“, kterou sme pak viřad'ili, prože se mi straňne špatně
3858 spívala a vdicki sem si na tom votkurvil hlas a pak sme mñeli druhou, von se dal tady do toho,
3859 k těm Pidbulům, nevím jesi to, nó, to je... No a tak sme, tak sme to pag diš vodešel, tak sme
3860 to před'elali s Pidbula sme ud'elali písničku Pink pudl a bilo to vo part'e, vo part'e klukú, kteří
3861 jezdí na babetách⁴⁶ á to bila skvjelá písnička, do teřka prost'e si jí vopčas spívám, ta je jako
3862 víborná, no ale pak, no ale jinak kromñe řehdle motorkářskejch sme mñeli prost'e jako teksti
3863 takoví, takoví, jak to říct, takoví jako společenský, jó, prost'e co se ři ve společnost'i nelíbilo,
3864 tak prost'e jako krit, takoví jako kritický ke společnost'i, víš, takoví jako, kurňa jak to říct,
3865 takoví jako protest songi trochu, no. Tag co sem, sme se do toho, ale zase sem necht'el, abi to
3866 jako prvoplánovje tag zñelo, jo, tagže sme to tag jako skrejvali, tagže to, to mñe jako bavilo
3867 no, nějakí prost'e víli a draci a féniksově, to mñe jako moc nebere, no, to je takoví.

3868 A: Rozumím, ale nevím jak to nazvat.

3869 B: Hm. To řeško no.

⁴⁶ babeta – značka jednostopého vozidla

- 3870 A: Nevim jesi sebestřední je to správné slovo asi ne, ale spíš nic ne, nic nevidávající, nevím.
- 3871 B: Nó, je to tak asi, asi tak něco.
- 3872 A: Ro, rozumím ti, ale s tím, s tím co, co, co asi ste Raptorem spívali, to mam trochu
3873 podobně f kapele.
- 3874 B: Hm.
- 3875 A: No a kromě toho teda teď co máš za zálibi, jako vim, že asi děláš ještě školu, nebo?
- 3876 B: Dělam.
- 3877 A: To ještě děláš.
- 3878 B: Teď studuju vlastně první ročník navazující magisterského, filozofiji, tady na Teologickí
3879 fakultě a dělám novinářinu, se snažim dělat, píšu pro Budějckou drbnu, to je mi jako blízki,
3880 to mě baví, nó a preka, no mam, prostě to je jako nejvječí záliba.
- 3881 A: To zabere asi hodně času.
- 3882 B: Hodně ti to zabere času, no, to je to, tagže tidleti vjeci dělám teďkon hodně no, chtěl bich i
3883 tu muziku k tomu přidat ještě znova, no, to není tak snadní, ale příští tejden du na pivo s
3884 bejvalim bubeňkem, s tím nejlepším, tag ho skusim zlámat, sem ho dlouho, sem ho dlouho
3885 neviděl.
- 3886 A: Ti si vždicki psal, nebo jak se tagle človjek dostane g novinář, g novinářně, určitě musí
3887 mít vstach ke slovu, ke knize?
- 3888 B: No jasně no, tag já sem dicki hodně čet. To je jako asi to první, co, co jako musí človjek
3889 mít, prostě hodně čist všechno, vo všechno sem se dicki zajímal, to je takoví jako asi, jako furt
3890 sem si prohlížel encyklopedije, musíš bejt zvjedavej prostě, no. A pak gdiš sem bil, to sem
3891 přišel do prváku na vejšce, tak sem ještě navíc hodně fandil Motoru⁴⁷ tady, hokeji, tag tam
3892 bilo na stránkách, že scháňej noví redaktori, tak sem si řek, že to skusim, skusil sem to a tam
3893 bilo takoví malí jako, zašli sme na takoví víbjeroví řízení, nebo jak to říc, konkurs, no to aňi
3894 né, jako šli sme na zápas juniyorů a prostě sme s toho mňeli napsat článek, tak sem s toho
3895 napsal článek a voňi mi napsali, že mě berou, tam sem bil rok, ještě tam furt jako píšu pro ně,
3896 bil sem tam rok asi a mezitím se jakobi jeden s těch kolegů v redakci se jakobi dopracoval na

⁴⁷ Motor České Budějovice – hokehový klub

3897 šéfredaktora Budějckí drbni, nó a loňi asi to bude asi tak, nó už je to přez rok, je to přez rok
3898 se tag jako mezi slov, mezi řečí zmínil, že bi potreboval někoho, gdo bi psal pro Drbnu, já
3899 nevím, co říkal, jako společnost, nebo prost'e kauzi mňesta, nebo ňeja, ňejakí takoví vjeci, tak
3900 sem říkal, že bich do toho jako skusil, tag mňe vzal nó a vot tí dobi tam sem a to je jako fak
3901 ňeco, co mňe baví, jesi tam ňejakou korunu vid'elám, což je jako důležití v mí situaci. Tagže
3902 tak se k tomu človjek dostane, no, asi. Školi k tom, školi na to nemám, ale...

3903 A: Leckteří autoři a spisovatelé nemňeli...

3904 B: Nó je to tak, ale je to super.

3905 A: Hlavňe gdiš to pak...

3906 B: Je to fag víborná práce, no, potkáš spoustu novích lidí, zajímavých, no prost'e.

3907 A: A píšeš ňeco třeba do šuplíku, že bi sis psal...

3908 B: Jako kníšku?

3909 A: Že, že, že bis vidal svou zbirku, nebo beletriji?

3910 B: Né, to asi, to asi né, jako už mňe to párkrát napadlo, že bich napsal kníšku, ale s'te já
3911 nevím, nevím, vo čem pořádně, je jednou sem skoušel ňeco načít, ale to prost'e je hrozní, no,
3912 sem si to pak přečet po sobje, asi prvňích dvacet stran a musel sem to vihod'it, to bilo hrozní a
3913 teť na to, na to asi aňi nemam čas, ale jako už mňe to napadlo párkrát, že bich ňeco napsal,
3914 jenže to je jako hrozně t'eskí, to musí bejt fag dobrí, abi to ňegdo jako čet hlavňe, že jo a to je,
3915 to neňi tak snadní ňeco napsat, nó, to je hodňe t'eskí, takovejch lidí moc neňi, co na to maj,
3916 asi.

3917 C: Eš'te pítko?

3918 A: Já vás poprosim, d'ekuju. Tagže třeba spíš kračí formi, gdiš ti teksti to přece jenom je spíš
3919 jako báseň.

3920 B: Jó, tag jó, to mi, to mi docela je blískí, no. Básňički, já čtu hodňe poe, nebo hodňe, čet sem
3921 hodňe dříf poeziji, teť na to už nemam čas, čet sem Halase, ten je skvjelej a Holana, sou
3922 víborní, tidle dva úplňe miluju, ale už sem to dlouho, už sem to dlouho nečet, Závadu eš'te. A
3923 to, to je mi jako hodňe blískí, no, ale jako že bich vidal básňickou zbirku, to asi, to asi né, ale
3924 je pravd, že ti teksti sou takoví jako trochu, trochu básňe, no, ale zase víš co, ta báseň musí

3925 mít něco f sobje a ten tekst aš tolik zase jako, diž, diž ho, f tí básni prost'e podle mñe, ta musí
3926 bejt dobrá nehled'e na přednes, jo, prost'e gdiž jí ñegdo čte, tak už nemá ten tvuj přednes, jo a
3927 f tí, f tom tekstu, diš to spíváš na pódiu, tak tomu můžeš dát ñejakej víras, vo to je to jakobi
3928 snaší, psát ten tekst pro hudbu, protože u si přectavuješ jakobi jakej k tomu dáš víras a gdiš,
3929 gdiš tam prost'e jako přihrubíš hlasem trošku, tag je jasní, že to je jako třeba naštvání, nebo
3930 prost'e naopak zase gdiš se s'íšíš tag, že to je jako třeba ñejakí lirickí, nebo a tak, tak to je
3931 podle mñe snaší f tom, neš f tí básni, no. Prost'e ten tekst opčas, nebo dos často vipline s
3932 takoví jako náladi, co máš zrovna a ta, ta báseň nevim, to sem ñigdi jako aňi básničku nepsal,
3933 aňi holkám sem nepsal básnički.

3934 A: No vono diš človjek, ti si zmínil třeba Holana, tak to je hodñe jiná liga, no, co si budem
3935 nalhávat, vono čís to neňi zrovna jednoduchá záležitost. Jo, d'ekuju vám.

3936 C: Prosím.

3937 A: Tag diš se vrátíme do toho Pišt'ina a třeba do tvího mlád'í, d'ectví řekñeme, mlád'í, diť
3938 abich t'e neurazil.

3939 B: F pohod'e.

3940 A: Hele, co třeba ñejakí jiní zálibi jako houbařeňi a takovídle, jesi ñejkou zemñed'elskou
3941 činost, to asi tam moc u vás, u vás třeba v rod'iñe, ne, co?

3942 B: To u nás v rod'iñe právje zemñed'elská činost je jako dost, no.

3943 A: Jo?

3944 B: Tam vlasñe d'eda bil přeceda jezedé.

3945 A: To je pravda, že jo, to...

3946 B: No, teď je strejda a máma ta, ta je úplñe šílená do zahradñictví, ale mñe to jako ñigdi, ñigdi
3947 moc jako nezaujalo tajidle ta práce, jo, aš teť f poslední dobje prost'e sem zjist'íl, že, že to jako
3948 je fajñ docela, no, vopčas si vipnout a d'elat fakt jenom t'ema rukama, to je úplñe víborná i
3949 jako normáñe uťíkám, třeba dříf sem uťíkal vot toho, abich nemusel pracovat s tátou třeba a
3950 teťkon zase uťíkám vot sví práce, gdiž mam třeba psát článek a už mñe to třeba nebaví, jo, o
3951 víkendu mam službu třeba na Drbñe a musim psát článki jak d'ivej, tag už mñe to třeba
3952 nebaví, tag du na hod'ínu tátovi pomoc se dřevem třeba, jo a sem s toho straññe jako š'asnej a
3953 natšenej, tak to, to mñe baví, ale diš sem bil malej tak, tak právje vůbec, no, to, to sem vůbec

3954 jako nebral, houbařeň, to sem choďil rád na houbi, to jako jo, ale houbi nejim zase, no, sem
3955 je rád hledal, ale nerad jet, no to prostě sem ňigdi nejet a, ale jo, tag diš sem bil malej tak
3956 prostě, jako hodně malej třeba ti štiri, štiri, pjet let, tak samozřejmě baví, viť, kluka traktori a
3957 a todle fšecho, tak strejda jezďil traktorem dicki, viť, Fanda a ten, tag mňe bral do traktoru a
3958 jezďil sem s kombajnama a to ale fšichňi ti klucí na tí fsi to prostě žrali, tagže to sme jako
3959 d'et'i hodně jezďili, no, to sme se najeďili s ňima a pak sme vlasňe stavjeli ješťe barák, gdiš
3960 sem bil malej, f'ech pjet'i letech, tak to taki, viť, prostě máš radost, že můžeš pomáhat, s'ě já
3961 nevím, štukovat ňeco, nebo, že jo ud'eláš to blbje, že jo, táta to po tobje pak stejňe před'elá, ale
3962 prostě máš radost. No a pak, pak to ňejag odežňelo, no, pak človjek má jiní zájmi, že jo, sem
3963 začal jezďit na tom prkňe a a poslouchat hudbu, no a ten fodbal sem d'elal, tagže to se jako bil
3964 rád, diš sem moch utíct vot práce, ale jako ňigdi, ňigdi mi zase ňejak ekstra nevaďilo jako
3965 hrábnout rukama, jo, že, že bich si říkal: "Ééé!" Sem musel, tak se šlo. Ale nevím, nó, jako
3966 ňejakí jiní zájmi asi asi moc né, choďili sme, choďili sme z babičkou, mámi mamkou, sme
3967 choďili trhat kukuřici na kole, coš se teda nesmí, no, ale tos, to si pomatuju, no, to to bili
3968 hrozňe fajň jako zážitki, já sem si tam pag jakobi rostrch, rostrch ruku, ne, vo tu, vo tu slupku
3969 sem si rozřís ruku a jeli sme na pohotovoz do Bud'ejc a a babička: "Ne, že řekneš, že sme
3970 kradli kukuřici." No a pan doktor: "Co si d'elal?" „No krat sem z babičkou kukuřici.“ No
3971 skvjelí, no, skvjelí to bilo.

3972 A: A třeba na bes ste jezďili, nebo takovídle záležitosťi?

3973 B: Ne, ne, to vůbec, zbíral sem kaštani jeden čas a žaludi, se dávalo na ti...

3974 A: Na zbjer.

3975 B: Na zbjer, no, tak to, to sem d'elal, ale na bes sme vůbec nejezďili, to teťkon až jako zase,
3976 zase teť to začala d'elat máma z mojí ženou, že, že zbíraj bes a d'elaj s toho šťávi a tak, ale dříf
3977 sme to jako vůbec neďelali a to, to je teda jako vjec, která mňe jako apsolutňe nebaví do
3978 teťka, jo, prostě zbírat bobule, to je, to je úpe šílení prostě, nebo ti kvjeti voňi trhaj, že jo, tak
3979 to je hrozní a gdiš, gdiš třeba že žena s mojí mámou jezďí dost dost rád'i na, na borůfki a to, to
3980 je úplňe strašnej voser, to mi teda nemáme ti hřebeni, že jo, prodže to ničí ti, ti stromki nebo ti
3981 keřički, to je prostě, jedem a voňi vemou prostě kible, nem, já říkam, teť sem, celej den
3982 zbíráš, to je hrozní, to úplňe nesnášim, to je, to je nejhorší vjec, co můžeš d'elat v lét'e, no, na
3983 podzim, nebo gdi to roste. Ale dříf sem to jako vůbec jako ňejag neďelal, mi sme jezďili na
3984 ch, na chatu, nebo na chalupu k teťe do Německa a tam teda jo jako, tam, tam sme zbírali

3985 houbi a a a malini a tam prostě to mňela v lese, uprostřet lesa v Německu, tak tam sme teda
3986 zbírali, nó a tam neňi nič, co jiního d'elat, tagže, ae jiank asi sme moc ne..

3987 A: Tagže aňi třeba zvířata doma, že bi ste mňeli třeba kromňe, gdiš pomínu psa, kočki, ňejakí
3988 ňic...

3989 B: Ne, ne, to mi sme ňigdi nemňeli, mi sme mňeli prostě psa vždicki, to gdiš sem bil malej,
3990 tak sme koupili prvního, ted' máme třetího psa.

3991 A: Co je to za rasu?

3992 B: Německej ofčák, dicki sme mňeli německího ofčáka a jiank sme nemňeli, vlasňe jako
3993 babička moje mňela slepice, tak, nó, slepice mňela a mňeli sme vlasňe, koreli sme mňeli,
3994 mňeli sme velkou volijéru na zahradě s papouchama, no. Ti sme pag dali přič, proče d'elali
3995 rámus moc, gidš se narod'ila ségra, víš, no asi pozd'ejc, asi aš tak, no, to je jedno. A jinak asi
3996 moc né, no, pag vlasňe eš'e teta, co bidlí jakobi naprot'í nám, tag mňela u nás vzadu na dvoře
3997 slepice a tam už je taki nemá teť, je má u sebe na zahradě, tak asi ti slepice prostě, no, jed'íní
3998 cos, co jako sme mňeli a eš'e mislim, že jeden čas tam bili krúti, ale to, to si jako úplňe
3999 nepomatuju, sem bil hodňe malej a misim si, že tam ale jeden čas bili krúti taki, nó, já sem se
4000 jich bál, ale nejsem si úpe jistej, ale misim si, že jo. Jiní zvířata asi sme nemňeli, no. Jo a táta
4001 má králíki, vlasňe.

4002 A: Jo? Tak...

4003 B: Ale nemá je, nemá je u nás jako na zahradě, ale má je u d'edi f králíkářňe a d'eda má ješ'e
4004 holubi teda, což mňel i druhej d'eda neš umřel, tag mňel holubi. Tagže tak. Tagže vlasňe dost
4005 zvířat nakonec, diš se to tak veme.

4006 A: A gde tam vlasňe d'eda bidlí, gdiš si přectavím, vi bidlíte tam jakobi za konzumem, nebo...

4007 B: No.

4008 A: Rod'iče tvoje, že jo, tak.

4009 B: Hm. No. Vlasňe d'eda, tátovo táta, tak ti bidlí jag je jezedé, jak tam parkujou ti stroje, tag
4010 vlasňe hnet ten první barág na rohu, tak to je, to je jakobi d'edovo, hned jakobi

4011 A: Vedle.

4012 B: Vedle, no.

- 4013 A: Nenatáčelo sem tam taki něco? Nějakí ti Troškovo filmi?
- 4014 B: No, to se...
- 4015 A: Tam nějak f tí budovje, možná.
- 4016 B: Jo počkej, ti mislíš jinej, to je, tam jako jo, to tam se to natáčelo, ale ti mislíš, ti mislíš.
- 4017 A: Jakobi gdiš se jedem kolem...
- 4018 B: Nó, ti mislíš jako na návsi a já mislim aš ten, aš tam vzadu, jak sou kravíni jakobi.
- 4019 A: Jo aš tam vzadu, jak se jede na Sucho, ne na Suchou ne...
- 4020 B: Ne, ne, ne, ne, ne, na Zlif jakobi, nebo na Zalužice.
- 4021 A: Na Vojtěcha se říká.
- 4022 B: No, no, no na Vojtěcha, no, g Vojtěchu.
- 4023 A: G Vojtěchu, g Vojtěchovi.
- 4024 B: Tak tam jak stojí ti stroje, tag vlasně úplně poslední, diš vijíždíš ze vsi, tak poslední barák
- 4025 vlevo a pak sou uš stroje, tam bidlí d'eda. Tagže tam a pag druhej d'eda z babičkou, ti neš
- 4026 umřeli tak bidleli zase jako dole, jag je, jag je, jesli víš, jag je dole ribníček, tak tam f tí ulici,
- 4027 no.
- 4028 A: Jo ti mislíš kterej, ten víc zerostlej, jak se jede na Vodňani, nebo spíš ten g Budějcum?
- 4029 B: No gdiž jedeš po hlavní, po hlavní kolem Pišťína, tag ho vidíš po praví straňe, hned jakobi
- 4030 ho vidíš.
- 4031 A: Čkej jedeš z Budějce do Vodňan.
- 4032 B: Do Vodňan.
- 4033 A: Do Vodňan.
- 4034 B: No, tak po praví straňe sou takoví stromi velkí a tam je vid'et jakobi ten ribník a von už je
- 4035 teťkon jako hodně zarostlej, dřif nebil, mi sme na něm bruslili, ale ted' uš je fag do púlki
- 4036 zarostlej rákosím, že uš tam aňi ten ribník skoro neňi.
- 4037 A: Tomu se nejag říkalo tomu ribníčku, nebo? To bilas spíš si jenom nádrš, ne?

4038 B: No, to bila asi hasičská nádrž, no ale mi sme mu říkali dicki ribníček, to todle bil ribníček
4039 na Horánku a tam na Dolánku.

4040 A: Na Dolánku.

4041 B: Bil ten jakobi u hospodi.

4042 A: Jo, jo. No vidíš, tam sme bili fčera třeba kopit seno, jakobi tam, jesli víš, jag má od, od
4043 Marhounú prarodíče.

4044 B: No, no.

4045 A: Tam ribníček, roskopání fšude. Ribníček zarostlej, že už nič nebilo asi... A diž bi sis
4046 vibavil třeba nějakí názvosloví takle, nenapadá ťe nič, gdiš Horánek, Dolánek.

4047 B: No, Horánek, Dolánek, pak sme říkali Kochta.

4048 A: A to?

4049 B: To je... Nebo Kochťák, Kochťák. Vúbec nevím, proč se tomu říkalo Kochťák, ale je to, jag
4050 bich ťi to popsal, no jag je ribníček na Dolánku, jag je hospoda.

4051 A: Jo, jo.

4052 B: Pag je ribníček na Dolánku a pag vlasně jakobi je tam taková louka velká, bil tam prasečák
4053 i, taková veliká louka a ta vede vlasně aš nahoru, až na Horánek, počkej eš'ťe, eš'ťe já ťi to pře,
4054 popíšu z druhí strani, jak je, jag je penzijón, zezadu penzijonu jesli víš, ta, ta.

4055 A: Jižní dvúr mislíš.

4056 B: No, Jižní dvúr, no jag je, jag je ta zezadu penzijonu ta cesta, tak gdiš budeš jakobi ze fsi
4057 smjerem tam jakobi ze fsi ven, smňerem jakobi g hlavní, tag než dojdeš na tu hlavní, tak je
4058 taková závora, sou tam zarostlí stromi a je tam fčelín, tak tam za tou závorou je takovej,
4059 taková velikácká louka, ta vede až dolu, až dolu právje k tomu ribníčku a po praví straňe je
4060 tam, tam bil prasečák starej, nevím jesi tam něco eš'ťe je teťkon, ale vim, že sme si tam jako
4061 malí choďili hodně hrát a jezďi a choďili sme tam bobovat, prodže tam je takovej jed'inej jako
4062 schúdnej kopeček malej, no.

4063 A: A to území se menovalo Kochťák, nebo.

4064 B: Kochťák se tomu říkalo, já nevím, jak se menovalo, jo, ťi to možná múžu ukázat na mapje,
4065 abi si mňel jako...

4066 A: To je v f pohod'e, mňe, mňe šlo jako o to, že to území jako bi vi ste tam jako kluci říkali,
4067 říkali Kochťák tomu, tomuhle, tíhle část'i vlasňe fsi.

4068 B: Ale vú vúbec nevím proč se tomu tag říkalo teda, to netuším, ale dicki to bil prost'e
4069 Kochťák, no. Nevím, jesi ešťe něco jiního sme tam mňeli, to je ťeš ťeško, ti jo tagle z voleje,
4070 to...

4071 A: Gdiš si to človjek přectaví...

4072 B: Nevím čoveče, možná si ešte na něco spomenu, no. Ti jo nevím uš asi, uš asi nič si na nič
4073 nespomenu, no, ten Dolánek, Horánek, Kochťák. Ne, už asi nič jiního nevím, no. Pak sme
4074 říkali jako, já nevím, ale to už neňi, neňi tipickí, to je prost'e na rampu sme říkali, že chodíme,
4075 to bilo vlasňe za obchodem, jak se tam nakládá, ti jo, tak to bila jako rampa, vono to je rampa,
4076 že jo, takže tomu tak říkali.

4077 A: Skejbordi. A toťi ešťe vidrželo skejtováňi, nebo?

4078 B: Né uš né, vúbec, sem si na tom zňičil kotňíki úplňe a to je, tagže...

4079 A: Seš rát, že chodíš, jo?

4080 B: Jo, chodím a praskám, normáňe chodím a d'elám: "Ťik, ťik, ťik."

4081 A: Ti si vlasňe mňel ňejakou tu nehodu, že si jel, nebo to si nebil ti? Dolu, dolu s toho sešupu
4082 kolem...

4083 B: Jo, jo, jak sem spadnul, no, to sem bil já, ale to, to nebilo nič, to sem mňel otřes mosku,
4084 jenom no, ale nebilo to tag hrozní. No teť já tadi nevím, jak se zapíná, prost'e je to tadi takle,
4085 já nevím jak se tadi zapíná ten gúgl ert, ale tadi prost'e, tajidle to, jo, tajidle jag je ta, tadidle je
4086 zastavjená oblaz, že jo, tag za tou zastavjenou oblast'í prost'e, tadidle ešťe vlasňe ...

4087 A: Jo, tam gde je vlasňe neska jakobi ta, co to je, cementárna, betonárna?

4088 B: Ne, ta je, ta je jinde ešťe.

4089 A: Ta, ta je ešťe dál.

4090 B: Ta je tadi jako.

4091 A: Jo.

4092 B: A ta tajidle prost'e jako vod Horánku na Dolánek.

4093 C: Dáte si ještě pivo?

4094 B: Já si dám ještě jedno, děkuju. Jakobi vod Dolánku na Horánek taková louka... A asi nic

4095 jiního sme neříkali tipickího, no, nevim, bila fara, že jo, ale to je fara a to je všechno, no.